ภาคผนวก ก

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในกรุงเทพมหานคร

และภูมิภาค 9 ภาค

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1
ภาพรวมของข้อมูลครัวเรือน

ภาพรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนระดับครัวเรือนในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2550 ที่ได้จากการสำรวจโดยการใช้วิธีการนับจดและสรุปยอดข้อมูลของครัวเรือนเป็นรายชุมรุมอาคาร เช่น ลักษณะทั่วไปของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งสิ้นที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และจำนวนสมาชิกที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา โดยใช้แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1 (สอญ.1) นั้น ปรากฏว่า

ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2550 ได้ข้อมูลสมบูรณ์ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้งสิ้น จำนวน 1,959,207 ครัวเรือน อยู่ในเขตเทศบาลทั้งสิ้น พบลักษณะสำคัญดังนี้ (โปรดดูตารางที่ 1 และ 2 ในภาคผนวก ข หน้า 1, 2, และ4)

1.1 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ครัวเรือนในกรุงเทพมหานคร ครึ่งหนึ่งมีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 50.0 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 35.0มีจำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 11.9 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 3.1 (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1)

1.2 รายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ครัวเรือนในกรุงเทพมหานคร มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 31.6 รองลงมามีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท ร้อยละ 17.9 และมีรายได้มากกว่า 30,000 บาท ร้อยละ 16.3 โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 22,751.71 บาท ต่ำสุด 500 บาท สูงสุด 900,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value) (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1)

1.3 ประเภทของที่อยู่อาศัย

ครัวเรือนในกรุงเทพมหานคร พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้านเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.7 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในตึกแถว ร้อยละ 16.5 ห้องแบ่งเช่า ร้อยละ 14.7 ทาวน์เฮ้าส์ ร้อยละ

11.4 ห้องแถว ร้อยละ 10.3 ห้องชุด ร้อยละ 3.3 หอพัก ร้อยละ 1.6 และอื่นๆ ร้อยละ 0.5 (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1)

1.4 ลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัย

ครัวเรือนในกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 76.2 รองลงมาคือเขตชุมชนแออัด ร้อยละ 13.6เขตธุรกิจ ร้อยละ 6.5 เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 2.1 เขตบ้านพักคนงานก่อสร้าง ร้อยละ 0.9 เขตอุตสาหกรรม ร้อยละ 0.6 และอื่นๆ ร้อยละ 0.1 (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 2)

1.5 สมาชิกครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ใน พ.ศ. 2550 มีจำนวนทั้งสิ้น 5,735,000 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 52,410 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.9 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 1,959,207 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 52,430 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.7 (โปรดดูตารางที่ 2, 3 และ 5 ในภาคผนวก ข หน้า 11-12 และ 38)

ตอนที่ 2
ลักษณะอาชญากรรม

2.1 ประเภทอาชญากรรมและจำนวนครั้งที่เหยื่ออาชญากรรมประสบเหตุ

เมื่อศึกษาภาพรวมของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร ตามการรายงานของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2550 เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 52,410 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 96.1 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 2.6 และอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.4 **ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏข้อมูล**

ขณะเดียวกันในกรุงเทพมหานคร เหยื่ออาชญากรรมทั้ง 52,410 ราย นั้น ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 70,931 ครั้ง ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 95.2 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 2.9 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 1.9 (โปรดดูตารางที่ 6 ในภาคผนวก ข หน้า 44)

2.2 ลักษณะการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม: จำนวนครั้งและประเภทอาชญากรรม

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนครั้งในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร พบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวนระหว่าง 1 - 4 ครั้ง ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 82.8 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 17.2 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง ร้อยละ 9.5 ซ้ำ 3 ครั้ง ร้อยละ 4.2 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 3.5 (โปรดดูตารางที่ 7 ในภาคผนวก ข หน้า 50)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทอาชญากรรมที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้งในกรุงเทพมหานคร พบว่า ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 82.8 มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 17.2 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำมากที่สุด ถึงร้อยละ 46.6 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำร้อยละ (โปรดดูตารางที่ 8 ในภาคผนวก ข หน้า 56)

2.3 ลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง

การสำรวจข้อมูลครั้งนี้ในกรุงเทพมหานคร พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งในภาพรวม

พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 17.2 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 21.2 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 80.1 **และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 74.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 25.6 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าผู้กระทำความผิดถูกจับกุมแล้ว/ตักเตือนผู้กระทำความผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 88.6 และผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 7.8 แยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 3.6

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่เกิดขึ้น ร้อยละ 21.1 มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่เกิดขึ้น ร้อยละ 79.3 และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 75.3

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่เกิดขึ้น ร้อยละ 25.4 มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ทั้งหมดเกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 50.5

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมทางเพศ ไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตารางที่ 8 - 11 ในภาคผนวก ข หน้า 56, 62, 68 และ 76)

ตอนที่ 3
ลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม

3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อศึกษาว่าผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร ในรอบปี พ.ศ. 2550 มีลักษณะอย่างไร พบว่า เหยื่ออาชญากรรมมีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี มากที่สุดคือ ร้อยละ 33.2 โดยมีอายุเฉลี่ย 42.9 ปี อนึ่ง การสำรวจครั้งนี้ได้กำหนดแบ่งกลุ่มข้อมูลอายุที่ให้ความสำคัญกับกลุ่มเยาวชน โดยจัดกลุ่มเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี แยกออกมาอีก 1 กลุ่ม เพื่ออนุวัตรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 ซึ่งพบว่าเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 943 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8 และพบว่า กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 6,067 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.6

ลักษณะอื่นๆ ที่สำคัญๆ พบว่าเหยื่ออาชญากรรมเป็นเพศชาย ร้อยละ 46.4 และหญิง ร้อยละ 53.6 มีสัญชาติไทย ร้อยละ 99.6 เชื้อชาติไทย ร้อยละ 99.0 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 94.1 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษาเป็นจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 31.2 เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 38.7 รองลงมาเป็นพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 29.9 และเป็นแม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 13.7 นอกจากผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย จำนวนมากที่สุดเป็นแม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 34.6 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ นั้น เป็นพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 52.2 นอกจากนี้ ร้อยละ 66.6 ของเหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001- 10,000 บาท ร้อยละ 34.8 ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของเหยื่ออาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร เท่ากับ19,729.23 บาท การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 40.5 เป็นผู้อาศัย ร้อยละ 31.6 และผู้เช่า ร้อยละ 27.6 ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 54.5 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน (โปรดดูตารางที่ 12 ในภาคผนวก ข หน้า 108 - 124)

3.2 ลักษณะที่อยู่อาศัยและสภาพชุมชนของเหยื่ออาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมทุกประเภทในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 48.2 มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” ร้อยละ 75.4 ตั้งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตชุมชนแออัด ร้อยละ 12.8 (โปรดดูตารางที่ 13 ในภาคผนวก ข หน้า 197 - 200)

3.3 ลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อพิจารณาลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนใหญ่ที่พักอาศัยเหล่านั้นบุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 56.8) เนื่องจากไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 64.3) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 75.7) (โปรดดูตารางที่ 14 ในภาคผนวก ข หน้า 221 - 224)

3.4 ระยะเวลาที่พักอาศัยและการย้ายถิ่น

เมื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยจากการย้ายถิ่นและระยะเวลาที่พักอาศัย พบว่า เหยื่ออาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือ พักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 88.2 และในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เคยย้ายที่อยู่มาแล้ว 1 ครั้ง ร้อยละ 45.4 (โปรดดูตารางที่ 15 ในภาคผนวก ข หน้า 247 - 252)

ตอนที่ 4
ลักษณะของผู้กระทำผิด

4.1 เหยื่ออาชญากรรมกับการพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตัวเอง

เหยื่ออาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 77.5ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งยอมรับว่าตนเป็นผู้ประสบ พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 22.5 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 20.6 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 95.4 ส่วนอาชญากรรมทางเพศ (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) (โปรดดูตารางที่ 16 ในภาคผนวก ข หน้า 280)

4.2 การเคยก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดต่อเหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือน

เหยื่ออาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร ที่เคยประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองรายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 69.7 **ขณะที่มีเพียงร้อยละ 8.4 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน** เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 7.0 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 19.7 (โปรดดูตารางที่ 17 ในภาคผนวก ข หน้า 286)

4.3 จำนวนผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุและประเภทอาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร ที่พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุ ร้อยละ 56.0 มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว และมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน ร้อยละ 39.1 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 4.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 56.9 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายร้อยละ 49.1

ส่วนกรณีที่ผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคน พบว่ามีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 38.0 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 47.4 (โปรดดูตารางที่ 18 ในภาคผนวก ข หน้า 292)

4.4 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียวในภาพรวมของกรุงเทพมหานคร เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 81.9 มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.5เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 66.7 ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 50.4 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 80.8 จำนวนมากที่สุดมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.7 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 69.3 ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 52.2

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 91.8 จำนวนมากที่สุดมีอายุ 26 – 35 ปี ร้อยละ 25.9 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 41.4 เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 39.0 และเหยื่ออาชญากรรมไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 33.3 (โปรดดูตารางที่ 19 ในภาคผนวก ข หน้า 301-304)

4.5 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรมในภาพรวมของกรุงเทพมหานคร เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 90.7 จำนวนมากที่สุดมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.5 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 63.4 และส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 57.4 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 90.9 จำนวนมากที่สุดมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.1 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 70.6 และส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 63.7

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 91.0 จำนวนมากที่สุดมีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี เหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 31.6 ระบุว่าผู้กระทำผิดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 41.4 และส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 62.0 (โปรดดูตารางที่ 20 ในภาคผนวก ข หน้า 325- 328)

4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับผู้กระทำผิด

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ในภาพรวมกรุงเทพมหานคร เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 75.6 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 7.4 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน **และเหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 47.6 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้** (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง และไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 77.5 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 6.8 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน **และจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 44.9 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 49.5 ขณะที่ร้อยละ 21.5 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน **และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 73.2 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 82.8 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่มีเพียงร้อยละ 17.2 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ และลูกค้า

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 73.5 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 6.1 ระบุผู้กระทำผิดบางคนเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน **และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 51.7 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้** (เฉพาะผู้ประสบเหตุ

อาชญากรรมที่ตอบว่าเห็น ผู้กระทำผิดด้วยตนเอง และไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 77.1 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 6.2 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน **และเหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 44.2 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 49.4 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักกันมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 28.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน **และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ 100.0 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้** (โปรดดูตารางที่ 21 - 22 ในภาคผนวก ข หน้า 350 – 354 และ 378 - 380)

ตอนที่ 5
เวลาและสถานที่เกิดเหตุ

5.1 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุกับประเภทอาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในช่วงเวลา 24.01 – 03.00 น. มากที่สุดถึงร้อยละ 21.1 และเกิดเหตุในเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลารองลงมา ร้อยละ 13.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในช่วงเวลา 24.01 – 03.00 น. มากที่สุด ร้อยละ 21.6 ขณะที่อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 18.01 - 21.00 น. มากที่สุด ร้อยละ 18.8 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุมากที่สุด คือ ร้อยละ 33.4 (โปรดดูตารางที่ 27 ในภาคผนวก ข หน้า 461 - 462)

5.2 สถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม

จากการศึกษารายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมทั้งหมดในกรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 74.8 รองลงมา คือ บริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 14.2 และสถานประกอบการ ร้อยละ 7.4 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนใหญ่ต่างเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คือ ร้อยละ 75.9 ร้อยละ 31.7 ร้อยละ 85.0 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 28 ในภาคผนวก ข หน้า 480 - 498)

ตอนที่ 6
พฤติการณ์แห่งคดี

6.1 ภาพรวมพฤติการณ์แห่งคดี

เหยื่ออาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร รายงานว่า ตนได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิดด้วยความรุนแรงและไม่รุนแรงในลักษณะต่างๆ ระบุช่วงเวลา และผลจากการตอบโต้ผู้กระทำผิด รวมทั้งกล่าวถึงผู้ที่ใช้ความรุนแรงเป็นคนแรกในเหตุการณ์ คือ ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยร้องขอความช่วยเหลือ/เรียกร้องให้คนสนใจเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 46.6 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 64.0 ผลจากการตอบโต้ทำให้ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 48.0 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมร้องขอความช่วยเหลือ/เรียกร้องให้คนสนใจ ร้อยละ 52.2 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 75.4 ผลจากการตอบโต้ส่วนใหญ่ทำให้ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้ ร้อยละ 52.5

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุดกระชาก ตบตี ต่อย ผลัก ร้อยละ 59.1 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ มีการตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและบาดเจ็บ ร้อยละ 55.7 ผลจากการตอบโต้ส่วนใหญ่ ทำให้เหยื่ออาชญากรรม สามารถหลีกเลี่ยงหรือลดการบาดเจ็บได้ร้อยละ 58.0

อาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตารางที่ 23-25 ในภาคผนวก ข หน้า 398 - 402, 425-426 และ 438-440)

6.2 อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินจำแนกออกเป็นกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 1. ถูกขโมย หรือพยายามขโมย 2. ถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง 3. ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย และ 4. มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์

ผลการสำรวจอาชญากรรมต่อทรัพย์สินในกรุงเทพมหานคร ภาพรวมพบว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 80.0 รองลงมามี

ลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ร้อยละ 13.2 การถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 5.8 และมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 29 ในภาคผนวก ข หน้า 525 -526)

เมื่อพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของการประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

กรณีถูกขโมย หรือพยายามขโมย ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินในกรุงเทพมหานคร เกือบทั้งหมดระบุว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 96.3 มีเพียงร้อยละ 3.7 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น

ทั้งนี้ ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย ส่วนใหญ่เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 51.7 เป็นเครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 13.0 และเสื้อผ้า ชุดชั้นใน รองเท้า ร้อยละ 12.3 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 30 ในภาคผนวก ข หน้า 529 - 531)

กรณีถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ร้อยละ 57.7 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 42.3 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 69.2 รองลงมามีผู้พยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 27.8 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่ถูกบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 70.7 รองลงมาถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 27.6 (โปรดดูตารางที่ 31 ในภาคผนวก ข หน้า 535 - 537)

กรณีถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะ ร้อยละ 88.7 มีเพียงร้อยละ 11.3 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน้ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดยสามอันดับแรก เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ คิดเป็นร้อยละ 40.6 ถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซค์ ร้อยละ 31.3 และอุปกรณ์ประดับยนต์ อุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ เช่น เครื่องเสียงติดรถยนต์ ร้อยละ 21.1 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 32 ในภาคผนวก ข หน้า 538 - 539)

กรณีมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือ ยานพาหนะ รวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ ร้อยละ 41.1 รองลงมา คือ หน้าต่าง/ประตูบ้าน/กระจก ร้อยละ 30.1 และสนามหญ้า ต้นไม้ พุ่มไม้ รั้วบ้าน ร้อยละ 20.0 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 33 ในภาคผนวก ข หน้า 540 - 542)

6.3 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย

ลักษณะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย จำแนกออกเป็นกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 1. ทำร้ายร่างกาย 2. พยายามทำร้ายร่างกาย 3. คุกคาม / ลอบติดตาม / เดินตาม วิ่งตาม / ล้อมไว้ไม่ให้หนี และ 4. ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือฆ่า

ผลการสำรวจอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายในกรุงเทพมหานคร ภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่เป็นการถูกทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 74.6 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 82.9 รองลงมาถูกแทง ปาด กรีด ตัดด้วยมีดหรือของมีคมและได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 17.4 และขว้างปาสิ่งของใส่ และได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 9.2 ตามลำดับ กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 18.7 นั้น เป็นการทำร้ายร่างกายในลักษณะตบตี ต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 73.8 และขว้างปาสิ่งของใส่ แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 26.2 (โปรดดูตารางที่ 34 ในภาคผนวก ข หน้า 543 - 545)

เกี่ยวกับการใช้อาวุธของผู้กระทำผิด ในอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ในกรุงเทพมหานคร ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 55.2 ไม่ใช้อาวุธ ขณะที่มีเพียงร้อยละ 44.8 ใช้อาวุธ โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊ปน้ำ ร้อยละ 60.6 มีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ13.2 และปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม รวมทั้งของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ ในสัดส่วนเท่ากัน คือร้อยละ 9.1 (โปรดดูตารางที่ 35 ในภาคผนวก ข หน้า 546 - 547)

6.4 อาชญากรรมทางเพศ

ผลการสำรวจพบว่า อาชญากรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครไม่ปรากฏ ทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล (โปรดดูตารางที่ 36 – 37 ในภาคผนวก ข หน้า 548 - 550)

6.5 อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

ลักษณะอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำแนกออกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้ 1. ใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ 2. เอกสารสำคัญอื่นๆ ถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง 3. เงินฝากในบัญชีธนาคารถูกนำไปใช้โดยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้บัตรเครดิต เช่น ผ่านทางระบบไร้สาย โดยไม่ได้รับอนุญาต. 4. ใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต และ 5. อื่นๆ

ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ที่เกิดขึ้นครึ่งหนึ่งมีลักษณะถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ร้อยละ 49.4 รองลงมามีลักษณะอื่นๆ เช่น ซื้อโทรศัพท์มือถือ ถูกเรียกเก็บค่ามือถือ ถูกแจ้งดำเนินคดีลักทรัพย์ เป็นต้น ร้อยละ 35.6 และใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต ร้อยละ 9.8 ตามลำดับ โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ระบุเหตุที่ทราบ คือ มีใบแจ้งหนี้พร้อมใบนัดศาล / ถูกใช้สิทธิเลือกตั้งแล้ว / ไม่ได้รับโฉนดที่ดิน เป็นต้น ร้อยละ 59.1 (โปรดดูตารางที่ 38 และ 38.1 ในภาคผนวก ข หน้า 551 - 556)

เกี่ยวกับมูลค่าความเสียหายจากการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ในภาพรวมกรุงเทพมหานคร เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงิน ร้อยละ 59.5 ในขณะที่ร้อยละ 40.5 มีมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน โดยส่วนใหญ่เสียหายในวงเงิน 101- 10,000 บาท ร้อยละ 58.6 (โปรดดูตารางที่ 39 ในภาคผนวก ข หน้า 557 - 558)

เกี่ยวกับผลเสียหายที่ได้รับผลการสำรวจ**ในภาพรวม**กรุงเทพมหานคร พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 71.4 ไม่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ในขณะที่ ร้อยละ 28.6 ได้รับผลเสียหาย โดยผลเสียหายที่เกิดตามมา คือ ถูกติดตามทวงหนี้ ร้อยละ 82.0 และถูกระงับใช้บริการสาธารณูปโภค ร้อยละ 18.0 (โปรดดูตารางที่ 40 ในภาคผนวก ข หน้า 559 - 561)

ตอนที่ 7

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม จำแนกออกเป็น 1. การบาดเจ็บจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 2. การรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ 3. การมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น 4. การหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ 5. การมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน 6. เหตุผลในการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บ 7. การสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 8. การมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ 9. การมีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ 10. การสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 88.8 และมีเพียงร้อยละ 11.2 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 80.2 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 64.7 ซึ่งจำนวนนี้ ครึ่งหนึ่งคือ ร้อยละ 50.3 รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมกว่าครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 51.2 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในช่วง 101 – 500 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 28.8

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 39.8 หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ โดยร้อยละ 75.0 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 24.2 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 500 บาทหรือน้อยกว่า ร้อยละ 12.4 และ 10,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 12.3

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 7.6 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ 1 วันหรือน้อยกว่า ร้อยละ 59.6 อีกทั้งมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 44.3 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 500 บาทหรือน้อยกว่า และ 2,0001 - 3,000 บาท ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 17.8 และ 17.1 ตามลำดับ

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 21.8 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 82.2 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 88.5 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 30.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 94.2 และมีเพียงร้อยละ 5.8 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 94.0 และต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 45.1 ซึ่งจำนวนนี้รักษาพยาบาลในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาลเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 49.7 ทั้งนี้ มีเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 38.3 เสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในช่วง 101 – 500 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 48.3

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 32.9 โดยร้อยละ 88.6 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 17.7 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 500 บาทหรือน้อยกว่า และ 501 – 1,000 บาท ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 35.2 และ 34.2 ตามลำดับ

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 7.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ 1 วันหรือน้อยกว่า เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 62.0 อีกทั้งมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 43.8 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 500 บาทหรือน้อยกว่า และ 2,001 – 3,000 บาท ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 20.3 และ 19.6 ตามลำดับ

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 20.2 ซึ่งทั้งหมด ร้อยละ 100.0 หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 91.4 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 30.1

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจ**ในภาพรวม**พบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 86.2 โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 67.3 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 82.9 ซึ่งจำนวนนี้ ส่วนใหญ่รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 57.6 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 63.2 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในช่วง 501 – 1,000 บาท ร้อยละ 21.7

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 46.4 โดยในจำนวนนี้ร้อยละ 66.0 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาด

รายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 30.2 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 10,001 – 20,000 บาท และ 3,001 – 5,000 บาท และในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 19.0 และ 18.7 ตามลำดับ

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 33.4 โดยในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ มากกว่า 1 วัน ร้อยละ 47.3 อีกทั้งมีผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 48.7 ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 25.0

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 34.1 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 7 วัน แต่ไม่เกิน 1 เดือน ร้อยละ 71.4 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 17.0 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท ร้อยละ 75.2

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องหยุดงานที่ไม่ใช่จากการบาดเจ็บ ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่สูญเสียทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 76.1 ขณะที่มีเพียงร้อยละ 23.9 มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,000 บาทหรือน้อยกว่า คิดเป็นร้อยละ 78.4 (โปรดดูตารางที่ 41 - 50 ในภาคผนวก ข หน้า 565 – 567, 583 – 585, 601 – 603, 619 – 621, 637 – 639, 655 – 657, 672 – 673, 685 – 687, 702 – 703, และ 715 - 717)

ตอนที่ 8
การดำเนินการเกี่ยวกับเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

8.1 การรายงานเหตุอาชญากรรม

การรายงานเหตุอาชญากรรม จำแนกออกเป็น 1. การรายงานเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 2. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุ 3. ผู้รายงานและวิธีการรายงาน 4. เหตุผลที่รายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 5. ความรวดเร็วในการตอบสนองต่อการได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และ 6. การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ

ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 58.5 โดยเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 67.8 ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ เนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด/ไม่มีหลักฐานเพียงพอ ร้อยละ 75.2 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 38.5 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 86.5 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 64.3 เหตุผลของการแจ้งส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 72.9 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากระบุเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มาเพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 30.3 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 79.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 59.8 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ถึงร้อยละ 68.7 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 75.1 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตามมีเพียงร้อยละ 37.3 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 87.7 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 63.8 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 71.5 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากระบุว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มาเพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 30.5

และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 79.8

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คือร้อยละ 87.3 โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 68.4 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 74.6 เหตุผลของการแจ้งทั้งหมดคือเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิด 31 – 60 นาที ร้อยละ 27.8 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุ ที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจสอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ ร้อยละ 90.5อย่างไรก็ตามมีเพียงร้อยละ 12.7เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า สามารถจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น ร้อยละ 37.4

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า **ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 54.4 โดยเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 68.7 ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 77.7 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 35.8 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 78.1 และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมใช้การเดินทางไปแจ้ง ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 56.3 เหตุผลทั้งหมดของการแจ้ง คือ แจ้งเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 78.1 (โปรดดูตารางที่ 51-56 ในภาคผนวก ข หน้า 731, 745-753, 793-795, 810-811, 823-825, 841-843)

8.2 การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจหลังจากรับแจ้งเหตุและไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุแล้ว

การดำเนินการหลังจากรับแจ้งเหตุและไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุแล้วต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จำแนกออกเป็น 1.การจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ 2. การติดตามคดีที่เกิดขึ้น และ 3. การติดต่อจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 81.6 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ63.9 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 84.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 82.3 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 64.8 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 85.3

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 69.8 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 43.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 58.8

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 58.8 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจเกี่ยวกับการติดตามคดีที่เกิดขึ้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 63.6 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 86.8 (โปรดดูตารางที่ 57-60 ในภาคผนวก ข หน้า 857, 864-865, 876 และ 882-883)

8.3 การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ

การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ จำแนกออกเป็น 1. การดำเนินการยื่นฟ้อง 2. การติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจ 3. หน่วยงานที่ติดต่อขอความช่วยเหลือโดยเหยื่ออาชญากรรม 4. หน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 88.1 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 98.2 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 1.8 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 94.3 โดยในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล บริษัทประกันชีวิต อบต. โรงพยาบาล จส.100 อปพร. ศาลากลางจังหวัด ฝ่ายปกครอง ประกันสังคม การไฟฟ้า การประปา เป็นต้น ร้อยละ 57.8 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏข้อมูล

หน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ เป็นหน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมทั้งหมด ร้อยละ 100.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 98.4 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 1.6 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน ประกันสังคม การไฟฟ้า การประปานครหลวง เป็นต้น ร้อยละ 59.3 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า **เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด** ร้อยละ 67.6 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 87.4 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 12.6 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 67.6 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง และหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ เป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตารางที่ 59 61-63 ในภาคผนวก ข หน้า 875, 894 - 895, 907 - 909, 925 - 927)

8.4 ความต้องการในการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

ความต้องการในการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม จำแนกออกเป็น 1. ความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม และ 2. ความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 74.3 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 25.7 เรื่องที่ต้องการมากกว่าครึ่งหนึ่ง คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด

ร้อยละ 51.8 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 93.9 มีเพียงร้อยละ 6.1 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมีหน่วยงาน/เรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ทั้งหมด ร้อยละ 100.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 74.3 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 25.7 เรื่องที่ต้องการมากกว่าครึ่งหนึ่ง คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 50.9 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 92.6 มีเพียงร้อยละ 7.4 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมีหน่วยงาน/เรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ทั้งหมด ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 72.2 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 27.8 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 64.7 เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 81.1 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 18.9 เรื่องที่ต้องการทั้งหมดร้อยละ 100.0 คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด (โปรดดูตาราง 64-65 ในภาคผนวก ข หน้า 943-945 และ961-963)

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในภาค 1

ตอนที่ 1
ภาพรวมของข้อมูลครัวเรือน

ภาพรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนระดับครัวเรือนในภาค 1 พ.ศ. 2550 ที่ได้จากการสำรวจโดยการใช้วิธีการนับจดและสรุปยอดข้อมูลของครัวเรือนเป็นรายชุมรุมอาคาร เช่น ลักษณะทั่วไปของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งสิ้นที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และจำนวนสมาชิกที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา โดยใช้แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1 (สอญ.1) นั้น ปรากฏว่า

ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในภาค 1 พ.ศ. 2550 ได้ข้อมูลสมบูรณ์ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้งสิ้น จำนวน 1,807,111 ครัวเรือน ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล จำนวน 747,400 ครัวเรือน และนอกเขตเทศบาล จำนวน 1,059,711 ครัวเรือน พบลักษณะสำคัญดังนี้ (โปรดดูตารางที่ 1 และ 2 ในภาคผนวก ข หน้า 1, 2, และ4)

1.1 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ครัวเรือนในภาค 1 **ในภาพรวม**ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 54.3 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 34.9 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 9.0 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 1 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 55.9 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 33.4 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 8.8 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 1.9 ตามลำดับ

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 1 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 53.2 นวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 36.0 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 9.0 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 1.8 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ขหน้า 1)

1.2 รายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

รายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน ในภาพรวมครัวเรือนในภาค 1 มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมามีรายได้ 10,001 -

15,000 บาท ร้อยละ 17.3 และรายได้น้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 15.9 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 15,317.83 บาท ต่ำสุด 300 บาท สูงสุด 900,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 1 มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมามีรายได้ 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 19.1 และรายได้ 15,001–20,000 บาท ร้อยละ 16.0 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 18,141.64 บาท ต่ำสุด 300 บาท สูงสุด 600,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 1 มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมามีรายได้น้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 20.2 และรายได้ 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 16.1 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 13,326.24 บาท ต่ำสุด 300 บาท สูงสุด 900,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value) (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ขหน้า 1)

1.3 ประเภทของที่อยู่อาศัย

ประเภทของที่อยู่อาศัย ครัวเรือนใน**ภาพรวม**ภาค 1 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ร้อยละ 62.4 รองลงมาพักอาศัยอยู่ห้องแถว ร้อยละ 11.3 ทาวน์เฮาส์ ร้อยละ 10.9 ตึกแถว และห้องแบ่งเช่า เป็นสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 4.9 ห้องชุด ร้อยละ 3.0 หอพัก ร้อยละ 2.1 และอื่นๆ ได้แก่ เพิงสังกะสี เพิงพักคนงาน ร้านค้าแบ่งเช่า ฯลฯ ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 1 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ร้อยละ 44.3 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในทาวน์เฮาส์ ร้อยละ 16.3 ห้องแถว ร้อยละ 12.2 ห้องแบ่งเช่า ร้อยละ 9. 9 ตึกแถว ร้อยละ 8.8 ห้องชุด ร้อยละ 4.5 หอพัก ร้อยละ 3.1 และอื่นๆ ได้แก่ เพิงสังกะสี เพิงพักคนงาน ร้านค้าแบ่งเช่า ฯลฯ ร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

ครัวเรือน**นอกเขตเทศ**บาลในภาค 1 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ร้อยละ 75.2 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในห้องแถว ร้อยละ 10.6 ทาวน์เฮาส์ ร้อยละ 7.2 ตึกแถว ร้อยละ 2.0 ห้องชุด ร้อยละ 1.9 ห้องแบ่งเช่า ร้อยละ 1.5 หอพัก ร้อยละ 1.4 และอื่นๆ ได้แก่ เพิงพักคนงาน ฯลฯ ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ขหน้า 1)

1.4 ลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัย

ครัวเรือนใน**ภาพรวม**ภาค 1 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัยมากที่สุด ร้อยละ 81.8 รองลงมาคือ เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 8.3 เขตธุรกิจ และเขตชุมชนแออัด ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 3.2 เขตบ้านพักคนงานก่อสร้าง ร้อยละ 2.4 เขตอุตสาหกรรม ร้อยละ 1.0 และอื่นๆ ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 1 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัยมากที่สุด ร้อยละ 82.9 รองลงมา คือ เขตชุมชนแออัด ร้อยละ 7.2 เขตธุรกิจ ร้อยละ 6.9 เขตอุตสาหกรรม ร้อยละ 1.8 เขตเกษตรกรรม และเขตบ้านพักคนงานก่อสร้าง เป็นสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 0.6 ตามลำดับ

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 1 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัยมากที่สุด ร้อยละ 81.0 รองลงมาคือ เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 13.7 เขตบ้านพักคนงานก่อสร้าง ร้อยละ 3.7 เขตธุรกิจ ร้อยละ 0.6 เขตชุมชนแออัด ร้อยละ 0.5 เขตอุตสาหกรรม ร้อยละ 0.4 และอื่นๆ ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 2)

1.5 สมาชิกครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

สมาชิกครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ในภาพรวม ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในภาค 1 ใน พ.ศ. 2550 มีจำนวนทั้งสิ้น 5,227,318 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 38,294 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 1,807,111 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 36,126 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 1 ใน พ.ศ. 2550 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 2,155,671 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 21,913 ราย คิดเป็นร้อยละ1.0 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 747,400ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 20,514 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.7

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบ**าลในภาค 1 ใน พ.ศ. 2550 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 3,071,647 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 16,381 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.5 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 1,059,711 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบ

เหตุอาชญากรรมเพียง 15,612 ครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 1.5 (โปรดดูตารางที่ 2, 3 และ 5 ในภาคผนวก ข หน้า 11-12 และ 38)

ตอนที่ 2
ลักษณะอาชญากรรม

2.1 ประเภทอาชญากรรมและจำนวนครั้งที่เหยื่ออาชญากรรมประสบเหตุ

เมื่อศึกษา**ภาพรวม**ของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในภาค 1 ตามการรายงานของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2550 เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 38,294 ราย นั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.4 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 4.5 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.9 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.2ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนในภาค 1 พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2550 เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ซึ่งตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**มีจำนวน 21,913 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.7 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 3.5 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 2.5 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.3 ตามลำดับ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่อยู่**นอกเขตเทศบาล**มีจำนวน 16,381 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.0 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 5.9 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.1 ตามลำดับ ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏ

ขณะเดียวกัน**ในภาพรวมในภาค 1** เหยื่ออาชญากรรมทั้ง 38,294 ราย นั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 49,930 ครั้ง มากที่สุดคือตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 91.7 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 6.5 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.7 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ซึ่งมี 21,913 รายนั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 27,419 ครั้ง ที่มากที่สุดคือตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 91.6 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 6.0 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 2.1 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.3 ตามลำดับ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ซึ่งมี 16,381รายนั้นมีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 22,511 ครั้ง ที่มากที่สุดคือตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 91.8 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อ

ชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 7.1 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.1 ตามลำดับ ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏ (โปรดดูตารางที่ 6ในภาคผนวก ข หน้า 44)

2.2 ลักษณะการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม: จำนวนครั้งและประเภทอาชญากรรม

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนครั้งในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม**ในภาพรวมของภาค 1** พบว่า มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวนระหว่าง 1 - 4 ครั้ง ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียวจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 87.6 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 12.4 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.2 ซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.7 และ ซ้ำ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียวจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 90.1 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 9.9 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.2 ซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.5 และซ้ำ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.2 ตามลำดับ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียวจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 84.4 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 15.6 ในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.8 ซ้ำ 3 ครั้ง และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไปมีสัดส่วนที่เท่ากัน คือ คิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 7 ในภาคผนวก ข หน้า 50)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทอาชญากรรมที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้งในภาค 1 พบว่า **ในภาพรวม**ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว คิดเป็นร้อยละ 87.6 มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 12.4 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำมากที่สุด ร้อยละ 15.5 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำร้อยละ 12.4 และอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ มีผู้ตกเป็นเหยื่อซ้ำ ร้อยละ 7.6 ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว คิดเป็นร้อยละ 90.0 มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 10.0 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำมากที่สุดร้อยละ 17.4 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 9.9 และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำ ร้อยละ 4.7 ตามลำดับ ในส่วนของเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว คิดเป็นร้อยละ 84.4 มี

ผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 15.6 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำมากที่สุดถึง ร้อยละ 16.0 รองลงมาอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ ร้อยละ 15.7 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายมีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำร้อยละ 14.0 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 8 ในภาคผนวก ข หน้า 56)

2.3 ลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง

การสำรวจข้อมูลครั้งนี้ในภาค 1 พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งใน**ภาพรวม** พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 12.4 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 17.0 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 71.1 และ**เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 80.7 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 19.3 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุม/ตักเตือน/ผู้กระทำผิดตกลงกันได้ ร้อยละ 72.2 ตำรวจอยู่เวรตรวจตรา ร้อยละ 11.0 ผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีกร้อยละ 9.4 แยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 4.8 และเปลี่ยนสถานที่เก็บทรัพย์สิน/ ป้องกันดี แล้ว/เปลี่ยนเป็นของใช้อื่นแทน ร้อยละ 2.6

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน **มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 14.3 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 69.8 **และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 80.4 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย **มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 64.9 **ทั้งหมด** ร้อยละ 100.0 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก**มากถึงร้อยละ 83.3 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ **เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุมีผู้กระทำผิดไม่เป็นคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 53.6 แต่อาชญากรรมที่เกิดขึ้น**มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 53.8

และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ100.0 **คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมในภาค 1 พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** เมื่อพิจารณาลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งในภาพรวม พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 10.0 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 18.2 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 76.3 และ**เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้**อีก ร้อยละ 80.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 19.6 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุม/ตักเตือน/ผู้กระทำผิดตกลงกันได้ ร้อยละ 84.0 ตำรวจอยู่เวรตรวจตราร้อยละ 15.1 และแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 0.9

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน **มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น**ร้อยละ 15.3 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 75.3 **และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** คือ ร้อยละ 78.9 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย **มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 66.9 **ทั้งหมด**ร้อยละ 100.0 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด** ร้อยละ 100.0 **คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก**ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ 100.0 **ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** แต่**มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 53.8 **และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด** ร้อยละ100.0 **คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** เมื่อพิจารณาลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งในภาพรวม พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 15.6 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 15.9 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 67.0 และ**เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้**อีก ร้อยละ 81.0 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 19.0 ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุม/ตักเตือน/ผู้กระทำผิดตกลงกันได้ ร้อยละ 60.8 ผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 18.5 เพราะแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 8.5 ตำรวจอยู่เวรตรวจตราร้อยละ 7.0 และเปลี่ยนสถานที่เก็บทรัพย์สิน ป้องกันดี แล้ว/เปลี่ยนเป็นของใช้อื่นแทน ร้อยละ 5.2

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน **มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 13.4 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 65.6 **และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** มากถึงร้อยละ 81.8 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย **มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 63.0 **ทั้งหมด** ร้อยละ 100.0 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 65.9 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ระบุว่า **ผู้กระทำผิดไม่ใช่คนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** เหยื่อไม่ได้ระบุว่า **รายละเอียดพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นไม่เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น**หรือไม่ และไม่ปรากฏข้อมูลว่าเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีกหรือไม่ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง) (โปรดดูตารางที่ 8 - 11 ในภาคผนวก ข หน้า 56, 62, 68 และ 76)

ตอนที่ 3
ลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม

3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อศึกษาว่าผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม **ในภาพรวมของภาค 1** ในรอบปี พ.ศ. 2550 มีลักษณะอย่างไร พบว่า เหยื่ออาชญากรรมมีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี มากที่สุดคือ ร้อยละ 33.5 โดยมีอายุเฉลี่ย 44.1 ปี อนึ่ง การสำรวจครั้งนี้ได้กำหนดแบ่งกลุ่มข้อมูลอายุที่ให้ความสำคัญกับกลุ่มเยาวชน โดยจัดกลุ่มเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี แยกออกมาอีก 1 กลุ่ม เพื่ออนุวัตรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 ซึ่งพบว่าเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 273 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 และพบว่า กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 5,464 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.3 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี มากที่สุด คือ ร้อยละ 34.3 ผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายจำนวนมากที่สุดมีอายุระหว่าง 18-24 ปี คือร้อยละ 27.7 ผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศทั้งหมด ร้อยละ 100.0 มีอายุระหว่าง 25-34 ปี ส่วนผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำนวนมากที่สุด มีอายุระหว่าง 35-44 ปี คือร้อยละ 41.0

ลักษณะอื่นๆ ที่สำคัญๆ พบว่าเหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่งเป็นเพศชาย คือ ร้อยละ 50.2 มีสัญชาติไทยร้อยละ 99.9 เชื้อชาติไทย ร้อยละ 99.1 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 98.8 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษาเป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.5 เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 40.5 นอกจากเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เป็นพนักงาน/ลูกจ้างเอกชนเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 34.0 และร้อยละ 36.2 ตามลำดับ นอกจากนี้ ร้อยละ 72.8 ของเหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาทมากที่สุด ร้อยละ 33.9 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 53.4 ผู้เช่า ร้อยละ 26.2 และผู้อาศัย ร้อยละ 20.3 ซึ่งส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.6 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของกลุ่มเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอ**ยู่ในเขตเทศบาล**มีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี มากที่สุด คือร้อยละ 31.7 อายุเฉลี่ย 43.7 ปี เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน ร้อยละ 0.3 กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 14.6 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นเพศหญิง ร้อยละ 52.7 มีสัญชาติไทย ร้อยละ 99.8 และเชื้อชาติไทย ร้อยละ 98.6 นับถือศาสนาพุทธ ถึง

ร้อยละ 99.0 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 29.6 และร้อยละ 21.8 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว เป็นจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 43.1 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 71.7 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 31.8 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง คือ ร้อยละ50.1 เป็นผู้เช่า ร้อยละ31.1 และผู้อยู่อาศัย ร้อยละ18.7 ซึ่งส่วนใหญ่คือร้อยละ 63.5 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี ถึงร้อยละ 35.9 อายุเฉลี่ย 44.6 ปี และมีเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 1.2 กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 13.9 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 54.2 มีสัญชาติไทยทั้งหมด ร้อยละ 100.0 และเชื้อชาติไทย ร้อยละ 99.9 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 98.6 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 48.3 และร้อยละ 12.3 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด คือ ร้อยละ37.0 นอกจากผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายมีอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 31.4 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สมรส ร้อยละ 74.0 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 36.7 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 58.1 เป็นผู้อาศัย ร้อยละ 22.4 และผู้เช่า ร้อยละ 19.5 ซึ่งส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 68.5 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน (โปรดดูตารางที่ 12 ในภาคผนวก ข หน้า 108 - 124)

3.2 ลักษณะที่อยู่อาศัยและสภาพชุมชนของเหยื่ออาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมทุกประเภท**ในภาพรวมของภาค 1** ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะเป็น “บ้าน” ในภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 56.1 ส่วนใหญ่คือร้อยละ 83.9 ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตธุรกิจ ร้อยละ6.9

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” ร้อยละ 46.4 ซึ่งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ82.7 รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตธุรกิจ ร้อยละ 10.8 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” ร้อยละ 69.1 ซึ่งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 85.6 รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตเกษตรกรรม ร้อยละ 10.0 (โปรดดูตารางที่ 13 ในภาคผนวก ข หน้า 197 - 200)

3.3 ลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อพิจารณาลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม**ในภาพรวมของภาค** 1 พบว่า ส่วนใหญ่ที่พักอาศัยเหล่านั้น บุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 63.7) เนื่องจากไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 61.6) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 73.3)

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ที่พักอาศัยเหล่านั้น บุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 62.0) เนื่องจากไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 58.3) และเป็นสถานประกอบการ (ร้อยละ 32.1) อีกทั้งไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 69.8) ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ที่พักอาศัยเหล่านั้น บุคคลภายนอก สามารถเข้าออกได้สะดวกเช่นกัน (ร้อยละ 66.0) เพราะไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 65.9) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 77.9) (โปรดดูตารางที่ 14 ในภาคผนวก ข หน้า 221 - 224)

3.4 ระยะเวลาที่พักอาศัยและการย้ายถิ่น

เมื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยจากการย้ายถิ่นและระยะเวลาที่พักอาศัย พบว่า เหยื่ออาชญากรรม**ในภาพรวมของภาค 1** ส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่ง คือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 80.9 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 57.6ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้เคยย้ายที่อยู่มาแล้วในระยะเวลา 5 ปี และในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมเคยย้ายที่อยู่ 1 ครั้ง มากที่สุดร้อยละ 37.2 โดยย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัด ร้อยละ 32.2 และย้ายมาจากที่อื่น ร้อยละ 67.8 โดยย้ายมาจาก กรุงเทพมหานคร มากที่สุด (ร้อยละ 45.3) รองลงมาคือย้ายภายในภาค 1 (ร้อยละ 15.2) และย้ายมาจากภาค 3 (ร้อยละ 14.6) ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะของบ้านเรือนพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านพักอาศัยอยู่**ในเขตเทศบาล**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 79.9 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 59.0 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ที่เคยย้ายที่อยู่อาศัยในระยะเวลา 5 ปี โดยในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมเคยย้ายที่อยู่ 1 ครั้ง มากที่สุด ร้อยละ 34.5 โดยย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัด ร้อยละ 37.5 และย้ายมาจากที่อื่น ร้อยละ 62.5 โดยย้ายมาจาก กรุงเทพมหานครมากที่สุด (ร้อยละ47.5) รองลงมา ย้ายภายในภาค 1 (ร้อยละ 19.9)และย้ายมาจากภาค 3(ร้อยละ 6.9) ตามลำดับ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านพักอาศัยอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 82.0 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 55.6 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ที่เคยย้ายที่อยู่อาศัยในระยะเวลา 5 ปี โดยในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมเคยย้ายที่อยู่ 1 ครั้ง มากที่สุดร้อยละ 41.3 โดยย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัด ร้อยละ 23.9และย้ายมาจากที่อื่น ร้อยละ

76.1โดยย้ายมาจาก โดยย้ายมาจากกรุงเทพมหานครมากที่สุด(ร้อยละ 42.4) ย้ายมาจากภาค 3 (ร้อยละ 24.6) ย้ายจากภาค 4 (ร้อยละ 10.8) ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 15 ในภาคผนวก ข หน้า 247 - 252)

ตอนที่ 4
ลักษณะของผู้กระทำผิด

4.1 เหยื่ออาชญากรรมกับการพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตัวเอง

เหยื่ออาชญากรรม**ในภาพรวมของภาค 1** ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.6 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งยอมรับว่าตนเป็นผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 22.4 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่ามีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองในอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 85.4 อาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 54.8 และอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 19.3 (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.8 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 22.2 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่ามีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองในอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 88.5 อาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 54.8 และอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 19.6 ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.2 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 22.8 เมื่อพิจารณา รายประเภทความผิด พบว่ามีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองในอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 83.0 และอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเพียงร้อยละ 19.0 (โปรดดูตารางที่ 16 ในภาคผนวก ข หน้า 280)

4.2 การเคยก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดต่อเหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือน

ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมในภาค 1 ที่เคยประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ร้อยละ 70.4 ขณะที่มีเพียงร้อยละ 8.6 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 6.6 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 18.5

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 73.5 มีเพียงร้อยละ 6.9 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 5.4 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 16.4 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 66.5 มีเพียงร้อยละ 10.8 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 8.2 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 20.3 (โปรดดูตารางที่ 17 ในภาคผนวก ข หน้า 286)

4.3 จำนวนผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุและประเภทอาชญากรรม

ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมในภาค 1 ที่พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุ ร้อยละ 56.6 มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว และ มีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน ร้อยละ 37.2 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ ร้อยละ 6.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่ามีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 57.7 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายร้อยละ 50.2 ส่วนอาชญากรรมทางเพศ พบว่ามีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0

ส่วนกรณีที่ผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคน พบว่ามีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 34.8 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 49.8

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ที่พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียว ร้อยละ 54.8 และร้อยละ 37.5 มีผู้ร่วมกระทำผิดมากกว่า 1 คน อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ ร้อยละ 7.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า มีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 58.6 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 29.2 และอาชญากรรมทางเพศ พบว่ามีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0

ส่วนกรณีมีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนพบว่ามีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 32.3 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 70.8

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ที่เคยประสบพบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุส่วนใหญ่มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียวคิดเป็นร้อยละ 58.9 และที่มีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน คิดเป็นร้อยละ 36.9 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 4.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด(ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า มีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 56.4 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 68.0

ส่วนกรณีมีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนพบว่ามีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 38.2 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 32.0 (โปรดดูตารางที่ 18 ในภาคผนวก ข หน้า 292)

4.4 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว **ในภาพรวมของภาค 1** เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 81.4 และจำนวนมากที่สุดอายุระหว่าง 18 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.2 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 66.8 ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 59.6 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 79.8 และจำนวนมากที่สุดอายุระหว่าง 18 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.0 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 70.9 และส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 65.9

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 90.1และจำนวนมากที่สุดอายุมากกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 58.5ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 59.6 และส่วนใหญ่ผู้กระทำผิด**มีอาการมึนเมา**จากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 55.3

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 และทั้งหมดมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 100.0 เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด-ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง และไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 79.5 และจำนวนมากที่สุดมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 36.3 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 77.6 และไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 68.8

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 77.7 มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี และ 26-35 ปี ใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 35.4 และร้อยละ 35.7 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 78.3 ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 70.3

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย คือ ร้อยละ 100.0 จำนวนมากที่สุดอายุมากกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 64.5 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 64.0 ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิด**มีอาการมึนเมา**จากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 58.9

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย คือ ร้อยละ 100.0 และมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 100.0 เหยื่อทั้งหมดคือร้อยละ 100.0 ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง และไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 83.8 จำนวนมากที่สุดอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 36.1 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 53.2 และไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 47.9

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 83.1 จำนวนมากที่สุดอายุระหว่าง 18 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.0 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 59.8 ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 59.2

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 86.6 จำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งมีอายุมากกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.4 ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 68.1 ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 54.0 (โปรดดูตารางที่ 19 ในภาคผนวก ข หน้า 301-304)

4.5 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรม**ในภาพรวมของภาค 1** ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็น เพศชาย ร้อยละ 85.1 ครึ่งหนึ่งมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี คือ ร้อยละ 50.2 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 73.5 ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 58.3 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 82.3 จำนวนมากที่สุดอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 48.4 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 72.9 ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 62.6

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 93.9 มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 56.0 ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 75.5 ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 43.9

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 84.7 มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี คือ ร้อยละ 52.1 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็น

สมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 72.6 ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 56.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 80.3 จำนวนครึ่งหนึ่งอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 50.4 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 70.2 ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 61.2

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 96.7 มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 56.5 ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 79.2 ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 43.7

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็น เพศชาย ร้อยละ 85.4 มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปีเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 47.8 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 74.6 ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 60.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 84.7 จำนวนมากที่สุดอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 46.1 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 76.0 ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 64.3

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 88.7 มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 55.1 ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 68.4 ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 44.2 (โปรดดูตารางที่ 20 ในภาคผนวก ข หน้า 325- 328)

4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับผู้กระทำผิด

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ในภาพรวมของภาค 1 เหยื่ออาชญากรรมเกินครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 67.9 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิด ขณะที่ร้อยละ 8.2 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน และส่วนใหญ่สามารถ

จดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 62.8 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง และไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 74.7 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 10.1 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน **และส่วนใหญ่ สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 59.1**

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อนเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 31.4 **และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 89.2**

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า ไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน และไม่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 100.0

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 61.5

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 74.9 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิด ขณะที่ร้อยละ 5.5 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน และส่วนใหญ่ ระบุว่าสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 59.8 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมเกินครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 79.7 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 6.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน **และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 59.3**

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อนเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 36.0 **และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิด ได้ ร้อยละ 79.2**

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า ไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน และไม่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 100.0

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 62.9

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.2 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิด ขณะที่ร้อยละ 12.0ระบุว่า

ผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน และเหยื่อส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 66.8 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 67.0 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 14.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน **และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 58.8**

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 29.6 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน **และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 92.8**

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 78.1 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 3.7 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่ร้อยละ 52.0 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง และไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 77.1 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 3.7 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน **และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 53.3**

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ร้อยละ 81.4 ขณะที่ร้อยละ 4.5 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน และส่วนใหญ่**สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 48.0**

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 82.0 ขณะที่เหยื่อระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน ร้อยละ 6.2 และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 57.7 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมเกินครึ่งหนึ่ง ร้อยละ 79.6 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 6.0 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน **และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 61.4**

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ร้อยละ 88.1 ขณะที่ร้อยละ 6.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน และส่วนใหญ่**สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 47.5**

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 73.2 รองลงมาระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผินคิดเป็น ร้อยละ 6.8 และจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 44.8 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมเกินครึ่งหนึ่ง ร้อยละ 74.2 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 7.1 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.8 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 69.1 ไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 7.0 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นเพื่อนหรือญาติหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน และส่วนใหญ่ **ร้อยละ 48.8 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้** (โปรดดูตารางที่ 21 - 22 ในภาคผนวก ข หน้า 350 – 354 และ 378 - 380)

ตอนที่ 5
เวลาและสถานที่เกิดเหตุ

5.1 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุกับประเภทอาชญากรรม

ในภาพรวมของภาค 1 เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบเกิดเหตุในเวลากลางคืน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา มากที่สุดถึงร้อยละ 18.5 และรองลงมาเกิดเหตุในเวลากลางคืน ระหว่างเวลา 24.01 – 03.00 น. คิดเป็นร้อยละ 17.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สินส่วนใหญ่เกิดเหตุในกลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลามากที่สุด ร้อยละ 19.4 และช่วงเวลา 24.01-03.00 น. ร้อยละ 18.4 ขณะที่อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 21.01 - 24.00 น. มากที่สุด ร้อยละ 27.8 อาชญากรรมทางเพศทั้งหมด ร้อยละ 100.0 เกิดเหตุในเวลากลางคืน คือในช่วงเวลาระหว่าง 21.01 – 24.00 น.ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ ร้อยละ 51.8 รองลงมาเกิดเหตุในกลางวันในช่วงเวลาระหว่าง 12.01 – 15.00 น. ร้อยละ 18.5

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบเกิดเหตุในเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลามากที่สุด ร้อยละ 18.1 รองลงมาเกิดเหตุในระหว่างช่วงเวลา 24.01– 03.00 น. ร้อยละ 17.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุกลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลามากที่สุด ร้อยละ 19.2 ขณะที่อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 21.01 - 24.00 น.มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.0 อาชญากรรมทางเพศทั้งหมดเกิดเหตุในกลางคืนในช่วงเวลาระหว่าง 21.01 – 24.00 น. คือ ร้อยละ 100.0 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ ข้อมูลฯ จำนวนมากที่สุดไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ ร้อยละ 48.5 รองลงมาเกิดเหตุในกลางวันในช่วงเวลาระหว่าง 12.01 – 15.00 น. ร้อยละ 19.5

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบเกิดเหตุในเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 19.0 และเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 24.01 – 03.00 น. ร้อยละ 17.2 รองลงมา

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สินเกิดเหตุกลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลามากที่สุด ร้อยละ 19.7 ขณะที่อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 15.01 – 18.00 น. มากที่สุด ร้อยละ 18.7 อาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่

ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ ร้อยละ 61.5 รองลงมาเกิดเหตุในกลางวันในช่วงเวลาระหว่าง 12.01 – 15.00 น. และ 15.01 – 18.00 น. ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 15.5 (โปรดดูตารางที่ 27 ในภาคผนวก ข หน้า 461 - 462)

5.2 สถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม

จากการศึกษารายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมใน**ภาพรวมของภาค 1** พบว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าเกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 74.5 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 11.4 และสถานประกอบการ ร้อยละ 8.6 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน และอาชญากรรมทางเพศ ส่วนใหญ่ต่างเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 77.0 และ ร้อยละ 100.0 ตามลำดับ ขณะที่อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 42.6 ส่วนอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำนวนมากที่สุดเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 40.1

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่าเกิดเหตุอาชญากรรม บริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 71.9 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 13.1 และสถานประกอบการ ร้อยละ 8.6 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน และอาชญากรรมทางเพศ ส่วนใหญ่ต่างเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 74.9 และ ร้อยละ 100.0 ตามลำดับ ขณะที่อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่เกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพานหะบริการสาธารณะ ร้อยละ 64.4 ส่วนอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำนวนมากที่สุดเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 44.5

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 78.0 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 9.2 และสถานประกอบการ ร้อยละ 8.7 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่ต่างเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 79.9 ร้อยละ 53.9 และร้อยละ 50.3 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 28 ในภาคผนวก ข หน้า 480 - 498)

ตอนที่ 6
พฤติการณ์แห่งคดี

6.1 ภาพรวมพฤติการณ์แห่งคดี

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 1 รายงานว่า ตนได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิดด้วยความรุนแรงและไม่รุนแรงในลักษณะต่างๆ ระบุช่วงเวลา และผลจากการตอบโต้ผู้กระทำผิด รวมทั้งกล่าวถึงผู้ที่ใช้ความรุนแรงเป็นคนแรกในเหตุการณ์ คือ ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 42.1 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง / ตลอดเวลา / เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 69.1 ผลจากการตอบโต้ทำให้ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 39.8 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ ร้อยละ 46.5 โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 87.0 ผลจากการตอบโต้ส่วนใหญ่ทำให้ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 46.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมดิ้นรน ขัดขืน เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 38.3 โดยเหยื่ออาชญากรรมมีการตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 51.2 ผลจากการตอบโต้ทำให้เหยื่ออาชญากรรมสามารถหลีกเลี่ยงหรือลดการบาดเจ็บ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 28.3

อาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไล่ตามจับหรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนีหรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้ ร้อยละ 100.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 ผลจากการตอบโต้ทำให้ผู้กระทำผิดตกใจและหนีไป ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**เหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ เป็นจำนวนมากที่สุดร้อยละ 42.1 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง / ตลอดเวลา / เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 75.8 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมสามารถปกป้องทรัพย์สินได้เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 38.8 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมพยายามร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 47.9 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 89.3 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมสามารถปกป้องทรัพย์สินได้เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 48.9

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมดิ้นรน ขัดขืน เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.8 โดยเหยื่อมีการตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 42.9 ผลจากการตอบโต้ ส่วนใหญ่ทำให้เหยื่ออาชญากรรมสามารถหลบหนีไปได้ ร้อยละ 47.2

อาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไล่ตามจับ หรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนีหรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้ ร้อยละ 100.0 โดยทั้งหมดมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 ผลจากการตอบโต้ทำให้ผู้กระทำผิดตกใจและหนีไป ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจปืนจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 42.1 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง / ตลอดเวลา / เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 59.0 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 42.0 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 48.8 โดยส่วนใหญ่มีการตอบโต้ต่อเนื่อง / ตลอดเวลา / เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 82.9 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 46.2

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุดกระชาก ตบตี ต่อย ผลัก เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 42.7 โดยส่วนใหญ่มีการตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 58.2 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 33.7

อาชญากรรมทางเพศ ไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตารางที่ 23-25 ในภาคผนวก ข หน้า 398 - 402, 425-426 และ 438-440)

6.2 อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินจำแนกออกเป็นกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 1. ถูกขโมย หรือพยายามขโมย 2. ถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง 3. ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย และ 4. มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์

ผลการสำรวจอาชญากรรมต่อทรัพย์สินในภาค 1 ภาพรวมพบว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 77.9 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ร้อยละ 14.0 การถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน / ภายในรั้วบ้าน / ที่พักอาศัย ร้อยละ 6.5 และมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สิน ร้อยละ 1.6

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 77.7 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ร้อยละ 13.5 การถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน / ภายในรั้วบ้าน / ที่พักอาศัย ร้อยละ 7.1 และมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สิน ร้อยละ 1.7

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 78.2 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง คิดเป็นร้อยละ 14.7 การถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 5.8 และ มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 1.3 (โปรดดูตารางที่ 29 ในภาคผนวก ข หน้า 525 -526)

เมื่อพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของการประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

กรณีถูกขโมย หรือพยายามขโมย ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินภาค 1 เกือบทั้งหมดระบุว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 95.3 มีเพียงร้อยละ 4.7 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น

ทั้งนี้ ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย คือ ทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 46.5 รองลงมาได้แก่ เครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 17.1 และเครื่องใช้ภายนอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 15.5 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 94.0 มีเพียงร้อยละ 6.0 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย ส่วนใหญ่เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 51.1 รองลงมาเครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 14.4 และเครื่องใช้ภายนอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 97.0 มีเพียงร้อยละ 3.0 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้ ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 40.5 รองลงมา คือเครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 20.5 และเครื่องใช้ภายนอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 19.3 (โปรดดูตารางที่ 30 ในภาคผนวก ข หน้า 529 - 531)

กรณีถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะคิดเป็นร้อยละ 93.0 มีเพียงร้อยละ 7.0 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน๊ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้นโดยสามอันดับแรก เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ ร้อยละ 49.9 ยานพาหนะ เช่นรถตู้ รถจักรยานยนต์ ร้อยละ 33.8 และอุปกรณ์ประดับยนต์ อุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ เช่น เครื่องเสียงติดรถยนต์ ร้อยละ 10.8 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าส่วนใหญ่ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะคิดเป็นร้อยละ 94.3 มีเพียงร้อยละ 5.7 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน๊ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดยสามอันดับแรก เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ ร้อยละ 43.0 ยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถจักรยานยนต์ ร้อยละ 39.9 และอุปกรณ์ประดับยนต์ อุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์เช่น เครื่องเสียงติดรถยนต์ ร้อยละ 13.0 ตามลำดับ

ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าส่วนใหญ่ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะคิดเป็นร้อยละ 91.4 มีเพียงร้อยละ 8.6 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน๊ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดย

สามอันดับแรก เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ ร้อยละ 58.6 ยานพาหนะ เช่นรถตู้ รถจักรยานยนต์ ร้อยละ 26.1 และอุปกรณ์ประดับยนต์ อุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ เช่น เครื่องเสียงติดรถยนต์ ร้อยละ 7.9 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 32 ในภาคผนวก ข หน้า 538 - 539)

กรณีถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน / ภายในรั้วบ้าน / ที่พักอาศัย ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.8 ระบุว่า มีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 41.2 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้าน/เขตที่พักอาศัย ร้อยละ 82.7 รองลงมา คือ ภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 22.1 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่ถูกบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 80.1 รองลงมาถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 29.9

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ระบุว่ามีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ร้อยละ 63.4 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 36.6 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือ ในตัวบ้าน/เขตที่พักอาศัย ร้อยละ 82.3 รองลงมา คือ ภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 31.9 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่ถูกบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 83.8 รองลงมาถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 28.0

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ระบุว่ามีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ร้อยละ 51.2 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 48.8 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือ ในตัวบ้าน/เขตที่พักอาศัย ร้อยละ 80.4 รองลงมา คือ ภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ และอื่นๆ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 9.8 ส่วนสถานที่ที่ถูกบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 77.3 รองลงมาถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 27.3 (โปรดดูตารางที่ 31 ในภาคผนวก ข หน้า 535 - 537)

กรณีมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือ ยานพาหนะ รวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ ร้อยละ 39.6 รองลงมาคือ หน้าต่าง/ประตูบ้าน/กระจก ร้อยละ 31.1 และเฟอร์นิเจอร์ รวมถึงอุปกรณ์เครื่องใช้อื่นๆ ในครัวเรือน ร้อยละ 21.4 ตามลำดับ ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ได้แก่ หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 45.1 รองลงมาคือถูกเพลิงไหม้ ร่องรอยจากการถูกเพลิงไหม้ ร้อยละ 33.1 รอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพง ทำสิ่งสกปรก ร้อยละ 27.0 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือ ยานพาหนะ รวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ ร้อยละ 54.0 รองลงมาคือ หน้าต่าง/ประตูบ้าน/กระจก ร้อยละ 26.2 และเฟอร์นิเจอร์ รวมถึงอุปกรณ์เครื่องใช้อื่นๆ ในครัวเรือน ร้อยละ 20.9 ตามลำดับ ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ได้แก่ หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 55.2 รองลงมาคือถูกเพลิงไหม้ ร่องรอยจากการถูกเพลิงไหม้ ร้อยละ 34.8 รอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพง ทำสิ่งสกปรก ร้อยละ 18.4 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือ หน้าต่าง/ประตูบ้าน/กระจก ร้อยละ 40.1 รองลงมาคือ เฟอร์นิเจอร์ รวมถึงอุปกรณ์เครื่องใช้อื่นๆ ในครัวเรือน ร้อยละ 22.3 และอื่นๆ เช่น สินค้า อุปกรณ์โทรศัพท์ ตู้เพลง ป้ายโฆษณา มาตรวัดไฟฟ้า เป็นต้น ร้อยละ 19.3 ตามลำดับ ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ได้แก่ รอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพง ทำสิ่งสกปรก ร้อยละ 42.6 หน้าต่าง รองลงมาคือถูกเพลิงไหม้ ร่องรอยจากการถูกเพลิงไหม้ ร้อยละ 29.9 และกระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 26.9 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 33 ในภาคผนวก ข หน้า 540 - 542)

6.3 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย

ลักษณะอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกาย จำแนกออกเป็นกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 1. ทำร้ายร่างกาย 2. พยายามทำร้ายร่างกาย 3. คุกคาม / ลอบติดตาม / เดินตาม วิ่งตาม / ล้อมไว้ไม่ให้หนี และ 4. ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือฆ่า

ผลการสำรวจอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกายในภาค 1 ภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่เป็นการถูกทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 72.7 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 79.5) รองลงมาถูกยิงและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 11.1) และขว้างปาสิ่งของใส่และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 7.7) ตามลำดับ กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 12.1 เป็นการตบตีต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 41.2) รองลงมา คือ แทง ปาด กรีด ตัดด้วยมีด หรือของมีคม แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 34.4) และขว้างปาสิ่งของใส่แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 15.8) ตามลำดับ กรณีคุกคาม / ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม / ล้อมไว้ไม่ให้หนี ร้อยละ 7.0 กรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า ร้อยละ 16.3

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**พบว่าโดยเป็นการถูกทำร้ายร่างกายมากที่สุด ร้อยละ 62.5 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 87.6) รองลงมาถูกยิง

และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 10.3) และขว้างปาสิ่งของใส่และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 3.4) ตามลำดับ กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 23.6 เป็นการตบตี ต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 41.7) รองลงมา คือ แทง ปาด กรีด ตัดด้วยมีด หรือของมีคมแต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 40.0) และขว้างปาสิ่งของใส่แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 18.3) ตามลำดับ กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม / ล้อมไว้ไม่ให้หนี ร้อยละ 12.3 กรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า ร้อยละ 29.8 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** พบว่าเป็นการถูกทำร้ายร่างกายมากที่สุด ร้อยละ 80.8 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 74.6) รองลงมาถูกยิงและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 11.6) และขว้างปาสิ่งของใส่และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 10.4) ตามลำดับ กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 3.0 นั้น เป็นการยิงแต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 62.1) รองลงมา คือ ตบตี ต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 37.9) ตามลำดับ กรณีคุกคาม / ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม / ล้อมไว้ไม่ให้หนี ร้อยละ 2.8 กรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า ร้อยละ 5.7 (โปรดดูตารางที่ 34 ในภาคผนวก ข หน้า 543 - 545)

เกี่ยวกับการใช้อาวุธของผู้กระทำผิด ในอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาค 1 พบว่า ผู้กระทำผิดจำนวนส่วนใหญ่ใช้อาวุธ ร้อยละ 54.3 ไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 38.3 และไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 7.4 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 40.9 มีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 24.4 และ ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ร้อยละ 23.0 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดใช้ อาวุธ ร้อยละ 64.9 และไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 35.1 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ ร้อยละ 36.8 ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 30.9 และมีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 24.8 ตามลำดับ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดใช้อาวุธ ร้อยละ 46.0 ไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 40.8 และไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 13.2 ตามลำดับ โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 52.1 มีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 29.1 และปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ร้อยละ 23.9 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 35 ในภาคผนวก ข หน้า 546 - 547)

6.4 อาชญากรรมทางเพศ

ลักษณะอาชญากรรมทางเพศ จำแนกออกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้ 1. ข่มขู่ คุกคามด้วยวาจา ว่าจะข่มขืนกระทำชำเรา 2. พยายามที่จะกระทำอนาจาร/พยายามล่วงเกินทางเพศ 3. กระทำอนาจาร/ ล่วงเกินทางเพศ 4. พยายามที่จะข่มขืนกระทำชำเรา 5. ข่มขืนกระทำชำเรา และ 6. ข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะโทรมหญิง

ผลการสำรวจ**ในภาพรวมภาค 1** พบว่า อาชญากรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในภาค 1 ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดกระทำอนาจารหรือล่วงเกินทางเพศ ร้อยละ 54.8 รองลงมาคือข่มขู่ คุกคามด้วยวาจา ว่าจะข่มขืนกระทำชำเรา ร้อยละ 45.2 ตามลำดับ โดยผู้กระทำผิดไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 100.0 และเหตุการณ์ทั้งหมดเกิดกับเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตารางที่ 36 – 37 ในภาคผนวก ข หน้า 548 - 550)

6.5 อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

ลักษณะอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำแนกออกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้ 1. ใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ 2. เอกสารสำคัญอื่นๆ ถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง 3. เงินฝากในบัญชีธนาคารถูกนำไปใช้โดยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้บัตรเครดิต เช่น ผ่านทางระบบไร้สาย โดยไม่ได้รับอนุญาต. 4. ใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต และ 5. อื่นๆ

ผลการสำรวจ**ในภาพรวมภาค 1** พบว่า เหยื่ออาชญากรรมถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 47.0 รองลงมาพบว่าเป็นการแอบอ้างใช้ข้อมูลลักษณะอื่นๆ เช่น ซื้อโทรศัพท์มือถือ ถูกเรียกเก็บค่ามือถือ ถูกแจ้งดำเนินคดีลักทรัพย์ เป็นต้น ร้อยละ 24.9 และ ใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต ร้อยละ 16.5 โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่ทราบ คือ มีการติดต่อจากสถาบันการเงิน เจ้าของบัตรเครดิต หรือเจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 53.5 รองลงมา มีใบแจ้งหนี้พร้อมใบนัดศาล / ถูกใช้สิทธิเลือกตั้งแล้ว / ไม่ได้รับโฉนดที่ดิน เป็นต้น ร้อยละ 24.6 และ เงินหายไปจากบัญชีหรือมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในบัญชี หรือพบความผิดปกติจากใบรายการการใช้จ่ายบัตรเครดิต ร้อยละ 9.9

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** พบว่าเหยื่ออาชญากรรมถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้

ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 46.3 รองลงมาพบว่าใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต ร้อยละ 19.9 และ เป็นการแอบอ้างใช้ข้อมูลลักษณะอื่นๆ เช่น ซื้อโทรศัพท์มือถือ ถูกเรียกเก็บค่ามือถือ ถูกแจ้งดำเนินคดีลักทรัพย์ เป็นต้น ร้อยละ 19.7 โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่ทราบ คือ มีการติดต่อจากสถาบันการเงิน เจ้าของบัตรเครดิต หรือเจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 52.8 รองลงมา มีใบแจ้งหนี้พร้อมใบนัดศาล / ถูกใช้สิทธิเลือกตั้งแล้ว / ไม่ได้รับโฉนดที่ดิน เป็นต้น ร้อยละ 20.6 และ บัตรเครดิตหรือบัญชีที่ใช้ร่วมกับบัตรเครดิตถูกระงับ ร้อยละ 11.2

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** เหยื่ออาชญากรรมถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 49.2 รองลงมาพบว่าเป็นการแอบอ้างใช้ข้อมูลลักษณะอื่นๆ เช่น ซื้อโทรศัพท์มือถือ ถูกเรียกเก็บค่ามือถือ ถูกแจ้งดำเนินคดีลักทรัพย์ เป็นต้น ร้อยละ 40.1 และเอกสารสำคัญอื่นๆ ถูกปลอมแปลง หรือแอบอ้าง เช่น บัตรประชาชน และเงินฝากในบัญชีธนาคารถูกนำไปใช้โดยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้บัตรเครดิต เช่น ผ่านระบบไร้สายโดยไม่ได้รับอนุญาต ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 7.5 โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่ทราบ คือ มีการติดต่อจากสถาบันการเงิน เจ้าของบัตรเครดิต หรือเจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 55.6 รองลงมา มีใบแจ้งหนี้พร้อมใบนัดศาล/ถูกใช้สิทธิเลือกตั้งแล้ว/ไม่ได้รับโฉนดที่ดิน เป็นต้น ร้อยละ 36.4 และ เงินหายไปจากบัญชีหรือมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในบัญชี หรือพบความผิดปกติจากใบรายการการใช้จ่ายบัตรเครดิต ร้อยละ 8.0 (โปรดดูตารางที่ 38 และ 38.1 ในภาคผนวก ข หน้า 551 - 556)

เกี่ยวกับมูลค่าความเสียหายจากการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ในภาพรวมภาค 1 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงิน ร้อยละ 50.2 ส่วนที่มีมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน ร้อยละ 36.1 โดยส่วนใหญ่เสียหายในวงเงิน 101- 10,000 บาท ร้อยละ 50.2

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่า ไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงิน ร้อยละ 55.9 ส่วนที่มีมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน มีเพียงร้อยละ 28.0 โดยส่วนใหญ่เสียหายในวงเงิน 101-10,000 บาท ร้อยละ 59.3

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่า มีมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน ร้อยละ 59.9 โดยส่วนใหญ่เสียหายในวงเงิน 101-10,000 บาท ร้อยละ 37.5 ส่วนที่ไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงิน ร้อยละ 33.2 (โปรดดูตารางที่ 39 ในภาคผนวก ข หน้า 557 - 558)

เกี่ยวกับผลเสียหายที่ได้รับ ผลการสำรวจ**ในภาพรวมทั่วประเทศ** พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับผลเสียหาย ร้อยละ 61.5 โดยผลเสียหายส่วนใหญ่ที่เกิดตามมา คือ ถูกติดตามทวงหนี้ ร้อยละ 55.2 ในขณะที่มีผู้ไม่ได้รับผลเสียหายจากอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 34.9

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ได้รับผลเสียหาย ร้อยละ 56.2 โดยผลเสียหายส่วนใหญ่ที่เกิดตามมา คือ ถูกติดตามทวงหนี้ ร้อยละ 53.4 ในขณะที่มีผู้ไม่ได้รับผลเสียหายจากอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 38.9

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ได้รับผลเสียหาย ร้อยละ 77.0 โดยผลเสียหายส่วนใหญ่ที่เกิดตามมา คือ ถูกติดตามทวงหนี้ ร้อยละ 59.0 ในขณะที่มีผู้ไม่ได้รับผลเสียหายจากอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 23.0 (โปรดดูตารางที่ 40 ในภาคผนวก ข หน้า 559 - 561)

ตอนที่ 7

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม จำแนกออกเป็น 1. การบาดเจ็บจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 2. การรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ 3. การมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น 4. การหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ 5. การมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน 6. เหตุผลในการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บ 7. การสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 8. การมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ 9. การมีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ 10. การสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจ**ในภาพรวมภาค 1** พบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 89.4 และมีเพียงร้อยละ 10.6 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 59.3 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 62.1 ซึ่งจำนวนนี้ รักษาพยาบาลในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาลเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 32.4 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 50.4 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น มากกว่า 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 18.7

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมกว่าครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 51.4 หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.9 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 28.7 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 501-1,000 บาท ร้อยละ 28.1

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 8.4 เพื่อติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 92.7 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ เป็นเวลา 1 วัน หรือน้อยกว่า ร้อยละ 55.1 มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 47.9 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 500 บาทหรือน้อยกว่า ร้อยละ 25.7 อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 25.9 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 72.4 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 85.3 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 31.9

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 91.8 และมีเพียงร้อยละ 8.2 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 63.3 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 55.5 ซึ่งจำนวนนี้รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยใน เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 35.7 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 45.9 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น 100 บาทหรือน้อยกว่า มากที่สุดคือ ร้อยละ 33.1

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ มีจำนวนมากที่สุดร้อยละ 41.4 โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 91.2 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 12.7 ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 501 – 1,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 46.7

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 8.9 เพื่อติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 96.6 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 52.3 อีกทั้งมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 47.8 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 500 บาทหรือน้อยกว่า ร้อยละ 30.0

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 22.5 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 62.2 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 84.3 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 32.2

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 85.5 และมีเพียงร้อยละ 14.5 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 55.3 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 68.4 โดยรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอกเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 33.6 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 54.6 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น มากกว่า 5,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 19.3

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 60.9 โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.7 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 44.0 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ระหว่าง 501-1,000 บาท ร้อยละ 23.0

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 7.8 เพื่อติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 86.8 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ 1 วันหรือน้อยกว่า ร้อยละ 59.2 อีกทั้งมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 48.0 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 501-1,000 บาท ร้อยละ 26.3

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 31.0 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 83.8 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 86.7 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 31.6

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 97.0 และมีเพียงร้อยละ 3.0 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 68.4 และต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 32.8 ซึ่งจำนวนนี้ ส่วนใหญ่รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยใน ร้อยละ 69.8 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 33.3 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น มากกว่า 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 46.1

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 46.2 โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.5 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 12.5 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 501 – 1,000 บาท ร้อยละ 41.5

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 7.5 เพื่อติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 91.2 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ 1 วันหรือน้อยกว่า ร้อยละ 58.7 อีกทั้งมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 49.0 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 500 บาทหรือน้อยกว่า ร้อยละ 27.8

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 20.0 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 84.9

ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 89.2 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 32.2

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 97.3 และมีเพียงร้อยละ 2.7 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 66.8 และต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 33.2 ซึ่งจำนวนนี้รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยใน ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 42.0 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น มากกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 61.9

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 34.8โดยทั้งหมด ร้อยละ 100.0 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 8.8 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 501 – 1,000 บาท ทั้งหมด ร้อยละ 100.0

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 8.1 เพื่อติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 96.0 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ 1 วันหรือน้อยกว่า ร้อยละ 55.7 อีกทั้งกว่าครึ่งหนึ่งมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 51.2 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 500 บาทหรือน้อยกว่า ร้อยละ 32.2

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 16.5 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 76.4 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 88.1 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 32.4

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 96.6 และมีเพียงร้อยละ 3.4 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 70.7 และต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 32.2 ซึ่งจำนวนนี้ ครึ่งหนึ่งรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 50.0 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 20.7 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 100 – 500 บาท ร้อยละ 61.1

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 62.6 โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 87.2 หยุดงานเป็นเวลา 1 วันหรือน้อยกว่า และมีผลทำให้ขาดรายได้

จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 17.8 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 500 บาทหรือน้อยกว่า เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 35.5

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 6.7 เพื่อติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 83.5 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ 1 วันหรือน้อยกว่า ร้อยละ 63.5 อีกทั้งมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 45.4 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 501-1,000 บาท ร้อยละ 34.9

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 25.7 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 93.9 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 90.7 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 31.9

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจ**ในภาพรวม**พบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 78.3 โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 56.2 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 71.9 ซึ่งจำนวนนี้ รักษาพยาบาลในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาลเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 30.2 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 56.1 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น จำนวน 100 บาท หรือน้อยกว่า เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 19.2

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 53.1 โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 76.6 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 34.2 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 501 – 1,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 26.5

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 26.4 เพื่อติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 100.0 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ มากกว่า 1 วันร้อยละ 58.7 อีกทั้งโดยมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 43.4 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 501 – 1,000 บาท ร้อยละ 27.8

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนกว่าครึ่งหนึ่งจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 54.2 ซึ่งส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ

51.8 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 28.9 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงินระหว่าง 10,001 – 25,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 31.3

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 75.2 โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 61.8 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 65.2 ซึ่งในจำนวนนี้ รักษาพยาบาลในบ้านพักอาศัยของตัวเองหรือบ้านพักอาศัยของญาติหรือเพื่อน ร้อยละ 32.1 ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 47.6 ซึ่งอยู่ในช่วง 100 บาทหรือน้อยกว่า ร้อยละ 39.2

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 44.3 โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 88.2 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 14.5 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 500 บาท หรือน้อยกว่า เป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 33.8

นอกจากนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 32.6 มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งหมด ร้อยละ 100.0 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ มากกว่า 1 วัน ร้อยละ 74.7 อีกทั้งมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 30.9 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 501-1,000 บาท ร้อยละ 71.4

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 65.9 ซึ่งในจำนวนนี้หยุดงานไม่เกิน 3 วัน เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 38.4 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 26.6 ซึ่งในจำนวนนี้ ร้อยละ 43.3 สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 10,001 – 25,000 บาทมากที่สุด

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 81.1 โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 51.5 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 77.6 ซึ่งจำนวนนี้ รักษาพยาบาลในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 33.7 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมเกินกว่าครึ่งหนึ่งคือ ร้อยละ 63.2 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น มากกว่า 5,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 20.9

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 60.5 โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 69.5 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 50.6 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ระหว่าง 501 – 1,000 บาท ร้อยละ 25.0

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 21.5 เพื่อติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 100.0 โดยเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 42.5 ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ 1 วันหรือน้อยกว่า อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 58.5 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 500 บาทหรือน้อยกว่า ร้อยละ 22.3

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 40.1 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.3 หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 30.6 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 10,001 - 25,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 23.1

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจ**ในภาพรวม**พบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม และไม่มีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 และเหตุการณ์ทั้งหมดเกิดกับเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจ**ในภาพรวม**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมมีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 11.9 เพื่อติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ น้อยกว่าหรือ 1 วันร้อยละ 62.5 อีกทั้งโดยมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 35.8 ซึ่งในจำนวนนี้ไม่ทราบไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่ขาดรายได้ ร้อยละ 29.4

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 58.0 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.8 หยุดงานไม่เกิน 7 วัน ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 35.8 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 5,001 - 10,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 29.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมมีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 6.7 เพื่อติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดี

หรือธุระอื่นๆ น้อยกว่าหรือ 1 วันร้อยละ 91.9 อีกทั้งโดยมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆร้อยละ 10.8 ซึ่งในจำนวนนี้ไม่ทราบ ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงิน ที่ขาดรายได้ ร้อยละ 100.0

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือไม่มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 100.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 32.5 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 5,001 - 10,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 35.6

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมมีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 27.3 เพื่อติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 98.0 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ มากกว่า 1 วันร้อยละ 58.8 อีกทั้งโดยมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 58.8 ซึ่งในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ทราบ ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่ขาดรายได้ ร้อยละ 100.0

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 100.0 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.8 หยุดงานไม่เกิน 7 วัน ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 45.5 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 5,001 - 10,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 35.3 (โปรดดูตารางที่ 41 - 50 ในภาคผนวก ข หน้า 565 – 567, 583 – 585, 601 – 603, 619 – 621, 637 – 639, 655 – 657, 672 – 673, 685 – 687, 702 – 703, และ 715 - 717)

ตอนที่ 8
การดำเนินการเกี่ยวกับเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

8.1 การรายงานเหตุอาชญากรรม

การรายงานเหตุอาชญากรรม จำแนกออกเป็น 1. การรายงานเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 2. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุ 3. ผู้รายงานและวิธีการรายงาน 4. เหตุผลที่รายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 5. ความรวดเร็วในการตอบสนองต่อการได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และ 6. การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ

ผลการสำรวจในภาพรวมภาค 1 พบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นคิดเป็น**ร้อยละ 59.3** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 60.9 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 71.0 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 36.7 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่ผู้ประสบเหตุเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 82.5 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 60.0 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 78.7 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 29.7 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 83.8

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็น**ร้อยละ 60.4** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ถึงร้อยละ 62.49 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ร้อยละ 71.2 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีร้อยละ 35.6** เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 84.0 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 58.9 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 78.2 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 30.6 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 84.2

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่ของเหยื่ออาชญากรรม**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **คือร้อยละ 57.4 เพียงร้อยละ 37.0** เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ เนื่องจากสาเหตุอื่นๆ ร้อยละ 55.3 ซึ่งในจำนวนนี้ระบุว่าเพราะไม่สะดวก ไม่มีเวลาจะแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 44.2 โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 56.3 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 67.2 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 88.4 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มา เพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ ร้อยละ 35.9 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 75.7

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็น**ร้อยละ 54.8** โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ 100.0 อย่างไรก็ตาม **มีร้อยละ 45.2 ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมใช้การโทรศัพท์ และการเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้งส่วนใหญ่ คือ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ มากกว่า 1 ชั่วโมงแต่ภายใน 1 วัน ร้อยละ 100.0 และเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งหมดดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบคือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้นและรับปากว่าจะช่วยดูแลสอดส่องละแวกที่เกิดเหตุมากขึ้น ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 55.8** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เนื่องจากสาเหตุอื่นๆ ร้อยละ 56.9 อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 44.2 เท่านั้น**ที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 88.4 เหตุผลของการแจ้ง คือ แจ้งเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 88.4

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็น**ร้อยละ 58.2** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 65.1 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วน ใหญ่

ร้อยละ 68.3 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 37.7 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่ผู้ประสบเหตุเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 82.6 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 53.3 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 76.3 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 32.3 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้ รับทราบส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 86.8

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็น**ร้อยละ 59.0**โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ถึงร้อยละ 66.5 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 68.8 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีร้อยละ 37.0 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 83.4 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 52.1 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 75.3 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 32.7 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 86.9

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **คือร้อยละ 57.8 มีเพียงร้อยละ 32.9 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ถึงร้อยละ 50.7 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 68.8 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 59.6 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 65.8 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 96.2 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มา เพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ ร้อยละ 50.7 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 83.3

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **คิดเป็นร้อยละ 54.8** โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่

ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ 100.0 อย่างไรก็ตาม **มีร้อยละ 45.2 ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมใช้การโทรศัพท์ และการเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้งส่วนใหญ่ คือ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ มากกว่า 1 ชั่วโมงแต่ภายใน 1 วัน ร้อยละ 100.0 และเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งหมดดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบคือลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้นและรับปากว่าจะช่วยดูแลสอดส่องละแวกที่เกิดเหตุมากขึ้น ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 62.4** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เนื่องจากสาเหตุอื่นๆ ร้อยละ 61.1 ซึ่งในจำนวนนี้ระบุว่าเพราะไม่สะดวก ไม่มีเวลาจะแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ ร้อยละ ร้อยละ 63.6 อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 37.6 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 81.7 เหตุผลของการแจ้ง คือ แจ้งเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 96.2

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่าส่วนใหญ่ระบุว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็น**ร้อยละ 60.7** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 55.6 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 74.9 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 35.4 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่ผู้ประสบเหตุเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 82.3 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 69.4 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 82.1 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 26.0 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 79.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็น**ร้อยละ 62.3** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ถึงร้อยละ 57.2 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ

74.7 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีร้อยละ 33.7 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 85.0 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 68.8 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 82.4 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 27.5 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 80.4

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คือ**ร้อยละ 57.1 มีเพียงร้อยละ 40.2 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเนื่องจากสาเหตุอื่นๆ ร้อยละ 66.4 โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 53.6 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 68.5 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 81.4 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มา เพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ ร้อยละ 23.9 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 70.3

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คือ**ร้อยละ 63.6 มีเพียงร้อยละ 36.4 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ ร้อยละ 46.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้ง คือ แจ้งเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 74.8

ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตารางที่ 51-56 ในภาคผนวก ข หน้า 731, 745-753, 793-795, 810-811, 823-825, 841-843)

8.2 การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจหลังจากรับแจ้งเหตุและไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุแล้ว

การดำเนินการหลังจากรับแจ้งเหตุและไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุแล้วต่อ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จำแนกออกเป็น 1. การจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ 2. การติดตามคดีที่เกิดขึ้น และ 3. การติดต่อจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจในภาพรวมภาค 1 พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 78.1 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 55.9เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 82.9

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 78.2 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 56.5 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 83.4

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 72.7 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 48.8 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 71.6

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งหมดระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 100.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ54.8 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 83.2 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 41.2 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 81.2

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ รายงานว่าไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 77.5 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่า

เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 53.7 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 82.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 77.7 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 54.8 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 83.5

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 63.9 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดรายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 43.1 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 57.2

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งหมดระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 100.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าไม่ทราบไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ54.8 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 85.2 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ทราบไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 53.2 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 77.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจรายงานว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 79.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 58.8 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 83.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 79.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 58.9 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 83.4

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 79.8 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 53.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 82.2

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย คือ ร้อยละ 78.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 75.9 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 93.6

อาชญากรรมทางเพศ ไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตารางที่ 57-60 ในภาคผนวก ข หน้า 857, 864-865, 876 และ 882-883)

8.3 การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ

การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ จำแนกออกเป็น 1. การดำเนินการยื่นฟ้อง 2. การติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจ 3. หน่วยงานที่ติดต่อขอความช่วยเหลือโดยเหยื่ออาชญากรรม 4. หน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

ผลการสำรวจในภาพรวมภาค 1 พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 79.8 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 97.5 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.5 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 79.3 โดยในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลายได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เทศบาล อบต. การไฟฟ้า การประปา กรมการขนส่ง กรมปศุสัตว์ การประปาส่วนภูมิภาค กู้ภัยจังหวัด เป็นต้น ร้อยละ 52.9 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่อ

อาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ ร้อยละ 41.6

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 81.5 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 98.0 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.0 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 77.1 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลายได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เทศบาล อบต. การไฟฟ้า การประปา กรมการขนส่ง กรมปศุสัตว์ การประปาส่วนภูมิภาค กู้ภัยจังหวัด เป็นต้น ร้อยละ 65.4 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานเอกชน เช่น บริษัทประกันภัยรถยนต์ เป็นต้น ร้อยละ 34.7

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 55.6 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 92.8 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 7.2 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 77.4 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ ร้อยละ 85.5 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 88.2 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 11.8 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานเอกชน เช่น บริษัทประกันภัยรถยนต์ เป็นต้น ร้อยละ 88.5 และไม่ปรากฏข้อมูลหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม

อาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏข้อมูล

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 89.9 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 97.4 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.6 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 86.6 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลายได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เทศบาล อบต. การไฟฟ้า การประปา กรมการขนส่ง กรมปศุสัตว์ การประปาส่วนภูมิภาค กู้ภัยจังหวัด เป็นต้น ร้อยละ 55.2 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานเอกชน เช่น บริษัทประกันภัยรถยนต์ เป็นต้น ร้อยละ 75.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด คิดเป็นร้อยละ 87.3 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 97.8 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.2 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 83.1 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลายได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เทศบาล อบต. การไฟฟ้า การประปา กรมการขนส่ง กรมปศุสัตว์ การประปาส่วนภูมิภาค กู้ภัยจังหวัด เป็นต้น ร้อยละ 71.7 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานเอกชน ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลายได้แก่ บริษัทประกันภัยรถยนต์ หน่วยงานในหมู่บ้าน เป็นต้น ร้อยละ 75.3

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 94.6 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 5.4 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิดและส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 86.1 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 13.9 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงาน

อื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือ เป็นหน่วยงานเอกชน ได้แก่ บริษัทประกันภัยรถยนต์ เป็นต้น ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 63.9 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 97.8 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.2 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 67.8 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ ร้อยละ 50.3 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ ร้อยละ 68.6

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 71.8 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 98.2 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 1.8 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 67.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน อบต. อำเภอ สำนักงานการประปา เป็นต้น ร้อยละ 56.4 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ ร้อยละ 58.9

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 66.3 ส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 91.4 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 8.6 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 66.3 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ ร้อยละ 78.3 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้หมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 94.7 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 5.3 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นต้น ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 59 61-63 ในภาคผนวก ข หน้า 875, 894 - 895, 907 - 909, 925 - 927)

8.4 ความต้องการในการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

ความต้องการในการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม จำแนกออกเป็น 1. ความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม และ 2. ความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

ผลการสำรวจในภาพรวมภาค 1 พบว่า เมื่อพิจารณาถึงความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 75.9 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 24.1 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 56.5 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 71.5 มีเพียงร้อยละ 28.5 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดย เรื่องที่ต้องการส่วนใหญ่ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 83.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 76.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 23.6 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 54.9 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 70.2มีเพียงร้อยละ 29.8 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการส่วนใหญ่ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 83.9

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 60.8 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 39.2 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 72.6 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 66.9 มีเพียงร้อยละ 33.1 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 82.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 17.6 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 73.8 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 88.5 มีเพียงร้อยละ 11.5 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการส่วนใหญ่ คือ ช่วยตรวจสอบข้อมูลให้ถูกต้อง ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 75.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 24.6 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 54.8 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 64.1 มีเพียงร้อยละ 35.9 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการส่วนใหญ่ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 83.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 76.0 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 24.0 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 54.3 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานใน

กระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 63.8 มีเพียงร้อยละ 36.2 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 78.8

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 53.5 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 62.2 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 46.5 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการ ร้อยละ 100.0 คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 87.2 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 12.8 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 52.1 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 76.5 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 23.5 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 58.9 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 83.1 มีเพียงร้อยละ 16.9 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการส่วนใหญ่ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 83.9

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 77.0 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 23.0 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 56.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 81.0 มีเพียงร้อยละ 19.0 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 71.3 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 28.7 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 87.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 68.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 31.6 เรื่องที่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการ ร้อยละ 100.0 โดยเรื่องที่ต้องการ คือ ช่วยตรวจสอบข้อมูลให้ถูกต้อง ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตาราง 64-65 ในภาคผนวก ข หน้า 943-945 และ961-963)

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในภาค 2

ตอนที่ 1

ภาพรวมของข้อมูลครัวเรือน

ภาพรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนระดับครัวเรือนในภาค 2 พ.ศ. 2550 ที่ได้จากการสำรวจโดยการใช้วิธีการนับจดและสรุปยอดข้อมูลของครัวเรือนเป็นรายชุมรุมอาคาร เช่น ลักษณะทั่วไปของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งสิ้นที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และจำนวนสมาชิกที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา โดยใช้แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1 (สอญ.1) นั้น ปรากฏว่า

ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในภาค 2 พ.ศ. 2550 ได้ข้อมูลสมบูรณ์ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้งสิ้น จำนวน 1,267,250 ครัวเรือน ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล จำนวน 392,976 ครัวเรือน และนอกเขตเทศบาล จำนวน 874,274 ครัวเรือน พบลักษณะสำคัญดังนี้ (โปรดดูตารางที่ 1 และ 2 ในภาคผนวก ข หน้า 1, 2, และ4)

1.1 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ครัวเรือนในภาค 2 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 55.6 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 35.9 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 7.3 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 1.2

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 2 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 62.9 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 29.9 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 5.9 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 1.3

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 2 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 52.3 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 38.6 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 7.9 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 1.2 (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1 - 10)

1.2 รายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ครัวเรือนในภาค 2 มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 40.9 รองลงมามีรายได้น้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 25.7 รายได้ 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 14.6 โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 11,337.65 บาท ต่ำสุด 100 บาท สูงสุด 700,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 2 มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 37.0 รองลงมามี รายได้ 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 21.6 รายได้ 15,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 15.9 โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 14,990.26 บาท ต่ำสุด 120 บาท สูงสุด 700,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 2 มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 42.7 รองลงมามีรายได้น้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 32.2 รายได้ 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 11.6 โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 9,696.12 บาท ต่ำสุด 100 บาท สูงสุด 500,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value) (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1 - 10)

1.3 ประเภทของที่อยู่อาศัย

ครัวเรือนในภาค 2 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ร้อยละ 74.1 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในห้องแถว ร้อยละ 14.8 ทาวน์เฮ้าส์ ร้อยละ 5.4 ตึกแถว ร้อยละ 3.7 ห้องแบ่งเช่า และหอพัก ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 0.7ห้องชุด ร้อยละ 0.4และอื่นๆ ได้แก่ เพิงพักชั่วคราว ห้องพักพนักงาน เป็นต้น ร้อยละ 0.2

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 2 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ถึงร้อยละ 41.7 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในห้องแถว ร้อยละ 32.3 ทาวน์เฮาส์ ร้อยละ 10.7 ตึกแถว ร้อยละ 9.6 หอพัก ร้อยละ 2.3 ห้องแบ่งเช่า ร้อยละ 1.9 ห้องชุด ร้อยละ 1.1 และอื่นๆ ได้แก่ เพิงพักชั่วคราว ห้องพักพนักงาน เป็นต้น ร้อยละ 0.4

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 2 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ถึงร้อยละ 88.7 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในห้องแถว ร้อยละ 6.9 ทาวน์เฮาส์ ร้อยละ 3.1 ตึกแถว ร้อยละ 1.0 ห้องแบ่งเช่า ร้อยละ 0.2 และหอพัก ร้อยละ 0.1 (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1 - 10)

1.4 ลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัย

ลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัย ครัวเรือนในภาค 2 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 75.3 รองลงมาคือ เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 19.7 เขตธุรกิจ ร้อยละ 2.9 เขตชุมชนแออัด ร้อยละ 0.9 เขตอุตสาหกรรม และเขตบ้านพักคนงานก่อสร้าง ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 0.6

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 2 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 85.3 รองลงมา คือ เขตธุรกิจ ร้อยละ 8.3 เขตชุมชนแออัด ร้อยละ 2.3 เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 1.9 เขตอุตสาหกรรม ร้อยละ 1.5 เขตบ้านพักคนงานก่อสร้าง ร้อยละ 0.6 และเขตอื่นๆ ได้แก่ บ้านพักตากอากาศ ร้อยละ 0.1

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 2 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 70.8 รองลงมาคือ เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 27.8 เขตบ้านพักคนงานก่อสร้าง ร้อยละ 0.6 เขตธุรกิจ ร้อยละ 0.4 เขตชุมชนแออัด และเขตธุรกิจ ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 0.2 (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1 - 10)

1.5 สมาชิกครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในภาค 2 ใน พ.ศ. 2550 มีจำนวนทั้งสิ้น 3,563,886 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 19,752 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.6 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 1,267,250 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 18,474 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.5

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 2 ใน พ.ศ. 2550 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 1,061,758 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 7,912 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.8 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 392,976ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 7,194 ครัวเรือน คิดเป็น ร้อยละ1.8

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 2 ใน พ.ศ. 2550 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 2,502,128 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 11,840 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.5 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 874,274 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 11,280 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ1.3 (โปรดดูตารางที่ 2, 3 และ 5 ในภาคผนวก ข หน้า 11 – 12 และ 39)

ตอนที่ 2

ลักษณะอาชญากรรม

2.1 ประเภทอาชญากรรมและจำนวนครั้งที่เหยื่ออาชญากรรมประสบเหตุ

เมื่อศึกษาภาพรวมของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในภาค 2 ตามการรายงานของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2550 เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 19,752 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 97.2 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 2.8 และอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 0.0 (4 ราย) **ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏข้อมูล**

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนในภาค 2 พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2550 เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ซึ่งตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**มีจำนวน 7,912 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 96.9 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 0.1 (4 ราย)

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่อยู่**นอกเขตเทศบาล**มีจำนวน 11,840 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 97.3 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 2.7 (โปรดดูตารางที่ 5 ในภาคผนวก ข หน้า 39)

ขณะเดียวกันในภาพรวมภาค 2 เหยื่ออาชญากรรมทั้ง 19,752 ราย นั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือ ในภาค 4 มีการประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 27,972 ครั้ง โดยส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 97.1 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 2.9 และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 0.0 (4 รายและ4ครั้ง) ซึ่งเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ซึ่งมี 7,912 รายนั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 11,618 ครั้ง ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 97.9 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 2.1 และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 0.0 (4 รายและ 4ครั้ง) ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ซึ่งมี 11,840 รายนั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 16,354 ครั้ง ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 96.6 และตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 3.4 (โปรดดูตารางที่ 6 ในภาคผนวก ข หน้า 45)

2.2 ลักษณะการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม: จำนวนครั้งและประเภทอาชญากรรม

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนครั้งในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในภาค 2 พบว่า มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวนระหว่าง 1 - 4 ครั้ง ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 80.0 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 20.0 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง ร้อยละ 11.0 ซ้ำ 3 ครั้ง ร้อยละ 5.3 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 3.7 ซึ่งเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 77.8 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 22.2 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง ร้อยละ 11.2 ซ้ำ 3 ครั้ง ร้อยละ 5.4 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 5.6 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 81.4 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 18.6 ในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง ร้อยละ 10.9 ซ้ำ 3 ครั้ง ร้อยละ 5.3 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 2.4 (โปรดดูตารางที่ 7 ในภาคผนวก ข หน้า 51)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทอาชญากรรมที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้งในภาค 2 พบว่า ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 80.0 และมีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 20.0 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำมากที่สุด ร้อยละ 20.4 รองลงมา ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำ ร้อยละ7.2 ส่วนอาชญากรรมทางเพศ ไม่ปรากฏข้อมูล อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 77.7 และมีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 22.3 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทต่อทรัพย์สินซ้ำ ร้อยละ 22.9 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำ ร้อยละ 1.2 ในส่วนของเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 81.4 และมีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 18.6 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทต่อชีวิตและร่างกายซ้ำ ร้อยละ 11.7 และอาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำ ร้อยละ 18.8 (โปรดดูตารางที่ 8 ในภาคผนวก ข หน้า 57)

2.3 ลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง

การสำรวจข้อมูลครั้งนี้ในภาค 2 พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่

ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งในภาพรวม พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 20.0 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 15.7 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 70.4 **และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 79.8 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 20.2 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าผู้กระทำผิดถูกจับกุมและตักเตือน/ผู้กระทำผิดตกลงกันได้ ร้อยละ 80.3 แยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 8.0 และผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 2.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่เกิดขึ้น ร้อยละ 14.8 มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่เกิดขึ้น ร้อยละ 70.0 และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 79.9

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 72.5

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมในภาค 2 พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล เมื่อพิจารณาลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง** พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกันหรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งในภาพรวม พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 22.3 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 7.9 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 71.3 **และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 82.1 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 17.9 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุมแล้ว/ตักเตือนผู้กระทำผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 86.3 ผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก และแยกกันอยู่กับผู้กระทำผิด ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 6.3 และเปลี่ยนสถานที่เก็บทรัพย์สิน/ป้องกันดีแล้ว/เปลี่ยนเป็นของใช้อื่นแทน ร้อยละ 1.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 7.8 มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 71.3 และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 82.3

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นและมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก เพราะเปลี่ยนสถานที่เก็บ คิดเป็นร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**เมื่อพิจารณาลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง พบว่ามีลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งในภาพรวม พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 18.6 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 21.9 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 69.7 **และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 78.1 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 21.9 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าผู้กระทำผิดถูกจับกุมและตักเตือน/ผู้กระทำผิดตกลงกันได้ ร้อยละ 76.7 แยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 9.1 ตำรวจอยู่เวรตรวจตรา ร้อยละ 2.6 และเปลี่ยนสถานที่เก็บทรัพย์สิน/ป้องกันดีแล้ว/เปลี่ยนเป็นของใช้อื่นแทน ร้อยละ 1.9

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 20.6 มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 69.2 และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 78.1

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นและมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 78.4 (โปรดดูตารางที่ 9 - 11 ในภาคผนวก ข หน้า 63, 69, 79-81)

ตอนที่ 3
ลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม

3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อศึกษาว่าผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในภาค 2 ในรอบปี พ.ศ. 2550 มีลักษณะอย่างไร พบว่าเหยื่ออาชญากรรมมีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี มากที่สุดคือ ร้อยละ 32.6 โดยมีอายุเฉลี่ย 46.1 ปี อนึ่ง การสำรวจครั้งนี้ได้กำหนดแบ่งกลุ่มข้อมูลอายุที่ให้ความสำคัญกับกลุ่มเยาวชน โดยจัดกลุ่มเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี แยกออกมาอีก 1 กลุ่ม เพื่ออนุวัตรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 ซึ่งพบว่าเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 155 ราย ร้อยละ 0.8 และพบว่า กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 3,670 ราย ร้อยละ 18.6

ลักษณะอื่นๆ ที่สำคัญๆ พบว่า**เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 51.4** มีสัญชาติไทย ร้อยละ 99.9 เชื้อชาติไทย ร้อยละ 99.8 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 96.7 ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 58.3 เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 38.1 ส่วนผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน มีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัวเป็นจำนวนมากที่สุดร้อยละ 38.7 รองลงมามีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 25.5 และเป็นแม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 12.2 สำหรับเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย มีอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน เป็นจำนวนมากที่สุดร้อยละ 27.8 รองลงมา คือ นักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 20.6และรับจ้างทั่วไป/กรรมกร ร้อยละ 19.0 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ทั้งหมดนั้น มีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 100.0

นอกจากนี้ ร้อยละ 76.7 ของเหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001- 10,000 บาท ร้อยละ 35.0 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 64.8 เป็นผู้อาศัย ร้อยละ 20.0 และผู้เช่า ร้อยละ 15.1 ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 68.7 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของกลุ่มเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**มีอายุระหว่าง 45-59 ปี มากที่สุดร้อยละ 29.8 อายุเฉลี่ย 43.5 ปี ยกเว้นเหยื่ออาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ที่มีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี ร้อยละ 100.0 เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 79 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 1,018 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.9 **ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นเพศหญิง ร้อยละ 50.3** ทั้งหมดมีสัญชาติไทย ร้อยละ 100.0 และเชื้อชาติ

ไทย ร้อยละ 99.8 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 98.8 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 50.3 ส่วนใหญ่เป็นผู้มีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 50.7 เป็นกลุ่มผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน และเหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 51.4 และ 100.0 ตามลำดับ ในขณะที่เหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย มีอาชีพเป็นพนักงานและลูกจ้างเอกชน มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 34.5 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว ร้อยละ 76.5 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 36.8 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 49.5 เป็นผู้เช่า ร้อยละ 29.1 และผู้อยู่อาศัย ร้อยละ 21.2 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 67.9 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี ถึงร้อยละ 34.6 อายุเฉลี่ย 47.8 ปี และมีเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.6 กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 2,652 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.4 **เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 52.5** มีสัญชาติไทย ร้อยละ 99.9 และเชื้อชาติไทย ร้อยละ 99.9 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 95.4 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 63.6 ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 37.5 ในขณะเดียวกันผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เป็นผู้มีอาชีพเกษตรกร มากที่สุด ร้อยละ 38.3 ส่วนผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายมีอาชีพรับจ้างทั่วไป/กรรมกร ร้อยละ 29.7 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว ร้อยละ 76.7 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 43.2 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 75.0 ผู้อยู่อาศัย ร้อยละ 19.2 และผู้เช่า ร้อยละ 5.8 ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 69.1 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน (โปรดดูตารางที่ 12 ในภาคผนวก ข หน้า 125 - 141)

3.2 ลักษณะที่อยู่อาศัยและสภาพชุมชนของเหยื่ออาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมทุกประเภทในภาค 2 ร้อยละ 79.0 มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” ร้อยละ 70.1 มีที่อยู่อาศัยตั้งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตเกษตรกรรม ร้อยละ 20.7

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” (ร้อยละ 56.1) ซึ่งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 78.7) รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตธุรกิจ (ร้อยละ 17.6) ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” (ร้อยละ

94.2) ซึ่งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 64.3) รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตเกษตรกรรม (ร้อยละ 33.4) (โปรดดูตารางที่ 13 ในภาคผนวก ข หน้า 201 - 204)

3.3 ลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อพิจารณาลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรมในภาค 2 พบว่า ส่วนใหญ่ที่พักอาศัยเหล่านั้นบุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 84.6) เนื่องจากไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 81.5) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 68.9)

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ที่พักอาศัยเหล่านั้นบุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 75.1) เนื่องจากไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 77.2) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 60.6) ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ที่พักอาศัยเหล่านั้นบุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวกเช่นกัน (ร้อยละ 90.9) เพราะไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 83.9) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 74.5) (โปรดดูตารางที่ 14 ในภาคผนวก ข หน้า 225 - 228)

3.4 ระยะเวลาที่พักอาศัยและการย้ายถิ่น

เมื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยจากการย้ายถิ่นและระยะเวลาที่พักอาศัย พบว่า เหยื่ออาชญากรรมในภาค 2 ส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 87.8 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 42.9 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้เคยย้ายที่อยู่มาแล้วในระยะเวลา 5 ปี และในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เคยย้ายที่อยู่มาแล้ว 1 ครั้ง ร้อยละ 32.8 โดยย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัด (ร้อยละ 60.7) ในขณะเดียวกัน ย้ายมาจากที่อื่น ร้อยละ 39.3 โดยเหยื่ออาชญากรรมย้ายมาจากจังหวัดอื่นในภาค 2 มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 34.4) และ ย้ายมาจากจังหวัดในภาค 1 (ร้อยละ 18.9)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะของบ้านเรือนพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านพักอาศัยอยู่**ในเขตเทศบาล**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่ง คือ พักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 79.1 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 36.3 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ที่เคยย้ายที่อยู่อาศัยในระยะเวลา 5 ปี และในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เคยย้ายที่อยู่มาแล้ว 1 ครั้ง ร้อยละ 25.2โดยย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัด (ร้อยละ 49.9) ในขณะเดียวกันย้ายมาจากที่อื่น ร้อยละ 50.1 โดยย้ายมาจากจังหวัดอื่นในภาค 2 มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 29.4) และย้ายมาจากจังหวัดในภาค 4 (ร้อยละ 17.3) ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านพักอาศัยอยู่**นอกเขตเทศบาล**

พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 93.6 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 57.4 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ที่เคยย้ายที่อยู่อาศัยในระยะเวลา 5 ปี และในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เคยย้ายที่อยู่มาแล้ว 1 ครั้ง ร้อยละ 49.3 โดยย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัด (ร้อยละ 75.5) ในขณะเดียวกัน ย้ายมาจากที่อื่น ร้อยละ 24.5 โดยเหยื่ออาชญากรรมย้ายมาจากจังหวัดอื่นในภาค 2 มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 47.7) และย้ายมาจากจังหวัดในภาค 1 (ร้อยละ 40.2) (โปรดดูตารางที่ 15 ในภาคผนวก ข หน้า 253 - 258)

ตอนที่ 4
ลักษณะของผู้กระทำผิด

4.1 เหยื่ออาชญากรรมกับการพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตัวเอง

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 2 ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 85.3 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งยอมรับว่าตนเป็นผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 14.7 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่ามีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ในประเภทอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 12.4 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 96.1 (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 80.4 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 19.6 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ในประเภทอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 17.2 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 94.2 ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 88.5 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 11.5 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองประเภทอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 9.1 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 97.5 (โปรดดูตารางที่ 16 ในภาคผนวก ข หน้า 281)

4.2 การเคยก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดต่อเหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือน

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 2 ที่เคยประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองรายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ร้อยละ 75.6 **ขณะที่มีเพียงร้อยละ 8.1 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน** เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 5.4 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 20.3

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรม

ต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ร้อยละ 82.8 มีเพียงร้อยละ 3.4 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่ามีผู้กระทำผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 2.2 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 10.1 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ร้อยละ 67.4 มีเพียงร้อยละ 13.6 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่ามีผู้กระทำผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 9.4 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 27.8 (โปรดดูตารางที่ 17 ในภาคผนวก ข หน้า 287)

4.3 จำนวนผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุและประเภทอาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 2 ที่พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุ ร้อยละ 57.9 มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว และ มีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน ร้อยละ 37.6 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ ร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 59.5 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายร้อยละ 50.4

ส่วนกรณีที่ผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคน พบว่ามีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 34.9 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 49.6

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาลที่พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียว ร้อยละ 62.1 และ มีผู้ร่วมกระทำผิดมากกว่า 1 คน ร้อยละ 34.9 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ ร้อยละ 3.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 63.1 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 56.4

ส่วนกรณีมีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนพบว่ามีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 33.4และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 43.6

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลที่เคยประสบพบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุส่วนใหญ่มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว ร้อยละ 53.0 และที่มีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน ร้อยละ 40.7 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ ร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 55.1 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 46.0

ส่วนกรณีมีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนพบว่ามีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 36.8 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 54.0 (โปรดดูตารางที่ 18 ในภาคผนวก ข หน้า 293)

4.4 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียวในภาพรวมของภาค 2 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 82.2 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.7 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 63.1 และไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 55.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 79.9 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.9 ส่วนใหญ่ ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 71.1 และไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 59.5

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 95.2 อายุระหว่าง 26-35 ปี และมากกว่า 35 ปี ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ 43.7 และ 43.0 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 60.4 และส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 60.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 85.0 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 39.7 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/

แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 74.7 และไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 65.1

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 82.9 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 44.8 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 81.5 และไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 68.0

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 26 - 35 ปี ร้อยละ 77.3 ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 48.4 และไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 45.3

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 78.7 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 35.1 ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 48.6 และและระบุว่าผู้กระทำผิดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 44.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 76.1 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 38.1 ส่วนใหญ่ ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 57.4 และส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 51.8

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 90.8 อายุมากกว่า 35 ปี ร้อยละ 65.5 ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 71.1 และส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 75.4 (โปรดดูตารางที่ 19 ในภาคผนวก ข หน้า 305 - 308)

4.5 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรมในภาพรวมของภาค 2 เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 89.4 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 49.3 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 67.3 ไม่แน่ใจว่า

ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 43.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 89.0 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 44.9 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 79.0 ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 53.3

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 90.6อายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 62.8ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 50.8 และส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 58.6

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 84.6 ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 55.0 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 83.5 ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 63.1

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 86.8 ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 55.6 ส่วนใหญ่ ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 85.5 ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 68.9

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 74.7 ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 52.5 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 74.7 และส่วนใหญ่ระบุว่ามีผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 55.5

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 94.0 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 43.7 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 51.4 และส่วนใหญ่ระบุว่าไม่มีผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 45.8

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 91.5 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 32.8 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 71.6 และระบุว่าไม่มีผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 48.6

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 68.9 ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 74.9 และส่วนใหญ่ระบุว่ามีผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 60.5 (โปรดดูตารางที่ 20 ในภาคผนวก ข หน้า 329 - 332)

4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับผู้กระทำผิด

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ในภาพรวมภาค 2 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 55.0 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 15.1 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.2 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้** (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมเกินครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 63.7 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 14.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 67.4 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนอื่นที่เคยพบเห็นหรือรู้จักเพียงผิวเผินและญาติในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ 24.1 และ 23.0 ตามลำดับ **และทั้งหมด ร้อยละ 100.0 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 71.1 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 14.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนอื่นที่เคยพบเห็นหรือรู้จักเพียงผิวเผิน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.1 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 79.8 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 9.8 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนอื่นที่เคยพบเห็นหรือรู้จักเพียงผิวเผิน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 54.3 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนอื่นที่เคยพบเห็นหรือรู้จักเพียงผิวเผิน เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 50.8 และ**ทั้งหมด ร้อยละ 100.0 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 34.8 ขณะที่ร้อยละ 30.8 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 87.5 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 42.3 ขณะที่ร้อยละ 32.8 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 84.8 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นญาติ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 43.7 และ**ทั้งหมด ร้อยละ 100.0 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้** (โปรดดูตารางที่ 21 ในภาคผนวก ข หน้า 355 - 359)

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 59.8 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 16.6 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.2 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้** (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง และไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ร้อยละ 70.7 ขณะที่ร้อยละ 13.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.6 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน และผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผินในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ 25.9 และ 25.2 ตามลำดับ **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 94.0 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่อ

อาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 88.1 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผินและบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ 4.6 และ 4.1 ตามลำดับ **และ เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 43.7**

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ร้อยละ 94.1 ขณะที่มีผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 1.4 และ 1.1 ตามลำดับ **และเหยื่ออาชญากรรมไม่แน่ใจว่าจดจำผู้กระทำผิดได้ และสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 35.4 และ 34.7 ตามลำดับ**

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ร้อยละ 61.6 ขณะที่ระบุว่ามีผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ร้อยละ 20.2 และเหยื่ออาชญากรรม**ส่วนใหญ่ สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 83.8**

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบว่า กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 32.1 ขณะที่ร้อยละ 28.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.2 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 43.9 ขณะที่ร้อยละ 28.2 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 68.7 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และบางคนเป็นเพื่อนหรือญาติหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน ในสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 30.5 และ**สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ทั้งหมด ร้อยละ 100.0** (โปรดดูตารางที่ 22 ในภาคผนวก ข หน้า 381 - 383)

ตอนที่ 5
เวลาและสถานที่เกิดเหตุ

5.1 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุกับประเภทอาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 2 รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในเวลากลางคืน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา มากที่สุดถึงร้อยละ 20.5 และรองลงมาเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 24.01– 03.00 น. ร้อยละ 19.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลามากที่สุด ร้อยละ 21.1 ขณะที่อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 18.01-21.00 น. มากที่สุด ร้อยละ 38.2 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 12.01 – 15.00 น. ทั้งหมด ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในช่วงเวลา 24.01 – 03.00 น. และ เกิดเหตุในเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา มีจำนวนมากที่สุดในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ 17.1 และ 17.0 ตามลำดับ และรองลงมาเกิดเหตุในเวลากลางวัน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา ร้อยละ 12.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในกลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลามากที่สุด ร้อยละ 17.5 ขณะที่อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 18.01 - 21.00 น.มากที่สุด ร้อยละ 39.4 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เกิดเหตุในช่วงเวลา 12.01 – 15.00 น. ทั้งหมด ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในเวลากลางคืน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา ร้อยละ 22.8 และรองลงมาเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 24.01 – 03.00 น. ร้อยละ 20.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา ร้อยละ 23.4 ขณะที่อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 18.01 - 21.00 น. มากที่สุด คือ ร้อยละ 37.2 (โปรดดูตารางที่ 27 ในภาคผนวก ข หน้า 463 - 464)

5.2 สถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม

จากการศึกษารายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมทั้งหมดในภาค 2 พบว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 82.8 รองลงมา คือ สถานประกอบการ ร้อยละ 8.6 และบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 5.9

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนใหญ่ต่างเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 84.1 ร้อยละ 40.5 และ ร้อยละ 100.0 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 79.1 รองลงมา คือ สถานประกอบการ ร้อยละ 9.2 และเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 8.1

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่ต่างเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 79.9 ร้อยละ 54.8 และ ร้อยละ 100.0 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 85.3 รองลงมา คือ สถานประกอบการ ร้อยละ 8.1 และเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 4.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ต่างเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 86.8 และ ร้อยละ 29.6 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 28 ในภาคผนวก ข หน้า 489 - 497)

ตอนที่ 6
พฤติการณ์แห่งคดี

6.1 ภาพรวมพฤติการณ์แห่งคดี

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 2 รายงานว่า ตนได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิดด้วยความรุนแรงและไม่รุนแรงในลักษณะต่างๆ ระบุช่วงเวลา และผลจากการตอบโต้ผู้กระทำผิด รวมทั้งกล่าวถึงผู้ที่ใช้ความรุนแรงเป็นคนแรกในเหตุการณ์ คือ ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 30.9 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 63.1 ผลจากการตอบโต้ ทำให้สามารถปกป้องทรัพย์สินได้ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 39.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 37.1 โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 78.4 ผลจากการตอบโต้เหยื่ออาชญากรรมสามารถปกป้องทรัพย์สินเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 49.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุดกระชาก ตบตี ต่อย ผลัก ร้อยละ 64.8 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีการตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและบาดเจ็บ ร้อยละ 84.4 ผลจากการตอบโต้ทำให้เหยื่ออาชญากรรมสามารถหลีกเลี่ยงหรือลดการบาดเจ็บ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 46.1

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นจำนวนมากที่สุดร้อยละ 35.7 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 63.1 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมสามารถปกป้องทรัพย์สินเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 48.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.4 โดยส่วนใหญ่

เหยื่ออาชญากรรมมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 73.0 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถปกป้องทรัพย์สิน ร้อยละ 57.3

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ตบตี ต่อย ผลัก เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 49.6 โดยส่วนใหญ่เหยื่อมีการตอบโต้ในระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 75.9 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมสามารถหลีกเลี่ยงหรือลดการบาดเจ็บ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 44.4

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยดิ้นรนขัดขืนเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 31.9 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 63.2 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดตกใจและหนีไปเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 29.9

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมไล่ตามจับหรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนีหรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 35.0 โดยส่วนใหญ่เหยื่อมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 84.7 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมสามารถปกป้องทรัพย์สินเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 39.2

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุดกระชาก ตบตี ต่อย ผลัก ร้อยละ 75.0 โดยส่วนใหญ่มีการตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 90.4 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมสามารถหลีกเลี่ยงหรือลดการบาดเจ็บ ร้อยละ 47.3 (โปรดดูตารางที่ 23-25 ในภาคผนวก ข หน้า 403-407, 427-428, 441-443)

6.2 อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินจำแนกออกเป็นกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 1. ถูกขโมย หรือพยายามขโมย 2. ถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง 3. ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย และ 4. มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์

ผลการสำรวจอาชญากรรมต่อทรัพย์สินในภาค 2 ภาพรวมพบว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 82.5 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ร้อยละ 12.0

การถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 5.0 และมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 77.9 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ร้อยละ 15.7 การถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 5.6 และมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) คิดเป็นร้อยละ 85.5 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง คิดเป็นร้อยละ 9.6 การถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 4.6 และมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 0.3 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 29 ในภาคผนวก ข หน้า 525 -526)

เมื่อพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของการประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน พบว่า

กรณีถูกขโมย หรือพยายามขโมย ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินในภาค 2 เกือบทั้งหมดระบุว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 98.2 มีเพียงร้อยละ 1.8 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น

ทั้งนี้ ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 34.9 เป็นเครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 30.4 เครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 18.3 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 98.8 มีเพียงร้อยละ 1.2 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย ส่วนใหญ่เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 46.8 เป็นเครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 21.9 และเครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 13.2 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 97.8 มีเพียงร้อยละ 2.2 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้ ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็นเครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 35.6 เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 27.6 เครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 21.4 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 30 ในภาคผนวก ข หน้า 529 – 531)

กรณีถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะ ร้อยละ 95.7 มีเพียงร้อยละ 4.3 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน้ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดยสามอันดับแรก เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ ร้อยละ 52.9 รองลงมาคือถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซด์ ร้อยละ 44.0 และอุปกรณ์ประดับยนต์ อุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ เช่น เครื่องเสียงติดรถยนต์ ร้อยละ 6.8 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าส่วนใหญ่ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะ ร้อยละ 93.5 มีเพียงร้อยละ 6.5 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน้ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดยสามอันดับแรก เหยื่ออาชญากรรมถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซด์มากที่สุด คือ ร้อยละ 48.4 รองลงมาคือถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ ร้อยละ 47.5 และอุปกรณ์ประดับยนต์ อุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ เช่น เครื่องเสียงติดรถยนต์ ร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าส่วนใหญ่ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะ ร้อยละ 98.1 มีเพียงร้อยละ 1.9 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน้ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดยสามอันดับแรก เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ คิดเป็นร้อยละ 58.6 รองลงมาคือถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซด์ ร้อยละ 39.5 และอุปกรณ์ประดับยนต์ อุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ เช่นเครื่องเสียงติดรถยนต์ ร้อยละ 10.8 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 32 ในภาคผนวก ข หน้า 538 - 539)

กรณีถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ร้อยละ 61.9 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 38.1 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุก

ส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 94.0 รองลงมามีผู้พยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 15.8 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่ถูกบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 85.8 รองลงมาถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 14.2

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ระบุว่ามีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ร้อยละ 61.3 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 38.7 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 100.0 รองลงมามีผู้พยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 22.0 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่ถูกบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 84.4 รองลงมาถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 15.6

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ระบุว่ามีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ร้อยละ 62.4 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 37.6 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 89.2 รองลงมามีผู้พยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 10.8 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่ถูกบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 87.0 รองลงมา ถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน โรงเก็บของ ร้อยละ 13.0 (โปรดดูตารางที่ 31 ในภาคผนวก ข หน้า 535 - 537)

กรณีมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือ ทรัพย์สินอื่นๆ เช่น สินค้า อุปกรณ์โทรศัพท์ ตู้เพลง ป้ายโฆษณา มาตรวัดไฟฟ้า เป็นต้น ร้อยละ 53.7 รองลงมา คือหน้าต่าง ประตูบ้าน กระจก ร้อยละ 29.5 และยานพาหนะรวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ ร้อยละ 23.2 ตามลำดับ ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ได้แก่ สินค้า อุปกรณ์โทรศัพท์ ตู้เพลง ป้ายโฆษณา มาตรวัดไฟฟ้าแตกเสียหาย เป็นต้น ร้อยละ 53.7 และหน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 46.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือหน้าต่าง ประตูบ้าน กระจก ร้อยละ 47.5 รองลงมาคือ ยานพาหนะรวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ ร้อยละ 37.3 และอื่นๆ เช่น สินค้า อุปกรณ์โทรศัพท์ ตู้เพลง ป้ายโฆษณา มาตรวัดไฟฟ้า เป็นต้น ร้อยละ 25.4 ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ได้แก่ หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 74.6 และอื่นๆ เช่น สินค้า อุปกรณ์โทรศัพท์ ตู้เพลง ป้ายโฆษณา มาตรวัดไฟฟ้าแตกเสียหาย เป็นต้น ร้อยละ 25.4 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหาย คือ ทรัพย์สินอื่นๆ เช่น สินค้า อุปกรณ์โทรศัพท์ ตู้เพลง ป้ายโฆษณา มาตรวัดไฟฟ้า ร้อยละ 100.0 ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งหมด คือ ทรัพย์สินอื่นๆ เช่น สินค้า อุปกรณ์โทรศัพท์ ตู้เพลง ป้ายโฆษณา มาตรวัดไฟฟ้าแตกเสียหาย คิดเป็นร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 33 ในภาคผนวก ข หน้า 540 - 542)

6.3 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย

ลักษณะอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกาย จำแนกออกเป็นกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 1. ทำร้ายร่างกาย 2. พยายามทำร้ายร่างกาย 3. คุกคาม/ลอบติดตาม/เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี และ 4. ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือฆ่า

ผลการสำรวจอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกายในภาค 2 ภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่เป็นการถูกทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 82.6 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 58.6) รองลงมาถูกแทง ปาด กรีด ตัดด้วยมีดหรือของมีคม และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 33.6) และขว้างปาสิ่งของใส่ และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 6.9) ตามลำดับ กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 3.9 นั้น ทั้งหมดเป็นการพยายามทำร้ายร่างกายในลักษณะถูกแทง ปาด กรีด ตัดด้วยมีดหรือของมีคมแต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 100.0) กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี ร้อยละ 4.5 และกรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า ร้อยละ 11.8

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ภาพรวมพบว่าโดยส่วนใหญ่เป็นการถูกทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 85.9 ในจำนวนนี้เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ เป็นจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 46.9) รองลงมาถูกแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีดหรือของมีคมและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 41.5) และถูกขว้างปาสิ่งของใส่และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 15.5) ตามลำดับ และกรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า ร้อยละ 3.3

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่เป็นการถูกทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 80.1 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 68.1) รองลงมาถูกแทง ปาด กรีด ตัดด้วยมีดหรือของมีคม และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 27.2) และ ถูกยิงและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 8.3) ตามลำดับ กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 6.9 กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี ร้อยละ 7.9 และกรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า ร้อยละ 18.3 (โปรดดูตารางที่ 34 ในภาคผนวก ข หน้า 543 - 545)

เกี่ยวกับการใช้อาวุธของผู้กระทำผิด ในอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ในภาค 2 ผู้กระทำผิดครึ่งหนึ่งใช้อาวุธ คือ ร้อยละ 50.5 ไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 44.3 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 5.2 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นมีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 41.1 อาวุธอื่นๆ เช่น ระเบิด ขวดกระเบื้อง ผ้าชุบน้ำมันจุดไฟ เป็นต้น ร้อยละ 20.2 และของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 14.9 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดใช้อาวุธ ร้อยละ 78.0 ไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 22.0 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นมีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 33.5 ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ ร้อยละ 25.5 และอาวุธอื่นๆ เช่น ระเบิด ขวดกระเบื้อง ผ้าชุบน้ำมันจุดไฟ เป็นต้น ร้อยละ 25.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 61.2 ใช้อาวุธ ร้อยละ 29.7 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 9.1 ตามลำดับ โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นมีดขวานเหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 56.4 รองลงมา เป็นของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ และ ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลมในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 22.3 และอาวุธอื่นๆ เช่น ระเบิด ขวดกระเบื้อง ผ้าชุบน้ำมันจุดไฟ เป็นต้น ร้อยละ 10.6 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 35 ในภาคผนวก ข หน้า 546 - 547)

6.4 อาชญากรรมทางเพศ

ผลการสำรวจพบว่า อาชญากรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในภาค 2 ไม่ปรากฏ ทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล (โปรดดูตารางที่ 36 – 37 ในภาคผนวก ข หน้า 548 - 550)

6.5 อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

ลักษณะอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำแนกออกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้ 1. ใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่น ๆ 2. เอกสารสำคัญอื่น ๆ ถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง 3. เงินฝากในบัญชีธนาคารถูกนำไปใช้โดยวิธีการอื่น ๆ นอกเหนือจากการใช้บัตรเครดิต เช่น ผ่านทางระบบไร้สาย โดยไม่ได้รับอนุญาต. 4. ใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต และ 5. อื่นๆ

ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูล มีลักษณะอื่นๆ นอกจากถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน

จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ เอกสารสำคัญถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง เช่น บัตรประชาชนและ ใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต และเงินฝากในบัญชีธนาคารถูกนำไปใช้โดยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้บัตรเครดิต เช่น ผ่านทางระบบไร้สายโดยไม่ได้รับอนุญาต และใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต ทั้งหมด ร้อยละ 100.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่ทราบ คือ มีใบแจ้งหนี้พร้อมใบนัดศาล/ถูกใช้สิทธิเลือกตั้งแล้ว/ไม่ได้รับโฉนดที่ดิน เป็นต้น ทั้งหมด ร้อยละ 100.0 โดยเหตุการณ์ทั้งหมดเกิดขึ้นกับเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล (โปรดดูตารางที่ 38 และ 38.1 ในภาคผนวก ข หน้า 551 - 556)

เกี่ยวกับมูลค่าความเสียหายจากการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ในภาพรวมภาค 2 เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า มีมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน ร้อยละ 100.0 เสียหายในวงเงิน 101- 10,000 บาท ร้อยละ 100.0 โดยทั้งหมดเกิดขึ้นกับเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล (โปรดดูตารางที่ 39 ในภาคผนวก ข หน้า 557 - 558)

เกี่ยวกับผลเสียหายที่ได้รับผลการสำรวจ**ในภาพรวม**ภาค **2** พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ โดยผลเสียหายที่เกิดตามมาทั้งหมด คือ ถูกติดตามทวงหนี้ และถูกดำเนินคดีหรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางแพ่งในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 โดยเหตุการณ์ทั้งหมดเกิดขึ้นกับเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล (โปรดดูตารางที่ 40 ในภาคผนวก ข หน้า 559 – 561)

ตอนที่ 7

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม จำแนกออกเป็น 1. การบาดเจ็บจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 2. การรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ 3. การมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น 4. การหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ 5. การมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน 6. เหตุผลในการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บ 7. การสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 8. การมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ 9. การมีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ 10. การสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 85.4 และมีเพียงร้อยละ 14.6 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 70.4 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 59.1 ซึ่งจำนวนนี้ รักษาพยาบาลในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาลเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 38.7 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 47.3 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในช่วง 101 – 500 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 24.4

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 50.2 หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ โดยทั้งหมด ร้อยละ 100.0 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 43.0 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 1,001 – 2,000 บาท ร้อยละ 27.2

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 13.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่ง ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ มากกว่า 1 วัน ร้อยละ 50.4 อีกทั้งกว่าครึ่งหนึ่งมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 52.7 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 501 – 1,000 บาท ร้อยละ 28.5

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 23.1 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 92.4 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 88.9 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 38.7

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 86.2 และมีเพียงร้อยละ 13.8 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 64.0 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 63.2 ซึ่งจำนวนนี้ส่วนใหญ่รักษาพยาบาลในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล ร้อยละ 56.0 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมเกินกว่าครึ่งหนึ่งคือ ร้อยละ 52.0 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในช่วง 1,001 – 2,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 32.4

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 67.1 โดยทั้งหมดร้อยละ 100.0 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 57.9 ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 1,001 – 2,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 29.1

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 13.7 โดยกว่าครึ่งหนึ่งต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ มากกว่า 1 วัน ร้อยละ 50.8 อีกทั้งโดยมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 49.0 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 501 – 1,000 บาท ร้อยละ 29.2

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 27.8 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 92.4 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 88.9 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 33.2

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 84.6 และมีเพียงร้อยละ 15.4 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 76.0และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 55.6 ซึ่งจำนวนนี้ รักษาพยาบาลในบ้านพักอาศัยของตัวเองหรือบ้านพักอาศัยของญาติหรือเพื่อนเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 40.4 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 43.2 ซึ่งอยู่ในช่วง 100 บาทหรือน้อยกว่าเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 36.6

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 35.3 โดยทั้งหมด ร้อยละ 100.0 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 29.9 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 500 บาทหรือน้อยกว่า ร้อยละ 45.4

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 12.6 โดยครึ่งหนึ่งต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ มากกว่า 1 วัน ร้อยละ 50.1 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 55.3 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 501 – 1,000 บาท ร้อยละ 28.1

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 19.8 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 92.5 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 88.9 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 42.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 93.4 และมีเพียงร้อยละ 6.6 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 89.2 และต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 11.4 ซึ่งจำนวนนี้รักษาพยาบาลในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาลเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 57.1 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 16.7 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 101 – 500 บาท คือ ร้อยละ 70.6

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 16.0 โดยทั้งหมด ร้อยละ 100.0 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 26.5 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 501 – 1,000 บาท ร้อยละ 39.5

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องร้อยละ 12.1 โดยต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 48.8 อีกทั้งมีผลทำให้เหยื่ออาชญากรรครึ่งหนึ่งขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 50.5 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 501 – 1,000 บาท ร้อยละ 29.2

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 23.3 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 94.4

ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 90.8 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 38.8

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 93.4 และมีเพียงร้อยละ 6.6 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 78.7 และต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 22.6 ซึ่งจำนวนนี้ ส่วนใหญ่รักษาพยาบาลในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล ร้อยละ 57.1 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 32.9 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 101 – 500 บาท ร้อยละ 70.6

ผลจากการบาดเจ็บพบว่า เหยื่ออาชญากรรมหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 31.6 โดยทั้งหมด ร้อยละ 100.0 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 52.3 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 501 – 1,000 บาท ร้อยละ 39.5

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 11.8 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 54.1 อีกทั้งโดยมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 45.2 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 501 – 1,000 บาท ร้อยละ 27.1

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 28.4 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 96.9 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 91.0 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 33.3

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 93.5 และมีเพียงร้อยละ 6.5 ได้รับบาดเจ็บ โดยทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ไม่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ และไม่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บนั้น จึงไม่ส่งผลให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 12.3 โดยต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ

มากกว่า 1 วัน มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 49.0 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 53.9 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 501 – 1,000 บาท ร้อยละ 30.3

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 20.0 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 92.2 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 90.6 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 42.4

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจ**ในภาพรวม**พบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 83.3 โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 57.8 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 91.2 ซึ่งจำนวนนี้ รักษาพยาบาลในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาลเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 37.1 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 67.9 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในช่วง 100 บาทหรือน้อยกว่า เป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 20.7

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 73.2 โดยทั้งหมด ร้อยละ 100.0 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 54.1 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 1,001 – 2,000 บาท ร้อยละ 36.2

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 45.0 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ มากกว่า 1 วันร้อยละ 75.7 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 72.5 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 501 – 1,000 บาท ร้อยละ 24.2

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 21.9 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 72.7 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 24.0 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,000 บาทหรือน้อยกว่า มากที่สุดคือ ร้อยละ 32.8

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 87.8 โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ

52.7 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 94.5 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่รักษาพยาบาลในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล ร้อยละ 55.8 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 66.7 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในช่วง 1,001 – 2,000 บาทเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 44.8

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 94.5 โดยทั้งหมด ร้อยละ 100.0 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 62.2 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 1,001 – 2,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 48.0

นอกจากนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 74.7 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ มากกว่า 1 วัน ร้อยละ 77.2 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 67.8 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 501 - 1,000 บาท ร้อยละ 36.0

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 24.4 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 65.9 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 19.5 ซึ่งในจำนวนนี้ สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,000 บาทหรือน้อยกว่า ร้อยละ 48.9

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 80.1 โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 61.8 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 88.6 ซึ่งจำนวนนี้รักษาพยาบาลในบ้านพักอาศัยของตัวเองหรือบ้านพักอาศัยของญาติหรือเพื่อน เป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 40.4 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 68.9 ซึ่งอยู่ในช่วง 100 บาทหรือน้อยกว่า เป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 36.6

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 56.3 โดยทั้งหมด ร้อยละ 100.0 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 47.6 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 500 บาท หรือน้อยกว่า ร้อยละ 45.4

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 22.4 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ มากกว่า 1 วัน ร้อยละ 71.8 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไป

ติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 84.5 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 500 บาท หรือน้อยกว่า ร้อยละ 56.7

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 15.5 ซึ่งในจำนวนนี้ทั้งหมด ร้อยละ 100.0 หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 27.4 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท ร้อยละ 39.1 (โปรดดูตารางที่ 41 - 50 ในภาคผนวก ข หน้า 568 – 570, 586 – 588, 604 – 606, 622 – 624, 640 – 642, 658 – 660, 674 – 675, 688 – 690, 704 – 705, และ 718 - 720)

ตอนที่ 8
การดำเนินการเกี่ยวกับเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

8.1 การรายงานเหตุอาชญากรรม

การรายงานเหตุอาชญากรรม จำแนกออกเป็น 1. การรายงานเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 2. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุ 3. ผู้รายงานและวิธีการรายงาน 4. เหตุผลที่รายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 5. ความรวดเร็วในการตอบสนองต่อการได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และ 6. การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ

ผลการสำรวจในภาพรวมของภาค 2 พบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 62.1 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 70.1 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 74.6 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 34.2 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 75.5 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 60.0 เหตุผลของการแจ้งส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 77.9 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึง ที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 30.5 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับ แจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 70.9

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 63.1 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 70.8 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 74.5 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 33.3 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 78.3 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 59.0 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 77.4 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 31.4 และ เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 70.6

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คือร้อยละ 68.3 โดยส่วนใหญ่บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 66.9 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 75.5 เหตุผลของการแจ้งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 31 – 60 นาที ร้อยละ 29.3 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับ แจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 74.8 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 26.5 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า สามารถจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น ร้อยละ 80.6 เนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลว่าเป็นเรื่องส่วนตัวหรือมีวิธีจัดการด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครองของผู้กระทำผิด ร้อยละ 74.8

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้ง คือ แจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิดเพื่อใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจรับทราบ และ เพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งความ เพื่อให้ทราบว่าเกิดเหตุการณ์ กลัวโจรนำมือถือไปก่อเหตุ เป็นต้น ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 55.4 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 67.4 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.1 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 43.7 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 80.3 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 58.0 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 82.2 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 34.4 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 76.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 57.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อ

เจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 67.5 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.0 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 42.1 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 83.9 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 57.1 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 81.7 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 35.8 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 76.5

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ร้อยละ 93.4 โดยส่วนใหญ่บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 68.0 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 69.9 เหตุของการทั้งหมดคือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุภายใน 10 นาที ร้อยละ 38.4 และส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ คือ สอบปากคำผู้อยู่ในเหตุการณ์ ร้อยละ 88.2 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 6.6 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุเกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 100.0 เนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเป็นเหตุเล็กน้อย ไม่รุนแรง ผู้กระทำผิดกระทำการไม่สำเร็จ หรือทรัพย์สินเสียหาย ร้อยละ 64.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ทราบ** ว่ามีเหตุ อาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้ง คือ เพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด เพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ และ เพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งความ เพื่อให้ทราบว่าเกิดเหตุการณ์ กลัวโจรนำมือถือไปก่อเหตุ เป็นต้น ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่าส่วนใหญ่ **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 66.5 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 71.6 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 71.7 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 28.0 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 70.5 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้

การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 62.0 เหตุของการแจ้ง คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 72.9 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 26.5 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ทั้งหมดคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับ แจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 65.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ** ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 67.2 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 72.6 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 71.6 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 27.4 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 72.6 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 61.0 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 72.4 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 27.0 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับ แจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 64.6

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นร้อยละ 49.3 โดยส่วนใหญ่บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 65.4 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 83.3 เหตุผลของการแจ้ง ทั้งหมดคือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ ภายใน 1 วัน ร้อยละ 41.7 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับ แจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 78.4 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 41.6 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 90.4 ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่นเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลว่าเป็นเรื่องส่วนตัวหรือมีวิธีจัดการด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครองของผู้กระทำผิด ร้อยละ 74.7 (โปรดดูตารางที่ 51-56 ในภาคผนวก ข หน้า 732, 754-762, 796-798, 812-813, 826-828, 844-846)

8.2 การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจหลังจากรับแจ้งเหตุและไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุแล้ว

การดำเนินการหลังจากรับแจ้งเหตุและไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุแล้วต่อ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จำแนกออกเป็น 1.การจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ 2. การติดตามคดีที่เกิดขึ้น และ 3. การติดต่อจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 87.1 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 65.7 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 88.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่ แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 87.1และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 66.3 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 88.9

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 82.5 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 45.2 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 56.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 100.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดรายงานไม่ทราบ/ไม่แน่ใจเกี่ยวกับการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ รายงานว่าไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ

85.8 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 59.7 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 86.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 86.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 60.8 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 87.6

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 77.7 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น โดยจับกุมผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 36.9 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 56.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือนต้องเป็นฝ่ายติดต่อไป ร้อยละ 50.4

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งหมดร้อยละ 100.0 ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดรายงานว่าไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ร้อยละ 100.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจรายงานว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 87.9 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 69.9 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 89.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 88.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่า

เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 70.2 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 89.8

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 85.8 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 59.4 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 66.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตารางที่ 57- 58, 60 ในภาคผนวก ข หน้า 858, 866-867 และ884-885)

8.3 การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ

การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ จำแนกออกเป็น 1. การดำเนินการยื่นฟ้อง 2. การติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจ 3. หน่วยงานที่ติดต่อขอความช่วยเหลือโดยเหยื่ออาชญากรรม 4. หน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 85.2และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 96.8 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 3.2 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 85.1 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล อบต. สำนักงานการประปา โรงเรียน เป็นต้น ร้อยละ 55.7 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล การประปา เป็นต้น ร้อยละ 66.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 87.9 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 96.9 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 3.1 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 84.4 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมี

ความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล อบต. สำนักงานการประปา เป็นต้น ร้อยละ 55.8 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล สำนักงานการประปา เป็นต้นร้อยละ 66.7

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า **เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด** ร้อยละ 90.9 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 96.1 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 3.9 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดร้อยละ 100.0 ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ เทศบาลโรงเรียน เป็นต้น ร้อยละ 63.6 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด และทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานเอกชน เช่น บริษัทมิสทีน เป็นต้น ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 83.3 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 97.8 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.2 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 87.3 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล อบต. สำนักงานการประปา โรงเรียน เป็นต้นร้อยละ 74.5 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ สำนักงานการประปา เป็นต้น ร้อยละ 59.1

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 93.9 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 98.1 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 1.9 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 85.1 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล อบต. สำนักงานการประปา โรงเรียน เป็นต้น ร้อยละ 78.5 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ สำนักงานการประปา เป็นต้น ร้อยละ 59.1

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวม**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 90.9** และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 90.9 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 9.1 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ เทศบาล โรงเรียน เป็นต้น ร้อยละ 63.6 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด และได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานเอกชน เช่น บริษัทมิสทีน เป็นต้น ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 86.0 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 96.2 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 3.8 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 84.2 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจาก

สถานีตำรวจ ร้อยละ 52.4อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล เป็นต้น ร้อยละ 69.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 86.0 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 96.1 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 3.9 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 84.2 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ ร้อยละ 52.4 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น ร้อยละ 69.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่าไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 100.0

ส่วนอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตารางที่ 59, 61-63 ในภาคผนวก ข หน้า 876, 896-897, 910-912 และ 928 - 930)

8.4 ความต้องการในการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

ความต้องการในการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม จำแนกออกเป็น 1. ความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม และ 2. ความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 75.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 24.6 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 54.9 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 88.3 มีเพียงร้อยละ 11.7 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมีหน่วยงาน/เรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 48.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 75.7 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 24.3 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 54.1 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 90.8 มีเพียงร้อยละ 9.2 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมีหน่วยงาน/เรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 41.8

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 66.0 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 34.0 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 77.8 **ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ต้องการ ร้อยละ 63.6** โดยมีเรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 85.7

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวม**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0** เรื่องที่ต้องการ คือ ให้ตำรวจสายตรวจขับรถมาตรวจตามซอย/จัดเวรยามเพื่อไม่ให้ก่อเหตุซ้ำอีก ร้อยละ100.0 ส่วน**ความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการ ร้อยละ 100.0** โดยมีเรื่องที่ต้องการ คือ เป็นตัวแทนประสานงาน ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอ**ยู่ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 68.5 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 31.5 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 58.8 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 89.7 มีเพียงร้อยละ 10.3 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมีเรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา คือ ร้อยละ 66.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 69.0 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 31.0 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 57.7 เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 54.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 45.6 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 83.6 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ต้องการ ร้อยละ 63.6 โดยมีเรื่องที่ต้องการ ส่วนใหญ่คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 85.7

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวม**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0** เรื่องที่ต้องการ คือ ให้ตำรวจสายตรวจขับรถมาตรวจตามซอย/จัดเวรยามเพื่อไม่ให้ก่อเหตุซ้ำอีก ร้อยละ 100.0 เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 80.3 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 19.7 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 50.7 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 87.8 มีเพียงร้อยละ 12.2 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 41.8

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 80.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 19.6 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 50.1 ส่วนความต้องการให้

หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 87.8 มีเพียงร้อยละ 12.2 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมีเรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 41.8

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 75.7 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 24.3 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 68.6 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมไม่ปรากฏ

ส่วนอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตาราง 64-65 ในภาคผนวก ข หน้า 946-948 และ964-966)

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในภาค 3

ตอนที่ 1
ภาพรวมของข้อมูลครัวเรือน

ภาพรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนระดับครัวเรือนในภาค 3 พ.ศ. 2550 ที่ได้จากการสำรวจโดยการใช้วิธีการนับจดและสรุปยอดข้อมูลของครัวเรือนเป็นรายชุมรุมอาคาร เช่น ลักษณะทั่วไปของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งสิ้นที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และจำนวนสมาชิกที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา โดยใช้แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1 (สอญ.1) นั้น ปรากฏว่า

ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในภาค 3 พ.ศ. 2550 ได้ข้อมูลสมบูรณ์ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้งสิ้น จำนวน 2,965,517 ครัวเรือน ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล จำนวน 433,609 ครัวเรือน และนอกเขตเทศบาล จำนวน 2,531,908 ครัวเรือน พบลักษณะสำคัญดังนี้ (โปรดดูตารางที่ 1 และ 2 ในภาคผนวก ข หน้า 1, 2, และ4)

1.1 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ครัวเรือนในภาค 3 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 51.5 มีจำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 40.1 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 7.5 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 0.9

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 3 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 54.4 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 36.6 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 7.8 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 1.2

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 3 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 51.0 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 40.7 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 7.5 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 0.8 (โปรดดูตารางที่ 1 หน้า 1 - 10)

1.2 รายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ครัวเรือนในภาค 3 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 67.9 รองลงมามีรายได้ 5,001 - 10,000 บาท ร้อยละ 20.4 รายได้ 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 4.2 โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 6,684.07 บาท ต่ำสุด 200 บาท สูงสุด 900,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 3 มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 37.6 รองลงมามีรายได้ 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 28.0 รายได้ 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 10.2 โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 12,941.47 บาท ต่ำสุด 300 บาท สูงสุด 900,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 3 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 73.0 รองลงมามีรายได้ 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 19.1 รายได้ 10,001 - 15,000 ร้อยละ 3.2 โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 5,612.94 บาท ต่ำสุด 200 บาท สูงสุด 900,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value) (โปรดดูตารางที่ 1 หน้า 1 - 10)

1.3 ประเภทของที่อยู่อาศัย

ครัวเรือนในภาค 3 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ร้อยละ 95.4 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในตึกแถว และห้องแถว ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ 1.9 และ 1.8 ตามลำดับ ทาวน์เฮ้าส์ ร้อยละ 0.3 ห้องแบ่งเช่าและหอพัก ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 0.2 และห้องชุด ร้อยละ 0.1

ครัวเรือนในเขตเทศบาลในภาค 3 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ร้อยละ 76.3 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในตึกแถว ร้อยละ 10.9 ห้องแถว ร้อยละ 8.1 ทาวน์เฮ้าส์ ร้อยละ 1.6 ห้องแบ่งเช่า ร้อยละ 1.3 หอพัก และห้องชุด ในสัดส่วนเท่ากัน ร้อยละ 0.7 และอื่นๆ ร้อยละ 0.4

ครัวเรือนนอกเขตเทศบาลในภาค 3 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ร้อยละ 98.7 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในห้องแถว ร้อยละ 0.7 ตึกแถว ร้อยละ 0.4 หอพัก และทาวน์เฮาส์ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 0.1 (โปรดดูตารางที่ 1 หน้า 1 - 10)

1.4 ลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัย

ครัวเรือนในภาค 3 ลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 94.2 รองลงมาคือ เขตเกษตรกรรม และ เขตธุรกิจ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 2.8 และเขตชุมชนแออัด ร้อยละ 0.2

ครัวเรือนในเขตเทศบาลในภาค 3 ลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 82.4 รองลงมา คือ เขตธุรกิจ ร้อยละ 16.0 เขตชุมชนแออัด ร้อยละ 1.0อื่นๆ ร้อยละ 0.4 แ ละเขตเกษตรกรรม ร้อยละ 0.2

ครัวเรือนนอกเขตเทศบาลในภาค 3 ลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 96.3 รองลงมาคือ เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 3.2 และเขตธุรกิจ ร้อยละ 0.5 (โปรดดูตารางที่ 1 หน้า 1 - 10)

1.5 สมาชิกครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในภาค 3 ใน พ.ศ. 2550 มีจำนวนทั้งสิ้น 8,418,266 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 34,388 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.4 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 2,965,517 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 32,887 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.1

ครัวเรือนในเขตเทศบาลในภาค 3 ใน พ.ศ. 2550 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 1,158,014 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 6,505 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.6 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 433,609ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 6,455 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.5

ครัวเรือนนอกเขตเทศบาลในภาค 3 ใน พ.ศ. 2550 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 7,260,252 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 27,883 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.4 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 2,531,908 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 26,432 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.0 (โปรดดูตารางที่ 2, 3 และ 5 ในภาคผนวก ข หน้า 11 – 12 และ 39)

ตอนที่ 2
ลักษณะอาชญากรรม

2.1 ประเภทอาชญากรรมและจำนวนครั้งที่เหยื่ออาชญากรรมประสบเหตุ

เมื่อศึกษาภาพรวมของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในภาค 3 ตามการรายงานของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2550 เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 34,388 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 93.1 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 5.6 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 0.3 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 1.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนในภาค 3 พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2550 เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ซึ่งตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**มีจำนวน 6,505 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 95.0 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 3.6 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.0 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.4 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่อยู่**นอกเขตเทศบาล** มีจำนวน 27,883 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 92.6 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 6.0 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 0.2 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 1.1

ขณะเดียวกันในภาพรวมในภาค 3 เหยื่ออาชญากรรมทั้ง 34,388 ราย นั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 45,956 ครั้ง ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 93.1 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 4.8 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.3 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.9ซึ่งเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ซึ่งมี 6,505 รายนั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 9,335 ครั้ง ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 96.0 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 2.9 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 0.7 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.3 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ซึ่งมี 27,883 ราย นั้นมีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 36,621 ครั้ง ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 92.3 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 5.2 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.4 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 1.0 (โปรดดูตารางที่ 6 ในภาคผนวก ข หน้า 45)

2.2 ลักษณะการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม: จำนวนครั้งและประเภทอาชญากรรม

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนครั้งในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในภาค 3 พบว่า มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวนระหว่าง 1 - 4 ครั้ง ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 83.0 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 17.0 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง ร้อยละ 8.7 ซ้ำ 3 ครั้ง ร้อยละ 4.8 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 3.5 ซึ่งเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 79.8 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 20.2 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง ร้อยละ 10.0 ซ้ำ 3 ครั้ง ร้อยละ 5.8 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 4.4 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 83.8 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 16.2 ในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง ร้อยละ 8.4 ซ้ำ 3 ครั้ง ร้อยละ 4.5 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 3.3 (โปรดดูตารางที่ 7 ในภาคผนวก ข หน้า 51)

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้งในภาค 3 พบว่า ในภาพรวมส่วนใหญ่มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 83.0 มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง เพียงร้อยละ 17.0 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำมากที่สุด ร้อยละ 44.1 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำ ร้อยละ 17.2 อาชญากรรมอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำ ร้อยละ 13.5 และอาชญากรรมทางเพศซ้ำ ร้อยละ 10.6 อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 79.8 มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง เพียงร้อยละ 20.2 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศซ้ำมากที่สุด ร้อยละ 28.0 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำ ร้อยละ 20.6 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำ ร้อยละ 13.2 ส่วนอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ไม่ปรากฏว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ ในส่วนของเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 83.7 มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง เพียงร้อยละ 16.3 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำมากที่สุด ร้อยละ 100.0 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำ ร้อยละ 16.4 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำ ร้อยละ 13.6 และอาชญากรรมทางเพศซ้ำ ร้อยละ 9.2 (โปรดดูตารางที่ 8 ในภาคผนวก ข หน้า 57)

2.3 ลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง

การสำรวจข้อมูลครั้งนี้ในภาค 3 พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งในภาพรวม พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 17.0 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 23.7 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 89.6 **เหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 83.4 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 16.6 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าหลังจากประสบเหตุอาชญากรรมแล้วได้แยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 53.5 ผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 21.4 ผู้กระทำความผิดถูกจับกุมและตักเตือนแล้ว/ผู้กระทำความผิดตกลงกันได้ ร้อยละ 20.7

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 22.3 มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 89.0 และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 83.2

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 60.7 มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีกในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0

กรณีอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏว่ามีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ทั้งหมด ร้อยละ 100.0 และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก หรือปรากฏข้อมูล

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ไม่ปรากฏว่ามีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีกในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมในภาค 3 พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล เมื่อพิจารณาลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง** พบว่ามี

ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งในภาพรวม พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 20.2 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 21.6 **ลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 84.4 **เหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 77.0 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 23.0 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุมและตักเตือนแล้ว/ผู้กระทำผิดตกลงกันได้ ร้อยละ 71.1 แยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 20.9 และผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 4.4

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 21.0 มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 83.9 และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 76.3

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 51.6 มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ในสัดส่วนที่เท่ากัน ทั้งหมด ร้อยละ 100.0

กรณีอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏว่ามีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ไม่ปรากฏว่าข้อมูลรายละเอียดในหัวข้อนี้

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**เมื่อพิจารณาลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง พบว่ามีลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งในภาพรวม พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 16.3 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 24.3 **ลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 91.0 **เหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุ**

อาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 85.1 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 14.9 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าหลังจากประสบเหตุอาชญากรรมแล้วได้แยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 66.8 ผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 28.4 และเปลี่ยนสถานที่เก็บทรัพย์สิน/ป้องกันดีแล้ว/เปลี่ยนเป็นของใช้อื่นแทน ร้อยละ 4.8

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 22.8 มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 90.5 และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 85.0

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 62.0 ทั้งหมดมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0 ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ระบุว่ามีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคาดว่าจะไม่ประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0 ไม่แน่ใจว่ามีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และ ทั้งหมดระบุว่ามีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นหรือไม่ และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก (โปรดดูตารางที่ 9 - 11 ในภาคผนวก ข หน้า 63, 69, 79-81)

ตอนที่ 3
ลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม

3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อศึกษาว่าผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในภาค 3 ในรอบปี พ.ศ. 2550 มีลักษณะอย่างไร พบว่าส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมมีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี ร้อยละ 34.4 โดยมีอายุเฉลี่ย 46.5 ปี ยกเว้นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศ และเหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ที่มีอายุระหว่าง 35-44 ปี ร้อยละ 54.8 และ 55.9 ตามลำดับ อนึ่ง การสำรวจครั้งนี้ได้กำหนดแบ่งกลุ่มข้อมูลอายุที่ให้ความสำคัญกับกลุ่มเยาวชน โดยจัดกลุ่มเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี แยกออกมาอีก 1 กลุ่ม เพื่ออนุวัตรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 ซึ่งพบว่าเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 700 ราย คิดเป็น ร้อยละ 2.0 และพบว่ากลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 6,467 ราย คิดเป็น ร้อยละ 18.8

ลักษณะอื่นๆ ที่สำคัญๆ พบว่าส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นเพศหญิง ร้อยละ 52.1 มีสัญชาติไทย ร้อยละ 99.5 เชื้อชาติไทย และนับถือศาสนาพุทธ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 69.5 เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 46.0 นอกจากผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศเป็นแม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพมากที่สุด ร้อยละ 40.5 นอกจากนี้ ร้อยละ 78.3 ของเหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 59.7 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 70.6 เป็นผู้อาศัย ร้อยละ 23.9 และผู้เช่า ร้อยละ 5.5 ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 65.4 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของกลุ่มเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**มีอายุระหว่าง 45-59 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 33.2 อายุเฉลี่ย 44.3 ปี เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 199 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.1 กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 990 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.2 **เหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่งเป็นเพศหญิง ร้อยละ 50.4**มีสัญชาติไทย ทั้งหมด ร้อยละ 100.0 เชื้อชาติไทย ร้อยละ 99.8 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 98.8 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.1 เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 47.9 นอกจากผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเป็นนักเรียน/นักศึกษาเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 32.0 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว ร้อยละ 68.6 มีรายได้เฉลี่ยต่อ

เดือนน้อยกว่า 5,001 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 39.5 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 50.6 เป็น ผู้อาศัย ร้อยละ 25.9 และผู้เช่า ร้อยละ 23.3 ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 60.9 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี ร้อยละ 34.6 อายุเฉลี่ย 47.1 ปี ยกเว้นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศ และการแอบอ้างการใช้ข้อมูลฯ มีอายุระหว่าง 35-44 ปี ร้อยละ 57.6 และ 100.0 ตามลำดับ และมีเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำนวน 501 ราย คิดเป็น ร้อยละ 1.8 กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 5,477 ราย คิดเป็น ร้อยละ 19.6 **เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 52.5** มีสัญชาติไทย ร้อยละ 99.4 เชื้อชาติไทย และนับถือศาสนาพุทธ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ทั้งหมด ร้อยละ 100.0 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 76.1 เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 54.3 นอกจากผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศ เป็นแม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 41.5 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สมรสแล้ว ร้อยละ 80.5 ส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 64.4 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 75.3 เป็นผู้อยู่อาศัย ร้อยละ 23.4 และผู้เช่า ร้อยละ 1.3 ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 66.3 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน (โปรดดูตารางที่ 12 ในภาคผนวก ข หน้า 125 - 141)

3.2 ลักษณะที่อยู่อาศัยและสภาพชุมชนของเหยื่ออาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมทุกประเภทในภาค 3 ร้อยละ 93.2 มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” ร้อยละ 90.7 มีที่อยู่อาศัยตั้งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย รองลงมาพักอาศัยอยู่ในเขตธุรกิจ ร้อยละ 5.1

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” (ร้อยละ 69.3) ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมมีที่อยู่อาศัยตั้งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 74.9) รองลงมาพักอาศัยอยู่ในเขตธุรกิจ (ร้อยละ 22.2) ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” (ร้อยละ 98.8) ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมมีที่อยู่ในเขตที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 94.5) รองลงมาพักอาศัยในเขตเกษตรกรรม (ร้อยละ 4.1) (โปรดดูตารางที่ 13 ในภาคผนวก ข หน้า 201 - 204)

3.3 ลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อพิจารณาลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรมในภาค 3 พบว่า ส่วนใหญ่ที่พักอาศัยเหล่านั้นบุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 89.5) เนื่องจากไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 66.3) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 76.4)

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ที่พักอาศัยเหล่านั้นบุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 79.5) เนื่องจากไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 59.1) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 63.6) ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ที่พักอาศัยเหล่านั้นบุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวกเช่นกัน (ร้อยละ 91.9) เพราะไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 67.8) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 79.4) (โปรดดูตารางที่ 14 ในภาคผนวก ข หน้า 225 - 228)

3.4 ระยะเวลาที่พักอาศัยและการย้ายถิ่น

เมื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยจากการย้ายถิ่นและระยะเวลาที่พักอาศัย พบว่า เหยื่ออาชญากรรมในภาค 3 ส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 94.8 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 38.6 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้เคยย้ายที่อยู่มาแล้วในระยะเวลา 5 ปี และในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เคยย้ายที่อยู่มาแล้ว 1 ครั้ง ร้อยละ 30.0 โดยย้ายมาจากจังหวัดอื่นในภาค 3 (ร้อยละ 62.5) รองลงมาคือย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัด (ร้อยละ 37.4) และย้ายมาจากกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 15.8)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะของบ้านเรือนพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านพักอาศัยอยู่**ในเขตเทศบาล**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 83.6 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 44.9 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้เคยย้ายที่อยู่อาศัยในระยะเวลา 5 ปี และในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมเคยย้ายที่อยู่มาแล้ว 1 ครั้ง ร้อยละ 29.6 โดยย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัด (ร้อยละ 54.9) รองลงมาย้ายมาจากกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 32.4) และย้ายมาจากจังหวัดอื่นในภาค 3 (ร้อยละ 23.3) ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านพักอาศัยอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 97.4 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 30.7 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้เคยย้ายที่อยู่อาศัยในระยะเวลา 5 ปี มาแล้ว 1 ครั้ง โดยย้ายมาจากจังหวัดอื่นในภาค 3 ทั้งหมด (ร้อยละ 100.0) (โปรดดูตารางที่ 15 ในภาคผนวก ข หน้า 253 - 258)

ตอนที่ 4
ลักษณะของผู้กระทำผิด

4.1 เหยื่ออาชญากรรมกับการพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตัวเอง

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 3 ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองมากที่สุด ร้อยละ 77.0 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งยอมรับว่าตนเป็น ผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 23.0 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ในประเภทอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 17.7 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 99.4 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 91.2 (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.6 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 24.4 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 21.4 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 95.3 และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 100.0 ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.3 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 22.7 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 16.8 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 100.0 และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 90.5 (โปรดดูตารางที่ 16 ในภาคผนวก ข หน้า 281)

4.2 การเคยก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดต่อเหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือน

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 3 ที่เคยประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองรายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 69.1 **ขณะที่มีเพียงร้อยละ 11.0 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน** เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 6.0 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 20.2 และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูล ร้อยละ 44.1

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ร้อยละ 68.5 มีเพียงร้อยละ 11.5 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 11.2 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 11.6 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 24.0 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ร้อยละ 69.2 มีเพียงร้อยละ 10.9 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 4.5 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 21.3 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 45.8 (โปรดดูตารางที่ 17 ในภาคผนวก ข หน้า 287)

4.3 <u>จำนวนผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุและประเภทอาชญากรรม</u>

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 3 ที่พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุ ร้อยละ 43.0 มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว และมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน ร้อยละ 54.8 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ ร้อยละ 2.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด(ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า มีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 34.6 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายร้อยละ 58.8 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 97.7

ส่วนกรณีที่ผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคน พบว่ามีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 62.4 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 41.2 ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏว่ามีผู้กระทำผิดมากกว่า 1 คน

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ที่พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียว ร้อยละ 45.4 และมีผู้ร่วมกระทำผิดมากกว่า 1 คน ร้อยละ 43.4 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ ร้อยละ 11.2 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 47.5 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 29.9 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 72.0 ส่วนกรณีมีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนพบว่ามีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่า

หนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 39.7 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายร้อยละ 70.1 ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏว่ามีผู้กระทำผิดมากกว่า 1 คน

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ที่เคยประสบพบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุส่วนใหญ่มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 42.4 และที่มีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน ร้อยละ 57.6 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 30.7 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 62.7 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 ส่วนกรณีมีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนพบว่ามีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 69.3 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายร้อยละ 37.3ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏว่ามีผู้กระทำผิดมากกว่า 1 คน (โปรดดูตารางที่ 18 ในภาคผนวก ข หน้า 293)

4.4 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียวในภาพรวมของภาค 3 เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 90.4 มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 33.0 ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 55.8 และไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ และไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ 34.7 และ 33.8 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 84.0 มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 34.0 ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 49.5 และไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 45.3

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี และ มากกว่า 35 ปี ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ 36.8 และ 36.1 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 61.8 และมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 57.8

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 มีอายุมากกว่า 26 – 35 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 46.0 ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่ม

อันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 77.2 และไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 75.2

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 88.5 มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.8 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 56.0 และไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 48.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 87.2 มีอายุระหว่าง 18 - 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 43.7 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 60.2 และไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 51.1

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 35 ปี ร้อยละ 53.7 ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 91.0 และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 83.6

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 มีอายุระหว่าง 26 - 35 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 48.0 ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 48.0 และไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 76.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 91.0 มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 33.4 ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 62.1 และเหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิด มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 35.9

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 82.0 มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 37.8 ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 59.5 และไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.7

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 มีอายุมากกว่า 26 - 35 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 37.8 ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 60.0 และและเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 56.2

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 มีอายุมากกว่า 26 - 35 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 45.8 ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 81.8 และและเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 81.8 (โปรดดูตารางที่ 19 ในภาคผนวก ข หน้า 305 - 308)

4.5 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรมในภาพรวมของภาค 3 เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีทั้งเพศชายและหญิง ร้อยละ 55.9 อายุระหว่าง 26 - 35 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 49.4 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 66.6 และไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 49.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมทางเพศ และการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ไม่ปรากฏข้อมูล)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีทั้งเพศชายและเพศหญิง ร้อยละ 68.4 ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 59.6ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 68.8 และไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 56.1

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 85.1 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 57.1 และและเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 66.6

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 84.0 อายุ

ระหว่าง 18 – 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 37.2 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 63.3 และไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 42.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 79.3 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 30.8 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 73.0 และไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 54.6

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 58.6 เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 54.1 และและเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 84.1

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีทั้งเพศชายและเพศหญิง ร้อยละ 64.7 ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 26 - 35 ปี ร้อยละ 55.1 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 67.3 และครึ่งหนึ่งไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 50.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีทั้งเพศชายและเพศหญิง ร้อยละ 78.2 อายุระหว่าง 26 – 35 ปี ร้อยละ 66.6 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 68.0 และไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 56.4

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 91.7 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 63.8 และผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 62.2 (โปรดดูตารางที่ 20 ในภาคผนวก ข หน้า 329 - 332)

4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับผู้กระทำผิด

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ในภาพรวมภาค 3เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้านและไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ 26.7 และ 26.2 ตามลำดับ **และส่วนใหญ่ร้อยละ 80.1 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง และไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เพราะไม่ปรากฏข้อมูล)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 35.3 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 20.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 63.3 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 28.0 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นพี่น้อง ขณะที่ ร้อยละ 26.6 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 99.5 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพื่อนบ้าน ร้อยละ 72.2 ขณะที่ร้อยละ 16.7 ระบุว่าเป็นคู่รัก **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 97.7 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 60.1 ขณะที่ร้อยละ 11.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 56.5 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมเกินครึ่งหนึ่ง ร้อยละ 64.8 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 12.2 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.1 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นญาติเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 23.9 ขณะที่ ร้อยละ 20.9 ระบุว่าเป็นบุตรหรือบุตรบุญธรรม และ**ทั้งหมด ร้อยละ 91.0 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 48.0 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนอื่นที่เคยพบเห็น หรือรู้จักเพียงผิวเผิน ขณะที่ร้อยละ 28.0 ระบุว่าเป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ ลูกค้า และ**ส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.0 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างการใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าเป็นคนที่ไม่รู้จักกันมาก่อน ร้อยละ 78.8 ขณะที่ร้อยละ 21.2 ระบุว่าเป็นเพื่อนหรือเพื่อนเก่า

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 31.9 ขณะที่ร้อยละ 14.4 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 88.0 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 26.1 ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน ขณะที่ ร้อยละ 17.6 ระบุว่าเป็นคนที่ไม่รู้จักกันมาก่อน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 75.8 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 29.8 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นพี่น้อง ขณะที่ร้อยละ 27.3 ระบุว่าเป็นเพื่อนบ้าน และ**ทั้งหมด ร้อยละ 100.0 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้** (โปรดดูตารางที่ 21 ในภาคผนวก ข หน้า 355 - 359)

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 81.8 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน ขณะที่ร้อยละ 18.2 ระบุว่าเป็นคู่รัก และ**ทั้งหมด ร้อยละ 100.0 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างการใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนที่ไม่รู้จักกันมาก่อน

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 5.6 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.1 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด**

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง และไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมทางเพศ และการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เพราะไม่ปรากฏข้อมูล)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 84.6 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 2.2 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.2 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด**

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.1 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 20.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 97.1 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่อ

อาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 64.2 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 19.5 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 54.8 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 69.2 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ15.0ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน **และร้อยละ 45.7 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 47.8 ขณะที่ร้อยละ 34.4 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และ**ส่วนใหญ่ ร้อยละ 85.4 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้**

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบว่า กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 81.7 ระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 3.3 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.1 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด**

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 87.3 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 3.8 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน **และส่วนใหญ่ ร้อยละ 69.1 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิด**

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 54.6 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักกันมาก่อน ขณะที่ ร้อยละ 19.2 ระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และ**ทั้งหมด ร้อยละ 100.0 สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้** (โปรดดูตารางที่ 22 ในภาคผนวก ข หน้า 381 - 383)

ตอนที่ 5
เวลาและสถานที่เกิดเหตุ

5.1 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุกับประเภทอาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 3 รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในเวลากลางวัน ช่วงเวลาระหว่าง 12.01 – 15.00 น. เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 15.8 และเกิดเหตุในเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา รองลงมา ร้อยละ 15.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในเวลากลางวัน ช่วงเวลาระหว่าง 12.01 – 15.00 น. มากที่สุด ร้อยละ 16.3 ขณะที่อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเกิดเหตุในเวลากลางคืน ช่วงเวลาระหว่าง 21.01–24.00 น. เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 39.6 ส่วนอาชญากรรมทางเพศ เกิดเหตุในเวลากลางคืน ช่วงเวลาระหว่าง 21.01 – 24.00 น. เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 34.0 และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เกิดเหตุในเวลากลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 44.1

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในเวลากลางคืน ช่วงเวลาระหว่าง 24.01 – 03.00 น. เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 20.4 และรองลงมาเกิดเหตุในเวลากลางวันช่วงเวลาระหว่าง 12.01 – 15.00 น. ร้อยละ 13.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในเวลากลางคืน ช่วงเวลาระหว่าง 24.01 – 03.00 น. เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 20.8 ขณะที่อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่เกิดเหตุในเวลากลางคืน ช่วงเวลาระหว่าง 21.01 - 24.00น. ร้อยละ 23.4 ส่วนอาชญากรรมทางเพศ เกิดเหตุในเวลากลางคืน ช่วงเวลาระหว่าง 21.01 – 24.00 น. เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 48.0 และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เกิดเหตุในเวลากลางวัน ช่วงเวลาระหว่าง 15.01 – 18.00 น. ร้อยละ 40.9

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในเวลากลางวันช่วงเวลาระหว่าง 12.01 – 15.00 น. เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 16.3 และเกิดเหตุในเวลากลางกลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา รองลงมา ร้อยละ 16.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในเวลากลางวัน ช่วงเวลาระหว่าง 12.04 – 15.00 น. เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 16.9 ขณะที่อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เกิดเหตุในเวลากลางคืน ช่วงเวลาระหว่าง 21.01 – 24.00 น. เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.9

ส่วนอาชญากรรมทางเพศ เกิดเหตุในเวลากลางคืน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.5 และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ทั้งหมด เกิดเหตุในเวลากลางวัน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 27 ในภาคผนวก ข หน้า 463 - 464)

5.2 สถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม

จากการศึกษารายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมทั้งหมดในภาค 3 พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 82.9 รองลงมา คือ สถานประกอบการ ร้อยละ 9.8 และบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 5.3 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนใหญ่ต่างเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 84.0 ร้อยละ 64.0 ร้อยละ 69.5 และร้อยละ 100.0 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 88.1 รองลงมา คือ สถานประกอบการ ร้อยละ 5.8 และเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 4.8 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่ต่างเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 90.1 ร้อยละ 28.9 ร้อยละ 100.0 และร้อยละ 100.0 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 81.6 รองลงมา คือ สถานประกอบการ ร้อยละ 10.8 และเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 5.4 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่ต่างเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 82.6 ร้อยละ 69.0 ร้อยละ 67.1 และร้อยละ 100.0 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 28 ในภาคผนวก ข หน้า 489 - 497)

ตอนที่ 6
พฤติการณ์แห่งคดี

6.1 ภาพรวมพฤติการณ์แห่งคดี

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 3 รายงานว่า ตนได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิดด้วยความรุนแรงและไม่รุนแรงในลักษณะต่างๆ ระบุช่วงเวลา และผลจากการตอบโต้ผู้กระทำผิด รวมทั้งกล่าวถึงผู้ที่ใช้ความรุนแรงเป็นคนแรกในเหตุการณ์ คือ ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 44.0 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้ แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 63.5 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดตกใจ และหนีไป เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 34.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ ร้อยละ 52.5 โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้ แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 92.5 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถปกป้องทรัพย์สิน ร้อยละ 57.1

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 35.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมมีการตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 46.8 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถหลีกเลี่ยงหรือลดการบาดเจ็บ ร้อยละ 55.6

อาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ดิ้นรน ขัดขืน ร้อยละ 53.3 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้ แต่เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 83.2 ผลจากการตอบโต้ทำให้ผู้กระทำผิดตกใจและหนีไป เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 47.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 39.8 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้ แต่เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 80.3 และผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมสามารถปกป้องทรัพย์สิน เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 40.6

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 37.1 โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้ แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 96.6 ผลจาก การตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถปกป้องทรัพย์สิน ร้อยละ 52.4

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ดิ้นรน ขัดขืน ร้อยละ 59.6 โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมมีการตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้าย และได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 66.7 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถหลีกเลี่ยงหรือลดการบาดเจ็บ ร้อยละ 60.3

อาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ ร้อยละ 66.7 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด มีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้ แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ตกใจและหนีไป ร้อยละ 66.7

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 45.1 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้ แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 59.0 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดตกใจและหนีไป เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 34.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ ร้อยละ 61.2 โดยส่วนใหญ่เหยื่อมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้ แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 90.1 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ตกใจและหนีไป ร้อยละ 63.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 33.8 โดยเหยื่ออาชญากรรม มีการตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้าย และได้รับบาดเจ็บ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 44.6 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถหลีกเลี่ยงหรือลดการบาดเจ็บ ร้อยละ 55.1

อาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ และไล่ตามจับ หรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนี หรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 45.8 โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้ แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 82.2 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดตกใจและหนีไป เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 45.8 (โปรดดูตารางที่ 23-25 ในภาคผนวก ข หน้า 403-407 , 427-428 , 441-443)

6.2 อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินจำแนกออกเป็นกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 1. ถูกขโมย หรือพยายามขโมย 2. ถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง 3. ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย และ 4. มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์

ผลการสำรวจอาชญากรรมต่อทรัพย์สินในภาค 3 ภาพรวมพบว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 74.3 รองลงมา มีการถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 13.6 มีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ร้อยละ 8.8 และมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหาย หรือทำลายทรัพย์สิน ร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 69.9 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ร้อยละ 13.1 มีการถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 12.8 และมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินร้อยละ 4.2 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 75.4 รองลงมามีลักษณะของการการถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 13.8 ถูกขโมยหรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ร้อยละ 7.8 และมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ร้อยละ 3.0 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 29 ในภาคผนวก ข หน้า 525 -526)

เมื่อพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของการประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

กรณีถูกขโมย หรือพยายามขโมย ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินในภาค 3 เกือบทั้งหมดระบุว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน ร้อยละ 96.4มีเพียงร้อยละ3.6 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้ ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 44.1รองลงมาเป็นเครื่องใช้

ภายในบ้าน ร้อยละ 18.1 และอื่นๆ เช่น สัตว์เลี้ยง ยางพารา/เศษยาง/เหล็ก/เหล็กดัด ปุ๋ย ป้ายโฆษณา มิเตอร์น้ำประปา สินค้าภายในร้าน เป็นต้น ร้อยละ 17.5 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน ร้อยละ 95.1 มีเพียงร้อยละ 4.9 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย ส่วนใหญ่เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 47.2 รองลงมา เป็นเครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 17.3 และอื่นๆ เช่น สัตว์เลี้ยง ยางพารา/เศษยาง/เหล็ก/เหล็กดัด ปุ๋ย ป้ายโฆษณา มิเตอร์น้ำประปา สินค้าภายในร้าน เป็นต้น ร้อยละ 12.6 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน ร้อยละ 96.7 มีเพียงร้อยละ 3.3 เท่านั้น ที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้ ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 43.4 รองลงมาอื่นๆ เช่น สัตว์เลี้ยง ยางพารา/เศษยาง/เหล็ก/เหล็กดัด ปุ๋ย ป้ายโฆษณา มิเตอร์น้ำประปา สินค้าภายในร้าน เป็นต้น ร้อยละ 18.6 และเครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 18.3 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 30 ในภาคผนวก ข หน้า 529 – 531)

กรณีถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะ ร้อยละ 96.2 มีเพียงร้อยละ 3.8 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน้ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดยสามอันดับแรก เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ ร้อยละ 51.2 รองลงมา ถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซค์ ร้อยละ 36.0 และอุปกรณ์ประดับยนต์ อุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ เช่น เครื่องเสียงติดรถยนต์ ร้อยละ 12.0 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าส่วนใหญ่ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะ ร้อยละ 96.0 มีเพียงร้อยละ 4.0 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน๊ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดยสามอันดับแรก เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซค์ ร้อยละ 49.4 รองลงมาถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ ร้อยละ 43.2 และอุปกรณ์ประดับยนต์ อุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ เช่นเครื่องเสียงติดรถยนต์ ร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าส่วนใหญ่ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะ ร้อยละ 96.3 มีเพียงร้อยละ 3.7 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายาม

ขโมย เช่น โน๊ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดยสามอันดับแรก เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ ร้อยละ 54.5 รองลงมา ถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซค์ ร้อยละ 30.6 และอุปกรณ์ประดับยนต์ อุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ เช่นเครื่องเสียงติดรถยนต์ ร้อยละ 14.9 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 32 ในภาคผนวก ข หน้า 538 - 539)

กรณีถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ถูกบุกรุก ร้อยละ76.7ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 23.3 ระบุว่ามีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ส่วนสถานที่ที่ถูกบุกรุก ส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 96.4 รองลงมาถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 8.1 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 83.2 รองลงมามีผู้พยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 16.8

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่าถูกบุกรุก ร้อยละ 68.8 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 31.2 ระบุว่ามีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ส่วนสถานที่ที่ถูกบุกรุก ส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 77.8 รองลงมาถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 21.5 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 82.2 รองลงมามีผู้พยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 17.8

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่าถูกบุกรุก ร้อยละ 78.4 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 21.6 ระบุว่ามีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ส่วนสถานที่ที่ถูกบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 100.0 รองลงมาถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 5.5 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 83.5 รองลงมามีผู้พยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 16.5 (โปรดดูตารางที่ 31 ในภาคผนวก ข หน้า 535 - 537)

กรณีมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือสัตว์เลี้ยง/ปศุสัตว์ ร้อยละ 39.2 รองลงมาคือ หน้าต่าง ประตูบ้าน กระจก ร้อยละ 31.4 และเฟอร์นิเจอร์ ร้อยละ 15.2 ตามลำดับ ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้น คือทำให้สัตว์บาดเจ็บเสียหาย หรือตาย ร้อยละ 39.2 รองลงมาทำให้หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 30.4 และทำให้มีรอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพงทำสิ่งสกปรก ร้อยละ 20.0 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุด สามอันดับแรก คือหน้าต่าง ประตูบ้าน กระจก ร้อยละ 58.8 รองลงมาคือ สัตว์เลี้ยง/ปศุสัตว์ ร้อยละ 18.5 และยานพาหนะรวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ ร้อยละ 10.4 ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ได้แก่ หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 55.0 รองลงมาคือทำให้สัตว์บาดเจ็บเสียหาย หรือตาย ร้อยละ 18.5 และทำให้มีรอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพง ทำสิ่งสกปรก ร้อยละ 13.1 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายมากที่สุด สามอันดับแรก คือ สัตว์เลี้ยง/ปศุสัตว์ ร้อยละ 46.1 รองลงมาคือ หน้าต่าง/ประตูบ้าน/กระจก ร้อยละ 22.3 และเฟอร์นิเจอร์ รวมถึงอุปกรณ์เครื่องใช้อื่นๆ ในครัวเรือน ร้อยละ 17.6 ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นมากที่สุด สามอันดับแรก คือทำให้สัตว์บาดเจ็บ เสียหายหรือตาย ร้อยละ 46.1 รองลงมา คือทำให้หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย และทำให้มีรอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพงทำสิ่งสกปรก ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 22.3 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 33 ในภาคผนวก ข หน้า 540 - 542)

6.3 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย

ลักษณะอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกาย จำแนกออกเป็นกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 1. ทำร้ายร่างกาย 2. พยายามทำร้ายร่างกาย 3. คุกคาม/ลอบติดตาม/เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี และ 4. ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือฆ่า

ผลการสำรวจอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกายในภาค 3 ภาพรวมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ถูกทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 66.9 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ถูกทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 74.9) รองลงมาถูกแทง ปาด กรีด ตัดด้วยมีดหรือของมีคมและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 15.9) และถูกยิงและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 7.5) ตามลำดับ ส่วนกรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 25.0 นั้น เป็นการทำร้ายร่างกายในลักษณะถูกขว้างปาสิ่งของใส่ แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 41.0 ถูกตบตี ต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 35.0) และถูกแทง ปาด กรีด ตัดด้วยมีดหรือของมีคมแต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 24.0) ขณะที่กรณีคุกคาม/ลอบติดตามเดินตามวิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี มีเพียงร้อยละ 5.7 และกรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่าร้อยละ 0.5

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ภาพรวมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ถูกทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 86.0 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ถูกทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 63.4)

รองลงมาถูกแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีดหรือของมีคมและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 26.2) และถูกขว้างปาสิ่งของใส่และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 12.4) ตามลำดับ ส่วนกรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 9.4 นั้น เป็นการทำร้ายร่างกายในลักษณะถูกตบตี ต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ และถูกแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีดหรือของมีคมแต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ ในสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 50.0) ในขณะที่กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี มีเพียงร้อยละ 9.8 และกรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า ร้อยละ 4.3

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ภาพรวมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ถูกทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 64.2 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 77.1) รองลงมาถูกแทง ปาด กรีด ตัดด้วยมีดหรือของมีคมและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 13.9) และถูกยิงและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 9.0) ตามลำดับ ส่วนกรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 27.2 นั้น เป็นการทำร้ายร่างกายในลักษณะถูกขว้างปาสิ่งของใส่ แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 43.0 รองลงมาเป็นการถูกตบตี ต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 34.3 และถูกแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีดหรือของมีคมแต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 22.7) ในขณะที่กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี มีเพียงร้อยละ 5.2 และกรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า ไม่ปรากฏ (โปรดดูตารางที่ 34 ในภาคผนวก ข หน้า 543 - 545)

เกี่ยวกับการใช้อาวุธของผู้กระทำผิด ในอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ในภาค 3 ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ใช้อาวุธ ร้อยละ 55.2 ไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 39.1 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 5.7 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก คือของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 61.7 มีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 27.7 และปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ร้อยละ 18.3 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดใช้อาวุธ ร้อยละ 63.8 ไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 36.2 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก คือของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ และปืนพกปืนลูกซอง ปืนลม ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 64.7 รองลงมา มีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 23.2 และของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ ร้อยละ 16.7

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้น ผู้กระทำผิดใช้อาวุธ ร้อยละ 54.0 ไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 39.5 และไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 6.5 ตามลำดับ โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ

61.3 มีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 28.1 และปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ร้อยละ 10.6 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 35 ในภาคผนวก ข หน้า 546 - 547)

6.4 อาชญากรรมทางเพศ

ลักษณะอาชญากรรมทางเพศ จำแนกออกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้ 1. ข่มขู่ คุกคามด้วยวาจาว่าจะข่มขืนกระทำชำเรา 2. พยายามที่จะกระทำอนาจาร/พยายามล่วงเกินทางเพศ 3. กระทำอนาจาร/ล่วงเกินทางเพศ 4. พยายามที่จะข่มขืนกระทำชำเรา 5. ข่มขืนกระทำชำเรา และ 6. ข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะโทรมหญิง

ผลการสำรวจพบว่า อาชญากรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในภาค 3 ในภาพรวม ส่วนใหญ่ถูกกระทำอนาจาร/ล่วงเกินทางเพศ ร้อยละ 41.6 รองลงมาถูกข่มขืนกระทำชำเรา ร้อยละ 30.5 และผู้กระทำผิดพยายามที่จะกระทำอนาจาร/พยายามล่วงเกินทางเพศ ร้อยละ 25.8 ตามลำดับ ซึ่งเหตุที่เกิดทั้งหมดผู้กระทำผิดไม่ใช้อาวุธ (ร้อยละ 100.0)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ผู้กระทำผิดพยายามที่จะกระทำอนาจาร/พยายามล่วงเกินทางเพศ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 44.0 รองลงมาถูกกระทำอนาจาร/ล่วงเกินทางเพศ และพยายามที่จะข่มขืนกระทำชำเรา ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 28.0 ตามลำดับ ซึ่งเหตุที่เกิดทั้งหมดผู้กระทำผิดไม่ใช้อาวุธ (ร้อยละ 100.0)

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า ถูกกระทำอนาจาร/ล่วงเกินทางเพศ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.5 รองลงมาข่มขืนกระทำชำเรา ร้อยละ 32.9 และผู้กระทำผิดพยายามที่จะกระทำอนาจาร/พยายามล่วงเกินทางเพศ ร้อยละ 25.6 ซึ่งเหตุที่เกิดทั้งหมดผู้กระทำผิดไม่ใช้อาวุธ (ร้อยละ 100.0) (โปรดดูตารางที่ 36 – 37 ในภาคผนวก ข หน้า 548 - 550)

6.5 อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

ลักษณะอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำแนกออกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้ 1. ใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ 2. เอกสารสำคัญอื่นๆ ถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง 3. เงินฝากในบัญชีธนาคารถูกนำไปใช้โดยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้บัตรเครดิต เช่น ผ่านทางระบบไร้สาย โดยไม่ได้รับอนุญาต. 4. ใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต และ 5.อื่นๆ

ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ร้อยละ 65.3 รองลงมา พบว่ามีการใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต ร้อยละ 34.7 และเอกสารสำคัญถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง เช่น บัตรประชาชน ร้อยละ 21.2 โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่ทราบ คือ ส่วนใหญ่มีการติดต่อจากสถาบันการเงิน เจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 65.3 รองลงมา คือ เงินหายไปจากบัญชีหรือมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในบัญชีหรือพบความผิดปกติจากใบรายการการใช้จ่ายบัตรเครดิต ร้อยละ 22.9

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ถูกใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต ร้อยละ 62.1 รองลงมาถูกใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ และเอกสารสำคัญถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง เช่น บัตรประชาชน ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 37.9 โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่ทราบ คือ ส่วนใหญ่เงินหายไปจากบัญชีหรือมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในบัญชีหรือพบความผิดปกติจากใบรายการการใช้จ่ายบัตรเครดิต ร้อยละ 40.9 รองลงมามีการติดต่อจากสถาบันการเงิน เจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 37.9 และอื่นๆ เช่น มีใบแจ้งหนี้พร้อมใบนัดศาล/ถูกใช้สิทธิเลือกตั้งแล้ว/ไม่ได้รับโฉนดที่ดิน เป็นต้น ร้อยละ 21.2

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าอาชญากรรมการถูกแอบอ้างข้อมูล มีลักษณะถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ทั้งหมด ร้อยละ 100.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่ทราบ คือ มีการติดต่อจากสถาบันการเงิน เจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 38 และ 38.1 ในภาคผนวก ข หน้า 551 - 556)

เกี่ยวกับมูลค่าความเสียหายจากการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ในภาพรวมภาค 3 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่า มีมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน ร้อยละ 55.9 โดยเสียหายในวงเงิน 10,001 - 50,000 บาท ร้อยละ 62.1

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ทั้งหมดรายงานว่า มีมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน ร้อยละ 100.0 โดยเสียหายในวงเงิน 10,001 – 50,000 บาท ร้อยละ 62.1

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ทั้งหมดรายงานว่าไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงิน ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 39 ในภาคผนวก ข หน้า 557 - 558)

เกี่ยวกับผลเสียหายที่ได้รับผลการสำรวจ**ในภาพรวม**ภาค **3** พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ไม่ได้รับผลเสียหายจากอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 78.8 ในขณะที่ผู้ได้รับผลเสียหาย มีเพียง ร้อยละ 21.2 โดยผลเสียหายที่เกิดตามมาทั้งหมด คือ ถูกติดตามทวงหนี้ และถูกดำเนินคดีหรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางแพ่ง ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ไม่ได้รับผลเสียหายจากอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 62.1 ในขณะที่ผู้ได้รับผลเสียหาย มีเพียง ร้อยละ 37.9 โดยผลเสียหายที่เกิดตามมาทั้งหมด คือ ถูกติดตามทวงหนี้ และถูกดำเนินคดีหรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางแพ่ง ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ทั้งหมดรายงานว่า ไม่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 40 ในภาคผนวก ข หน้า 559 – 561)

ตอนที่ 7

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม จำแนกออกเป็น 1. การบาดเจ็บจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 2. การรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ 3. การมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น 4. การหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ 5. การมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน 6. เหตุผลในการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บ 7. การสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 8. การมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ 9. การมีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ 10. การสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 87.8 และมีเพียงร้อยละ 12.2 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวมรอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 65.9 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 60.9 ซึ่งจำนวนนี้ ส่วนใหญ่รักษาพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 64.3 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 56.6 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในช่วง 101 – 500 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 42.7

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 55.7 หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 86.3 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 34.9 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 501 – 1,000 บาท ร้อยละ 44.6

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 11.6 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ ไม่เกิน 1 วัน ร้อยละ 60.4 อีกทั้งทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 39.5 ซึ่งในจำนวนนี้ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าขาดรายได้เท่าไร ร้อยละ 45.8

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 32.3 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 92.8 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 78.1 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 36.6

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและ

ผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 91.3 และมีเพียงร้อยละ 8.7 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 61.3 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 76.4 ซึ่งจำนวนนี้ส่วนใหญ่รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 64.8 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.5 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นมากกว่า 5,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 27.9

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 52.4 มีเพียงร้อยละ 47.6 หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ โดยหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 79.2 มีผลทำให้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 34.4 ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ซึ่งส่วนใหญ่ขาดรายได้ 1,001 – 2,000 บาท ร้อยละ 46.6

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 9.3 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ ไม่เกิน 1 วัน ร้อยละ 55.9 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 66.7 ซึ่งในจำนวนนี้ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าขาดรายได้เท่าไร ร้อยละ 40.8

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 41.3 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 96.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 81.5 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 31.4

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่าความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 86.8 และมีเพียงร้อยละ 13.2 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 66.7 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 58.2 ซึ่งจำนวนนี้ ส่วนใหญ่รักษาพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 64.2 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 56.4 ซึ่งอยู่ในช่วง 101-500 บาทมากที่สุด คือ ร้อยละ 48.4

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 57.1 โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 87.3 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 35.0 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 501 – 1,000 บาท มากที่สุด คือ ร้อยละ 48.0

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 12.2 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ ไม่เกิน 1 วัน ร้อยละ 61.2 อีกทั้งมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 34.7 ซึ่งในจำนวนนี้ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าขาดรายได้เท่าไร ร้อยละ 47.5

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 30.7 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 92.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 77.4 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 37.9

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 99.8 และมีเพียงร้อยละ 0.2 ได้รับบาดเจ็บ โดยทั้งหมดได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 100.0 และทั้งหมดต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 ซึ่งจำนวนนี้ส่วนใหญ่รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 58.8 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.8 ไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ส่วนที่มีค่าใช้จ่าย ร้อยละ 41.2 นั้น ทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0 มีค่าใช้จ่ายอยู่ในช่วง 101 – 500 บาท

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 58.8 มีเพียงร้อยละ 41.2 หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ โดยหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 41.2 ซึ่ง ทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0 ขาดรายได้ 3,001 – 5,000 บาท

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 10.3 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ ไม่เกิน 1 วัน ร้อยละ 62.5 อีกทั้งมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 36.9 ซึ่งในจำนวนนี้ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าขาดรายได้เท่าไร เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 48.6

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 26.6 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 90.5 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 83.4 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 36.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 99.2 และมีเพียงร้อยละ 0.8 ได้รับบาดเจ็บ โดยทั้งหมดได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวมรอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 100.0 และทั้งหมดต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 ซึ่งจำนวนนี้ ส่วนใหญ่ต้องรักษาพยาบาลโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 58.8 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.8 ไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ส่วนที่มีค่าใช้จ่าย ร้อยละ 41.2 นั้น ทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0มีค่าใช้จ่ายอยู่ในช่วง 101 – 500 บาท

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 58.8 มีเพียงร้อยละ 41.2 หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ โดย หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 41.2 ในจำนวนนี้ทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ขาดรายได้ 3,001-5,000 บาท

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 8.1 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ ไม่เกิน 1 วัน ร้อยละ 58.4 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 61.2 ซึ่งในจำนวนนี้ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่ามีผลทำให้ขาดรายได้เท่าใด ร้อยละ 42.8

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 43.6 ซึ่งในจำนวนนี้ทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0 หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 84.5 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 31.6

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม และไม่มีผู้ได้รับบาดเจ็บ ไม่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ และไม่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บนั้น จึงไม่ส่งผลให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 10.8 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ ไม่เกิน 1 วัน ร้อยละ 63.2 อีกทั้งโดยมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อ

ดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 32.5 ซึ่งในจำนวนนี้ครึ่งหนึ่งไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าขาดรายได้เท่าใด ร้อยละ 50.6

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 23.6 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 87.4 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 83.1 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท ร้อยละ 37.6

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจ**ในภาพรวม**พบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 66.9 โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 69.4 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 63.7 ซึ่งจำนวนนี้ ส่วนใหญ่รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 68.6 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 59.5 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในช่วงน้อยกว่า 100 บาท และ 101 – 500 บาท ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ 38.5 และ 38.2 ตามลำดับ

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 58.6 โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 85.2หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 35.0 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ขาดรายได้ 501 - 1,000 บาท ร้อยละ 50.6

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 27.3 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ ไม่เกิน 1 วันร้อยละ 53.5 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 54.6 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 500 บาท หรือน้อยกว่า ร้อยละ 53.2

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 69.7 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 97.3 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 6.9 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท ร้อยละ 92.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอ**ยู่ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 86.7 โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 57.9 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 74.4 ซึ่งส่วนใหญ่ในจำนวนนี้

รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 65.5 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 59.0 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ในจำนวนนี้มีค่าใช้จ่ายมากกว่า 5,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 29.6

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 51.8 มีเพียงร้อยละ 48.2 หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ โดยหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 77.7 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 33.8 ในจำนวนนี้มากกว่าครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 51.5ขาดรายได้ 1,001 – 2,000 บาท

นอกจากนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 32.3 มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ มากกว่า 1 วัน ร้อยละ 68.4 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 90.8 ซึ่งในจำนวนนี้ครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 50.7ขาดรายได้ไม่เกิน 500 บาท

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 40.8 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 67.7 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 11.5 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท ร้อยละ 63.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่าความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 64.2 โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 71.5 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 61.8 ซึ่งในจำนวนนี้ ต้องรับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก คือ ร้อยละ 69.2 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมเกินกว่าครึ่งหนึ่งคือ ร้อยละ 59.6 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ในจำนวนนี้มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอยู่ในช่วง 101 - 500 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 44.3

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 60.5 โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 86.3 หยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 35.2 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ขาดรายได้ 501 – 1,000 บาท ร้อยละ 54.6

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องร้อยละ 26.6 โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 58.5ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ ไม่เกิน 1 วัน อีกทั้งมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆร้อยละ 48.4ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้ไม่เกิน 500 บาท ร้อยละ 53.9

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนส่วนใหญ่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 74.6 ซึ่งในจำนวนนี้ทั้งหมด ร้อยละ 100.0 หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 6.2 ซึ่งในจำนวนนี้ทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0 สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจ**ในภาพรวม**พบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 54.5 แต่ยังมีถึง ร้อยละ 45.5 ที่ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่มีอาการบาดเจ็บที่อวัยวะภายใน ร้อยละ 66.5 และต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 33.5 ซึ่งจำนวนนี้ ทั้งหมดรักษาพยาบาลในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 66.5 ไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ส่วนที่มีค่าใช้จ่าย ร้อยละ 33.5 นั้น มีค่าใช้จ่ายอยู่ในช่วง 101 – 500 บาท ร้อยละ 100.0

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 66.5 มีเพียงร้อยละ 33.5 หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ โดยหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 33.5 ในจำนวนนี้ทั้งหมดร้อยละ 100.0 ขาดรายได้ 5,001 – 10,000 บาท

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 45.5 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ ไม่เกิน 1 วัน และมากกว่า 1 วัน ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ 33.0 และ 33.5 อีกทั้งมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 33.5 ซึ่งทั้งหมดร้อยละ 100.0 ในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 2,001 – 3,000 บาท

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 32.9 ซึ่งทั้งหมดในจำนวนนี้หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 100.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ทั้งหมดไม่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอ**ยู่ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 100.0

ผู้ประสบเหตุทั้งหมดไม่มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 100.0 ผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ หรือไม่ ไม่ปรากฏข้อมูล

ผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุหรือไม่ ไม่ปรากฏข้อมูล ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ไม่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่าความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมเกินกว่าครึ่งหนึ่งไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 50.9 แต่ยังมีถึงร้อยละ 49.1 ที่ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่มีอาการบาดเจ็บที่อวัยวะภายใน ร้อยละ 66.5 และต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 33.5 ซึ่งจำนวนนี้ ทั้งหมดรักษาพยาบาลในห้องฉุกเฉินในโรงพยาบาล ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 66.5 ไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ส่วนที่มีค่าใช้จ่าย ร้อยละ 33.5 นั้น มีค่าใช้จ่ายอยู่ในช่วง 101 – 500 บาท ร้อยละ 100.0

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 66.5 มีเพียงร้อยละ 33.5 หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ โดย หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 33.5 ในจำนวนนี้ทั้งหมดขาดรายได้ 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 100.0

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 49.1 โดยต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ น้อยกว่า 1 วัน และมากกว่า 1 วัน ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ 33.0 และร้อยละ 33.5 ตามลำดับ อีกทั้งมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 33.5 ซึ่งในจำนวนนี้ทั้งหมดมีผลทำให้ขาดรายได้ 2,000 – 3,000 บาท ร้อยละ 100.0

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนส่วนใหญ่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 32.9 ซึ่งในจำนวนนี้ทั้งหมด ร้อยละ 100.0 หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ไม่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจ**ในภาพรวม**พบว่า มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 22.9 โดยทั้งหมดต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ ไม่เกิน 1 วันร้อยละ 100.0 อีกทั้งโดยทั้งหมดมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 100.0 ซึ่งในจำนวนนี้ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่ามีผลทำให้ขาดรายได้เป็นจำนวนเท่าใดร้อยละ 100.0

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือไม่มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 100.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 44.1 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 10,001 – 25,000 บาท ร้อยละ 51.9

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า การได้รับบาดเจ็บ การรักษาพยาบาล การมี/ไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษา ผลจากการบาดเจ็บต่อการทำงาน และผลจากการบาดเจ็บต่อรายได้และการหยุดงาน ไม่ปรากฏข้อมูล

นอกจากนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 40.9 มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยทั้งหมดต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ ไม่เกิน 1 วัน ร้อยละ 100.0 อีกทั้งโดยทั้งหมดมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 100.0 ซึ่งในจำนวนนี้ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่ามีผลทำให้ขาดรายเท่าใด ร้อยละ 100.0

แต่ไม่มีผลกระทบถึงสมาชิกในครัวเรือนต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 100.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 78.8 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 10,001 – 25,000 บาทร้อยละ 51.9

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า การได้รับบาดเจ็บ การรักษาพยาบาล การมี/ไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษา ผลจากการบาดเจ็บต่อการทำงาน และผลจากการบาดเจ็บต่อรายได้และการหยุดงาน ไม่ปรากฏข้อมูล

ผู้ประสบเหตุทั้งหมดไม่มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 100.0 แต่ไม่ปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ หรือไม่

ผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ หรือไม่ไม่ปรากฏข้อมูล ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ไม่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 41 - 50 ในภาคผนวก ข หน้า 568 – 570, 586 – 588, 604 – 606, 622 – 624, 640 – 642, 658 – 660, 674 – 675, 688 – 690, 704 – 705, และ 718 - 720)

ตอนที่ 8
การดำเนินการเกี่ยวกับเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

8.1 การรายงานเหตุอาชญากรรม

การรายงานเหตุอาชญากรรม จำแนกออกเป็น 1. การรายงานเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 2. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุ 3. ผู้รายงานและวิธีการรายงาน 4. เหตุผลที่รายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 5. ความรวดเร็วในการตอบสนองต่อการได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และ 6. การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ

ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 76.1 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 49.9 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 67.9 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 23.3 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 72.5 และส่วนใหญ่แจ้งเหตุโดยเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 74.1 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 87.3 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 24.0และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ โดยส่วนใหญ่ได้ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 68.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 78.1 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 51.8 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ร้อยละ 67.6 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 21.4 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 78.6 และส่วนใหญ่แจ้งเหตุโดยเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 76.1 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 86.8 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 22.6 และ เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ โดยส่วนใหญ่ได้ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 70.9

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 51.1 โดยส่วนใหญ่บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 45.2 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 55.5 เหตุผลของการแจ้งทั้งหมดคือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ ภายใน 11-30 นาที ร้อยละ 32.0 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ โดยครึ่งหนึ่งได้ลงบันทึกแจ้งเหตุเบื้องต้น คือ ร้อยละ 50.4 อย่างไรก็ตาม มีถึงร้อยละ 47.6 ที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 62.4 ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า สามารถจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเรื่องที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องส่วนตัว หรือมีวิธีจัดการด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครองของผู้กระทำผิด ร้อยละ 64.9

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 52.2 โดยเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 73.5 ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า สามารถจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเรื่องที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องส่วนตัว หรือมีวิธีจัดการด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครองของผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม มีถึง ร้อยละ 47.8 ที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ** เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 68.1 และทั้งหมดใช้วิธีแจ้งเหตุโดยเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้ง ทั้งหมด คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ ภายใน 10 นาที ภายใน 11-30 นาที และไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 31.9 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ โดยส่วนใหญ่ได้ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 99.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 76.3 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 57.8 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ร้อยละ 100.0 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 23.7 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุทั้งหมดใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือแจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 96.4 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลา

เดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ นานเท่าใดไม่ปรากฏข้อมูล และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบอย่างไรนั้นไม่ปรากฏข้อมูลเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 67.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 55.9 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.8 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 32.4 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 84.1 และส่วนใหญ่แจ้งเหตุโดยเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 54.3 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 79.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 29.2 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ โดยส่วนใหญ่ได้ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 74.6

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 68.7 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 57.1ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.7 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 31.1 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 88.3 และส่วนใหญ่แจ้งเหตุโดยเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 52.1 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 79.7 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 30.4 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ โดยส่วนใหญ่ได้ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 73.9

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ร้อยละ 63.8 โดยส่วนใหญ่บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 74.0 และส่วนใหญ่แจ้งเหตุโดยเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 72.0 เหตุของการแจ้ง ทั้งหมดคือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุภายใน 10 นาที ร้อยละ 34.6 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ โดยส่วนใหญ่ได้ลงบันทึกแล้วแจ้งเหตุการณ์เบื้องต้น ร้อยละ 88.1 อย่างไรก็ตาม มีเพียง

ร้อยละ 25.6 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เนื่องมาจากสาเหตุอื่นๆ ร้อยละ 61.3 โดยเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลว่าเนื่องจากไม่ได้แจ้งแต่ไม่ทราบว่ามีผู้อื่นแจ้งหรือไม่/คิดว่ามีผู้อื่นแจ้งแล้วจึงไม่แจ้ง ร้อยละ 29.4

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 72.0 โดยเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 66.7 ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดให้เหตุผลว่าเนื่องจาก เป็นเหตุเล็กน้อย ไม่รุนแรง ผู้กระทำผิดกระทำการไม่สำเร็จ หรือ ไม่มีทรัพย์สินเสียหาย ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 28.0 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยทั้งหมดเหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 100.0 และแจ้งเหตุโดยเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้ง ทั้งหมดคือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มา เพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ ร้อยละ 100.0 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบอย่างไรนั้นไม่ปรากฏข้อมูล

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 57.6 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่นโดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดให้เหตุผลว่าเนื่องจาก เป็นเรื่องส่วนตัว หรือมีวิธีการจัดการด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครองของผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม มีถึง ร้อยละ 42.4 ที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยทั้งหมดเหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 100.0 และทั้งหมดแจ้งเหตุโดยเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 96.4 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ นานเท่าใดไม่ปรากฏข้อมูล และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบอย่างไรนั้นไม่ปรากฏข้อมูลเช่นกัน

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่าส่วนใหญ่ **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 78.2 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 48.7 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ร้อยละ 67.2 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 21.2 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 68.3 และส่วนใหญ่แจ้งเหตุโดยเดินทางไป

แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 81.3 เหตุของการแจ้ง คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 90.9 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ ภายใน 11-30 นาที ร้อยละ 22.1 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ โดยส่วนใหญ่ได้ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 65.6

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 80.3 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 50.7 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 66.9 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 19.1 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 74.8 และส่วนใหญ่แจ้งเหตุโดยเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 85.7 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 90.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ ภายใน 11-30 นาที ร้อยละ 19.5 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ โดยส่วนใหญ่ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 69.3

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เกินกว่าครึ่งหนึ่ง**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 50.7 โดยเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 66.7 ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า สามารถจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเป็นเรื่องส่วนตัว หรือมีวิธีการจัดการด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครองของผู้กระทำผิด ร้อยละ 64.9 อย่างไรก็ตาม มีถึง ร้อยละ 49.3 ที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยบุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 40.0 และส่วนใหญ่แจ้งเหตุโดยเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 52.5 เหตุผลของการแจ้งทั้งหมดคือเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุภายใน 11-30 นาที ร้อยละ 35.2 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ โดยการลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 46.1

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 50.6 โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 66.7 และทั้งหมดแจ้งเหตุโดยเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้ง ทั้งหมดคือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุภายใน 10 นาที ร้อยละ 33.4 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่

ได้รับทราบ โดยส่วนใหญ่ได้ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 99.0 อย่างไรก็ตาม มีถึง ร้อยละ 49.4 ที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 81.9 ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า สามารถจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น โดยเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลว่าเนื่องจากเป็นเรื่องส่วนตัวหรือมีวิธีจัดการด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครองของผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างการใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ทั้งหมดว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ทั้งนี้ในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ(โปรดดูตารางที่ 51-56 ในภาคผนวก ข หน้า 732, 754-762, 796-798, 812-813, 826-828, 844-846)

8.2 การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจหลังจากรับแจ้งเหตุและไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุแล้ว

การดำเนินการหลังจากรับแจ้งเหตุและไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุแล้วต่อ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จำแนกออกเป็น 1.การจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ 2. การติดตามคดีที่เกิดขึ้น และ 3. การติดต่อจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 87.6 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 76.6 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 88.1

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 88.3 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 77.8 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 89.4

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 78.4 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 57.8 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 71.9

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 67.6 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 68.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 54.5

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งหมดระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 100.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดรายงานเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ รายงานว่าไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 81.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 67.3 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 80.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 81.2 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 68.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 81.4

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 65.9 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรม

ส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 34.8 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 52.9

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 72.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 80.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งหมดระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 100.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดรายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจรายงานว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 89.1 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 78.8 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 90.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 89.9 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 80.1 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 91.4

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 79.8 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 60.7 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 75.6

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย

ร้อยละ 67.3 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 67.1 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่งที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 50.9

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งหมดระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 100.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดรายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 57- 58, 60 ในภาคผนวก ข หน้า 858, 866-867 และ884-885)

8.3 การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ

การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ จำแนกออกเป็น 1.การดำเนินการยื่นฟ้อง 2.การติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจ 3.หน่วยงานที่ติดต่อขอความช่วยเหลือโดยเหยื่ออาชญากรรม 4.หน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

ผลการสำรวจ**ในภาพรวม**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 88.8 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 94.4 อย่างไรก็ตามมีเพียงร้อยละ 5.6 ที่มีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 94.6 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนันเทศบาล อบต. การประปา เป็นต้น ร้อยละ 67.9 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล อบต. เป็นต้น ร้อยละ 100.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 94.8 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 95.1 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 4.9 ที่มีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 93.3 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เทศบาล

อบต. การประปา เป็นต้น ร้อยละ 72.4 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล อบต. เป็นต้น ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 58.4 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 83.0 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 17.0 ที่มีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน อบต. เป็นต้น ร้อยละ 42.5 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 84.8 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 15.2 ที่มีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ไม่ปรากฏข้อมูลในส่วนของการยื่นฟ้องผู้กระทำผิด และทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 100.0 และไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือเช่นกัน

เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 74.4 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 97.0 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 3.0 ที่มีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 86.2 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล การประปา เป็นต้น ร้อยละ 40.5 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล อบต. เป็นต้น ร้อยละ 100.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 85.8 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 97.3 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.7 ที่มีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 84.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล การประปา เป็นต้น ร้อยละ 47.9 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล อบต. เป็นต้น ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 88.9 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 11.1 ที่มีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน อบต. เป็นต้น ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ไม่ปรากฏข้อมูลในส่วนของการยื่นฟ้องผู้กระทำผิด โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 100.0 และไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ไม่ปรากฏข้อมูลในส่วนของการยื่นฟ้องผู้กระทำผิด และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจร้อยละ 100.0อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 90.4 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 93.8 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 6.2ที่มีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 95.6 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน อบต. เป็นต้น ร้อยละ 70.6 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงาน

ราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน อบต. เป็นต้น ร้อยละ 100.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 95.9 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 94.6 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 5.4 ที่มีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 94.4 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน อบต. เป็นต้น ร้อยละ 75.1 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรมเช่นกัน ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน อบต. เป็นต้น ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 63.5 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 82.1 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 17.9 ที่มีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน อบต. เป็นต้น ร้อยละ 46.2 และไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 83.5 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 16.5 ที่มีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น ร้อยละ 100.0 และไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ไม่ปรากฏข้อมูลในส่วนของการยื่นฟ้องผู้กระทำผิด และทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 100.0 และไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ (โปรดดูตารางที่ 59, 61-63 ในภาคผนวก ข หน้า 876, 896-897, 910-912 และ 928 - 930)

8.4 ความต้องการในการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

ความต้องการในการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม จำแนกออกเป็น 1. ความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม และ 2. ความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 79.5 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 20.5 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 68.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 88.5 มีเพียงร้อยละ 11.5 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมีเรื่องที่ต้องการ คือ ชดเชยค่าเสียหาย ค่าเสียเวลา ค่าเสียขวัญ ร้อยละ 61.0 และเร่งรัดคดีความ จับกุมผู้ต้องหา ร้อยละ 39.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 79.7 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 20.3 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ65.5 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 78.2 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 21.8 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 98.3 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ต้องการ ร้อยละ 68.2 โดยมีเรื่องที่ต้องการ คือ ชดเชยค่าเสียหาย ค่าเสียเวลา ค่าทำขวัญ ร้อยละ 61.0 และเร่งรัดคดีความ จับกุมผู้ต้องหา ร้อยละ 39.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 68.0 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 32.0 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 94.5 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานใน

กระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 77.1 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 22.9 เรื่องที่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมหรือไม่ ไม่ปรากฏข้อมูล

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 78.1 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 21.9 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 72.3 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 86.7 มีเพียงร้อยละ 13.3 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการ คือ ชดเชยค่าเสียหาย ค่าเสียเวลา ค่าทำขวัญ ร้อยละ 100.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 78.7 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 21.3 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 71.1 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 66.7 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 33.3 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 90.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0 โดยเรื่องที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม คือ ชดเชยค่าเสียหาย ค่าเสียเวลา ค่าเสียขวัญ ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 76.0 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 24.0 เรื่องที่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการ คือ ให้ตำรวจสายตรวจขับรถมาตรวจตามซอย/จัดเวรยามเพื่อไม่ให้เกิดเหตุซ้ำอีก ร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมหรือไม่ปรากฏข้อมูล

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 59.1 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 40.9 เรื่องที่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม หรือไม่ ไม่ปรากฏข้อมูล

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 79.8 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 20.2 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 66.9 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 88.7 มีเพียงร้อยละ 11.3 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการ คือ ชดเชยค่าเสียหาย ค่าเสียเวลา ค่าทำขวัญ ร้อยละ 55.8 และเร่งรัดคดีความ จับกุมผู้ต้องหา ร้อยละ 44.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 80.0 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 20.0 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 64.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 79.6 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 20.4 เรื่องที่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมา

ลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 65.4 โดยเรื่องที่ต้องการ คือ ชดเชยค่าเสียหาย ค่าเสียเวลา ค่าทำขวัญ ร้อยละ 55.8 และ เร่งรัดคดีความจับกุมผู้ต้องหา ร้อยละ 44.2

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 67.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 32.6 เรื่องที่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมไม่ปรากฏ (โปรดดูตาราง 64-65 ในภาคผนวก ข หน้า 946-948 และ964-966)

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในภาค 4

ตอนที่ 1
ภาพรวมของข้อมูลครัวเรือน

ภาพรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนระดับครัวเรือนในภาค 4 พ.ศ. 2550 ที่ได้จากการสำรวจโดยการใช้วิธีการนับจดและสรุปยอดข้อมูลของครัวเรือนเป็นรายชุมรุมอาคาร เช่น ลักษณะทั่วไปของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งสิ้นที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และจำนวนสมาชิกที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา โดยใช้แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1 (สอญ.1) นั้น ปรากฏว่า

ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในภาค 4 พ.ศ. 2550 ได้ข้อมูลสมบูรณ์ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้งสิ้น จำนวน 2,848,940 ครัวเรือน ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลจำนวน 524,395 ครัวเรือน และนอกเขตเทศบาล จำนวน 2,324,545 ครัวเรือน พบลักษณะสำคัญดังนี้ (โปรดดูตารางที่ 1 และ 2 ในภาคผนวก ข หน้า 1 และ 11)

1.1 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ครัวเรือนในภาค 4 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 50.8 มีจำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 41.2 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 7.5 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 4 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 53.5 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 38.4 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 7.3 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 4 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 50.2 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 41.8 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 7.5 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1 -10)

1.2 รายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ครัวเรือนในภาค 4 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 65.2 รองลงมา มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.8 และรายได้ 10,001 - 15,000 บาท

ร้อยละ 4.2 โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 7,179.92 บาท ต่ำสุด 100 บาท สูงสุด 801,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 4 มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน มีรายได้น้อยว่า 5,001 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 40.4 รองลงมา มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.5 และรายได้ 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 9.1 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 12,580.95 บาท ต่ำสุด 200 บาท สูงสุด 801,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 4 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 70.8 รองลงมา มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.5 และ รายได้ 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 3.2 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 5,961.23 บาท ต่ำสุด 100 บาท สูงสุด 400,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value) (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1 - 10)

1.3 ประเภทของที่อยู่อาศัย

ครัวเรือนในภาค 4 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้านมากถึงร้อยละ 96.5 รองลงมาพักอาศัยอยู่ห้องแถว และตึกแถว มีสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็น ร้อยละ 1.4 ห้องแบ่งเช่า หอพัก และทาวน์เฮาส์ มีสัดส่วนเท่ากัน ร้อยละ 0.2 และห้องชุด ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 4 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้านมากที่สุดถึง ร้อยละ 83.7 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในตึกแถว ร้อยละ 7.0 ห้องแถว ร้อยละ 6.1 ทาวน์เฮาส์ ร้อยละ 1.1 ห้องแบ่งเช่า ร้อยละ 1.0 หอพัก ร้อยละ 0.8 และอื่นๆ ได้แก่ โกดังหรือโรงงาน เพิง เพิงในอู่รถ ร้านค้าแบ่งเช่า เป็นต้น ร้อยละ 0.2 และห้องชุด ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 4 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้านมากที่สุดถึง ร้อยละ 99.4 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในห้องแถว ร้อยละ 0.4 ตึกแถวและห้องชุด ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1 - 10)

1.4 ลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัย

ครัวเรือนในภาค 4 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัยมากที่สุด ร้อยละ 89.0 รองลงมาคือ เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 8.7 เขตธุรกิจ ร้อยละ 2.1 เขตชุมชนแออัดและอื่นๆ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 4 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัยมากที่สุด ร้อยละ 86.9 รองลงมา คือ เขตธุรกิจ ร้อยละ 10.4 เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 1.7 เขตชุมชนแออัด ร้อยละ 0.8 และอื่นๆ ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 4 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัยมากที่สุด ร้อยละ 89.4 รองลงมาคือ เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 10.3 เขตธุรกิจ ร้อยละ 0.2 และอื่นๆ ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1 - 10)

1.5 สมาชิกครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในภาค 4 ใน พ.ศ. 2550 มีจำนวนทั้งสิ้น 8,160,823 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 41,172 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.5 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 2,848,940 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 38,986 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.4

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 4 ใน พ.ศ. 2550 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 1,433,506 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 9,653 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 524,395 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาเพียง 9,350 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.8

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 4 ใน พ.ศ. 2550 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 6,727,317 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 31,519 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.5 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 2,324,545 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรม เพียง 29,636 ครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 1.3 (โปรดดูตารางที่ 2 3และตารางที่ 5 ในภาคผนวก ข หน้า 11 – 12 และ 40)

ตอนที่ 2
ลักษณะอาชญากรรม

2.1 ประเภทอาชญากรรมและจำนวนครั้งที่เหยื่ออาชญากรรมประสบเหตุ

เมื่อศึกษาภาพรวมของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในภาค 4 ตามการรายงานของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2550 เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 41,172 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.7 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 7.9 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ และอาชญากรรมทางเพศ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 0.7ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนในภาค 4 พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2550 เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ซึ่งตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**มีจำนวน 9,653 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.4 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 6.1 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.3 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่อยู่**นอกเขตเทศบาล**มีจำนวน 31,519 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.1 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 8.5 อาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.9 และอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 5 ในภาคผนวก ข หน้า 40)

ขณะเดียวกันในภาพรวมภาค 4 เหยื่ออาชญากรรมทั้ง 41,172 ราย นั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือ ประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 55,761 ครั้ง โดยส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 91.0 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 7.2 อาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 1.4 และอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ซึ่งมี 9,653 รายนั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือ ประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 13,383 ครั้ง ที่มากที่สุดคือตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 93.6 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 5.4 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 0.9 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ซึ่งมี 31,519 รายนั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 42,378 ครั้ง ที่มากที่สุดคือตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 90.1 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อ

ชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 7.7 อาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ1.7 และอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 0.4 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 6 ในภาคผนวก ข หน้า 46)

2.2 ลักษณะการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม: จำนวนครั้งและประเภทอาชญากรรม

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนครั้งในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในภาค 4 พบว่า มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวนระหว่าง 1 - 4 ครั้ง ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียวจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 81.1 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 18.9 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.8 ซ้ำ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.2 และ ซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.9 ซึ่งเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียวจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 81.8 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 18.2 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.3 ซ้ำ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.7 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.2 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียวจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 80.9 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 19.1 ในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.7 ซ้ำ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.6 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป คิดเป็น ร้อยละ 2.8 (โปรดดูตารางที่ 7 ในภาคผนวก ข หน้า 52)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทอาชญากรรมที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้งในภาค 4 พบว่า ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว คิดเป็นร้อยละ 81.1 มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 18.9 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำ ร้อยละ19.0อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำ ร้อยละ 16.6 และอาชญากรรมทางเพศซ้ำ ร้อยละ 53.4 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำไม่ปรากฏ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว คิดเป็นร้อยละ 81.8 มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 18.2 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำ ร้อยละ 18.7 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำ ร้อยละ 15.0 ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏข้อมูลการตกเป็นเหยื่อซ้ำ ในส่วนของเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว คิดเป็นร้อยละ 80.8 ความผิดมีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 19.2 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำร้อยละ 19.1

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำ ร้อยละ 16.9 และอาชญากรรมทางเพศซ้ำ ร้อยละ 56.8 (โปรดดูตารางที่ 8 ในภาคผนวก ข หน้า 58)

2.3 ลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง

การสำรวจข้อมูลครั้งนี้ในภาค 4 พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งในภาพรวม พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 18.9 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 25.7 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 82.9 และ**เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรม**อีกร้อยละ 69.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 30.6 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุมแล้ว/ตักเตือนผู้กระทำผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 59.9 ผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 22.0 และแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 16.1

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น หรือมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 19.9 ร้อยละ 81.4 และร้อยละ 70.9 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง) อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 29.1 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุม/ ตักเตือนผู้กระทำผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 66.2 ผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 25.4 และแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 6.3

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น หรือมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 79.5 ร้อยละ 100.0 และร้อยละ 53.0 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆมากกว่า 1 ครั้ง) อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 47.0 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก

กรณีอาชญากรรมทางเพศ ทั้งหมดมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และทั้งหมดมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์

ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น คือ ร้อยละ 100.0 และเหยื่ออาชญากรรมเกือบครึ่งหนึ่งคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก คือ ร้อยละ 49.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง) อย่างไรก็ตาม เหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่งที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยทั้งหมดให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0

ทั้งนี้ อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯไม่ปรากฏข้อมูล

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมในภาค 4 พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** เมื่อพิจารณาลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งในภาพรวม พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 18.2 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 18.6 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ79.4 และ**เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 77.5 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 22.5 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุม/ ตักเตือนผู้กระทำผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 68.3 ตำรวจอยู่เวรตรวจตรา ร้อยละ 12.6 และผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 9.8

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน **มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 17.0 ร้อยละ 78.9 และร้อยละ 76.8 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง) อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 23.2 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุม/ ตักเตือนผู้กระทำผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 68.3 ตำรวจอยู่เวรตรวจตรา ร้อยละ 12.6 และผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 9.8

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก**มากถึงร้อยละ47.7 ร้อยละ 100.0 และร้อยละ 100.0 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

ทั้งนี้ อาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏข้อมูล

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** เมื่อพิจารณาลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งในภาพรวม พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 19.2 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิด คนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 27.7 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 83.8 และ**เหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 67.2 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 32.8 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุม/ตักเตือน ผู้กระทำผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 58.4 ผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 24.2 และแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 17.4

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน **มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 20.8 ร้อยละ 82.1 และร้อยละ 69.3 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง) อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 30.7 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุม/ ตักเตือนผู้กระทำผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 65.7 ผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 28.6 และแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 5.6

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย **มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก**มากถึงร้อยละ 85.7 ร้อยละ 100.0 และร้อยละ 47.9 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง) อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมกว่าครึ่งหนึ่งที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก ร้อยละ 52.1 โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 74.3 และผู้กระทำความผิดถูกจับกุม/ตักเตือนผู้กระทำความผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 25.7

กรณีอาชญากรรมทางเพศ **มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก**มากถึงร้อยละ 100.0 ร้อยละ 100.0 และ

ร้อยละ 49.0 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง) อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก คิดเป็นร้อยละ 51.0 โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 8 9 10 และ11 ในภาคผนวก ข หน้า 58, 64, 70 และ 82 - 84)

ตอนที่ 3
ลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม

3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อศึกษาว่าผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในภาค 4 ในรอบปี พ.ศ. 2550 มีลักษณะอย่างไร พบว่า เหยื่ออาชญากรรมมีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี มากที่สุดคือ ร้อยละ 44.2 โดยมีอายุเฉลี่ย 48.4 ปี อนึ่ง การสำรวจครั้งนี้ได้กำหนดแบ่งกลุ่มข้อมูลอายุที่ให้ความสำคัญกับกลุ่มเยาวชน โดยจัดกลุ่มเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี แยกออกมาอีก 1 กลุ่ม เพื่ออนุวัตรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 ซึ่งพบว่าเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 947 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.3 และพบว่า กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 8,884 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.6

ลักษณะอื่นๆ ที่สำคัญๆ พบว่า**ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นเพศชาย** ร้อยละ 58.3 มีสัญชาติไทยร้อยละ 100.0 เชื้อชาติไทย ร้อยละ 99.9 คือ นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.8 ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 65.7 เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 46.1 นอกจากเหยื่ออาชญากรรมทางเพศส่วนใหญ่เป็นแม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 50.9 นอกจากนี้ ร้อยละ 79.1 ของเหยื่ออาชญากรรมมีสถานภาพสมรส มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 59.3 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 67.0 ผู้อาศัย ร้อยละ 28.6 และผู้เช่า ร้อยละ 4.3 ซึ่งส่วนใหญ่ ร้อยละ 64.2 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของกลุ่มเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**มีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี มากที่สุดร้อยละ 37.5 อายุเฉลี่ย 45 ปี เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 102 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.1 กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 1,477 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.3 **ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นเพศชาย ร้อยละ** 60.2 มีสัญชาติไทย ร้อยละ 99.9 เชื้อชาติไทย ร้อยละ 99.6 นับถือศาสนาพุทธ ถึงร้อยละ 99.7 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 43.6 และร้อยละ 19.4 **มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า** เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 48.7 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 74.1 มีรายได้เฉลี่ยน้อยกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.5การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 58.4 เป็นผู้อยู่อาศัย ร้อยละ 26.2 และ ผู้เช่า ร้อยละ 14.9 ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 66.6 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี ถึงร้อยละ 46.3 อายุเฉลี่ย 49.4 ปี และมีเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำนวน 845 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.7 กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 7,407 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.5 **เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 57.7** มีสัญชาติไทย ร้อยละ 100.0 เชื้อชาติไทย ร้อยละ 100.0 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.8 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 72.5 และ**ร้อยละ 3.9 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า** เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 56.4 นอกจากเหยื่ออาชญากรรมทางเพศส่วนใหญ่เป็นแม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 54.2 เหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 80.5 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 67.4การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 69.5 เป็นผู้อยู่อาศัย ร้อยละ 29.4 และเป็นผู้เช่า ร้อยละ 1.1 ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 63.5 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน (โปรดดูตาราง ที่ 12 ในภาคผนวก ข หน้า 142 - 158)

3.2 ลักษณะที่อยู่อาศัยและสภาพชุมชนของเหยื่ออาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมทุกประเภทในภาค 4 ร้อยละ 93.6 มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” ร้อยละ 88.5 ตั้งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตเกษตรกรรม ร้อยละ 7.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” (ร้อยละ 74.8) ซึ่งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 81.7) รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตธุรกิจ (ร้อยละ 15.3) ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” (ร้อยละ 99.3) ซึ่งอยู่ในที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 90.6) รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตเกษตรกรรม (ร้อยละ 9.2) (โปรดดูตารางที่ 13 ในภาคผนวก ข หน้า 205 - 208)

3.3 ลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อพิจารณาลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรมในภาค 4 พบว่า ส่วนใหญ่ ที่พักอาศัยเหล่านั้นบุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 87.0)เนื่องจากไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 69.7) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 79.4)

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ที่อยู่อาศัยเหล่านั้น ที่พักอาศัยเหล่านั้นบุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 77.5)เนื่องจากไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 70.9) และ

ไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 64.9) ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ที่อยู่อาศัยเหล่านั้น บุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 89.9) เพราะไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 69.4) ไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 83.8) (โปรดดูตารางที่ 14 ในภาคผนวก ข หน้า 229 - 232)

3.4 ระยะเวลาที่พักอาศัยและการย้ายถิ่น

เมื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยจากการย้ายถิ่นและระยะเวลาที่พักอาศัย พบว่า เหยื่ออาชญากรรมในภาค 4 ส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 93.3 และจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 43.6 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ไม่ได้ย้ายที่อยู่ในระยะเวลา 5 ปี และเหยื่ออาชญากรรม เคยย้ายที่อยู่ 1 ครั้ง ร้อยละ 39.3 โดยครึ่งหนึ่งย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัด (ร้อยละ 50.5) รองลงมาย้ายมาจากที่อื่น คือ กรุงเทพฯ (ร้อยละ 28.5)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะของบ้านเรือนพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านพักอาศัยอยู่**ในเขตเทศบาล**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 84.5 และจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 48.9 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ไม่ได้ย้ายที่อยู่ในระยะเวลา 5 ปี และเหยื่ออาชญากรรม เคยย้ายที่อยู่ 1 ครั้ง ร้อยละ 33.2 โดยย้ายมาจากที่อื่นในภาค 4 เป็นจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 36.7) รองลงมาย้ายมาจากกรุงเทพฯ และในภาค 3 ในสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 15.1) และย้ายมาจากภาค7 และภาค1 ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 9.4 และ ร้อยละ 9.2) ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านพักอาศัยอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 96.0 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 37.5 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ที่เคยย้ายที่อยู่อาศัยในระยะเวลา 5 ปี และเหยื่ออาชญากรรม เคยย้ายที่อยู่ 1 ครั้ง ร้อยละ 46.6 โดยย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัดเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 62.0) รองลงมาย้ายมาจากที่อื่นคือกรุงเทพฯ (ร้อยละ 51.6) (โปรดดูตารางที่ 15 ในภาคผนวก ข หน้า 259 - 264)

ตอนที่ 4
ลักษณะของผู้กระทำผิด

4.1 เหยื่ออาชญากรรมกับการพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตัวเอง

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 4 ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.1 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งยอมรับว่าตนเป็นผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 15.9 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน มีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองร้อยละ 9.6 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 80.8 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 97.9 (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.2 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ14.8 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน มีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองร้อยละ 10.1 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 83.7 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 64.7 ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.7 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 16.3 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน มีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองร้อยละ 9.4 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 80.2 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 16 ในภาคผนวก ข หน้า 282)

4.2 การเคยก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดต่อเหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือน

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 4 ที่เคยประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 73.5 **ขณะที่มีเพียงร้อยละ 13.3 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน** เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้กระทำความผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 11.4 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 11.4 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 54.6 **ทั้งนี้ ไม่ปรากฏอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ**

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 73.4 มีเพียงร้อยละ 15.5 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้กระทำความผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 16.4 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 14.2 ส่วน อาชญากรรมทางเพศ ผู้ประสบเหตุทั้งหมดรายงานว่าผู้กระทำผิดไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ร้อยละ 100.0 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน คิดเป็นร้อยละ73.6 มีเพียงร้อยละ 12.7 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้กระทำความผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 9.7 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 10.8 ส่วนอาชญากรรมทางเพศ ผู้ประสบเหตุส่วนใหญ่รายงานว่าผู้กระทำผิดไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ร้อยละ 56.8 (โปรดดูตารางที่ 17 ในภาคผนวก ข หน้า 288)

4.3 จำนวนผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุและประเภทอาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 4 ที่พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเองรายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุ ร้อยละ 47.2 มีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน และมีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว ร้อยละ 45.8 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 7.0 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า ผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 44.7 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 55.5 ทั้งนี้ไม่ปรากฏอาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

ส่วนกรณีที่มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว พบว่า มีผู้กระทำผิดก่อเหตุในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 45.1 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 40.9 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้ไม่ปรากฏอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเองรายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุ ร้อยละ 49.1 มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว และมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน ร้อยละ

43.1 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 7.8 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 49.8 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 46.5 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0

ส่วนกรณีที่มีผู้กระทำผิดมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน พบว่า มีผู้กระทำผิดก่อเหตุในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 41.6 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 47.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเองรายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุ ร้อยละ 48.2 มีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน และมีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว ร้อยละ 44.9 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 6.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว พบว่า มีผู้กระทำผิดก่อเหตุในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 43.4 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 39.6 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0

ส่วนกรณีที่มีผู้กระทำผิดมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 45.8 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 57.5 (โปรดดูตารางที่ 18 ในภาคผนวก ข หน้า 294)

4.4 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ในภาพรวม เหยื่ออาชญากรรมในภาค 4 ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 87.4 จำนวนมากที่สุดมีอายุมากกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.1 ส่วนมากไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 55.6 เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดระบุว่า มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 34.6

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 79.3 จำนวนมากที่สุดมีอายุ 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.5 เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมืองร้อยละ 44.1 และเหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ คือ ร้อยละ 48.3

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 98.0 จำนวนมากที่สุด มีอายุมากกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.7 ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 65.9 และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 72.6

กรณีอาชญากรรมทางเพศ ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย อายุมากกว่า 35 ปี และไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง มีสัดส่วนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 100.0 และเหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งระบุ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 52.1

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 85.0 จำนวนมากที่สุดมี อายุ 26- 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.9 ส่วนมากไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 55.1 เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดระบุว่า ไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 37.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 81.6 จำนวนมากที่สุดมีอายุ 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.8 เหยื่ออาชญากรรมเกินครึ่งหนึ่งระบุ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 50.2 และ ร้อยละ 49.6 ระบุว่าไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 91.2 มีอายุมากกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.6 ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 77.0 และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 60.9

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย มีอายุมากกว่า 35 ปี ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง และมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 88.1 จำนวนมากที่สุด มีอายุมากกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.7 ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 55.8 และเหยื่ออาชญากรรม จำนวนมากที่สุด ระบุว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 36.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ78.4 จำนวนมากที่สุดมีอายุ 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.1 ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 43.2 เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดระบุ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 47.8

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 จำนวนมากที่สุด มีอายุมากกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.2 ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 62.8 และส่วนใหญ่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 75.9

กรณีอาชญากรรมทางเพศ ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย มีอายุมากกว่า 35 ปี และทั้งหมดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง มีสัดส่วนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 100.0 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 54.2 (โปรดดูตารางที่ 19 ในภาคผนวก ข หน้า 309 - 312)

4.5 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ในภาพรวม เหยื่ออาชญากรรมในภาค 4 ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 70.8 อายุ 18-25 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.6 เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากระบุ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 46.1 เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด ระบุว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 46.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 61.3 จำนวนมากที่สุดมีอายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.6 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมืองร้อยละ 58.9 และเหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 44.8

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 81.2 ครึ่งหนึ่งมีอายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.2 เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊ง

กวนเมือง มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 35.4 และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 74.1

กรณีอาชญากรรมทางเพศ ไม่ปรากฏข้อมูล

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดเป็นเพศหญิง ร้อยละ 87.6 มีอายุ 18-25 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.8 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 52.6 เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดระบุว่า มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 38.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพศหญิง ร้อยละ 81.9 มีอายุ 18-25 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.7 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 68.5 และไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะ ก่อเหตุ ร้อยละ 37.5 ตามลำดับ

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพศหญิงร้อยละ 97.0ส่วนใหญ่ มีอายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 68.4 เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากระบุว่าไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 42.9 และส่วนใหญ่ระบุว่ามีผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 62.8

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 87.9 จำนวนมากที่สุด อายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.1 เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดระบุ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 44.5 และระบุว่า มีผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ 48.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สินเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 79.2 จำนวนมากที่สุด อายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.3 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 55.9 และไม่ทราบ/

ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 47.0

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 96.4 มีอายุ 18-25 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ46.8 ผู้กระทำผิดจำนวนมากที่สุดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 34.0 และส่วนใหญ่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 76.3 (โปรดดูตารางที่ 20 ในภาคผนวก ข หน้า 333 - 336)

4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับผู้กระทำผิด

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ในภาพรวมภาค 4 เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้านมีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 39.6ขณะที่ร้อยละ 22.8ระบุว่าเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อนโดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 85.8 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง และไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ ข้อมูลฯ)

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 33.8 ขณะที่ร้อยละ 28.5 ระบุว่าเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 78.6

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน ร้อยละ 61.9 ขณะที่ร้อยละ 17.5ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 94.6

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นญาติ ร้อยละ30.6 ขณะที่ร้อยละ 27.5 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนอื่นที่เคยพบหรือรู้จักเพียงผิวเผิน และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 100.0

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นญาติ ร้อยละ 30.4 -ขัดแย้งกับข้างต้น

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** จำนวนมากที่สุดระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 42.6 ขณะที่ร้อยละ 15.1 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 76.9

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน คือ ร้อยละ 46.4 ขณะที่ร้อยละ 18.8 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนอื่นที่เคยพบเห็น หรือรู้จักผิวเผิน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 69.3

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 45.2 ขณะที่ร้อยละ 29.1 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 91.2

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นญาติ ร้อยละ 100.0 และสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 100.0

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมา ร้อยละ 24.4 ขณะที่ร้อยละ 19.5 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นญาติ -ขัดแย้งกับข้างต้น

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**เหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน ร้อยละ 47.7 ขณะที่ร้อยละ 16.3 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 88.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้านมีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.8 ขณะที่ร้อยละ 22.0 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 82.0

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน ร้อยละ 71.3 ขณะที่ร้อยละ 9.7 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 95.6

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 28.6 และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 100.0

กรณีอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นญาติมีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 38.7-ขัดแย้งกับข้างต้น (โปรดดูตารางที่ 21 ในภาคผนวก ข หน้า 360 - 364)

<u>กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน</u> เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน ร้อยละ 40.0 ขณะที่ร้อยละ 20.7 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 79.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง และไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมเกินครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 56.4 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 14.8 ระบุว่าไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 70.4

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่ารู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันผิวเผิน ร้อยละ 31.9 ขณะที่ร้อยละ 22.2 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 88.6

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** เกินครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 53.1 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 11.4 ระบุว่าบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 66.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน ร้อยละ 70.9 ขณะที่ร้อยละ 12.5 ระบุว่าไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 54.8

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 26.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ขณะที่ร้อยละ 23.8 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 84.9

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 36.9 ขณะที่ร้อยละ 24.0 ระบุว่าทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 82.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมเกินครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 51.8 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 15.5 ระบุว่าไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 75.1

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ร้อยละ 37.4 ขณะที่ร้อยละ 21.8 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 89.3 (โปรดดูตารางที่ 22 ในภาคผนวก ข หน้า 384 - 386)

ตอนที่ 5
เวลาและสถานที่เกิดเหตุ

5.1 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุกับประเภทอาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 4 รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในเวลากลางวัน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา มากที่สุดถึงร้อยละ 15.3 และรองลงมา เกิดเหตุในเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา คิดเป็นร้อยละ 14.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในกลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.5 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 21.01 - 24.00 น.มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.2 ขณะที่อาชญากรรมทางเพศเกิดเหตุในกลางวันในช่วงเวลาระหว่าง 12.01-15.00 น. ร้อยละ 40.7 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำนวนมากที่สุดไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ ร้อยละ 65.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 24.01-03.00 น. มากที่สุดถึงร้อยละ 15.5 และรองลงมาเกิดเหตุในกลางวันในช่วงเวลาระหว่าง 12.01-15.00 น. คิดเป็นร้อยละ 14.6

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 24.01-03.00 น.มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.3 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 18.01-21.00 น.มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.5 ขณะที่อาชญากรรมทางเพศทั้งหมดเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 24.01-03.00 น. ร้อยละ 100.0 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำนวนมากที่สุดเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 12.01-15.00 น. ร้อยละ 48.8

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในเวลากลางวัน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา มากที่สุดถึงร้อยละ 16.0 และรองลงมาเกิดเหตุในเวลากลางคืน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา คิดเป็นร้อยละ 14.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในกลางวัน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา ร้อยละ 17.4 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 21.01 - 24.00 น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.1 ขณะที่อาชญากรรมทางเพศเกิดเหตุในกลางคืนในช่วงเวลาระหว่าง 12.01-15.00น. ร้อยละ 43.2 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 27 ในภาคผนวก ข หน้า 465 - 466)

5.2 สถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม

จากการศึกษารายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมทั้งหมดในภาค 4 พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 81.3 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 8.4 และเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 7.4 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่ต่างเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 87.3 และร้อยละ 54.9 ตามลำดับ อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย จำนวนมากที่สุดเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนนหรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 46.0ส่วนอาชญากรรมทางเพศ จำนวนมากที่สุดเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 40.7

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ ระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 86.8 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 5.8 และสถานประกอบการ ร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ต่างระบุว่าเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 90.6 ร้อยละ 100.0 และ ร้อยละ 87.0 ตามลำดับ ส่วนอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย จำนวนมากที่สุดเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 43.9

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 79.7 รองลงมาสถานประกอบการ ร้อยละ 9.5 และเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 7.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 86.2 และเหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด ระบุว่าอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เกิดขึ้นบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนนหรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 46.5 อาชญากรรมทางเพศ เกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 43.2 ส่วนอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เกิดขึ้นบริเวณที่พักอาศัยของญาติหรือบ้านเพื่อน ร้อยละ 38.6 (โปรดดูตารางที่ 28 ในภาคผนวก ข หน้า 498 - 506)

ตอนที่ 6
พฤติการณ์แห่งคดี

6.1 ภาพรวมพฤติการณ์แห่งคดี

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 4 รายงานว่า ตนได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิดด้วยความรุนแรงและไม่รุนแรงในลักษณะต่างๆ ระบุช่วงเวลา และผลจากการตอบโต้ผู้กระทำผิด รวมทั้งกล่าวถึงผู้ที่ใช้ความรุนแรงเป็นคนแรกในเหตุการณ์ คือ ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ตบตี ต่อย ผลักเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 26.9 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 57.6 ผลจากการตอบโต้ ทำให้สามารถปกป้องทรัพย์สินเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 30.8 และส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 55.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิดโดยไล่ตามจับ หรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนี หรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 37.9 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 87.8 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถปกป้องทรัพย์สินร้อยละ 62.8 อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 68.5

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยได้ทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ตบตี ต่อย ผลัก ร้อยละ 52.1 เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด ตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 46.1 ผลจากการตอบโต้ ทำให้สามารถหลีกเลี่ยงหรือลดการบาดเจ็บเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 44.7 อย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 90.7

อาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยได้ดิ้นรน ขัดขืน ร้อยละ 100.0 ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้ แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม เหยื่ออาชญากรรมเกินครึ่งหนึ่งระบุว่า ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงผลจากการตอบโต้ ร้อยละ 54.2 อย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่ระบุ ผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 71.1

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 33.5 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 52.0 ผลจากการตอบโต้ ทำให้สามารถปกป้องทรัพย์สินเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 44.3 และผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 37.6 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 89.2 ผลจากการตอบโต้ ส่วนใหญ่ทำให้สามารถปกป้องทรัพย์สิน ร้อยละ 71.3 และจำนวนมากที่สุดไม่มีใครใช้ความรุนแรง หรือข่มขู่ว่าใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 43.9

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ตบตี ต่อย ผลัก เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 44.1 เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด ตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้าย และได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 44.8 ผลจากการตอบโต้ ส่วนใหญ่ทำให้สามารถหลีกเลี่ยงหรือลดการบาดเจ็บ ร้อยละ 52.8 และส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 84.6

อาชญากรรมทางเพศ ไม่ปรากฏข้อมูล

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ตบตี ต่อยผลัก เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 27.4 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 58.9 ผลจากการตอบโต้ทำให้สามารถปกป้องทรัพย์สินเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 27.6 และส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 57.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยไล่ตามจับ หรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนี หรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.5 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 87.3 ผลจาก

การตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถปกป้องทรัพย์สิน ร้อยละ 60.1 และส่วนใหญ่ไม่มีใครใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 76.3

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ตบตี ต่อย ผลัก ร้อยละ 54.0 จำนวนมากที่สุด ตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้าย และได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 46.4 ผลจากการตอบโต้ ทำให้สามารถหลีกเลี่ยงหรือลดการบาดเจ็บเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 43.0 และส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 92.1

อาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยดิ้นรน ขัดขืน ร้อยละ 100.0 ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม เหยื่ออาชญากรรมกว่าครึ่งหนึ่งระบุว่า ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงผลจากการตอบโต้ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 54.2 และส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 71.1 (โปรดดูตารางที่ 23-26ในภาคผนวก ข หน้า 408 – 412, 429 – 430, 444 – 446 และ 456)

6.2 อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินจำแนกออกเป็นกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 1. ถูกขโมย หรือพยายามขโมย 2. ถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง 3. ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย และ4. มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์

ผลการสำรวจอาชญากรรมต่อทรัพย์สินในภาค 4 ภาพรวมพบว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.6 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง คิดเป็นร้อยละ 6.7 ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 3.9 และ มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) คิดเป็นร้อยละ 84.4 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยรุกยานพาหนะ หรือ

สิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง คิดเป็นร้อยละ 7.9 ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 5.3 และ มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 2.4 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) คิดเป็นร้อยละ 87.2 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง คิดเป็นร้อยละ 6.3 ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 3.5 และมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 3.0 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 29 ในภาคผนวก ข หน้า 525)

เมื่อพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของการประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สินพบว่า

กรณีถูกขโมย หรือพยายามขโมย ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินในภาค 4 เกือบทั้งหมดระบุว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 95.6 มีเพียงร้อยละ 4.4 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้ ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 38.3 รองลงมา คือ ทรัพย์สินอื่นๆ เช่น สัตว์เลี้ยง ยางพารา/เศษยาง เหล็ก/เหล็กดัด ปุ๋ย ป้ายโฆษณา มิเตอร์น้ำประปา สินค้าภายในร้าน เป็นต้น ร้อยละ 29.9 และ เป็นเครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 11.5 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 93.8 มีเพียงร้อยละ 6.2 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 43.7 รองลงมา คือ ทรัพย์สินอื่นๆ เช่น สัตว์เลี้ยง ยางพารา/เศษยาง เหล็ก/เหล็กดัด ปุ๋ย ป้ายโฆษณา มิเตอร์น้ำประปา สินค้าภายในร้าน เป็นต้น ร้อยละ 16.9 และเป็นเครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 11.9 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 96.2 มีเพียงร้อยละ 3.8 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้ ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 36.7 รองลงมา คือ ทรัพย์สินอื่นๆ เช่น สัตว์เลี้ยง ยางพารา/เศษยาง เหล็ก/เหล็กดัด ปุ๋ย ป้ายโฆษณา มิเตอร์น้ำประปา สินค้าภายในร้าน เป็นต้น ร้อยละ 33.8 และ เป็นเครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 11.9 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 30 ในภาคผนวก ข หน้า 532 - 534)

กรณีถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะคิดเป็นร้อยละ 84.7 มีเพียงร้อยละ 15.3 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน้ตบุ๊ก กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดยส่วนใหญ่สามอันดับแรกเหยื่ออาชญากรรมถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ คิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมา ถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซค์ ร้อยละ 35.1 และน้ำมันเชื้อเพลิงจากภายในรถ ร้อยละ 2.7

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าส่วนใหญ่ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะคิดเป็นร้อยละ 93.1 มีเพียงร้อยละ 6.9 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน้ตบุ๊ก กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดยส่วนใหญ่สามอันดับแรกเหยื่ออาชญากรรมถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ คิดเป็นร้อยละ 59.4 รองลงมา ถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซค์ ร้อยละ 30.4 และน้ำมันเชื้อเพลิงจากภายในรถ ร้อยละ 8.7

ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าส่วนใหญ่ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะคิดเป็นร้อยละ 81.3 มีเพียงร้อยละ 18.7 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน้ตบุ๊ก กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ คิดเป็นร้อยละ 62.8 และถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซค์ ร้อยละ 37.8 (โปรดดูตารางที่ 32 ในภาคผนวก ข หน้า 538 - 539)

กรณีถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมมากกว่าครึ่งหนึ่งระบุว่า มีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ร้อยละ 51.7 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 48.3 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 92.7 รองลงมามีผู้พยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 10.3 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่ถูกบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 92.8 รองลงมาถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 3.8

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ระบุว่ามีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ร้อยละ 64.4 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 35.6 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 97.7 รองลงมามีผู้พยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 9.3 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่ถูกบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 69.5 รองลงมาถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 16.2

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ระบุว่า ถูกบุกรุก ร้อยละ 54.3 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 45.7 มีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ส่วนสถานที่ที่ถูกบุกรุกคือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 100.0 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 89.4 รองลงมามีผู้พยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 10.6 (โปรดดูตารางที่ 31 ในภาคผนวก ข หน้า 535 - 537)

กรณีมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือ สัตว์เลี้ยง/ปศุสัตว์ ร้อยละ 52.0 รองลงมา คือ หน้าต่าง/ประตูบ้าน/กระจก ร้อยละ 16.0และยานพาหนะ รวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ ร้อยละ 15.9 ตามลำดับ ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ได้แก่ สัตว์บาดเจ็บเสียหาย หรือตาย ร้อยละ 52.0 หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 20.0 และอื่นๆ เช่น สินค้า/อุปกรณ์โทรศัพท์/ตู้เพลง/ป้ายโฆษณา/มาตรวัดไฟฟ้าแตกเสียหาย เป็นต้น ร้อยละ 15.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือหน้าต่าง/ประตูบ้าน/กระจก ร้อยละ 43.3 รองลงมา สนามหน้า ต้นไม้ พุ่มไม้ รั้วบ้าน ร้อยละ 38.1 ยานพาหนะ รวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะและเฟอร์นิเจอร์ รวมถึงอุปกรณ์เครื่องใช้อื่นๆ ในครัวเรือน ในสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 11.2 ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ได้แก่ หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 45.6 รองลงมาอื่นๆ เช่น สินค้า/อุปกรณ์โทรศัพท์/ตู้เพลง/ป้ายโฆษณา/มาตรวัดไฟฟ้าแตกเสียหาย เป็นต้น ร้อยละ 28.8 และทรัพย์สินมีรอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพง ทำสิ่งสกปรก ร้อยละ 15.3

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือสัตว์เลี้ยง/ปศุสัตว์ ร้อยละ 62.6 รองลงมา คือ ยานพาหนะรวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ ร้อยละ 17.1 และเฟอร์นิเจอร์ รวมถึงอุปกรณ์เครื่องใช้อื่นๆ ในครัวเรือน ร้อยละ 12.6 ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ได้แก่ สัตว์บาดเจ็บเสียหาย หรือตาย ร้อยละ 62.6 รองลงมา หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 13.5 และทรัพย์สินมีรอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพง ทำสิ่งสกปรก และอื่นๆ เช่น สินค้า/อุปกรณ์โทรศัพท์/ตู้เพลง/ป้ายโฆษณา/มาตรวัดไฟฟ้าแตกเสียหาย เป็นต้น ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือร้อยละ 12.6 (โปรดดูตารางที่ 33 ในภาคผนวก ข หน้า 540 - 542)

6.3 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย

ลักษณะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย จำแนกออกเป็นกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 1. ทำร้ายร่างกาย 2. พยายามทำร้ายร่างกาย 3. คุกคาม/ลอบติดตาม/เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี และ4. ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือฆ่า

ผลการสำรวจอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายในภาค 4 ภาพรวมพบว่าเป็นการถูกทำร้ายร่างกายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.4 ในจำนวนนี้เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บมากที่สุด (ร้อยละ 77.4) รองลงมา คือ แทง ปาด กรีด ตัดด้วยมีด หรือของมีคม และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 16.7) และถูกขว้างปาสิ่งของใส่ และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 5.5) ตามลำดับ กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย (ร้อยละ 7.0) นั้น เป็นการทำร้ายร่างกายในลักษณะ ตบตี ต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 72.7) รองลงมา ขว้างปาสิ่งของใส่ แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 22.5) และถูกแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม (ร้อยละ 5.3) กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี มีจำนวนร้อยละ 6.1 กรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า มีจำนวนร้อยละ 15.2

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่พบว่า เป็นการถูกทำร้ายร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 80.4 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 75.5) รองลงมา คือ แทง ปาด กรีด ตัดด้วยมีด หรือของมีคมและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 13.5) และถูกขว้างปาสิ่งของใส่ และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 5.9) กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย (ร้อยละ 11.9) นั้น ส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายในลักษณะขว้างปาสิ่งของใส่ แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 72.9) รองลงมา ถูกแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม และไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 17.1) และตบตี ต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 11.4) กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี มีจำนวนร้อยละ 1.9 กรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า มีจำนวนร้อยละ 12.2

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** พบว่าส่วนใหญ่เป็นการถูกทำร้ายร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 73.1 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 77.9) รองลงมา แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 17.4) และ ถูกขว้างปาสิ่งของใส่ และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 5.4) ตามลำดับ กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย (ร้อยละ 5.9) นั้น ทั้งหมดเป็นการทำร้ายร่างกายในลักษณะ ตบตี ต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 100.0) กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี มีจำนวนร้อยละ 7.0 กรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า มีจำนวนร้อยละ 15.9 (โปรดดูตารางที่ 34 ในภาคผนวก ข หน้า 543 - 545)

เกี่ยวกับการใช้อาวุธของผู้กระทำผิด ในอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ในภาค 4 ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 56.5 ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 39.6 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 3.9 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นของไม่มีคม เช่น ไม้แป๊บน้ำ ร้อยละ 49.7 มีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 19.1 และ อาวุธอื่นๆ เช่น ระเบิด ขวดกระเบื้อง ผ้าชุบน้ำมันจุดไฟ เป็นต้น ร้อยละ 11.6 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้นผู้กระทำผิดมากกว่าครึ่งหนึ่งไม่ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 51.0 ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 48.3 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ0.7 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 55.6 ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ ร้อยละ 20.8 และปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ร้อยละ 19.4 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้นผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 57.6 ใช้อาวุธ ร้อยละ 37.7 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 4.7 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 48.1 มีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 21.8 และปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลมร้อยละ 8.3 (โปรดดูตารางที่ 35 ในภาคผนวก ข หน้า 546 - 547)

6.4 อาชญากรรมทางเพศ

ลักษณะอาชญากรรมทางเพศ จำแนกออกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้ 1. ข่มขู่ คุกคามด้วยวาจาว่าจะข่มขืนกระทำชำเรา 2. พยายามที่จะกระทำอนาจาร/พยายามล่วงเกินทางเพศ 3. กระทำอนาจาร/ล่วงเกินทางเพศ 4. พยายามที่จะข่มขืนกระทำชำเรา 5. ข่มขืนกระทำชำเรา และ 6. ข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะโทรมหญิง

ผลการสำรวจพบว่า อาชญากรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในภาค 4 เกือบครึ่งหนึ่งเป็นการพยายามที่จะกระทำอนาจาร/พยายามล่วงเกินทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมา ข่มขืนกระทำชำเรา ร้อยละ 26.9 และกระทำอนาจาร/ล่วงเกินทางเพศ ร้อยละ 24.1 ซึ่งเหตุที่เกิดส่วนใหญ่ไม่ใช้อาวุธ (ร้อยละ 75.9)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ทั้งหมดถูกพยายามที่จะกระทำอนาจาร/พยายามล่วงเกินทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 100.0 ซึ่งเหตุที่เกิดผู้กระทำผิดทั้งหมดไม่ใช้อาวุธ (ร้อยละ 100.0) ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า ถูกพยายามที่จะกระทำอนาจาร/

พยายามล่วงเกินทางเพศ เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมา ข่มขืนกระทำชำเรา ร้อยละ 28.6 และกระทำอนาจาร/ล่วงเกินทางเพศ ร้อยละ 25.6 ซึ่งเหตุที่เกิดผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่ใช้อาวุธ (ร้อยละ 74.4) (โปรดดูตารางที่ 36 ในภาคผนวก ข หน้า 548 - 549)

6.5 อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

ลักษณะอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำแนกออกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้ 1. ใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่น ๆ 2. เอกสารสำคัญอื่น ๆ ถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง 3. เงินฝากในบัญชีธนาคารถูกนำไปใช้โดยวิธีการอื่น ๆ นอกเหนือจากการใช้บัตรเครดิต เช่น ผ่านทางระบบไร้สาย โดยไม่ได้รับอนุญาต. 4. ใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต และ 5.อื่นๆ

ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า อาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯที่เกิดขึ้นในสามอันดับแรกที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่มีลักษณะ คือ ถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ร้อยละ 87.4 รองลงมาคือ เอกสารสำคัญถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง เช่น บัตรประชาชน ร้อยละ 10.5 และ ใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต ร้อยละ 2.4 โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่ทราบสามอันดับแรก คือส่วนใหญ่เพราะมีการติดต่อจากสถาบันการเงินเจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 79.8 รองลงมาคือ มีใบแจ้งหนี้พร้อมใบนัดศาล/ถูกใช้สิทธิเลือกตั้งแล้ว/ไม่ได้รับโฉนดที่ดิน เป็นต้น ร้อยละ 18.2 และพบว่าเงินหายไปจากบัญชีหรือมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในบัญชีหรือพบความผิดปกติจากใบรายการใช้จ่ายบัตรเครดิต ร้อยละ 2.1 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นในสามอันดับแรกที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่มีลักษณะ คือถูกใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงินจ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ร้อยละ 70.7 รองลงมา คือเอกสารสำคัญถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง เช่น บัตรประชาชน คือ ร้อยละ 24.4 และใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต ร้อยละ 5.7 โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่ทราบสามอันดับแรก คือส่วนใหญ่ได้รับการติดต่อจากสถาบันการเงินเจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 52.8 รองลงมาคือ มีใบแจ้งหนี้พร้อมใบนัดศาล/ถูกใช้สิทธิเลือกตั้งแล้ว/ไม่ได้รับโฉนดที่ดิน เป็นต้น ร้อยละ 42.3 และพบว่าเงินหายไปจากบัญชีหรือมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในบัญชีหรือพบความผิดปกติจากใบรายการใช้จ่ายบัตรเครดิต ร้อยละ 4.9 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นมีลักษณะถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาตเพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ร้อยละ 100.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่าเหตุที่ทราบ เพราะได้รับการติดต่อจากสถาบันการเงินเจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 38 และ 38.1 ในภาคผนวก ข หน้า 551 - 556)

เกี่ยวกับมูลค่าความเสียหายจากการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ในภาพรวมภาค 4 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า มีการสูญเสียเป็นตัวเงินมากที่สุด ถึงร้อยละ 76.2 ส่วนใหญ่เสียหายในวงเงิน 101 - 10,000 บาท ร้อยละ 83.5 รองลงมา มากกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 11.5 และ 10,001-50,000 บาท ร้อยละ 5.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า มีการสูญเสียเป็นตัวเงินเป็นจำนวนมากที่สุด ถึงร้อยละ 44.7 ส่วนใหญ่เสียหายในวงเงิน มากกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 45.5 รองลงมา 101 - 10,000 บาท ร้อยละ 34.5 และ 10,001-50,000 บาท ร้อยละ 20.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ทั้งหมดรายงานว่า มีมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน ร้อยละ 100.0 โดยทั้งหมดเสียหายในวงเงิน 101 - 10,000 บาท ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 39 ในภาคผนวก ข หน้า 558)

เกี่ยวกับผลเสียหายที่ได้รับผลการสำรวจ**ในภาพรวม**ภาค 4 พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับผลเสียหาย ร้อยละ 53.8 ขณะที่มีเพียงร้อยละ 46.2 ไม่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ได้รับผลเสียหาย เกิดผลเสียหายตามมา คือ ถูกติดตามทวงหนี้ ร้อยละ 58.4 รองลงมา ถูกดำเนินคดี หรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางอาญา ร้อยละ 20.8 และถูกดำเนินคดี หรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางแพ่ง ร้อยละ 18.8

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 74.8 ขณะที่มีเพียงร้อยละ 25.2 ไม่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ โดยเหยื่ออาชญากรรมที่ได้รับผลเสียหายเกิดผลเสียหายตามมา คือ ถูกดำเนินคดี หรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางอาญา ร้อยละ 34.8 รองลงมา ถูกดำเนินคดี หรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางแพ่ง ร้อยละ 31.5 และถูกติดตามทวงหนี้เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 30.4

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่า ไม่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ คิดเป็นร้อยละ 62.0 ขณะที่ได้รับผลเสียหาย ร้อยละ 38.0 โดยผลเสียหายที่เกิดตามมา คือ ทั้งหมดถูกติดตามทวงหนี้ ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 40 ในภาคผนวก ข หน้า 559 - 561)

ตอนที่ 7

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม จำแนกออกเป็น 1. การบาดเจ็บจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 2. การรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ 3. การมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น 4. การหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ 5. การมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน 6. เหตุผลในการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บ 7. การสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 8. การมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ 9. การมีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ 10. การสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 74.4 และมีเพียงร้อยละ 25.6 ที่ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 67.1 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 71.7 ซึ่งจำนวนนี้ รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยในมากที่สุดคือ ร้อยละ 28.1 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 41.8 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในช่วง 101 – 500 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 27.0

ผลจากการบาดเจ็บพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุไม่มีผลต่อการทำงาน ร้อยละ59.2 ขณะที่ มีเพียงร้อยละ 40.8 หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 85.1 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 26.7 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 1,001-2,000 บาท ร้อยละ 24.5

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 7.5 โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 89.8 โดยระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 52.7 ส่งผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 42.2 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 33.9 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 38.2 โดยหยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 65.7 ผลจากเหตุการณ์ที่

เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 84.4 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 37.7

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** พบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 81.8 และมีเพียงร้อยละ 18.2 ที่ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 64.7 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 77.5 ซึ่งจำนวนนี้รักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลแบบผู้ป่วยในมากที่สุดคือ ร้อยละ 32.1 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 48.1 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งมากกว่า 5,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 25.6

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 63.3 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 97.8 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 36.5 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ มากกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 29.2

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 8.7 โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 90.7 โดยระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 61.4 ส่งผลให้ส่วนใหญ่ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 53.2 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 25.0 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนครึ่งหนึ่งจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 50.8 โดยส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 82.2 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 85.9 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001-5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 34.8

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 72.0 และมีเพียงร้อยละ 28.0 ที่ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 67.6 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 70.5 ซึ่งจำนวนนี้ รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยในมากที่สุดคือ ร้อยละ 27.2 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 40.5 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งคิดเป็นเงิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 28.3

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 63.8 ขณะที่ มีเพียงร้อยละ 36.2 หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ โดยในจำนวนนี้หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 80.5 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 24.6 ซึ่งในจำนวนนี้ขาดรายได้ 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 27.5

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 7.1 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 89.5 โดยระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น มากกว่า 1 วัน ร้อยละ 49.6 ส่งผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 38.1 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 38.6 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 33.5 โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 56.2 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 83.9 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาค 4 โดยภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 97.9 และมีเพียงร้อยละ 2.1 ที่ได้รับบาดเจ็บ โดยทั้งหมดหมดสติจากการทำร้าย ร้อยละ 100.0 และต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 40.9 ซึ่งทั้งหมดรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยในมากที่สุดคือ ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ระบุไม่มีผลต่อการทำงาน ร้อยละ 59.1 ขณะที่ มีเพียง ร้อยละ 40.9 หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ โดยในจำนวนนี้ทั้งหมดหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 40.9 ซึ่งทั้งหมดขาดรายได้ 1,001-2,000 บาท ร้อยละ 100.0

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 6.5 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 92.3 โดยส่วนใหญ่ระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 62.4 ส่งผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 35.7 ซึ่งเหยื่อ

อาชญากรรม ร้อยละ 47.7 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 29.1 โดยหยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 84.4 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 92.1 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.1

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้มีการหยุดงานโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 7.3 โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 97.1 โดยส่วนใหญ่ระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 73.9 ส่งผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 48.5 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 33.0 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 47.5 โดยในจำนวนนี้หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 94.5 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 91.7 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.7

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่าความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 97.0 และมีเพียงร้อยละ 3.0 ที่ได้รับบาดเจ็บ โดยทั้งหมดหมดสติจากการถูกทำร้าย ร้อยละ 100.0 และต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 40.9 ซึ่งทั้งหมด รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยในคือ ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

ผลจากการบาดเจ็บพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุ ไม่มีผลต่อการทำงาน ร้อยละ 59.1 ขณะที่ มีเพียงร้อยละ 40.9 หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ โดยในจำนวนนี้ทั้งหมดหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 40.9 ในจำนวนนี้ทั้งหมดขาดรายได้ 1,001-2,000 บาท ร้อยละ 100.0

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 6.2 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 90.6 โดยส่วนใหญ่ระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 58.1 ส่งผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 31.0 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 56.2 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 22.4 โดยส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 76.5 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 92.2 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.5

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 75.9 โดยส่วนใหญ่มีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 70.9 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 73.5 ซึ่งทั้งหมดรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยในมากที่สุดคือ ร้อยละ 25.8 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 44.2 ซึ่งอยู่ในช่วง 101 – 500 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 27.0

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 40.8 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 84.2 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 25.9 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 22.9

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 18.7 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 78.9 โดยระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น ส่วนใหญ่สูญเสียเวลามากกว่า 1 วัน ร้อยละ 85.6 ส่งผลทำให้ส่วนใหญ่ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 68.1 ซึ่งอยู่ในช่วง 3,001-5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 41.6

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 74.1 โดยหยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 34.9 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 9.0 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินจากเหตุที่เกิดขึ้นคิดเป็นเงินอยู่ในช่วง 25,001-50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจาก

อาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 81.5 โดยส่วนใหญ่มีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 64.7 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 77.5 ซึ่งรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยในมากที่สุด ร้อยละ 32.1 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 48.1 ซึ่งมากกว่า 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 25.6

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 63.3 โดยหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 97.8 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 36.5 ซึ่งในจำนวนนี้ขาดรายได้มากกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 29.2

ทั้งนี้มีการหยุดงานโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 22.4 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 55.3 โดยส่วนใหญ่เสียเวลามากกว่า 1 วัน ร้อยละ 94.7 ส่งผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 82.6 ซึ่งในจำนวนนี้ขาดรายได้มากกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 41.3

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 72.7 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 7 วัน – 1 เดือน ร้อยละ 54.2 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 15.6 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 56.5

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่าความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 74.7 โดยส่วนใหญ่มีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 72.3 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 72.6 ซึ่งรักษาพยาบาลแบบผู้ป่วยใน ร้อยละ 24.3 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 43.3 ซึ่งมีค่าใช้จ่ายน้อยกว่า หรือเท่ากับ 100 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 28.3

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 35.9 โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 78.9 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 23.5 โดยขาดรายได้ในช่วง 5,001-10,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 30.8

ทั้งนี้มีการหยุดงานโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 17.9 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 85.4 โดยส่วนใหญ่เสียเวลามากกว่า 1 วัน ร้อยละ 83.1 ส่งผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 64.1 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ขาดรายได้ 3,001-5,000 บาท ร้อยละ 55.0

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 74.5 โดยหยุดงานมากกว่า 7 วัน – 1 เดือน มากที่สุด ร้อยละ 47.3 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 7.5 ซึ่งในจำนวนนี้กว่าครึ่งหนึ่งสูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 25,001-50,000 บาท คือร้อยละ 51.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวม รวมถึงในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล พบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 100.0 และทั้งหมดไม่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 20.6 ต้องหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยทั้งหมดต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 โดยส่วนใหญ่ระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 61.0 ส่งผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 39.0 ซึ่งในจำนวนนี้ทั้งหมดขาดรายได้อยู่ในช่วง 3,001-5,000 บาท ทั้งหมดคือ ร้อยละ 100.0

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 39.0 โดยทั้งหมดหยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 100.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 30.1 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 87.2

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 48.0 ต้องหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยทั้งหมดต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 โดยส่วนใหญ่ระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 61.0 ส่งผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆร้อยละ 39.0ซึ่งทั้งหมดอยู่ในช่วง 3,001-5,000 บาท คือ ร้อยละ 100.0

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 39.0 โดยทั้งหมดหยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 100.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 18.7 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 52.2

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม มีผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 38.7 ซึ่งในจำนวนนี้ทั้งหมดสูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 41-50 ในภาคผนวก ข หน้า 571 – 573, 589 – 591, 607 – 609, 625 – 627, 643 – 645, 661 -663, 676 – 677, 691 – 693, 706 – 707 และ 721 - 723)

ตอนที่ 8
การดำเนินการเกี่ยวกับเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

8.1 การรายงานเหตุอาชญากรรม

การรายงานเหตุอาชญากรรม จำแนกออกเป็น 1. การรายงานเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 2. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุ 3. ผู้รายงานและวิธีการรายงาน 4. เหตุผลที่รายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 5. ความรวดเร็วในการตอบสนองต่อการได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และ 6. การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ

ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 66.8 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 56.7 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 71.3 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 24.0 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 71.1 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 64.5 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 89.2 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 27.6 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับเจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 73.6

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 68.2 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ถึงร้อยละ 60.8 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ร้อยละ 71.1 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 22.1 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 78.9 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 61.7 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 89.1 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 29.9 และ เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับเจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 73.5

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 49.1 โดยเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าสามารถจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น เป็นจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 49.5 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 45.2 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยบุคคลอื่นเป็นผู้แจ้งเป็นจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 50.3และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 76.7 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 96.8 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มาสถานที่เกิดเหตุ เพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ คิดเป็นร้อยละ 29.0 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 71.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 69.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 31.0 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 87.8 และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด คือ ต้องการให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 87.8 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ และอื่นๆ เช่น ไกล่เกลี่ย สเก็ตภาพคนร้าย ถ่ายรูป รักษาความปลอดภัย เป็นต้น ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 98.7

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 73.8 โดยเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่นเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 41.2 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 26.2 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 69.3 และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้ง คือ แจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยต้องการให้เจ้าหน้าที่มาช่วยป้องกันหรือยับยั้งเหตุ ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 62.7 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ถึงร้อยละ 58.8 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ

70.9 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 30.6 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 80.5 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 62.6 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 81.5 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 29.0 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่คือ ลงบันทึกรับเจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 81.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 64.2 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 60.7 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.1 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 28.9 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 85.5 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 60.8 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 82.4 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 28.9 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่คือ ลงบันทึกรับเจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 81.5

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ร้อยละ 48.8 โดยส่วนใหญ่บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 55.1 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 68.0 เหตุของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 86.4 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 31.3 และส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 81.6 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 46.8 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่นเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 45.2

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 64.7 โดยเหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้งทั้งหมดคือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด คือร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว ทั้งหมดเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ไม่มาสถานที่เกิดเหตุ เพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ คิดเป็นร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 35.3 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ และคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ทั้งนี้ในจำนวนนี้ทั้งหมดให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ร้อยละ 61.0 โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 69.3 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้ง คือ เพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 69.2 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 39.0 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น และคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ทั้งนี้ในจำนวนนี้ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 50.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่าส่วนใหญ่ **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 68.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ถึงร้อยละ 56.1 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 71.4 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 22.0เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 67.1 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 65.2 เหตุผลของการแจ้ง คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 93.1 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 27.1 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับเจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 70.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่ **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 69.6 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ถึงร้อยละ 60.8 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ร้อยละ 71.4 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 19.9 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่

เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 75.9 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 62.2 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 92.5 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 30.3 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 70.1

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นเกือบครึ่งหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 49.6 โดยเหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่ง ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น คือ ร้อยละ 50.4 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 44.4 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 49.0 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 78.6 เหตุผลของการแจ้ง ทั้งหมดคือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มา เพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ คิดเป็นร้อยละ 33.8 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่ คือ สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ ร้อยละ 72.1

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่ **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 71.1 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 28.9 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยบุคคลอื่นเป็นผู้แจ้งคือ ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุ ทั้งหมดใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 ซึ่งทั้งหมดหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 100.0 และทั้งหมดเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ และและอื่นๆ เช่น ไกล่เกลี่ย สเก็ตภาพคนร้าย ถ่ายรูป รักษาความปลอดภัย เป็นต้น ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 98.7

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า ทั้งหมด**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น เป็นจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 38.6 (โปรดดูตารางที่ 51 - 56 ในภาคผนวก ข หน้า 733, 763 – 771, 799 – 801, 814 – 815, 829 – 831 และ 847 - 849)

8.2 การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจหลังจากรับแจ้งเหตุและไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุแล้ว

การดำเนินการหลังจากรับแจ้งเหตุและไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุแล้วต่อ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จำแนกออกเป็น 1.การจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ 2. การติดตามคดีที่เกิดขึ้น และ 3. การติดต่อจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 85.3 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 66.8 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 88.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 85.7 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 68.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 89.5

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 83.6 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 53.8 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 76.3

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ครึ่งหนึ่งระบุว่า มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย คือ ร้อยละ 50.3 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 72.8 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 73.4

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 84.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรม

ส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 69.9 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 86.4

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ รายงานว่าไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 83.3 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 61.3 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 84.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 83.5 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 61.2 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 85.5

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 85.8 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 59.8 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 75.8

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย คือ ร้อยละ 100.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดรายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น คือร้อยละ 100.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 62.6 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 70.7 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 68.3

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจรายงานว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 85.8 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 68.6 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 89.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 86.4 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 70.2 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 90.7

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 83.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 52.4 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 76.4

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ระบุว่า มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 53.7 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 71.1 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 71.8

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งหมด ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย คือ ร้อยละ 100.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 69.3 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ทั้งหมดไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 57- 58 และ 60 ในภาคผนวก ข หน้า 859, 868 – 869, 877 และ 886 -887)

8.3 การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ

การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ จำแนกออกเป็น 1. การดำเนินการยื่นฟ้อง 2. การติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจ 3. หน่วยงานที่ติดต่อขอความช่วยเหลือโดยเหยื่ออาชญากรรม 4. หน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 89.5 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 97.8 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.2 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 99.3 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เทศบาล ฝ่ายบริหารของโรงเรียน เป็นต้น ร้อยละ 51.7 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรมเช่นกัน ได้แก่ เทศบาล (สมาชิกสภาเทศบาล) เป็นต้น

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 89.4 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 98.3 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 1.7 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เทศบาล ฝ่ายบริหารของโรงเรียน เป็นต้น ร้อยละ 67.0 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 89.3 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 91.7 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 8.3 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 97.8 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานอยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 43.0 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ เทศบาล (สมาชิกสภาเทศบาล) เป็นต้น ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด คิดเป็นร้อยละ 100.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 97.9 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.1 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ กำนัน เป็นต้น ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 97.6 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.4 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยทั้งหมดเป็นหน่วยงานเอกชน เช่น ศูนย์เทเลวิซ เป็นต้น ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 85.6 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 97.9 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.1 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 97.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เทศบาล ฝ่ายบริหารของโรงเรียน เป็นต้น ร้อยละ 57.4 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรมเช่นกัน ได้แก่ เทศบาล (สมาชิกสภาเทศบาล) เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 100.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด คิดเป็นร้อยละ 100.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 98.8 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 1.2 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุ

มีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล ฝ่ายบริหารของโรงเรียน เป็นต้น ร้อยละ 61.6 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 65.5 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 85.7 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 14.3 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 92.9 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 53.8 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรมเช่นกัน ได้แก่ เทศบาล (สมาชิกสภาเทศบาล) เป็นต้น ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด คิดเป็นร้อยละ 100.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 64.7 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 35.3 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.0 ซึ่งหน่วยงานทั้งหมดเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ กำนัน เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด คิดเป็นร้อยละ 100.0 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 94.3 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 5.7 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยหน่วยงานทั้งหมดเป็นหน่วยงานเอกชน เช่น ศูนย์เทเลวิซ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 90.7 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 97.8 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.2 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่งระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอ

ความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 50.1 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 87.3 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 98.2 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 1.8 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น ร้อยละ 68.1 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด คิดเป็นร้อยละ 100.0 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 93.0 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 7.0 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 55.1 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 59 - 62 ในภาคผนวก ข หน้า 877, 886 – 887, 898 – 899 และ 913 - 915)

8.4 ความต้องการในการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

ความต้องการในการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม จำแนกออกเป็น 1. ความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม และ 2. ความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 79.3 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 20.7 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 61.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 72.5 มีเพียงร้อยละ 27.5 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมีหน่วยงาน/เรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 76.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 78.8 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 21.2 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ62.3 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 63.5 มีเพียงร้อยละ 36.5 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมี เรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 83.3

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 84.2 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 15.8 โดยครึ่งหนึ่งระบุเรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 50.7 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 91.9 มีเพียงร้อยละ 8.1 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยทั้งหมดระบุหน่วยงานที่ต้องการให้มีการดำเนินการ คือ ศาล ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 73.8 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 26.2 เรื่องที่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการ คือ ตักเตือนผู้กระทำผิดไม่ให้ก่อเหตุอีก/ป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีก คิดเป็นร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการให้ตำรวจหรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอ**ยู่ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 76.9 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 23.1 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 56.4 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 80.6 มีเพียงร้อยละ 19.4 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยส่วนใหญ่ระบุหน่วยงานที่ต้องการให้มีการดำเนินการ คือ ศาล ร้อยละ 84.6

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 76.9 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 23.1 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 56.2 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 83.7 มีเพียงร้อยละ 16.3 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยส่วนใหญ่ระบุหน่วยงานที่ต้องการให้มีการดำเนินการ คือ ศาล ร้อยละ 64.7

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 71.2 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 28.8 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 58.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 73.8 มีเพียงร้อยละ 26.2 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยหน่วยงานที่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการ ให้มีการดำเนินการ คือ ศาล ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจหรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจหรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 80.1 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 19.9 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 62.7 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 70.2มีเพียงร้อยละ 29.8 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 87.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 79.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 20.6 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 64.6 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 59.4 มีเพียงร้อยละ 40.6 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 87.2

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 87.1 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 12.9 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 47.1 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 72.2 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 27.8 เรื่องที่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการ คือ ตักเตือนผู้กระทำผิดไม่ให้ก่อเหตุอีก/ป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีก คิดเป็นร้อยละ 100.0 (โปรดดูตาราง 64-65 ในภาคผนวก ข หน้า 949 – 951 และ 967 - 969)

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในภาค 5

ตอนที่ 1

ภาพรวมของข้อมูลครัวเรือน

ภาพรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนระดับครัวเรือนในภาค 5 พ.ศ. 2550 ที่ได้จากการสำรวจโดยการใช้วิธีการนับจดและสรุปยอดข้อมูลของครัวเรือนเป็นรายชุมรุมอาคาร เช่น ลักษณะทั่วไปของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งสิ้นที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และจำนวนสมาชิกที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา โดยใช้แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1 (สอญ.1) นั้น ปรากฏว่า

ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในภาค 5 พ.ศ. 2550 ได้ข้อมูลสมบูรณ์ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้งสิ้น จำนวน 1,752,777 ครัวเรือน ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล จำนวน 396,672 ครัวเรือน และนอกเขตเทศบาล จำนวน 1,356,105 ครัวเรือน พบลักษณะสำคัญดังนี้ (โปรดดูตารางที่ 1 และ 2 ในภาคผนวก ข หน้า 6 และ 11)

1.1 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ครัวเรือนในภาค 5 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 57.9 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 37.0 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 4.7 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 5 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 61.4 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 33.3 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 4.8 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 5 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 56.8 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 38.1 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 4.7 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 0.4 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1 - 10)

1.2 รายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ครัวเรือนในภาค 5 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 55.2 รองลงมา มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.4 และรายได้ 10,001 - 15,000 ร้อยละ 7.0 โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 8,303.03 บาท ต่ำสุด 100 บาท สูงสุด 500,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 5 มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน มีรายได้น้อยว่า 5,001 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 35.8 รองลงมา มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.5 และรายได้ 10,001 - 15,000 ร้อยละ 10.5 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 12,709.95 บาท ต่ำสุด 200 บาท สูงสุด 500,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 5 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 60.9 รองลงมา มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.2 และ รายได้ 10,001 - 15,000 ร้อยละ 6.0 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 7,014.10 บาท ต่ำสุด 100 บาท สูงสุด 500,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extremevalue) (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1 - 10)

1.3 ประเภทของที่อยู่อาศัย

ครัวเรือนในภาค 5 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ร้อยละ 93.4 รองลงมาพักอาศัยอยู่ห้องแบ่งเช่า ร้อยละ 2.3 ตึกแถว ร้อยละ 1.4ห้องแถว ร้อยละ 1.3 ห้องชุด ร้อยละ 0.6 หอพัก ร้อยละ 0.5 ทาวน์เฮาส์ ร้อยละ 0.3 และอื่นๆ ได้แก่ แผงลอย ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 5 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ร้อยละ 79.7 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในห้องแบ่งเช่า ร้อยละ 5.7 ตึกแถว ร้อยละ 5.1 ห้องแถว ร้อยละ 3.9 ห้องชุด ร้อยละ 2.4 หอพัก และทาวน์เฮาส์ มีสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.2 และอื่นๆ ได้แก่ แผงลอย ร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 5 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ร้อยละ 97.4 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในห้องแบ่งเช่า ร้อยละ 1.3 ห้องแถว ร้อยละ 0.5 ตึกแถว ร้อยละ 0.4 หอพัก ร้อยละ 0.3 และห้องชุด ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1 - 10)

1.4 ลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัย

ครัวเรือนในภาค 5 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 95.2 รองลงมาคือ เขตธุรกิจ ร้อยละ 2.9 เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 1.1 เขตชุมชนแออัด ร้อยละ 0.5 และอื่นๆ ร้อยละ 0.2 และเขตบ้านพักคนงาน/ก่อสร้าง ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 5 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 85.5 รองลงมา คือ เขตธุรกิจ ร้อยละ 11.3 เขตชุมชนแออัด ร้อยละ 2.3 เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 0.5 เขตบ้านพักคนงานก่อสร้าง ร้อยละ 0.3 และอื่นๆ ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 5 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 98.0 รองลงมาคือ เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 1.3 เขตธุรกิจ ร้อยละ 0.5 และอื่นๆ ร้อยละ 0.2 และตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1 - 10)

1.5 สมาชิกครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในภาค 5 ใน พ.ศ. 2550 มีจำนวนทั้งสิ้น 4,542,653 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 12,561 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.3 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 1,752,777 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 12,028 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.7

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 5 ใน พ.ศ. 2550 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 976,274 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 4,159 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.4 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 396,672 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 4,029 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.1

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 5 ใน พ.ศ. 2550 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 3,566,379 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 8,402 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.2 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 1,356,105 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 7,999 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ0.6 (โปรดดูตารางที่ 2 3และตารางที่ 5 ในภาคผนวก ข หน้า 11 – 12 และ 40)

ตอนที่ 2

ลักษณะอาชญากรรม

2.1 ประเภทอาชญากรรมและจำนวนครั้งที่เหยื่ออาชญากรรมประสบเหตุ

เมื่อศึกษาภาพรวมของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในภาค 5 ตามการรายงานของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2550 เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 12,561 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.4 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 9.3 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ1.9 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.4ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนในภาค 5 พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2550 เหยื่ออาชญากรรมซึ่งตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 4,159 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.1 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 5.1 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.2 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.6 ตามลำดับ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่อยู่**นอกเขตเทศบาล**มีจำนวน 8,402 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.1 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 11.4 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 2.3 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 5 ในภาคผนวก ข หน้า 40)

ขณะเดียวกันภาพรวมในภาค 5 เหยื่ออาชญากรรมทั้ง 12,561 ราย นั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 19,910 ครั้ง ที่มากที่สุดคือตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 86.3 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 11.0 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 2.5 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.3 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ซึ่งมี 4,159 รายนั้น ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 6,455 ครั้ง ที่มากที่สุดคือตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 88.4 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 9.5 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.6 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ซึ่งมี 8,402 รายนั้นประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 13,455 ครั้ง ที่มากที่สุดคือตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 85.3 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ

11.7 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 2.9 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 6 ในภาคผนวก ข หน้า 46)

2.2 ลักษณะการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม: จำนวนครั้งและประเภทอาชญากรรม

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนครั้งในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในภาค 5 พบว่า มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวนระหว่าง 1-4 ครั้ง ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียวจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 75.1 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 24.9 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.4 ซ้ำ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.9 และ ซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 6.6 ซึ่งเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียวจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 83.4 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 16.6 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.4 ซ้ำ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.4 ซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.8 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียวจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 71.0 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 29.0 ในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.8 ซ้ำ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.7 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป คิดเป็น ร้อยละ 7.5 (โปรดดูตารางที่ 7 ในภาคผนวก ข หน้า 52)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทอาชญากรรมที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้งในภาค 5 พบว่า **ในภาพรวม**ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว คิดเป็นร้อยละ 75.1 และตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 24.9 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำมากที่สุด ร้อยละ 69.3 อาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำ ร้อยละ 24.3 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำ ร้อยละ 22.7 และอาชญากรรมทางเพศซ้ำ ร้อยละ 6.7 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว คิดเป็นร้อยละ 83.3 และตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 16.7 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำ ร้อยละ 51.0 อาชญากรรมประเภทต่อทรัพย์สินซ้ำ ร้อยละ 16.9 อาชญากรรมทางเพศซ้ำ ร้อยละ 11.1 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ซ้ำร้อยละ 5.2 ตามลำดับ ในส่วนของเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว คิดเป็นร้อยละ 71.0 และ มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 29.0 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าว

พบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำ ร้อยละ 74.2 อาชญากรรมประเภทต่อทรัพย์สินซ้ำร้อยละ 28.2 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำ ร้อยละ 26.6 ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏข้อมูลว่ามีเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำ (โปรดดูตารางที่ 8 ในภาคผนวก ข หน้า 58)

2.3 ลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง

การสำรวจข้อมูลครั้งนี้ในภาค 5 พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่ง**ในภาพรวม** พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 24.9 และในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดระบุว่า มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 27.3 มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 80.2 และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมอีกร้อยละ 76.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 23.6 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุมแล้ว/ตักเตือนผู้กระทำผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 76.1 เพราะแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 16.4 และผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 6.7

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดระบุว่า มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 21.9 ส่วนใหญ่ระบุว่า มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 78.9 ร้อยละ 75.6 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆมากกว่า 1 ครั้ง) อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 24.4 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุมแล้ว/ตักเตือนผู้กระทำผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 80.1 เพราะแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 18.9 และเปลี่ยนสถานที่เก็บทรัพย์สิน ป้องกันดีแล้ว/เปลี่ยนเป็นของใช้อื่นแทน ร้อยละ 0.9

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 98.5 ระบุว่า มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 100.0 ร้อยละ 67.9 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆมากกว่า 1 ครั้ง) อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรม

เพียงร้อยละ 32.1 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก และผู้กระทำผิดถูกจับกุมแล้ว มีสัดส่วนเท่ากัน ร้อยละ 50.0

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคือ ร้อยละ 100.0 ระบุว่า มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น โดยมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น อีกทั้งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผู้ประสบเหตุทั้งหมดระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าเป็นผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ100.0 มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 65.3 และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 100.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆมากกว่า 1 ครั้ง)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมในภาค 5 พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** เมื่อพิจารณา**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) โดยศึกษาเกี่ยวกับการที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน มีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน และกระทำโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกันหรือไม่ ซึ่งในภาพรวม พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 16.7 และในจำนวนนี้มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 32.6 มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 81.1 และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 76.3 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 23.7 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุมแล้ว/ตักเตือนผู้กระทำผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 92.1 เปลี่ยนสถานที่เก็บทรัพย์สิน ป้องกันดี แล้ว/เปลี่ยนเป็นของใช้อื่นแทน ร้อยละ 4.4 และแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 3.5

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีกร้อยละ 33.1 ร้อยละ 79.7 และร้อยละ 74.4 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง) อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 25.6 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะเปลี่ยนสถานที่เก็บทรัพย์สิน ป้องกันดีแล้ว/

เปลี่ยนเป็นของใช้อื่นแทน ร้อยละ 4.4 ผู้กระทำผิดถูกจับกุมแล้ว/ตักเตือนผู้กระทำผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 92.1 และแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 3.5

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมากถึง ร้อยละ 63.6 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 100.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆมากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่ามีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีกในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 100.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าเป็นผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 100.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆมากกว่า 1 ครั้ง)

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** เมื่อพิจารณา**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) โดยศึกษาเกี่ยวกับการที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน มีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน และกระทำโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกันหรือไม่ ซึ่งในภาพรวม พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 29.0 และในจำนวนนี้มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 25.9 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ระบุว่ามีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 79.9 และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 76.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 23.6 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุมแล้ว/ตักเตือนผู้กระทำผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 72.6 เพราะแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 19.3 และผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 8.2 ตามลำดับ

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีกร้อยละ 18.4 ร้อยละ 78.7 และร้อยละ 75.9 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง) อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 24.1 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุมแล้ว/ตักเตือนผู้กระทำผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 77.0 และเพราะแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 23.0

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีกมากถึงร้อยละ 100.0 ร้อยละ 100.0 และร้อยละ 67.1 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง) อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 32.9 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุมแล้ว/ตักเตือนผู้กระทำผิด/ตกลงกันได้ และเพราะแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 50.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่ามีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 ส่วนเหตุการณ์ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 58.9 และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 100.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

ทั้งนี้ ไม่ปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่องในอาชญากรรมทางเพศ (โปรดดูตารางที่ 8 9 10 และ11 ในภาคผนวก ข หน้า 58, 64, 70 และ 82 - 84)

ตอนที่ 3
ลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม

3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อศึกษาว่าผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในภาค 5 ในรอบปี พ.ศ. 2550 มีลักษณะอย่างไร พบว่า เหยื่ออาชญากรรมมีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี มากที่สุดคือ ร้อยละ 34.1 โดยมีอายุเฉลี่ย 45.5 ปี อนึ่ง การสำรวจครั้งนี้ได้กำหนดแบ่งกลุ่มข้อมูลอายุที่ให้ความสำคัญกับกลุ่มเยาวชน โดยจัดกลุ่มเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี แยกออกมาอีก 1 กลุ่ม เพื่ออนุวัตรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 ซึ่งพบว่าเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 240 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.9 และพบว่า กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 2,320 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.5

ลักษณะอื่นๆ ที่สำคัญๆ พบว่า**เหยื่ออาชญากรรมกว่าครึ่งหนึ่งเป็นเพศชาย ร้อยละ 51.1** มีสัญชาติไทยร้อยละ 99.3 เชื้อชาติไทย ร้อยละ 99.6 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.3 การศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษามีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.8 เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 44.7 นอกจากเหยื่ออาชญากรรมทางเพศ มีอาชีพเป็นพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน และเป็นแม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 40.0 นอกจากนี้ ร้อยละ 73.0 ของเหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.4 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 61.9 เป็นผู้อาศัย ร้อยละ 26.8 และผู้เช่า ร้อยละ 11.1 ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 60.8 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของกลุ่มเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**มีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี มากที่สุดร้อยละ 30.5 อายุเฉลี่ย 44 ปี เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.9 กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 650 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.6 ส่วนใหญ่**เหยื่ออาชญากรรมเป็นเพศชาย ร้อยละ 52.5** มีสัญชาติไทย ร้อยละ 97.8 เชื้อชาติไทย ร้อยละ 98.9 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 97.9 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 29.6 และร้อยละ 27.9 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 58.4 นอกจากเหยื่ออาชญากรรมทางเพศ ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นแม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 66.7 และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ นั้น เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดมีอาชีพเป็นพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 39.2 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สมรสแล้ว

คิดเป็นร้อยละ 70.0 มีรายได้เฉลี่ยในช่วง 5,001-1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.5 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 49.7 เป็นผู้เช่า ร้อยละ 28.2 และผู้อาศัย ร้อยละ 21.5 ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 63.4 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**มีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี ร้อยละ 35.6 อายุเฉลี่ย 46.2 ปี และมีเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำนวน 203 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.4 กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 1,670 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.9 **เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 50.4** เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดมีสัญชาติไทย เชื้อชาติไทย และนับถือศาสนาพุทธ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 58.3 เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 37.9 นอกจากเหยื่ออาชญากรรมทางเพศ ทั้งหมดมีอาชีพเป็นพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 100.0 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 74.5 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.0 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 67.9 เป็นผู้อยู่อาศัย ร้อยละ 29.5 และผู้เช่า ร้อยละ 2.6 ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 59.6 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน (โปรดดูตารางที่ 12 ในภาคผนวก ข หน้า 142 - 158)

3.2 ลักษณะที่อยู่อาศัยและสภาพชุมชนของเหยื่ออาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมทุกประเภทในภาค 5 ร้อยละ 86.1 มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” ร้อยละ 88.6 ตั้งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตธุรกิจ ร้อยละ 10.1

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” (ร้อยละ 67.4) ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในเขตที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 68.0) รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตธุรกิจ (ร้อยละ 28.3) ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” (ร้อยละ 95.4) ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในเขตที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 98.7) รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตธุรกิจ (ร้อยละ 1.1) (โปรดดูตารางที่ 13 ในภาคผนวก ข หน้า 205 - 208)

3.3 ลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อพิจารณาลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรมในภาค 5 พบว่า ส่วนใหญ่ ที่พักอาศัยเหล่านั้นบุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 72.1) เนื่องจากไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 47.2) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 64.5)

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ที่อยู่อาศัยเหล่านั้น ที่พักอาศัยเหล่านั้นบุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 68.3) เนื่องจากไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 43.8) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 50.7) ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ที่อยู่อาศัยเหล่านั้น บุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 74.0) เพราะไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 48.7) ไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 71.4) (โปรดดูตารางที่ 14 ในภาคผนวก ข หน้า 229 - 232)

3.4 ระยะเวลาที่พักอาศัยและการย้ายถิ่น

เมื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยจากการย้ายถิ่นและระยะเวลาที่พักอาศัย พบว่า เหยื่ออาชญากรรมในภาค 5 ส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 86.2 และจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 27.0 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ไม่ได้ย้ายที่อยู่ในระยะเวลา 5 ปี และเหยื่ออาชญากรรม เคยย้ายที่อยู่ 1 ครั้ง ร้อยละ 50.5 โดยย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัดเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50.5) รองลงมาย้ายมาจากที่อื่น (ร้อยละ 41.7) คือภายในภาค 5 (ร้อยละ 60.8) และย้ายจากต่างประเทศ (ร้อยละ 5.8)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะของบ้านเรือนพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านพักอาศัยอยู่**ในเขตเทศบาล**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 74.2 และจำนวนมากที่สุดร้อยละ 37.2 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ไม่ได้ย้ายที่อยู่ในระยะเวลา 5 ปี และเหยื่ออาชญากรรม เคยย้ายที่อยู่ 1 ครั้ง ร้อยละ 35.6 โดยครึ่งหนึ่งย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัด (ร้อยละ 50.2) รองลงมาย้ายมาจากที่อื่น (ร้อยละ 49.8) คือย้ายภายในภาค 5 (ร้อยละ 61.2) และย้ายจากต่างประเทศ (ร้อยละ 9.2) ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านพักอาศัยอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 92.1 และจำนวนมากที่สุดร้อยละ 10.7 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ไม่ได้ย้ายที่อยู่ในระยะเวลา 5 ปีและเหยื่ออาชญากรรม เคยย้ายที่อยู่ 1 ครั้ง ร้อยละ 74.6 โดยย้ายมาจากอำเภออื่นในจังหวัดเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 67.1) รองลงมาย้ายมาจากที่อื่น(ร้อยละ 32.9) ซึ่งในจำนวนนี้ย้ายภายในภาค 5 มากที่สุด(ร้อยละ 60.2) (โปรดดูตารางที่ 15 ในภาคผนวก ข หน้า 259 - 264)

ตอนที่ 4
ลักษณะของผู้กระทำผิด

4.1 เหยื่ออาชญากรรมกับการพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตัวเอง

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 5 ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.2 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งยอมรับว่าตนเป็นผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 20.8 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน มีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองร้อยละ 13.0 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 91.6 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.0 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ20.0 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน มีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองร้อยละ 15.5 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 92.4 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.8 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 21.2 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน มีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองร้อยละ 11.7 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 91.5 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 16 ในภาคผนวก ข หน้า 282)

4.2 การเคยก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดต่อเหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือน

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 5 ที่เคยประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 60.5 **ขณะที่ร้อยละ 28.6 รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน** เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้กระทำความผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 22.2 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 37.7 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 20.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 74.6 มีเพียงร้อยละ 13.9 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้กระทำความผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 16.8 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 2.1 ส่วนอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 33.3 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 53.9 มีเพียงร้อยละ 35.6 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้กระทำความผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 26.0 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 45.6 ในขณะที่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดรายงานว่าผู้กระทำผิดไม่เคยก่ออาชญากรรมทางเพศต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 17 ในภาคผนวก ข หน้า 288)

4.3 จำนวนผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุและประเภทอาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 5 ที่พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเองรายงานว่าส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุกระทำผิดเพียงคนเดียว ร้อยละ 59.8 มีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน ร้อยละ 32.8 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 7.4 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้กระทำผิดก่อเหตุเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 58.6 ร้อยละ 59.8 และร้อยละ 100.0 ตามลำดับ

ส่วนกรณีมีผู้กระทำผิดก่อเหตุมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 34.2 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 32.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเองรายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุ ร้อยละ 68.4 มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว และมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน ร้อยละ 30.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 70.0 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 59.0 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0

ส่วนกรณีที่มีผู้กระทำผิดมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน พบว่า มีผู้กระทำผิดก่อเหตุในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 28.3 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 41.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเองรายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุ ร้อยละ 55.8 มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว และมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน ร้อยละ 34.0 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 10.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 50.5 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 60.0 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0

ส่วนกรณีที่มีผู้กระทำผิดมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน พบว่า มีผู้กระทำผิดก่อเหตุในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 38.4 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 30.4 (โปรดดูตารางที่ 18 ในภาคผนวก ข หน้า 294)

4.4 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว **ในภาพรวม** เหยื่ออาชญากรรมในภาค 5 ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 85.0 จำนวนมากที่สุด มีอายุมากกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.5 ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 65.5 และไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 53.9

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 72.8 จำนวนมากที่สุดอายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.4 ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 60.9 และส่วนใหญ่ไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 70.3

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.0 ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ

72.0 ส่วนใหญ่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 56.4

กรณีอาชญากรรมทางเพศ ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 ทั้งหมดอายุมากกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 100.0 ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 60.0 และส่วนใหญ่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 66.7

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 82.2 จำนวนมากที่สุดมีอายุมากกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.9 เหยื่ออาชญากรรมเกือบครึ่งหนึ่งระบุว่าไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 49.8 ส่วนใหญ่ไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 57.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 76.3 จำนวนมากที่สุดมีอายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.5 เหยื่ออาชญากรรมระบุไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 53.7 ส่วนใหญ่ไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 64.4

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 จำนวนมากที่สุด มีอายุ 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.7 ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 53.0 และ ส่วนใหญ่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 62.6

กรณีอาชญากรรมทางเพศ ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 อายุมากกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 100.0 ทั้งหมดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 100.0 และส่วนใหญ่ไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 55.6

เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมในภาพรวม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 86.4 จำนวนมากที่สุด มีอายุมากกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.8 ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 73.6 ส่วนใหญ่ไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 52.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 70.0 จำนวนมากที่สุดมีอายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.4 ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 73.6 ส่วนใหญ่ไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 75.1

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 58.4 ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 75.6 และจำนวนมากที่สุด มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 55.2

กรณีอาชญากรรมทางเพศ ผู้กระทำผิดทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.เป็นเพศชาย มีอายุมากกว่า 35 ปี ทั้งหมดไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง และทั้งหมดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ (โปรดดูตารางที่ 19 ในภาคผนวก ข หน้า 309 - 312)

4.5 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน **ในภาพรวม** เหยื่ออาชญากรรมในภาค 5 ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 77.1 จำนวนมากที่สุด มีอายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.8 จำนวนมากที่สุดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 42.7 จำนวนมากที่สุดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 42.6

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 78.2 จำนวนมากที่สุดมีอายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.7 จำนวนมากที่สุดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 46.8 ส่วนใหญ่ไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 51.3

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 75.5 ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.7 จำนวนมากที่สุดไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 44.1 และจำนวนมากที่สุดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 45.8

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 73.6 ส่วนใหญ่ มีอายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 53.6 ส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 41.6 จำนวนมากที่สุด ไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 45.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 61.2 จำนวนมากที่สุดมีอายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.6 ส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 51.8 และส่วนใหญ่ไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 54.7

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 อายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 66.3 ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 56.3 และจำนวนมากที่สุด มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 46.3

เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม ในภาพรวม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 78.6 จำนวนมากที่สุดมีอายุ 26-35 ปี ร้อยละ 26.8 จำนวนมากที่สุดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 44.8 และจำนวนมากที่สุดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 41.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 87.1 จำนวนมากที่สุดมีอายุ 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.5 ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 56.1 และจำนวนมากที่สุดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 49.4

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 68.2 จำนวนมากที่สุดมีอายุต่ำกว่า 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.7 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 51.3 และจำนวนมากที่สุดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 45.7 (โปรดดูตารางที่ 20 ในภาคผนวก ข หน้า 333 - 336)

4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับผู้กระทำผิด

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ในภาพรวมภาค 5 เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 36.8 ขณะที่ร้อยละ 22.3 ระบุว่าเป็นเพื่อนบ้าน โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 75.8 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง และไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ ข้อมูลฯ)

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 49.7 ขณะที่ร้อยละ 19.6 ระบุว่าเป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ ลูกค้า และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 70.2

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 40.5 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน ขณะที่ร้อยละ 18.0 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 81.7

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน ร้อยละ 60.0 ขณะที่ร้อยละ 40.0 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นญาติ และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 100.0

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมเกือบครึ่งหนึ่งระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน คือ ร้อยละ 49.4 ขณะที่ร้อยละ 3.3 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** เหยื่ออาชญากรรมมากกว่าครึ่งหนึ่งระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อนคือ ร้อยละ 51.4 ขณะที่ร้อยละ 16.4 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ ลูกค้า และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 71.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 54.9 ขณะที่ร้อยละ 18.6 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ ลูกค้า และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 64.2

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ร้อยละ 40.9 ขณะที่ร้อยละ 24.3 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 93.0

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ และลูกค้า ร้อยละ 66.7 ขณะที่ร้อยละ 33.3 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 100.0

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ร้อยละ 72.5 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 15.7 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**เหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 30.1 ขณะที่ร้อยละ 27.2 ระบุว่า เป็นเพื่อนบ้าน และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 77.9

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 45.5 ขณะที่ร้อยละ 20.5ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ ลูกค้า และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 75.2

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าเป็นเพื่อนบ้าน ร้อยละ 43.5 ขณะที่ร้อยละ 13.7 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 79.5

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน ร้อยละ 100.0 และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 100.0

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 43.2 ขณะที่ เหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 56.8 ไม่ตอบถึงความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด (โปรดดูตารางที่ 21 ในภาคผนวก ข หน้า 360 - 364)

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน ร้อยละ 46.3 ขณะที่ร้อยละ 19.3 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 67.9 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง และไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน ร้อยละ 37.9 ขณะที่ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ร้อยละ 27.6 และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 69.0

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน ร้อยละ 58.2 ขณะที่ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ร้อยละ 26.8 และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 66.3

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน ร้อยละ 71.2 ขณะที่ร้อยละ 9.6 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 61.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน ร้อยละ 73.6 ขณะที่ร้อยละ 14.1 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่ เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 59.4

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน ร้อยละ 66.2 ขณะที่ร้อยละ 15.0 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นญาติ และส่วนใหญ่ เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 65.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน ร้อยละ 35.8 ขณะที่ร้อยละ 25.3 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 70.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ร้อยละ 34.8 ขณะที่ร้อยละ 19.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 73.9

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน ร้อยละ 55.9 ขณะที่ร้อยละ 31.8 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 66.7 (โปรดดูตารางที่ 22 ในภาคผนวก ข หน้า 384 - 386)

ตอนที่ 5
เวลาและสถานที่เกิดเหตุ

5.1 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุกับประเภทอาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 5 รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในเวลากลางวัน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา มากที่สุดถึงร้อยละ 15.1 และรองลงมา เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 09.01-12.00 น. คิดเป็นร้อยละ 13.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในเวลากลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.7 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 21.01 - 24.00 น.มากที่สุด เช่นเดียวกับอาชญากรรมทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 29.2 และร้อยละ 66.7 ตามลำดับ ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำนวนมากที่สุดในช่วงเวลา 09.01-12.00 น. ร้อยละ 37.8

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 24.01-03.00 น. มากที่สุดถึงร้อยละ 15.3 และรองลงมาเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 09.01-12.00 น. คิดเป็นร้อยละ 14.9

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 24.01-03.00 น.มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.7 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 18.01-21.00 น.มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.6 ขณะที่อาชญากรรมทางเพศเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 21.01-24.00 น. ร้อยละ 44.5 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ ร้อยละ 58.8

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในเวลากลางวัน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา มากที่สุดถึงร้อยละ 18.9 และรองลงมาเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 09.01-12.00 น. คิดเป็นร้อยละ 12.1

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในกลางวัน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา คิดเป็นร้อยละ 21.3 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 21.01 - 24.00 น.มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 31.7 ขณะที่อาชญากรรมทางเพศทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0 เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 21.01 - 24.00 น. ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำนวน

มากที่สุด ในช่วงเวลาระหว่าง 09.01-12.00 น. ร้อยละ 43.7 (โปรดดูตารางที่ 27 ในภาคผนวก ข หน้า 465 - 466)

5.2 สถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม

จากการศึกษารายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมทั้งหมดในภาค 5 พบว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 84.0 รองลงมาบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 6.9 และ เกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการร้อยละ 6.1 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมทุกประเภท คือ อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่เกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 88.4 ร้อยละ 43.7 ร้อยละ 88.9 และร้อยละ 78.0 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 87.4 รองลงมาเกิดเหตุในสถานประกอบการ ร้อยละ 5.8 และบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 4.4 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมทุกประเภท คือ อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่ต่างเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 90.0 ร้อยละ 40.3 ร้อยละ 81.5 และร้อยละ 92.2 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 82.3 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 8.1 และสถานประกอบการ ร้อยละ 6.2 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมทุกประเภท คือ อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่ต่างเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 87.5 ร้อยละ 44.4 ร้อยละ 100.0 และร้อยละ 74.2 ตามลำดับ ((โปรดดูตารางที่ 28 ในภาคผนวก ข หน้า 498 - 506)

ตอนที่ 6
พฤติการณ์แห่งคดี

6.1 ภาพรวมพฤติการณ์แห่งคดี

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 5 รายงานว่า ตนได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิดด้วยความรุนแรงและไม่รุนแรงในลักษณะต่างๆ ระบุช่วงเวลา และผลจากการตอบโต้ผู้กระทำผิด รวมทั้งกล่าวถึงผู้ที่ใช้ความรุนแรงเป็นคนแรกในเหตุการณ์ คือ **ในภาพรวม**เหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 50.6 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 53.7 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมสามารถหลีกเลี่ยงหรือลดการบาดเจ็บ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 42.2 และครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 50.5 ผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุ ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 68.5 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 91.1 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถปกป้องทรัพย์สิน ร้อยละ 59.4 อย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่ไม่มีใครใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 59.1

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุ ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ตบตี ต่อย ผลัก ร้อยละ 53.1 ส่วนใหญ่ตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 77.7 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถหลีกเลี่ยงหรือลดการบาดเจ็บเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 64.6 อย่างไรก็ตาม ทั้งหมดผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยได้ดิ้นรน ขัดขืน ร้อยละ 80.0 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้ แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 51.1 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดตกใจและหนีไป ร้อยละ 53.3 ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 80.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 40.5 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 72.8 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดตกใจและหนีไป เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 45.8 และส่วนใหญ่ไม่มีใครใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ คิดเป็นร้อยละ 53.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่งระบุ ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 50.2 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 98.0 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดตกใจและหนีไป เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 51.4 และส่วนใหญ่ไม่มีใครใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 79.9

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยดิ้นรน ขัดขืน ร้อยละ 54.9 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 62.8 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมสามารถหลีกเลี่ยงหรือลดการบาดเจ็บ ร้อยละ 72.6 และทั้งหมดเผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยได้ดิ้นรน ขัดขืน ร้อยละ 66.7 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 81.5 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดตกใจและหนีไป สามารถหลีกเลี่ยงหรือลดการบาดเจ็บ ร้อยละ 48.1 ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 66.7

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 59.2 เหยื่ออาชญากรรมมีการตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บ และมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 44.5 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมสามารถหลีกเลี่ยง

หรือลดการบาดเจ็บ ร้อยละ 50.4 และส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 56.8

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 81.8 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 86.0 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถปกป้องทรัพย์สิน ร้อยละ 80.6 และไม่มีใครใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.2

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ตบตี ต่อย ผลัก ร้อยละ 54.9 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 81.4 ผลจากการตอบโต้ส่วนใหญ่ทำให้เหยื่ออาชญากรรมสามารถหลีกเลี่ยงหรือลดการบาดเจ็บ ร้อยละ 62.5 และทั้งหมดผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ พยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ ดิ้นรน ขัดขืน และร้องไห้หรือส่งเสียงร้องเนื่องจากความกลัวหรือความเจ็บปวด ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 ทั้งหมดตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 ผลจากการตอบโต้ทั้งหมด ทำให้ผู้กระทำผิดตกใจและหนีไป และผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 และทั้งหมดผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 23-26ในภาคผนวก ข หน้า 408 – 412, 429 – 430, 444 – 446 และ 456)

6.2 อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินจำแนกออกเป็นกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 1. ถูกขโมย หรือพยายามขโมย 2. ถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง 3. ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย และ 4. มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์

ผลการสำรวจอาชญากรรมต่อทรัพย์สินในภาค 5 ภาพรวมพบว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 85.4 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ร้อยละ 7.8 ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 3.9และมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ร้อยละ 2.9 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 84.0 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง คิดเป็นร้อยละ 9.8 ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 3.8 และมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 2.4 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 86.1 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ร้อยละ 6.8 ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 3.9 และมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ร้อยละ 3.2 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 29 ในภาคผนวก ข หน้า 525)

เมื่อพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของการประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

กรณีถูกขโมย หรือพยายามขโมย ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินในภาค 5 ส่วนใหญ่ระบุว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 95.4 มีเพียงร้อยละ 4.6 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 43.0 รองลงมา คือ เครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 16.0 และเครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 15.7

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 97.1 มีเพียงร้อยละ 2.9 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้

ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 49.5 รองลงมา คือ เครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 17.9 และ เป็นเครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 12.4 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 94.6 มีเพียงร้อยละ 5.4 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้ ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 39.6 รองลงมา คือ เครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 17.5 และทรัพย์สินอื่นๆ เช่น สัตว์เลี้ยง ยางพารา/เศษยาง เหล็ก/เหล็กดัด ปุ๋ย ป้ายโฆษณา มิเตอร์น้ำประปา สินค้าภายในร้าน เป็นต้น ร้อยละ 15.1 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 30 ในภาคผนวก ข หน้า 532 - 534)

กรณีถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะ ร้อยละ 100.0 โดยส่วนใหญ่สามอันดับแรกเหยื่ออาชญากรรมถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซค์ ร้อยละ 52.9 รองลงมา ถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ คิดเป็นร้อยละ 44.5 และทรัพย์สินอื่นๆ เช่น โน๊ตบุ๊ค กระเป๋า เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน๊อค สุรา เป็นต้น ร้อยละ 2.1

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าทั้งหมดถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะคิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยส่วนใหญ่สามอันดับแรกเหยื่ออาชญากรรมถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมา ถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซค์ ร้อยละ 46.4 และทรัพย์สินอื่นๆ เช่น โน๊ตบุ๊ค กระเป๋า เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน๊อค สุรา เป็นต้น ร้อยละ 4.7

ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าทั้งหมดถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะคิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซค์ ร้อยละ 57.8 และถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ คิดเป็นร้อยละ 42.2 (โปรดดูตารางที่ 32 ในภาคผนวก ข หน้า 538 - 539)

กรณีถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ถูกบุกรุก ร้อยละ 64.2 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 35.8 มีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ส่วนสถานที่ที่ถูกบุกรุกส่วนใหญ่คือ ภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 77.5 รองลงมา คือ ในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 22.5 ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 83.1 รองลงมามีผู้พยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 16.9

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ระบุว่ามีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ร้อยละ 69.9 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 30.1 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 74.5 รองลงมามีผู้พยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 25.5 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่ถูกบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 86.4 รองลงมาถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 13.6

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ระบุว่า ถูกบุกรุก ร้อยละ 81.7 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 18.3 มีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ส่วนสถานที่ที่ถูกบุกรุกส่วนใหญ่คือ ภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 89.7 รองลงมาคือ ในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 10.3 ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกทั้งหมดคือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 31 ในภาคผนวก ข หน้า 535 - 537)

กรณีมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คืออื่นๆ เช่น สินค้า อุปกรณ์โทรศัพท์ ตู้เพลง ป้ายโฆษณา มาตรวัดไฟฟ้า เป็นต้น ร้อยละ 30.9 รองลงมาคือ หน้าต่าง/ประตูบ้าน/กระจก ร้อยละ 24.4 และสัตว์เลี้ยง/ปศุสัตว์ ร้อยละ 21.9 ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ได้แก่ ทรัพย์สินอื่นๆ เช่น สินค้า/อุปกรณ์โทรศัพท์/ตู้เพลง/ป้ายโฆษณา/มาตรวัดไฟฟ้าแตกเสียหาย เป็นต้น ร้อยละ 34.3 หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 27.8 และรอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพงทำสิ่งสกปรก ร้อยละ 13.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือทรัพย์สินอื่นๆ เช่น สินค้า อุปกรณ์โทรศัพท์ ตู้เพลง ป้ายโฆษณา มาตรวัดไฟฟ้า เป็นต้น ร้อยละ 38.3 รองลงมา คือ เฟอร์นิเจอร์ รวมถึงอุปกรณ์เครื่องใช้อื่นๆ ในครัวเรือน ร้อยละ 30.9 และหน้าต่าง/ประตูบ้าน/กระจก ร้อยละ 16.0 ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ได้แก่ ทรัพย์สินมีรอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพง ทำสิ่งสกปรก ร้อยละ 31.9 รองลงมา หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 27.7 และทรัพย์สินอื่นๆ เช่น สินค้า/อุปกรณ์โทรศัพท์/ตู้เพลง/ป้ายโฆษณา/มาตรวัดไฟฟ้าแตกเสียหาย เป็นต้น ร้อยละ 21.3 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือ หน้าต่าง/ประตูบ้าน/กระจก ร้อยละ 27.9 รองลงมา คือ ทรัพย์สินอื่นๆ เช่น สินค้า อุปกรณ์โทรศัพท์ ตู้เพลง ป้ายโฆษณา มาตรวัดไฟฟ้า เป็นต้น ร้อยละ 27.8 และสัตว์เลี้ยง/ปศุสัตว์ ร้อยละ 26.5 ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นได้แก่

ทรัพย์สินอื่นๆ เช่น สินค้า/อุปกรณ์โทรศัพท์/ตู้เพลง/ป้ายโฆษณา/มาตรวัดไฟฟ้าแตกเสียหาย ร้อยละ 39.6 รองลงมา หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 27.8 และทรัพย์สินมีรอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพง ทำสิ่งสกปรก ร้อยละ 6.5 (โปรดดูตารางที่ 33 ในภาคผนวก ข หน้า 540 - 542)

6.3 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย

ลักษณะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย จำแนกออกเป็นกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 1. ทำร้ายร่างกาย 2. พยายามทำร้ายร่างกาย 3. คุกคาม/ลอบติดตาม/เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี และ4. ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือฆ่า

ผลการสำรวจอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายในภาค 5 ภาพรวมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ถูกทำร้ายร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 70.3 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 80.6) รองลงมา คือ ถูกทำร้ายร่างกายในลักษณะอื่นๆ (ร้อยละ 10.2) และแทง ปาด กรีด ตัดด้วยมีด หรือของมีคมและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 9.2) กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 8.7 นั้น ส่วนใหญ่เป็นการพยายามทำร้ายร่างกายในลักษณะยิงแต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 52.0) รองลงมา ถูกแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม และไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 40.2) และตบตี ต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ และพยายามทำร้ายร่างกายในลักษณะอื่นๆเช่น ใช้ปืนตีหน้าผาก ขับรถชน ด่าทอให้เสียหาย เป็นต้น ในสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 3.9) กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี มีจำนวนร้อยละ 14.7 กรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า มีจำนวนร้อยละ 29.0 นอกจากนี้ มีการทำร้ายร่างกายในลักษณะอื่นๆ เช่น ตัดสายเบรกรถยนต์ ถีบรถจักรยานยนต์ ขับรถชน ฯลฯ ร้อยละ 1.9

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ภาพรวมพบว่าเป็นการถูกทำร้ายร่างกายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.5 ในจำนวนนี้ทั้งหมดเป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 100.0) และถูกขว้างปาสิ่งของใส่ และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 15.1) กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 3.8 นั้น เหยื่ออาชญากรรมถูกตบตี ต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ และพยายามทำร้ายร่างกายในลักษณะอื่นๆ ใช้ปืนตีหน้าผาก ขับรถชน เป็นต้นในสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 50.0) กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี มีจำนวนร้อยละ 12.3 กรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า มีจำนวนร้อยละ 10.9

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ภาพรวมพบว่าเป็นการถูกทำร้ายร่างกายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.8 ในจำนวนนี้เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บมากที่สุด (ร้อยละ 75.4) รองลงมา ถูกทำร้ายร่างกายในลักษณะอื่นๆ เช่น ด่าทอ

ให้เสียหาย เป็นต้น (ร้อยละ 12.9) และแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 11.7) กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย (ร้อยละ 9.8) นั้น เป็นการทำร้ายร่างกายในลักษณะยิงแต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 56.4) รองลงมา ถูกแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม และไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 43.6) กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี มีจำนวนร้อยละ 15.2 กรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า มีจำนวนร้อยละ 33.0 (โปรดดูตารางที่ 34 ในภาคผนวก ข หน้า 543 - 545)

เกี่ยวกับการใช้อาวุธของผู้กระทำผิด ในอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ในภาค 5 ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 54.2 ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 42.2 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 3.6 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก คือ ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ร้อยละ 47.8 ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 26.9 และมีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 23.7 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้น ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 64.9 และใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 35.1 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 68.9 ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ร้อยละ 20.3 อาวุธสงครามและอาวุธอื่นๆ เช่น ระเบิด ขวดกระเบื้อง ผ้าชุบน้ำมันจุดไฟ เป็นต้น ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 5.4

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้นผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 51.9 ขณะที่ ใช้อาวุธมีจำนวน ร้อยละ 43.7 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก คือ ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ร้อยละ 52.6 มีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 27.9 และของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 19.5 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 35 ในภาคผนวก ข หน้า 546 - 547)

6.4 อาชญากรรมทางเพศ

ลักษณะอาชญากรรมทางเพศ จำแนกออกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้ 1. ข่มขู่ คุกคามด้วยวาจาว่าจะข่มขืนกระทำชำเรา 2. พยายามที่จะกระทำอนาจาร/พยายามล่วงเกินทางเพศ 3. กระทำอนาจาร/ล่วงเกินทางเพศ 4. พยายามที่จะข่มขืนกระทำชำเรา 5. ข่มขืนกระทำชำเรา และ 6. ข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะโทรมหญิง

ผลการสำรวจพบว่า อาชญากรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในภาค 5 ส่วนใหญ่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา คิดเป็นร้อยละ 51.1 รองลงมา พยายามที่จะกระทำอนาจาร/พยายามล่วงเกินทางเพศ ร้อยละ 35.6 และ

ข่มขู่ คุกคามด้วยวาจา ว่าจะข่มขืนกระทำชำเรา ร้อยละ 13.3 ซึ่งเหตุที่เกิดผู้กระทำผิดทั้งหมดไม่ใช้อาวุธ (ร้อยละ 100.0)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ส่วนใหญ่พยายามที่จะกระทำอนาจาร/พยายามล่วงเกินทางเพศ ร้อยละ 59.3 รองลงมา ข่มขู่ คุกคามด้วยวาจา ว่าจะข่มขืนกระทำชำเรา ร้อยละ 22.2 และข่มขืนกระทำชำเรา ร้อยละ 18.5 ซึ่งเหตุที่เกิดผู้กระทำผิดทั้งหมดไม่ใช้อาวุธ (ร้อยละ 100.0) ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมทางเพศที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ทั้งหมดถูกข่มขืนกระทำชำเรา ร้อยละ 100.0 ซึ่งเหตุที่เกิดผู้กระทำผิดทั้งหมดไม่ใช้อาวุธ (ร้อยละ 100.0) (โปรดดูตารางที่ 36 ในภาคผนวก ข หน้า 548 - 549)

6.5 อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

ลักษณะอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำแนกออกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้ 1. ใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ 2. เอกสารสำคัญอื่นๆ ถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง 3. เงินฝากในบัญชีธนาคารถูกนำไปใช้โดยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้บัตรเครดิต เช่น ผ่านทางระบบไร้สาย โดยไม่ได้รับอนุญาต. 4. ใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต และ 5.อื่นๆ

ผลการสำรวจ**ในภาพรวม**พบว่า อาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นในสามอันดับแรกที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่มีลักษณะถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลในลักษณะอื่นๆเช่นได้รับโทรศัพท์สอบถามหมายเลขบัญชีจากคนไม่รู้จัก พยายามถามหมายเลขบัญชีและพยายามให้ไปที่ตู้ATM เพื่อทำรายการเป็นต้น ร้อยละ 54.8 รองลงมา คือ ถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ร้อยละ 45.2 โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่ทราบสามอันดับแรก ส่วนใหญ่เพราะมีใบแจ้งหนี้พร้อมใบนัดศาล/ถูกใช้สิทธิเลือกตั้งแล้ว/ไม่ได้รับโฉนดที่ดิน เป็นต้น ร้อยละ 54.8 รองลงมาคือ มีการติดต่อจากสถาบันการเงินเจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 41.9 และพบว่าเงินหายไปจากบัญชีหรือมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในบัญชีหรือพบความผิดปกติจากใบรายการใช้จ่ายบัตรเครดิต ร้อยละ 3.3

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นทั้งหมด มีลักษณะถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ร้อยละ 100.0 โดย

เหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่ทราบคือ ส่วนใหญ่ได้รับการติดต่อจากสถาบันการเงินเจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 84.3 และ พบว่าเงินหายไปจากบัญชีหรือมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในบัญชีหรือพบความผิดปกติจากใบรายการใช้จ่ายบัตรเครดิต ร้อยละ 15.7

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นในลักษณะอื่นๆ เช่น พยายามถามหมายเลขบัญชีและพยายามให้ไปที่ตู้ATM เพื่อทำรายการ ถูกแอบอ้างเอาโฉนดไป เป็นต้น ร้อยละ 69.5 และถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลงหรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ร้อยละ 30.5 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าเหตุที่ทราบเพราะมีใบแจ้งหนี้พร้อมใบนัดศาล/ถูกใช้สิทธิเลือกตั้งแล้ว/ไม่ได้รับโฉนดที่ดิน เป็นต้น ร้อยละ 69.5 รองลงมา ได้รับการติดต่อจากสถาบันการเงินเจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 30.5 (โปรดดูตารางที่ 38 และ 38.1ในภาคผนวก ข หน้า 551 - 556)

เกี่ยวกับมูลค่าความเสียหายจากการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ในภาพรวมภาค 5 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า มีการสูญเสียเป็นตัวเงินมากที่สุด ร้อยละ 47.5 โดยครึ่งหนึ่งเสียหายในวงเงิน 101 - 10,000 บาท ร้อยละ 50.4 รองลงมา มากกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 42.6 และ10,001-50,000 บาท ร้อยละ 7.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า ไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงิน ร้อยละ 44.2 ขณะที่มีมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน ร้อยละ 15.4 ในจำนวนนี้ทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0 เสียหายในวงเงิน 10,001-50,000 บาท

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่า มีมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน ร้อยละ 56.3 โดยส่วนใหญ่เสียหายในวงเงิน 101 - 10,000 บาท ร้อยละ 54.2 รองลงมา คือ มากกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 45.8 (โปรดดูตารางที่ 39 ในภาคผนวก ข หน้า 558)

เกี่ยวกับผลเสียหายที่ได้รับผลการสำรวจ**ในภาพรวม**ภาค 5 พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ คิดเป็นร้อยละ 58.5 ขณะที่ได้รับผลเสียหาย ร้อยละ 41.5 โดยส่วนใหญ่ผลเสียหายที่เกิดตามมา คือ ได้รับผลเสียหายอื่นๆ ร้อยละ 49.0 รองลงมา ถูกติดตามทวงหนี้ ร้อยละ 43.0 และถูกดำเนินคดี หรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางแพ่ง ร้อยละ 13.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ทั้งหมดได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 100.0 โดยส่วนใหญ่ผลเสียหายที่เกิดตามมา คือ ถูกติดตามทวงหนี้

ร้อยละ 84.3 รองลงมา ถูกดำเนินคดี หรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางแพ่ง ร้อยละ 25.5 บัญชีบัตรเครดิตมีปัญหา ถูกระงับหรือถูกปฏิเสธการใช้บัตรเครดิต และถูกปฏิเสธในการซื้อประกันภัย หรือต้องจ่ายเบี้ยประกันภัยในอัตราสูงขึ้น ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 15.7

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่า ไม่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ คิดเป็นร้อยละ 74.2 ขณะที่ได้รับผลเสียหาย ร้อยละ 25.8 โดยผลเสียหายที่เกิดตามมาเป็นผลเสียหายในลักษณะอื่นๆเช่น ไม่ได้โฉนดคืน เป็นต้น ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 40 ในภาคผนวก ข หน้า 559 - 561)

ตอนที่ 7

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม จำแนกออกเป็น 1. การบาดเจ็บจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 2. การรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ 3. การมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น 4. การหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ 5. การมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน 6. เหตุผลในการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บ 7. การสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 8. การมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ 9. การมีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ 10. การสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจ **ในภาพรวมของภาค 5**พบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 74.0 และมีเพียงร้อยละ 26.0 ที่ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 59.8 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 85.3 ซึ่งจำนวนนี้ รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอกมากที่สุดคือ ร้อยละ 60.0 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 40.9 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น โดยมีค่าใช้จ่ายมากกว่า 5,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 46.5

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 71.0 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 95.8 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 59.9 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 38.4 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 16.1 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 85.9 โดยระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 57.1 ส่งผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 49.9 ในจำนวนนี้ขาดรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.8

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 26.5 โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 74.1 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 83.6

ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 35.7

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** พบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 86.0 และมีเพียงร้อยละ 14.0 ที่ได้รับบาดเจ็บ โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 78.5 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 59.9 ซึ่งจำนวนนี้ รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 35.9 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 52.3 ซึ่งมีค่าใช้จ่ายคิดเป็นเงิน 101-500 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 36.7

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 61.6 โดยในจำนวนนี้ทั้งหมดหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 61.6 ในจำนวนนี้ขาดรายได้คิดเป็นเงิน 3,001-5,000 ร้อยละ 28.3

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 19.1 โดยส่วนใหญ่ ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 94.5 โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 56.2 ส่งผลให้เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 44.8 โดยในจำนวนนี้ขาดรายได้คิดเป็นเงิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.3

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 20.8 โดยส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 66.7 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า และส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 87.4 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 31.3

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่าความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 68.2 และมีเพียงร้อยละ 31.8 ที่ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 55.7 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 90.8 ซึ่งส่วนใหญ่รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอกคือ ร้อยละ 63.5

ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 38.4 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งในจำนวนนี้มีค่าใช้จ่ายมากกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 53.9

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 73.1 โดยหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 95.1 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 59.5 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 44.2 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้ในการสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 14.7 โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 80.5 โดยส่วนใหญ่ระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 57.6 ส่งผลทำให้ส่วนใหญ่ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 53.1 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท ร้อยละ 42.4

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 30.1 โดยในจำนวนนี้หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 77.4 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 81.7 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 94.8 และมีเพียงร้อยละ 5.2 ที่ได้รับบาดเจ็บ โดยทั้งหมดได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 100.0 ทั้งหมดต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 และทั้งหมดรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 36.8 เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 บาท คิดเป็นร้อยละ 100.0

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 โดยหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 62.4 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดขาดรายได้ 501-1,000 บาท ร้อยละ 100.0

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 14.7 โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 82.9 โดยระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 67.8

ส่งผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 44.0 มีค่าใช้จ่าย น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.6

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 21.4 โดยในจำนวนนี้หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 89.7 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 93.4 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้มีการหยุดงานโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 18.1 โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 94.4 โดยระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 61.0 ส่งผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 38.1 ในจำนวนนี้คิดเป็นเงิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.5

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 19.1 โดยในจำนวนนี้หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 73.1 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 93.4 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.3

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น พบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 91.4 และมีเพียงร้อยละ 8.6 ที่ได้รับบาดเจ็บ โดยทั้งหมดได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำบวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 100.0 ซึ่งทั้งหมดเข้ารับการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บร้อยละ 100.0 และทั้งหมดรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 36.8 เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดมีค่าใช้จ่ายคิดเป็นเงิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 บาท คิดเป็นร้อยละ 100.0

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 62.4 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดร้อยละ 100.0 ขาดรายได้ 501-1,000 บาท

นอกจากนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 12.9 โดย ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ต้องสูญเสีย

เวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 74.3 โดยระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 72.9 และส่งผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 48.3 ในจำนวนนี้คิดเป็นเงิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.1

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 23.2 โดยทั้งหมดหยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 100.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 93.4 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.7

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 70.0 โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่มีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 52.0 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 82.5 ซึ่งครึ่งหนึ่งคือ ร้อยละ 50.7 รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 42.7 ซึ่งในจำนวนนี้มีค่าใช้จ่ายมากกว่า 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 53.0

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 65.5 โดยในจำนวนนี้หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 97.9 และมีผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 58.3 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 42.0 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและการหยุดงาน

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 30.9 ซึ่งในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 โดยระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น มากกว่า 1 วัน ร้อยละ 91.7 ส่งผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 73.8 ในจำนวนนี้ ขาดรายได้คิดเป็นเงิน 501-1,000 บาท ร้อยละ 24.7

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ เหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 50.0 ระบุว่า มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ โดยในจำนวนนี้หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 43.1 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 6.0 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่สูญเสียทรัพย์สินเป็นเงินน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 94.3

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจาก

อาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 80.2 โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่มีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 77.7 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 58.4 ซึ่งรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 32.0 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 54.2 ในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมมีค่าใช้จ่ายคิดเป็นเงิน 101-500 บาท มากที่สุด ร้อยละ 36.7

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 60.2 โดยทั้งหมดหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 60.2 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 3,001-5,000 บาท ร้อยละ 30.0

ทั้งนี้มีการหยุดงานโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 38.9 โดยทั้งหมดต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 โดยส่วนใหญ่เสียเวลามากกว่า 1 วัน ร้อยละ 76.8 ส่งผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 100.0 ในจำนวนนี้ ขาดรายได้คิดเป็นเงิน 3,001-5,000 บาท ร้อยละ 36.6

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่ามีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 31.7 โดยส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 1 เดือน ร้อยละ 73.1 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 4.7 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท ร้อยละ 60.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 67.8 โดยมีกระดูกหัก ฟันหัก ศีรษะ ร้อยละ 52.5 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 88.6 ซึ่งส่วนใหญ่รักษาพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 53.9 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 39.8 ซึ่งส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายคิดเป็นเงินมากกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 64.1

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 66.8 โดยหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 97.5 และมีผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 57.8 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 51.3 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและการหยุดงาน

ทั้งนี้มีการหยุดงานโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 29.2 โดยทั้งหมดต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 โดยส่วนใหญ่เสียเวลามากกว่า 1 วัน ร้อยละ 96.1 ส่งผลทำให้ส่วนใหญ่ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 66.1 ซึ่งในจำนวนนี้ขาดรายได้ 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 33.0

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ เหยื่ออาชญากรรม ส่วนใหญ่ระบุว่ามีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 55.4 โดยหยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 45.8 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 6.2 ซึ่งทั้งหมดสูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 53.3 โดยทั้งหมดมีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น และต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ซึ่งทั้งหมดรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตามเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 โดยส่วนใหญ่หยุดงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 75.0 และมีผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและการหยุดงาน ร้อยละ 100.0

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 64.4 ซึ่งส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 82.8 โดยส่วนใหญ่ระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 62.1 ส่งผลทำให้ส่วนใหญ่ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 82.8 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 100.0

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่ามีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 17.2 โดยทั้งหมดหยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 100.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม สำหรับ เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจาก

อาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 77.8 ขณะที่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 22.2 โดยทั้งหมดมีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น มีอาการบาดเจ็บที่อวัยวะภายใน และมีอาการบาดเจ็บจากการถูกข่มขืน ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 และทั้งหมดต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ซึ่งรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0 มีการหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ โดยทั้งหมดหยุดงานมากกว่า 1 วัน และมีผลทำให้ทั้งหมดขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ

ทั้งนี้มีการหยุดงานโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 40.7 โดยต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ติดต่อกับศาล และอื่นๆ เช่น ติดต่อผู้ใหญ่บ้าน/การไฟฟ้า ทำบัตร/ATMใหม่ หาที่พักอาศัยใหม่ ติดตามหาทรัพย์สินคืน เป็นต้น ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 54.5 โดยทั้งหมดเสียเวลางานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 ส่งผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 54.5 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 100.0

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่ามีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 45.5 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดหยุดงานไม่เกิน 3 วัน และผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม โดยมีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น และทั้งหมดต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ซึ่งทั้งหมดรักษาพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ซึ่งทั้งหมดหยุดงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน และมีผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดขาด

รายได้จากอาการบาดเจ็บ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและการหยุดงาน ร้อยละ 100.0

ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดมีการหยุดงานโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยทั้งหมดต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเสียเวลางานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ส่งผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 100.00 ซึ่งทั้งหมดไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0

สำหรับผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้น พบว่า เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าสมาชิกในครัวเรือนของเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ และทั้งหมดไม่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมเกี่ยวกับความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่มีการหยุดงานในกรณีที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บ โดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 100.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า เหยื่ออาชญากรรมสูญเสียทรัพย์สินร้อยละ 23.7 ในจำนวนนี้ ส่วนใหญ่สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน มากกว่า 250,000 บาท ร้อยละ 86.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม กรณีเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 100.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า สูญเสียทรัพย์สินร้อยละ 15.7 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ตอบถึงจำนวนเงินที่สูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจเกี่ยวกับความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่มีการหยุดงานในกรณีที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บ โดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 100.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า สูญเสียทรัพย์สินร้อยละ 25.8 ในจำนวนนี้ทั้งหมดสูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน มากกว่า 250,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 41-50 ในภาคผนวก ข หน้า 571 – 573, 589 – 591, 607 – 609, 625 – 627, 643 – 645, 661 -663, 676 – 677, 691 – 693, 706 – 707 และ 721 - 723)

ตอนที่ 8
การดำเนินการเกี่ยวกับเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

8.1 การรายงานเหตุอาชญากรรม

การรายงานเหตุอาชญากรรม จำแนกออกเป็น 1. การรายงานเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 2. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุ 3. ผู้รายงานและวิธีการรายงาน 4. เหตุผลที่รายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 5. ความรวดเร็วในการตอบสนองต่อการได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และ 6. การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ

ผลการสำรวจ**ในภาพรวมของภาค 5** พบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 57.7 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 50.1 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ร้อยละ 74.0 ให้เหตุผลว่า เนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 40.1 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 63.8 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 63.4 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 76.2 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุภายใน 11- 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 22.9 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 81.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 60.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ถึงร้อยละ 51.9 ทั้งนี้เนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.7ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 37.9 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 70.3 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 61.7 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 76.2 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ ภายใน 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 22.9 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 82.3

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ร้อยละ 63.5 โดยส่วนใหญ่บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 68.1 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 69.9 เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดให้เหตุผลของการแจ้งคือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ ภายใน 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 23.1 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 81.2 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 33.0 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ถึงร้อยละ 43.1 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดร้อยละ 100.0 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ร้อยละ 64.4 โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 62.1และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 79.3 เหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลของการแจ้ง คือ เพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ มากกว่า 1 ชั่วโมงแต่ภายใน 1 วัน คิดเป็นร้อยละ 62.1 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ จับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 82.8 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 35.6 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า สามารถจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น ร้อยละ 78.6

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 74.7 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 92.4 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 25.3 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 80.3 และผู้แจ้งเหตุที่เกิดขึ้นทั้งหมดใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้งทั้งหมด คือ แจ้งเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 52.1 โดยเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 50.6 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.6 ให้

เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 47.8เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดย ส่วนใหญ่ผู้ประสบเหตุเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 82.1 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 72.0เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 75.3 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุภายในเวลา 11- 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 24.6 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 86.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 53.7 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 52.5 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ร้อยละ 61.4 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 46.2 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 85.6 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 71.7 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 76.7 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ ภายในเวลา 11- 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 26.3 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 87.9

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ร้อยละ 82.9 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 49.7 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 74.9 เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดให้เหตุของการแจ้งคือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มาที่เกิดเหตุ เนื่องจากเหตุผลอื่น เช่น ลงบันทึกประจำวันอย่างเดียว ไม่มีตำรวจอยู่ในโรงพัก เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 30.5 และส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 69.0 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 17.1 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น ร้อยละ 64.5

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 59.3 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น ร้อยละ 78.6 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 40.7 เท่านั้นที่

เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยบุคคลอื่นเป็นผู้แจ้งทั้งหมด ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การโทรศัพท์ไปแจ้ง ร้อยละ 54.5 แต่ไม่ปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลของการแจ้ง ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ มากกว่า 1 วัน คิดเป็นร้อยละ 54.5 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ร้อยละ 76.5 โดยเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 65.9อย่างไรก็ตาม มีเพียง ร้อยละ 23.5 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุทั้งหมดใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้ง ทั้งหมดคือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่าส่วนใหญ่ **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 60.4 โดยเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 49.9 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 79.4 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 36.4 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 51.9 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 57.9 เหตุผลของการแจ้ง คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 81.5 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ ภายในเวลา 11- 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 21.8 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 78.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 63.3 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 51.6 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 77.9 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 33.5 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 59.0 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 54.3เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 79.5 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึง

ที่เกิดเหตุ ภายในเวลา 11- 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 20.4 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 77.7

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ร้อยละ 59.3 โดยส่วนใหญ่บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 75.0 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 68.4 เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดให้เหตุผลของการแจ้ง คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ ภายในเวลา 11- 30 นาทีคิดเป็นร้อยละ 28.5 และส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 84.3 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 36.5 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 47.5 ทั้งนี้ในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ100.0 และเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดให้เหตุของการแจ้ง คือ เพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจและแจ้งเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุมากกว่า 1 ชั่วโมงแต่ภายใน 1 วัน คิดเป็นร้อยละ 100.0 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ทั้งหมดคือ จับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 74.2 โดยเหยื่ออาชญากรรม ทั้งหมดให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 25.8 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยบุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุทั้งหมดใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 แต่ไม่ปรากฏเหตุผลของการแจ้ง เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ และดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ (โปรดดูตารางที่ 51 - 56 ในภาคผนวก ข หน้า 733, 763 – 771, 799 – 801, 814 – 815, 829 – 831 และ 847 - 849)

8.2 การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจหลังจากรับแจ้งเหตุและไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุแล้ว

การดำเนินการหลังจากรับแจ้งเหตุและไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุแล้วต่อ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จำแนกออกเป็น 1.การจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ 2. การติดตามคดีที่เกิดขึ้น และ 3. การติดต่อจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจ**ในภาพรวม**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 88.4 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 69.2 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 83.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 89.9 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 69.6 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 84.8

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 71.5 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 59.8 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 66.9

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 72.7 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่ามีการจับกุมผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 53.3 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 73.3

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 98.3 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรม

ส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 96.7 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 96.7

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ รายงานว่าไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 85.6 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 62.6 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 85.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 85.9 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 63.2 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 87.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 78.1 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 43.6 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 61.6

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 72.7 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น คือร้อยละ 81.5 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 55.6

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 92.2 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 84.3 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 84.3

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจรายงานว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 89.8 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 72.5 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 82.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 92.2 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 73.1 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 83.6

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 70.3 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 63.5 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 68.1

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า หากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดรายงานว่า มีการจับกุมผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยร้อยละ 100.0 และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งหมด ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย คือ ร้อยละ 100.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดรายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 57- 58 และ 60 ในภาคผนวก ข หน้า 859, 868 – 869, 877 และ 886 -887)

8.3 การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ

การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ จำแนกออกเป็น 1. การดำเนินการยื่นฟ้อง 2. การติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจ 3. หน่วยงานที่ติดต่อขอความช่วยเหลือโดยเหยื่ออาชญากรรม 4. หน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

ผลการสำรวจ**ในภาพรวม**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 84.7 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 96.5 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 3.5 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 98.9 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน อบต. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ขนส่งอำเภอ กรมสารวัตรทหาร เป็นต้น ร้อยละ 72.0 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรมเช่นกัน ได้แก่ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 100.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 97.2 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.8 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน อบต. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค กรมสารวัตรทหาร การประปา เป็นต้น ร้อยละ 95.5 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 62.6 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 91.5 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 8.5 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ เช่น สำนักงานอัยการจังหวัด ศาล สำนักงานคุมประพฤติ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด คิดเป็นร้อยละ 100.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 88.9 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 11.1 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ นอกจากนี้ มีหน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ 100.0 โดยทั้งหมดเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 91.3 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 8.7 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ ขนส่งอำเภอ เป็นต้น ร้อยละ 61.9 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 95.5 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 97.3 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.7 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 95.5 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน การประปา กรมสารวัตรทหาร เป็นต้นร้อยละ 73.8 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรมเช่นกัน ได้แก่ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ คิดเป็นร้อยละ 100.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด คิดเป็นร้อยละ 100.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 97.9 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.1 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอ

ความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน การประปา กรมสารวัตรทหาร เป็นต้น ร้อยละ 82.5 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 97.2อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.8ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดยื่นฟ้องผู้กระทำผิด คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 81.5 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 18.5 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ นอกจากนี้มีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด คิดเป็นร้อยละ 100.0 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 58.8 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 41.2 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ ขนส่งอำเภอ เป็นต้น ร้อยละ 61.9

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 80.9 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 96.1 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 3.9 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุ

มีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน อบต. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เป็นต้น ร้อยละ 71.4 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 96.8 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 3.2 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน อบต. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด คิดเป็นร้อยละ 66.7 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 90.3 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 9.7 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ เช่น สำนักงานอัยการจังหวัด ศาล สำนักงานคุมประพฤติ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 59 - 62 ในภาคผนวก ข หน้า 877, 886 – 887, 898 – 899 และ 913 - 915)

8.4 ความต้องการในการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

ความต้องการในการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม จำแนกออกเป็น 1. ความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม และ 2. ความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม**ในภาพรวม** พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 82.1 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 17.9 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 67.3 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 62.9 มีเพียงร้อยละ 37.1 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมีหน่วยงานที่ต้องการ คือ องค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 53.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 82.0 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 18.0 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 67.2 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 67.9 มีเพียงร้อยละ 32.1 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมีหน่วยงานที่ต้องการ คือ องค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 87.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 84.0 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 16.0 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 85.1 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 62.6 โดยมีเรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการให้ตำรวจหรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 78.0 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 22.0 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ ทรัพย์สินคืน/ชดใช้ค่าเสียหาย คิดเป็นร้อยละ 92.5 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ

นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 76.3 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 23.7 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 69.5 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 88.4 มีเพียงร้อยละ 11.6 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมี เรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 100.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 75.9 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 24.1 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 70.6 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 83.7 มีเพียงร้อยละ 16.3 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมีเรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 76.3 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 23.7 เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด และให้ตำรวจสายตรวจขับรถมาตรวจตามซอย/จัดเวรยามเพื่อไม่ให้ก่อเหตุซ้ำอีก ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 46.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจหรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 92.2 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มี

การดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 7.8 เรื่องที่ต้องการทั้งหมด คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 85.1 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 14.9 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 65.4 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 54.2มีเพียงร้อยละ 45.8ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมีหน่วยงานที่ต้องการ คือ องค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 58.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 85.3 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 14.7 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 64.1 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 62.5 มีเพียงร้อยละ 37.5 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยทั้งหมดระบุหน่วยงานที่ต้องการ คือ องค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 85.7 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 14.3 เรื่องที่ต้องการทั้งหมดคือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 66.7 โดยมีเรื่องที่ต้องการ คือ การเร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมหรือไม่ไม่ปรากฏข้อมูล

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 74.2 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 25.8 เรื่องที่ต้องการทั้งหมด คือ ต้องการทรัพย์สินคืน/ชดใช้ค่าเสียหาย คิดเป็นร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมหรือไม่ไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตาราง 64-65 ในภาคผนวก ข หน้า 949 – 951 และ 967 - 969)

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในภาค 6

ตอนที่ 1
ภาพรวมของข้อมูลครัวเรือน

ภาพรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนระดับครัวเรือนในภาค 6 พ.ศ. 2550 ที่ได้จากการสำรวจโดยการใช้วิธีการนับจดและสรุปยอดข้อมูลของครัวเรือนเป็นรายชุมรุมอาคาร เช่น ลักษณะทั่วไปของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งสิ้นที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และจำนวนสมาชิกที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา โดยใช้แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1 (สอญ.1) นั้น ปรากฏว่า

ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในภาค 6 พ.ศ. 2550 ได้ข้อมูลสมบูรณ์ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้งสิ้น จำนวน 1,773,095 ครัวเรือน ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล จำนวน 320,957 ครัวเรือน และนอกเขตเทศบาล จำนวน 1,452,138 ครัวเรือน พบลักษณะสำคัญดังนี้ (โปรดดูตารางที่ 1 และ 2 ในภาคผนวก ข หน้า 6-8 และ 11)

1.1 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ครัวเรือนในภาค 6 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 58.7 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 35.8 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 5.0 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 6 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 59.8 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 33.8 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 5.7 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 6 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 58.4 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 36.2 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 4.9 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 7-9)

1.2 รายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ครัวเรือนในภาค 6 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 55.1 รองลงมา มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.1 และรายได้ 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 5.7 โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 7,625.69 บาท ต่ำสุด 200 บาท สูงสุด 500,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 6 มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน มีรายได้น้อยกว่า 5,001 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 39.0 รองลงมา มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.2 และรายได้ 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 9.7 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 11,492.48 บาท ต่ำสุด 200 บาท สูงสุด 500,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 6 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 58.6 รองลงมา มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.9 และ รายได้ 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 4.9 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 6,771.15 บาท ต่ำสุด 200 บาท สูงสุด 500,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value) (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 6-7 และ 9)

1.3 ประเภทของที่อยู่อาศัย

ครัวเรือนในภาค 6 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ร้อยละ 93.6 รองลงมาพักอาศัยอยู่ตึกแถว ร้อยละ 2.5 ห้องแถว ร้อยละ 2.4 ทาวน์เฮาส์ ร้อยละ 0.6 ห้องแบ่งเช่า 0.5อื่นๆ ได้แก่ สถานประกอบการอู่ซ่อมรถ ห้องแบ่งพักตลาด อบต. โดยไม่เสียค่าเช่า เป็นต้น ร้อยละ 0.2 และ หอพัก และห้องชุด มีสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 0.1 ตามลำดับ

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 6 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ร้อยละ 71.2 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในตึกแถว ร้อยละ 12.2 ห้องแถว ร้อยละ 9.5 ทาวน์เฮาส์ ร้อยละ 2.9 ห้องแบ่งเช่า ร้อยละ 2.4 ห้องชุดและอื่นๆ ได้แก่ สถานประกอบการอู่ซ่อมรถ ห้องแบ่งพักตลาด อบต. โดยไม่เสียค่าเช่า เป็นต้น มีสัดส่วนเท่ากัน ร้อยละ 0.6 หอพัก ร้อยละ 0.5 และเรือ แพ ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 6 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ร้อยละ 98.6 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในห้องแถว ร้อยละ 0.8 ตึกแถว ร้อยละ 0.3 ห้องแบ่งเช่าทาวน์เฮาส์ และอื่นๆ ได้แก่ เพิงพักชั่วคราว เป็นต้นมีสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 6 และ 8-9)

1.4 ลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัย

ครัวเรือนในภาค 6 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 75.6 รองลงมาคือ เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 20.2 เขตธุรกิจ ร้อยละ 3.5 เขตชุมชนแออัด ร้อยละ 0.4อื่นๆ ร้อยละ 0.2 และเขตอุตสาหกรรม ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 6 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 78.4 รองลงมา คือ เขตธุรกิจ ร้อยละ 17.0 เขตชุมชนแออัด ร้อยละ 2.1 เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 1.6อื่นๆ ร้อยละ 0.6 และเขตอุตสาหกรรม ร้อยละ 0.3 ตามลำดับ

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 6 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 75.0 รองลงมาคือ เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 24.3 เขตธุรกิจ ร้อยละ 0.5 และเขตอุตสาหกรรมและอื่นๆ สัดส่วนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 0.1 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 7-8 และ 10)

1.5 สมาชิกครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในภาค 6 ใน พ.ศ. 2550 มีจำนวนทั้งสิ้น 4,672,365 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 20,726 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.4 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 1,773,095 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 19,762 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.1

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 6 ใน พ.ศ. 2550 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 823,083 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 5,415 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 320,957 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 5,190 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.6

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 6 ใน พ.ศ. 2550 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 3,849,282 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 15,311 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.4 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 1,452,138 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรม เพียง 14,572 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.0 (โปรดดูตารางที่ 2 3และตารางที่ 5 ในภาคผนวก ข หน้า 1 – 2 และ 7)

ตอนที่ 2
ลักษณะอาชญากรรม

2.1 ประเภทอาชญากรรมและจำนวนครั้งที่เหยื่ออาชญากรรมประสบเหตุ

เมื่อศึกษา**ภาพรวม**ของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในภาค 6 ตามการรายงานของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2550 เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 20,726 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.5 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 4.5 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.0 ตามลำดับ ทั้งนี้อาชญากรรมทางเพศ มีน้อยมาก คือ 9 ราย คิดเป็น ร้อยละ0.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนในภาค 6 พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2550 เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ซึ่งตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**มีจำนวน 5,415 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.7 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 6.4 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.7 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่อยู่**นอกเขตเทศบาล**มีจำนวน 15,311 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.5 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 3.8 และอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 0.8 ตามลำดับ ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏข้อมูล

ขณะเดียวกันใน**ภาพรวม**ในภาค 6 เหยื่ออาชญากรรมทั้ง 20,726 ราย นั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 30,396 ครั้ง ที่มากที่สุดคือตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 94.9 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 4.2 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 0.8 ตามลำดับ ส่วนอาชญากรรมทางเพศเกิดขึ้นน้อยมาก คือ 9 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 0.0 เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ซึ่งมี 5,415 รายนั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 8,353 ครั้ง ที่มากที่สุดคือตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 90.6 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 7.7 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.6 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ซึ่งมี 15,311 รายนั้น ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 22,043 ครั้ง ที่มากที่สุดคือตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 96.6 รองลงมาตกเป็นเหยื่อ

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 2.9 และอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตารางที่ 6ในภาคผนวก ข หน้า 48)

2.2 ลักษณะการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม: จำนวนครั้งและประเภทอาชญากรรม

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนครั้งในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในภาค 6 พบว่า มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวนระหว่าง 1-4 ครั้ง ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียวจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 81.3 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 18.7 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.0 ซ้ำ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.6 และ ซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 5.1 ซึ่งเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียวเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 78.1 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 21.9 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.3 ซ้ำ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.8 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 5.8 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียวจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 82.5 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 17.5 ในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.8 ซ้ำ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.8 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.9 (โปรดดูตารางที่ 7 ในภาคผนวก ข หน้า 53)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทอาชญากรรมที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้งในภาค 6 พบว่า ใน**ภาพรวม**ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว คิดเป็นร้อยละ 81.4 และมีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 18.6 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำมากที่สุด ร้อยละ 19.0 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำร้อยละ 13.5 และอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำ ร้อยละ 10.1 ส่วนอาชญากรรมทางเพศ มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว คิดเป็นร้อยละ 78.1 และมีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 21.9 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทต่อทรัพย์สินซ้ำร้อยละ 21.6 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายร้อยละ 26.7 และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำ ร้อยละ 22.6 ตามลำดับ โดยอาชญากรรมทางเพศ มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 100.0 ในส่วนของเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว คิดเป็นร้อยละ 82.5 โดย

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 100.0 ขณะที่ผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 17.5 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทต่อทรัพย์สินซ้ำร้อยละ 18.1 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำ ร้อยละ 5.5 (โปรดดูตารางที่ 8 ในภาคผนวก ข หน้า 59)

2.3 ลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง

การสำรวจข้อมูลครั้งนี้ในภาค 6 พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่ง**ในภาพรวม** พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 18.6 และในจำนวนนี้มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 16.8 มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 76.6 และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมอีกร้อยละ 69.9 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 30.1 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุมและตักเตือน/ผู้กระทำผิดตกลงกันได้ ร้อยละ 80.9 ผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 10.6 และเปลี่ยนสถานที่เก็บทรัพย์สิน/ป้องกันดีแล้ว/เปลี่ยนเป็นของใช้อื่นแทน ร้อยละ 3.7

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 15.3 และร้อยละ 76.5 ตามลำดับ เหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมอีกร้อยละ 70.7 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 29.3 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุมและตักเตือน/ผู้กระทำผิดตกลงกันได้ ร้อยละ 82.3 ผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 11.4 และเปลี่ยนสถานที่เก็บทรัพย์สิน/ป้องกันดีแล้ว/เปลี่ยนเป็นของใช้อื่นแทน ร้อยละ 2.1

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นและมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 56.8 และร้อยละ 77.6 ตามลำดับ เหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมอีกร้อยละ 54.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 45.6 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุมและตักเตือน/ผู้กระทำผิดตกลงกันได้ ร้อยละ 71.9 และเปลี่ยนสถานที่เก็บทรัพย์สิน/ป้องกันดีแล้ว/เปลี่ยนเป็นของใช้

อื่นแทน ร้อยละ 28.1 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 38.1 ส่วนใหญ่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 81.0 เหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมอีก ร้อยละ 52.9 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกครึ่งหนึ่งคาดว่าจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก ร้อยละ 47.1 โดยทั้งหมดให้เหตุผลว่าเพราะตำรวจอยู่เวรตรวจตรา ร้อยละ 100.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่า เกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆมากกว่า 1 ครั้ง)

ส่วนกรณีอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏข้อมูล

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมในภาค 6 พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 21.9 และในจำนวนนี้มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 21.0 มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 79.8 และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 74.7 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 25.3 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุมและตักเตือน/ผู้กระทำผิดตกลงกันได้ คิดเป็นร้อยละ 66.7 และเปลี่ยนสถานที่เก็บทรัพย์สิน/ป้องกันดีแล้ว/เปลี่ยนเป็นของใช้อื่นแทน ร้อยละ 14.0

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 15.8 และร้อยละ 80.9 ตามลำดับ และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมอีกร้อยละ 75.3 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 24.7 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าผู้กระทำผิดถูกจับกุมและตักเตือน/ผู้กระทำผิดตกลงกันได้ ร้อยละ 72.9 และ เปลี่ยนสถานที่เก็บทรัพย์สิน/ป้องกันดีแล้ว/เปลี่ยนเป็นของใช้อื่นแทน ร้อยละ 8.6 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นและมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มากถึงร้อยละ 76.3 และร้อยละ 69.9 ตามลำดับ และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมอีกร้อยละ 73.1 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 26.9 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะเปลี่ยนสถานที่เก็บทรัพย์สิน/

ป้องกันดีแล้ว/เปลี่ยนเป็นของใช้อื่นแทน ร้อยละ 64.0 และผู้กระทำผิดถูกจับกุมและตักเตือน/ผู้กระทำผิดตกลงกันได้ ร้อยละ 36.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมากถึง ร้อยละ 38.1 มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือส่วนใหญ่มีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 81.0 และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมอีก ร้อยละ 52.9 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก ร้อยละ 47.1 โดยทั้งหมดให้เหตุผลว่าเพราะตำรวจอยู่เวรตรวจตรา ร้อยละ 100.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 17.5 และในจำนวนนี้มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 14.9 มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 75.2 และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ร้อยละ 67.7 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 32.3 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุมและตักเตือน/ผู้กระทำผิดตกลงกันได้ ร้อยละ 86.0 และผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 14.0

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น มากถึงร้อยละ 15.1 และร้อยละ 74.8 ตามลำดับ และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมอีก ร้อยละ 68.8 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 31.2 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุมและตักเตือน/ผู้กระทำผิดตกลงกันได้ ร้อยละ 85.3 และผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 14.7 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่ามีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 ขณะที่ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่ามีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคาดว่าจะไม่ประสบเหตุอาชญากรรมเช่นนั้นอีก ร้อยละ 100.0 โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุมและตักเตือน/ผู้กระทำผิดตกลงกันได้ร้อยละ 100.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

ทั้งนี้ ไม่ปรากฏข้อมูลลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง ในอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ นอกเขตเทศบาล (โปรดดูตารางที่ 8 - 11 ในภาคผนวก ข หน้า 59, 65, 71 และ 85-87)

ตอนที่ 3
ลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม

3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อศึกษาว่าผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในภาค 6 ในรอบปี พ.ศ. 2550 มีลักษณะอย่างไร พบว่า เหยื่ออาชญากรรมมีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี มากที่สุดคือ ร้อยละ 32.0 โดยมีอายุเฉลี่ย 46.3ปี อนึ่ง การสำรวจครั้งนี้ได้กำหนดแบ่งกลุ่มข้อมูลอายุที่ให้ความสำคัญกับกลุ่มเยาวชน โดยจัดกลุ่มเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี แยกออกมาอีก 1 กลุ่ม เพื่ออนุวัตรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 ซึ่งพบว่าเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 322 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.6 และพบว่า กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 4,087 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.7

ลักษณะอื่นๆ ที่สำคัญๆ พบว่า**ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นเพศชาย ร้อยละ 52.1** มีสัญชาติไทยร้อยละ 99.9 เชื้อชาติไทย ร้อยละ 99.5 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.2 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 62.9 เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 37.0 นอกจากเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป/กรรมกรเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 37.2 และเหยื่ออาชญากรรมทางเพศทั้งหมดเป็นนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 100.0 ส่วนอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ นั้นมีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 59.6 นอกจากนี้ ร้อยละ 74.6 ของเหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.6 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 65.5 เป็นผู้อาศัย ร้อยละ 24.9 และผู้เช่า ร้อยละ 9.6ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 64.9 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของกลุ่มเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**มีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี มากที่สุดร้อยละ 28.3 อายุเฉลี่ย 42.8 ปี เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7 กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 799 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.8 **เหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 50.2 เป็นเพศชาย** มีสัญชาติไทย ร้อยละ 99.6 เชื้อชาติไทย ร้อยละ 99.3 นับถือศาสนาพุทธ ถึงร้อยละ 98.3 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 40.2 และร้อยละ 17.2 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 57.9 นอกจากผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศทั้งหมด ร้อยละ 100.0 เป็นนักเรียน/นักศึกษา ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 65.0 มีรายได้เฉลี่ย

5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.4 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 47.8 ผู้เช่า ร้อยละ 29.9 และ ผู้อยู่อาศัย ร้อยละ 22.1 ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 62.4 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี ถึงร้อยละ 33.3 อายุเฉลี่ย 47.5 ปี และมีเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 232 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.5 กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 3,288 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.5 **เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 52.8** โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดมีสัญชาติไทย ร้อยละ 100.0 และส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย ร้อยละ 99.6 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.6 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 70.9 และร้อยละ 4.5 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 47.5 นอกจากเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ซึ่งส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป/กรรมกร ร้อยละ 54.8 สำหรับอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดมีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 100.0 ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏข้อมูล ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 78.0 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.2 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 71.6 เป็นผู้อยู่อาศัย ร้อยละ 25.9 และเป็นผู้เช่า ร้อยละ 2.5 ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 65.8 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน (โปรดดูตารางที่ 12 ในภาคผนวก ข หน้า 159 - 175)

3.2 ลักษณะที่อยู่อาศัยและสภาพชุมชนของเหยื่ออาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมทุกประเภทในภาค 6 ร้อยละ 86.4 มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” ร้อยละ 75.7 ตั้งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตเกษตรกรรม ร้อยละ 16.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” (ร้อยละ 55.7) ซึ่งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 69.5) รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตธุรกิจ (ร้อยละ 25.3) ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” (ร้อยละ 97.3) ซึ่งอยู่ในที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 77.9) รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตเกษตรกรรม (ร้อยละ 21.4) (โปรดดูตารางที่ 13 ในภาคผนวก ข หน้า 209-212)

3.3 ลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อพิจารณาลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรมในภาค 6 พบว่า ส่วนใหญ่ ที่พักอาศัยเหล่านั้นบุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 88.7) เนื่องจากไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 78.5) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 75.2)

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ที่อยู่อาศัยเหล่านั้น บุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 82.2) เนื่องจากไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 65.7) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 55.9) ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ที่อยู่อาศัยเหล่านั้น บุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 91.0) เพราะไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 82.5) ไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 82.1) (โปรดดูตารางที่ 14 ในภาคผนวก ข หน้า 233 - 236)

3.4 ระยะเวลาที่พักอาศัยและการย้ายถิ่น

เมื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยจากการย้ายถิ่นและระยะเวลาที่พักอาศัย พบว่า เหยื่ออาชญากรรมในภาค 6 ส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 88.7 และจำนวนมากที่สุดร้อยละ 41.4 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ไม่ได้ย้ายที่อยู่ในระยะเวลา 5 ปี

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะของบ้านเรือนพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านพักอาศัยอยู่**ในเขตเทศบาล**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 78.4 และครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 50.2 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ไม่ได้ย้ายที่อยู่ในระยะเวลา 5 ปี ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านพักอาศัยอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 92.3 อย่างไรก็ตาม จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.6 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ที่เคยย้ายที่อยู่อาศัยในระยะเวลา 5 ปี มาแล้ว 1 ครั้ง โดยย้ายมาจากที่อื่น (ร้อยละ 75.1) (โปรดดูตารางที่ 15 ในภาคผนวก ข หน้า 265 - 270)

ตอนที่ 4
ลักษณะของผู้กระทำผิด

4.1 เหยื่ออาชญากรรมกับการพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตัวเอง

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 6 ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.4 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งยอมรับว่าตนเป็นผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 13.6 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน มีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองร้อยละ 10.7 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 75.4 อาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.2 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 17.8 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน มีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองร้อยละ 12.5 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 90.8 อาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.8 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 12.2 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน มีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองร้อยละ 10.0 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 66.2 ส่วนอาชญากรรมอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏข้อมูลกรณีนอกเขตเทศบาล (โปรดดูตารางที่ 16 ในภาคผนวก ข หน้า 283)

4.2 การเคยก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดต่อเหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือน

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 6 ที่เคยประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 67.4 ขณะที่มีเพียงร้อยละ 15.1 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้กระทำความผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 13.3 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 19.4 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 69.2 มีเพียงร้อยละ 16.1 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำความผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 7.4 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 30.7 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 66.4 มีเพียงร้อยละ 14.6 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้กระทำความผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 15.8 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 10.2 ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏข้อมูลกรณีนอกเขตเทศบาล (โปรดดูตารางที่ 17 ในภาคผนวก ข หน้า 289)

4.3 <u>จำนวนผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุและประเภทอาชญากรรม</u>

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 6 ที่พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเองรายงานว่าส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน ร้อยละ 49.0 และมีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว ร้อยละ 48.1 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า ที่มีผู้กระทำผิดก่อเหตุมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 43.1 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 67.0 ส่วนอาชญากรรมทางเพศ ไม่ปรากฏข้อมูลผู้กระทำผิด ร่วมกันก่อเหตุ

ส่วนกรณีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว พบว่า มีผู้กระทำผิดก่อเหตุในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 53.5 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 31.4 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเองรายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุ ร้อยละ 55.5 มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว และมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน ร้อยละ 39.7 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 60.1 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 45.3 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0

ส่วนกรณีที่มีผู้กระทำผิดมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน พบว่า มีผู้กระทำผิดก่อเหตุในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 34.5 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 51.3

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเองรายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุ ร้อยละ 53.7 มีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน และมีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว ร้อยละ 44.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 1.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า มีผู้กระทำผิดมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 46.8 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 79.9 ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏข้อมูลกรณี ผู้กระทำผิดมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน

ส่วนกรณีที่มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว พบว่า มีผู้กระทำผิดก่อเหตุในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 50.7 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 20.1 ส่วนอาชญากรรมทางเพศ ไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตารางที่ 18 ในภาคผนวก ข หน้า 295)

4.4 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ในภาพรวม เหยื่ออาชญากรรมในภาค 6 ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 77.9 จำนวนมากที่สุด อายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.9 และไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 59.0 ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 53.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 78.1 จำนวนมากที่สุด อายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.7 จำนวนมากที่สุดไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 67.8 และส่วนใหญ่ไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 59.3

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 75.8 จำนวนมากที่สุด อายุมากกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.1 ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง

ร้อยละ 79.7 แต่ส่วนใหญ่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 67.1

กรณีอาชญากรรมทางเพศ ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 ทั้งหมดอายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 100.0 ทั้งหมดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 100.0 และทั้งหมดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 76.0 อายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.1 ส่วนมากไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 48.9 และจำนวนมากที่สุดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 48.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 70.5 จำนวนมากที่สุดอายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.3 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 57.7 และส่วนใหญ่ไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 52.5

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 89.0 มีอายุมากกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 60.4 ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 69.5 แต่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 50.6

กรณีอาชญากรรมทางเพศ ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 อายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 100.0 ทั้งหมดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 100.0 และไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 100.0

เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม ในภาพรวม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 79.1 จำนวนมากที่สุด อายุต่ำกว่า 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.9 ส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 66.6 และไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 57.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 82.1 จำนวนมากที่สุดอายุต่ำกว่า 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.6 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 73.1 และส่วนใหญ่ไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 62.9

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผู้กระทำผิดครึ่งหนึ่งเป็นเพศหญิง ร้อยละ 50.6 อายุมากกว่า 35 ปี ร้อยละ 50.6 ทั้งหมดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 100.0 แต่ทั้งหมดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 19 ในภาคผนวก ข หน้า 313-316)

4.5 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ในภาพรวม เหยื่ออาชญากรรมในภาค 6 ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 76.6 จำนวนมากที่สุด อายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.7 ส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 57.4 อีกทั้งจำนวนมากที่สุด ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 38.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 68.4 จำนวนมากที่สุดอายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.2 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมืองร้อยละ 68.8 และจำนวนมากที่สุดไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 43.8

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 92.3 ส่วนใหญ่อายุต่ำกว่า 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.2 ผู้กระทำผิดกว่าครึ่งหนึ่งเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง คือ ร้อยละ 51.0 และส่วนใหญ่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 54.8

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 85.1 จำนวนมากที่สุดอายุ 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.5 ส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 62.5 และเหยื่อ

อาชญากรรม จำนวนมากที่สุดไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 40.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 73.8 จำนวนมากที่สุดอายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.6 ส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 86.4 ส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 53.3

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 จำนวนมากที่สุด อายุ 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.3 เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดระบุว่าผู้กระทำผิด เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 48.8 และส่วนใหญ่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 62.3

เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม ในภาพรวม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 73.3 จำนวนมากที่สุด อายุต่ำกว่า 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.1 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 55.4 และจำนวนมากที่สุดไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 38.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 66.7 จำนวนมากที่สุดอายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.4 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 63.3 และจำนวนมากที่สุดไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 40.9

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 88.3 ส่วนใหญ่อายุต่ำกว่า 18 ปีคิดเป็นร้อยละ 69.1 ผู้กระทำผิดกว่าครึ่งหนึ่งเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 52.1 และเหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่งระบุว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 50.8 (โปรดดูตารางที่ 20 ในภาคผนวก ข หน้า 337-340)

4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับผู้กระทำผิด

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ในภาพรวมภาค 6 เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนที่ไม่รู้จัก มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 49.0 ขณะที่ร้อยละ 16.3 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 69.2 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง และไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 51.6 ขณะที่ร้อยละ 20.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 64.4

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นบุตร หรือบุตรบุญธรรม มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 29.9 ขณะที่ร้อยละ 16.5 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนหรือเพื่อนเก่า และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 92.6

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนอื่นที่เคยพบเห็นหรือรู้จักเพียงผิวเผิน ร้อยละ100.0 และทั้งหมดเหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 45.8 ขณะที่ร้อยละ 14.2 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ ลูกค้า และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 77.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 56.5 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 22.3 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ ลูกค้า และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 73.0

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคู่สมรส ร้อยละ 24.0 ขณะที่ร้อยละ 19.5 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นบุตร หรือบุตรบุญธรรม และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 89.0

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนอื่นที่เคยพบเห็นหรือรู้จักผิวเผิน ร้อยละ 100.0 และสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 51.2 ขณะที่ร้อยละ 24.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 63.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 49.0 ขณะที่ร้อยละ 31.0 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 59.9

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน ร้อยละ 42.9 ขณะที่ร้อยละ 15.3 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 66.1 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง และไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 51.0 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 16.5 ระบุว่าไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 57.0

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า รู้จักผู้กระทำผิดบางคนเพียงผิวเผิน ร้อยละ 41.0 ขณะที่ร้อยละ 27.7 ระบุว่า ไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 83.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 68.6 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 16.8 ระบุว่าบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 55.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 74.9 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 8.4 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และจำนวนมากที่สุดเหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 43.4

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 60.5 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 28.4 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 71.6

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน ร้อยละ 33.4 ขณะที่ร้อยละ 16.8 ระบุว่าไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 70.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 43.6 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดทั้งหมดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 20.2 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 61.3

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ร้อยละ 47.6 ขณะที่ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นญาติ ร้อยละ 13.4 และส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 89.6 (โปรดดูตารางที่ 21 - 22 ในภาคผนวก ข หน้า 365 – 369 และ 387 – 389)

ตอนที่ 5
เวลาและสถานที่เกิดเหตุ

5.1 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุกับประเภทอาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 6 รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา มากที่สุดถึงร้อยละ 18.3 และรองลงมา เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 24.01-03.00 น. คิดเป็นร้อยละ 14.9

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา คิดเป็นร้อยละ 18.9 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 21.01 - 24.00 น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.7 ขณะที่อาชญากรรมทางเพศทั้งหมดเกิดเหตุในกลางคืนในช่วงเวลาระหว่าง 18.01-21.00 น. ร้อยละ 100.0 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ ร้อยละ 63.5

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในเวลา 24.01-03.00 น. มากที่สุดถึงร้อยละ 18.0 และรองลงมาเกิดเหตุในเวลากลางคืน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา คิดเป็นร้อยละ 14.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 24.01-03.00 น.มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.7 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 18.01-21.00 น.มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.5 ขณะที่อาชญากรรมทางเพศทั้งหมดเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 18.01-21.00 น. ร้อยละ 100.0 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำนวนมากที่สุดในเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา ร้อยละ 25.8

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในเวลากลางคืน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา มากที่สุดถึงร้อยละ 19.6 และรองลงมาเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 24.01-03.00 น. คิดเป็นร้อยละ 13.8

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในกลางคืน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา คิดเป็นร้อยละ 20.1 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 21.01-24.00น.มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.1 และอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 27 ในภาคผนวก ข หน้า 467 - 468)

5.2 สถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม

จากการศึกษารายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมทั้งหมดในภาค 6 พบว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 74.9 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 13.5 และเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 8.8 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่ต่างเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 77.3 ร้อยละ 100.0 และร้อยละ 63.0 ตามลำดับ สำหรับอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย จำนวนมากที่สุดเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 37.3

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 80.3 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 10.5 และเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 6.6 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่ต่างเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 82.1 ร้อยละ 50.9 ร้อยละ 100.0 และร้อยละ 91.4 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมาสถานประกอบการ ร้อยละ 14.6 และเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 9.5 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน จำนวนมากที่สุดเกิดขึ้นบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 75.7 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย จำนวนมากที่สุดเกิดขึ้นบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 43.8 และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำนวนมากที่สุดเกิดขึ้นบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 60.0 (โปรดดูตารางที่ 28 ในภาคผนวก ข หน้า 507 - 515)

ตอนที่ 6
พฤติการณ์แห่งคดี

6.1 ภาพรวมพฤติการณ์แห่งคดี

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 6 รายงานว่า ตนได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิดด้วยความรุนแรงและไม่รุนแรงในลักษณะต่างๆ ระบุช่วงเวลา และผลจากการตอบโต้ผู้กระทำผิด รวมทั้งกล่าวถึงผู้ที่ใช้ความรุนแรงเป็นคนแรกในเหตุการณ์ คือ **ในภาพรวม**เหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 42.4 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 57.5 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดตกใจ และหนีไป เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 40.2 อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 53.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 57.2 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 77.2 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถปกป้องทรัพย์สิน ร้อยละ 51.1 อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 75.5

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยได้ทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ตบตี ต่อย ผลัก ร้อยละ 58.3 ส่วนใหญ่ตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 77.9 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมสามารถหลีกเลี่ยงหรือลดการบาดเจ็บ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 34.0 อย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 89.6

อาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยได้หลบหนี หรือพยายามหลบหนี ร้อยละ 100.0 และมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้ แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 ผลจากการตอบโต้ ทั้งหมดทำให้ผู้กระทำผิดสามารถหลบหนีไปได้ ร้อยละ

100.0 อย่างไรก็ตาม เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** เหยื่ออาชญากรรมเป็นจำนวนมากที่สุด ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ คือ ร้อยละ 31.6 เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด มีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ คือ ร้อยละ 49.6 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 33.0 และส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 58.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 52.1 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 82.6 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถปกป้องทรัพย์สิน ร้อยละ 56.8 และส่วนใหญ่ไม่มีใครใช้ความรุนแรง หรือข่มขู่ว่าใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 71.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยดิ้นรน ขัดขืน เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 42.1 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้าย และได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 61.4 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดสามารถหลีกเลี่ยงหรือลดการบาดเจ็บเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 44.5 และส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 96.1

อาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยหลบหนี หรือพยายามหลบหนี ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้ แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดทั้งหมดสามารถหลบหนีได้ คือ ร้อยละ 100.0 และผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** เหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 47.9 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 61.5 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิด

ตกใจและหนีไปได้ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 48.6 และส่วนใหญ่ไม่มีใครใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 62.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 58.8 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 75.5 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ตกใจและหนีไปได้ คือ ร้อยละ 55.3 และส่วนใหญ่ไม่มีใครใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 76.9

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ตบตี ต่อย ผลัก ร้อยละ 82.6 ทั้งหมดตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้าย และได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้ ร้อยละ 35.8 และส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดเป็นคนแรกที่ใช้ความรุนแรงหรือข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 81.1 (โปรดดูตารางที่ 23 ในภาคผนวก ข หน้า 413 – 417 และตารางที่ 24 หน้า 431-432 ตารางที่ 25 หน้า 447-449)

6.2 อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินจำแนกออกเป็นกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 1. ถูกขโมย หรือพยายามขโมย 2. ถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง 3. ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย และ4. มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์

ผลการสำรวจอาชญากรรมต่อทรัพย์สินในภาค 6 ภาพรวมพบว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) คิดเป็นร้อยละ 83.3 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง คิดเป็นร้อยละ 12.5 การถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 2.4 และ มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือ

พยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) คิดเป็นร้อยละ 80.7รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง คิดเป็นร้อยละ 15.0 การถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 2.9 และมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) คิดเป็นร้อยละ 84.1 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง คิดเป็นร้อยละ 11.6 ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 2.3 และมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 29 ในภาคผนวก ข หน้า 527-528)

เมื่อพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของการประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

กรณีถูกขโมย หรือพยายามขโมย ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินในภาค 6 เกือบทั้งหมดระบุว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 95.0 มีเพียงร้อยละ 5.0 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น

ทั้งนี้ ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 34.8 รองลงมา คือ เป็นเครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 27.9 และเครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 15.1 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 96.7 มีเพียงร้อยละ 3.3 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้ ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 48.2 รองลงมา คือ เครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 15.0 และเครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 13.4 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 94.5 มีเพียงร้อยละ 5.5 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้ ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็น เครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 32.8 รองลงมา คือ ทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 30.4 และเครื่องใช้ภายในบ้าน 15.2 และตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 30 ในภาคผนวก ข หน้า 532-534)

กรณีถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะคิดเป็นร้อยละ 89.2 มีเพียงร้อยละ 10.8 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน้ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดยส่วนใหญ่สามอันดับแรกเหยื่ออาชญากรรมถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมา ยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซค์ ร้อยละ 33.5 และน้ำมันเชื้อเพลิงจากภายในรถ ร้อยละ 3.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าส่วนใหญ่ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะคิดเป็นร้อยละ 95.9 มีเพียงร้อยละ 4.1 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน้ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดยส่วนใหญ่สามอันดับแรกเหยื่ออาชญากรรมถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ คิดเป็นร้อยละ 51.1 รองลงมา ถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซค์ ร้อยละ 37.3 และน้ำมันเชื้อเพลิงจากภายในรถ ร้อยละ 9.1

ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าส่วนใหญ่ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะคิดเป็นร้อยละ 86.3 มีเพียงร้อยละ 13.7 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน้ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดยส่วนใหญ่สามอันดับแรกเหยื่ออาชญากรรมถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงมา ถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซค์ ร้อยละ 31.7 และอื่นๆ เช่น โน้ตบุ๊ค กระเป๋า เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค สุรา เป็นต้น ร้อยละ 2.3 (โปรดดูตารางที่ 32 ในภาคผนวก ข หน้า 538 - 539)

กรณีถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ร้อยละ 60.5 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 39.5 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกทั้งหมดคือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 100.0 รองลงมามีผู้พยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 2.8 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่ถูกบุกรุกทั้งหมดคือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 100.0 รองลงมาถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 3.2

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ระบุว่ามีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ร้อยละ 75.4 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 24.6 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกทั้งหมดคือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 100.0 รองลงมามีผู้พยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ

โรงเก็บของ ร้อยละ 7.5 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่ถูกบุกรุกทั้งหมดคือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 100.0 รองลงมาถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 17.1

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่า มีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ร้อยละ 54.1 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 45.9 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่ถูกบุกรุกและมีผู้พยายามบุกรุกทั้งหมดคือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 31 ในภาคผนวก ข หน้า 535 - 537)

กรณีมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือ หน้าต่าง/ประตูบ้าน/กระจก ร้อยละ 42.7 รองลงมา คือ สัตว์เลี้ยง/ปศุสัตว์ ร้อยละ 35.0 และอื่นๆ เช่น สินค้า/อุปกรณ์โทรศัพท์/ตู้เพลง/ป้ายโฆษณา/มาตรวัดไฟฟ้าแตกเสียหาย เป็นต้น ร้อยละ 10.7 ตามลำดับ ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ ได้แก่ สัตว์บาดเจ็บเสียหาย หรือตาย ร้อยละ 35.0 หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 31.4 และรอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสี กำแพงทำสิ่งสกปรก ร้อยละ 17.8 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือหน้าต่าง/ประตูบ้าน/กระจก ร้อยละ 52.2 รองลงมา เฟอร์นิเจอร์ รวมถึงอุปกรณ์เครื่องใช้อื่นๆ ในครัวเรือน ร้อยละ 35.8 และสนามหน้า ต้นไม้ พุ่มไม้ รั้วบ้าน ร้อยละ 14.9 ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ได้แก่ หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 67.2 รองลงมา ทรัพย์สินมีรอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพง ทำสิ่งสกปรก ร้อยละ 19.4 และถูกเพลิงไหม้ ร่องรอยจากการถูกเพลิงไหม้ โดนความร้อนหรือโดนระเบิด ร้อยละ 14.9 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือสัตว์เลี้ยง/ปศุสัตว์ ร้อยละ 40.8 รองลงมา คือ หน้าต่าง/ประตูบ้าน/กระจก เฟอร์นิเจอร์ รวมถึงอุปกรณ์เครื่องใช้อื่นๆ ในครัวเรือน ร้อยละ 40.4 และทรัพย์สินอื่นๆ เช่น สินค้า/อุปกรณ์โทรศัพท์/ตู้เพลง/ป้ายโฆษณา/มาตรวัดไฟฟ้าแตกเสียหาย เป็นต้น ร้อยละ 12.5 ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ได้แก่ สัตว์บาดเจ็บเสียหายหรือตาย ร้อยละ 40.8 รองลงมา คือ หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 23.0 และทรัพย์สินอื่นๆ เช่น สินค้า/อุปกรณ์โทรศัพท์/ตู้เพลง/ป้ายโฆษณา/มาตรวัดไฟฟ้า แตกเสียหาย เป็นต้น ร้อยละ 18.8 (โปรดดูตารางที่ 33 ในภาคผนวก ข หน้า 540 - 542)

6.3 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย

ลักษณะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย จำแนกออกเป็นกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 1. ทำร้ายร่างกาย 2. พยายามทำร้ายร่างกาย 3. คุกคาม/ลอบติดตาม/เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี และ 4. ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือฆ่า

ผลการสำรวจอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายในภาค 6 ภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่เป็นการที่เหยื่อถูกทำร้ายร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 76.8 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 73.1) รองลงมา คือ แทง ปาด กรีด ตัดด้วยมีด หรือของมีคมและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 16.8) และอื่นๆ (ร้อยละ 10.5) ตามลำดับ กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 10.1 นั้น ส่วนใหญ่ เป็นการทำร้ายร่างกายในลักษณะ ตบตี ต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 59.6 รองลงมา ยิง แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 22.3) และขว้างปาสิ่งของใส่แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 16.0) กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี มีจำนวนร้อยละ 3.8 กรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า มีจำนวนร้อยละ 12.2

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** พบว่าส่วนใหญ่เป็นการที่เหยื่อถูกทำร้ายร่างกายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.6 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บมากที่สุด (ร้อยละ 90.7) รองลงมา คือ แทง ปาด กรีด ตัดด้วยมีด หรือของมีคมและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 8.1) และยิง และได้รับบาดเจ็บ และถูกขว้างปาสิ่งของใส่ และได้รับบาดเจ็บ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 4.1 กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 10.9 นั้นส่วนใหญ่ เป็นการทำร้ายร่างกายในลักษณะยิง แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 55.3) รองลงมา ขว้างปาสิ่งของใส่ แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 39.5) และ ถูกแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม และไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 7.9) กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี มีจำนวนร้อยละ 10.1 กรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า มีจำนวนร้อยละ 15.8

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** พบว่าส่วนใหญ่เป็นการที่เหยื่อถูกทำร้ายร่างกายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.4 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บมากที่สุด (ร้อยละ 62.3) รองลงมา แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 22.1) และถูกทำร้ายร่างกายในลักษณะอื่นๆ (ร้อยละ 15.6) กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย (ร้อยละ 9.7) นั้น ทั้งหมดเป็นการทำร้ายร่างกายในลักษณะ ตบตี ต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 100.0) กรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า มีจำนวนร้อยละ 10.0 (โปรดดูตารางที่ 34 ในภาคผนวก ข หน้า 543-545)

เกี่ยวกับการใช้อาวุธของผู้กระทำผิด ในอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ในภาค 6 ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 62.0 ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 33.8 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 4.2 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นมีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 62.4 รองลงมา ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 40.1 และปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ร้อยละ 24.5 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 58.0 ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 41.4 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 0.6 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นมีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 68.1 รองลงมา เป็นปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ร้อยละ 53.5 และของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 36.8 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้นผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 64.3 ใช้อาวุธ ร้อยละ 29.3 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 6.4 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุด เป็นมีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 57.6 รองลงมาเป็นของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 42.9 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 35 ในภาคผนวก ข หน้า 546 - 547)

6.4 อาชญากรรมทางเพศ

ลักษณะอาชญากรรมทางเพศ จำแนกออกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้ 1. ข่มขู่ คุกคามด้วยวาจาว่าจะข่มขืนกระทำชำเรา 2. พยายามที่จะกระทำอนาจาร/พยายามล่วงเกินทางเพศ 3. กระทำอนาจาร/ล่วงเกินทางเพศ 4. พยายามที่จะข่มขืนกระทำชำเรา 5. ข่มขืนกระทำชำเรา และ 6. ข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะโทรมหญิง

ผลการสำรวจภาพรวมพบว่า อาชญากรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในภาค 6 เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดถูกข่มขู่ คุกคามด้วยวาจา ว่าจะข่มขืนกระทำชำเรา คิดเป็นร้อยละ 100.0 ซึ่งเหตุที่เกิดขึ้นทั้งหมดไม่ใช้อาวุธ (ร้อยละ 100.0) ลักษณะ**ทั้งหมดเกิดขึ้นกับเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล** เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดถูกข่มขู่ คุกคามด้วยวาจา ว่าจะข่มขืนกระทำชำเรา คิดเป็นร้อยละ 100.0 ซึ่งเหตุที่เกิดขึ้นทั้งหมดไม่ใช้อาวุธ (ร้อยละ 100.0) (โปรดดูตารางที่ 36 – 37 ในภาคผนวก ข หน้า 548 - 550)

6.5 อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

ลักษณะอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำแนกออกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้ 1. ใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ 2. เอกสารสำคัญอื่นๆ ถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง 3. เงินฝากในบัญชีธนาคารถูกนำไปใช้โดยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้บัตรเครดิต เช่น ผ่านทางระบบไร้สาย โดยไม่ได้รับอนุญาต. 4. ใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต และ 5.อื่นๆ

ผลการสำรวจภาพรวมในภาค 6 พบว่า อาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นในสามอันดับแรกที่เกิดขึ้น จำนวนมากที่สุดมีลักษณะ คือ เอกสารสำคัญถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง เช่น บัตรประชาชน ร้อยละ 42.3 รองลงมาคือ ถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ร้อยละ 38.0 และเงินฝากในบัญชีธนาคารถูกนำไปใช้โดยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้บัตรเครดิต เช่น ผ่านทางระบบไร้สายโดยไม่ได้รับอนุญาต ร้อยละ 15.4 โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่ทราบสามอันดับแรก คือ ส่วนใหญ่เพราะมีการติดต่อจากสถาบันการเงินเจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 78.8 รองลงมาคือ พบว่าเงินหายไปจากบัญชีหรือมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในบัญชีหรือพบความผิดปกติจากใบรายการใช้จ่ายบัตรเครดิต ร้อยละ 19.2 และบัตรเครดิตหรือบัญชีที่ใช้ร่วมกับบัตรเครดิตถูกระงับ ร้อยละ 11.5 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นในสามอันดับแรกที่เกิดขึ้น จำนวนมากที่สุดมีลักษณะ คือถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ร้อยละ 35.5 รองลงมา คือเงินฝากในบัญชีธนาคารถูกนำไปใช้โดยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้บัตรเครดิต เช่น ผ่านทางระบบไร้สายโดยไม่ได้รับอนุญาต ร้อยละ 34.4 และใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต ร้อยละ 25.8 โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่ทราบสามอันดับแรก คือ ส่วนใหญ่เพราะมีการติดต่อจากสถาบันการเงินเจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 52.7 รองลงมาคือ พบว่าเงินหายไปจากบัญชีหรือมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในบัญชีหรือพบความผิดปกติจากใบรายการใช้จ่ายบัตรเครดิต ร้อยละ 43.0 และบัตรเครดิตหรือบัญชีที่ใช้ร่วมกับบัตรเครดิตถูกระงับ ร้อยละ 25.8 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าเหยื่ออาชญากรรมถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่มีลักษณะ คือ เอกสารสำคัญถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง เช่น บัตรประชาชน ร้อยละ 60.0 รองลงมา คือ ถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอ

ทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ร้อยละ 40.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่าเหตุที่ทราบ เพราะได้รับการติดต่อจากสถาบันการเงิน เจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 38 และ 38.1 ในภาคผนวก ข หน้า 551 – 553 และ 556-558)

เกี่ยวกับมูลค่าความเสียหายจากการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ในภาพรวมภาค 6 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงิน ร้อยละ 72.1 ขณะที่ เพียงร้อยละ 27.9 มีการสูญเสีย ในจำนวนนี้ ส่วนใหญ่เสียหายในวงเงิน 101 - 10,000 บาท ร้อยละ 56.9 รองลงมา เสียหายในวงเงินมากกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 29.3 และ 10,001-50,000 บาท ร้อยละ 13.8

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า มีการสูญเสียเป็นตัวเงินเป็นจำนวนมากถึง ร้อยละ 62.4 ส่วนใหญ่เสียหายในวงเงิน 101 - 10,000 บาท ร้อยละ 56.9 รองลงมา เสียหายในวงเงินมากกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 29.3 และ 10,001-50,000 บาท ร้อยละ 13.8 ขณะที่ ร้อยละ 37.6 ระบุไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงิน

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ทั้งหมดรายงานว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้น ไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงิน ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 39 ในภาคผนวก ข หน้า 557 - 558)

เกี่ยวกับผลเสียหายที่ได้รับผลการสำรวจ**ในภาพรวม**ภาค 6 พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ได้รับผลเสียหาย ร้อยละ 53.8 โดยส่วนใหญ่ผลเสียหายที่เกิดตามมา คือ ถูกติดตามทวงหนี้ ร้อยละ 78.6 รองลงมา บัญชีบัตรเครดิตมีปัญหา ถูกระงับหรือถูกปฏิเสธการใช้บัตร ร้อยละ 21.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 71.0 โดยผลเสียหายที่เกิดตามมา คือ ส่วนใหญ่ถูกติดตามทวงหนี้ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 63.6 รองลงมา บัญชีบัตรเครดิตมีปัญหา ถูกระงับหรือถูกปฏิเสธการใช้บัตร ร้อยละ 36.4

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 60.0 ขณะที่มีเหยื่ออาชญากรรมที่ได้รับผลเสียหาย ร้อยละ 40.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดที่ได้รับผลเสียหายที่เกิดตามมา คือ ถูกติดตามทวงหนี้ ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 40 ในภาคผนวก ข หน้า 559 - 561)

ตอนที่ 7

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม จำแนกออกเป็น 1. การบาดเจ็บจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 2. การรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ 3. การมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น 4. การหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ 5. การมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน 6. เหตุผลในการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บ 7. การสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 8. การมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ 9. การมีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ 10. การสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจภาพรวมในภาค 6 พบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 84.4 และมีเพียงร้อยละ 15.6 ที่ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 69.0 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 83.5 ซึ่งจำนวนนี้ รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยในมากที่สุดคือ ร้อยละ 32.2 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 46.7 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 43.5

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 55.0 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 86.9 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 46.0 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 33.6 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้จากการหยุดงาน

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 7.7 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 85.8 โดยส่วนใหญ่ระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 54.2 ส่งผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 51.0 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 27.8 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 34.5 โดยครึ่งหนึ่งหยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 50.0 ผลจาก

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 86.5 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001-5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 41.2

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** พบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 82.2 และมีเพียงร้อยละ 17.8 ที่ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 78.2 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 57.0 ซึ่งจำนวนนี้รักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอกมากที่สุดคือ ร้อยละ 36.1 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 37.0 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 บาท คือ ร้อยละ 59.8

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บมีจำนวนมากถึง ร้อยละ 41.1 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 54.6 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 15.5 ในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 40.8 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้จากการหยุดงาน

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 7.8 โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 90.5 โดยส่วนใหญ่ ต้องสูญเสียระยะเวลา น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 63.1 ส่งผลให้ส่วนใหญ่ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 72.1 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 33.7 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 23.8โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 81.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 87.1 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001-5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 37.2

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น ส่วนใหญ่ เหยื่ออาชญากรรมไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 85.5 และมีเพียงร้อยละ 14.5 ที่ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 63.2 และทั้งหมดต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 ซึ่งจำนวนนี้ รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยในมากที่สุดคือ

ร้อยละ 39.7 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 52.8 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งคิดเป็นเงิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 36.3

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 63.6 โดยทั้งหมดหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 65.0 ในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 32.5 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้จากการหยุดงาน

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 7.6โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 84.2 ซึ่งระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 51.0 ส่งผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆร้อยละ 43.4ซึ่งเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 24.2 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 38.4 โดยหยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 43.1 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 86.3 ซึ่งในจำนวนนี้จำนวนมากที่สุดสูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 96.3 และมีเพียงร้อยละ 3.7 ที่ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่มีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 70.4 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 77.2 ซึ่งรักษาพยาบาลภายในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล ร้อยละ 39.2 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 91.4 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายคิดเป็นเงินน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 บาท ร้อยละ 88.5

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 10.5 โดยทั้งหมดหยุดงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 29.6 ในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้จากการหยุดงาน

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 7.1 โดยทั้งหมดต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ร้อยละ 84.8 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียระยะเวลา น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 55.9 ส่งผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 45.2 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 30.6 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 31.8 โดยส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 60.8 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 91.0 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.2

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอ**ยู่ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 95.4 และมีเพียงร้อยละ 4.6 ที่ได้รับบาดเจ็บ โดยทั้งหมดมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 100.0 และต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 43.1 ซึ่งทั้งหมดรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก คือ ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 78.5 คิดเป็นเงินน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 บาท ร้อยละ 66.7

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 26.2 ซึ่งทั้งหมดหยุดงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้ทั้งหมดไม่มีผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมขาดรายได้ ร้อยละ 100.0

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 6.4 โดยทั้งหมดต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 91.9 โดยระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 66.2 ส่งผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆร้อยละ 69.1ซึ่งเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 31.2 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 29.4 โดยส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 79.8 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 93.4 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.8

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 96.7 และมีเพียงร้อยละ 3.3 ที่ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่มีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น และกระดูกหัก ฟันหัก ศีรษะแตก มีสัดส่วนเท่ากัน ร้อยละ 50.5 และทั้งหมดต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 โดยครึ่งหนึ่งรักษาพยาบาลในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล ร้อยละ 50.5 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 โดยคิดเป็นเงินน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 บาท ร้อยละ 100.0

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 แต่ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 49.5 ในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่มีผลต่อการขาดรายได้

นอกจากนี้เหยื่ออาชญากรรมมีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 7.3 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 82.7 โดยเหยื่ออาชญากรรมกว่าครึ่งหนึ่งต้องสูญเสียระยะเวลา น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 52.9 ส่งผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 38.1 โดยเหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงผลต่อการขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 30.3

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 32.5 โดยส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 55.6 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 90.2 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.8

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 76.2 โดยส่วนใหญ่มีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 68.6 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 85.0 ซึ่งเป็นการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยในมากที่สุดคือ ร้อยละ 39.4 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 35.8 โดยคิดเป็นเงิน 101-500 บาท ร้อยละ 20.8

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 65.9 โดยหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 90.3 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 50.0 ซึ่งในจำนวนนี้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและการหยุดงานคิดเป็นเงิน 2,001-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.5

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 18.2 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 91.7 ซึ่งระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น มากกว่า 1 วัน ร้อยละ 66.8 ส่งผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆร้อยละ 89.3ซึ่งครึ่งหนึ่งขาดรายได้อยู่ในช่วง 2,001-3,000 บาท ร้อยละ 50.3

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 63.3 โดยหยุดงานตั้งแต่ 1 เดือนขึ้นไป ร้อยละ 64.5 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 8.3 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 73.0 โดยส่วนใหญ่มีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 72.5 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 60.6 ซึ่งรักษาพยาบาลที่บ้านพักอาศัยของตัวเอง ของญาติหรือของเพื่อน ร้อยละ 36.2 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 26.3 โดยส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 บาท คือ ร้อยละ 54.5

ผลจากการบาดเจ็บพบว่า จากอาการบาดเจ็บ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่ามีผลหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงาน ร้อยละ 45.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงาน/สูญเสียเวลาทำงาน มากกว่า 1 วัน ร้อยละ 62.8 และมีผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 19.5 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 40.8 ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงจำนวนเงินที่ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและการหยุดงาน

ทั้งนี้มีการหยุดงานโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 19.5 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 79.4 โดยส่วนใหญ่เสียเวลามากกว่า 1 วัน ร้อยละ 64.7 ส่งผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 73.5 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ขาดรายได้ 501-1,000 บาท ร้อยละ 56.0

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 8.8 โดยทั้งหมดหยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 100.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 12.9 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงินน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 78.4 โดยส่วนใหญ่มีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 66.3 และทั้งหมดต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 โดยรักษาพยาบาลที่ในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยใน มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 49.1 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 41.6 ซึ่งค่าใช้จ่ายอยู่ในช่วง1,001-2,000 บาท ร้อยละ 24.1

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 78.7 โดยทั้งหมดหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 68.7 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 2,001-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.9

ทั้งนี้มีการหยุดงานโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 17.4 โดยทั้งหมดต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมเสียเวลามากกว่า 1 วัน ร้อยละ 68.3 ส่งผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 100.0 ซึ่งในจำนวนนี้ขาดรายได้ 2,001-3,000 บาท ร้อยละ 68.3

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 100.0 โดยส่วนใหญ่หยุดงานตั้งแต่ 1 เดือนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 68.3 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 5.5 ซึ่งในจำนวนนี้ทั้งหมดสูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจ พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 100.0 และทั้งหมดไม่ต้องหยุดงานโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 100.0 รวมถึงทั้งหมดไม่สูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงาน ร้อยละ 84.6 ขณะที่ มีเพียงร้อยละ 15.4 ที่ต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลาโดยจำนวนนี้ ทั้งหมดหยุดงานเพื่อติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 โดยระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 100.0 ส่งผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 100.0 ซึ่งในจำนวนนี้เหยื่อ

อาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงผลต่อรายได้ กรณีต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงาน ร้อยละ 75.0

จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า ไม่มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม มีผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 17.8 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 78.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงาน ร้อยละ 65.6 ขณะที่ มีเพียงร้อยละ 34.4 ที่ต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลาโดยจำนวนนี้ ทั้งหมดหยุดงานเพื่อติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 โดยระยะเวลาที่ต้องสูญเสียนั้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 100.0 ส่งผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 100.0 ซึ่งจำนวนนี้ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถึงผลต่อการขาดรายได้ ร้อยละ 75.0

จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า ไม่มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม มีผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 39.8 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001-5,000 คิดเป็นร้อยละ 78.4

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ผลการสำรวจในภาพรวมความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงาน ร้อยละ 100.0 และทั้งหมดไม่สูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 (โปรดดูจากตารางที่ 41-50 ในภาคผนวก ข หน้า 574-576, 592-594, 610-612, 628-630, 646-648, 664-666, 678-679, 694-696, 708-709, 724-726)

ตอนที่ 8
การดำเนินการเกี่ยวกับเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

8.1 การรายงานเหตุอาชญากรรม

การรายงานเหตุอาชญากรรม จำแนกออกเป็น 1. การรายงานเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 2. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุ 3. ผู้รายงานและวิธีการรายงาน 4. เหตุผลที่รายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 5. ความรวดเร็วในการตอบสนองต่อการได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และ 6. การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ

ผลการสำรวจภาพรวมในภาค 6 พบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็น**ร้อยละ 66.5** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 66.3ทั้งนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.4 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 30.8 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 69.8 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 65.5 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 75.5 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 35.9 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 69.9

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็น**ร้อยละ 68.0** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ถึงร้อยละ 68.0 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ร้อยละ 78.2 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 29.2 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 72.6 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 65.4 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 77.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 36.4 และ เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 70.9

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น คิดเป็น**ร้อยละ 67.8**โดยบุคคลอื่นเป็นผู้แจ้งเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 46.9 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 70.5 เหตุผลของการแจ้งส่วนใหญ่ คือ ขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 54.1 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 30.3 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ ร้อยละ 79.3 อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 31.4 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรม โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้ง ร้อยละ 58.2

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้ง ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 80.8 โดยเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้ง ร้อยละ 79.8 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 19.2 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดโทรศัพท์ไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้งส่วนใหญ่ คือ แจ้งเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 60.0

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็น**ร้อยละ 63.8**โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ถึงร้อยละ 67.5 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.8 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 35.0 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 83.6 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 68.4 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 81.1 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 37.0 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่ คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 76.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 65.6 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 69.1 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.0 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 33.3 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 89.1 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 71.4 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 82.8 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 36.3 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 80.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 57.8 โดยบุคคลอื่นเป็นผู้แจ้งเป็นจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 46.8 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 54.9 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 71.8 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 44.5 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ ร้อยละ 72.0 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 39.9 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรม โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้ง ร้อยละ 52.8

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คือ ร้อยละ 100.0 โดยเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบนั้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดให้เหตุผลว่า จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 57.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 65.4 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 43.0 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดโทรศัพท์ไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้ง คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 60.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่าส่วนใหญ่ **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 67.5 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ถึงร้อยละ 65.9 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.3ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 29.3 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 63.9 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 64.3 เหตุของการแจ้ง คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 72.4 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 35.4 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 67.1

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่ **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 68.8 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ถึงร้อยละ 67.7 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ร้อยละ 78.3 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 27.8 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 65.8 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 63.0 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 73.9 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 36.5 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 67.1

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 73.8 โดยบุคคลอื่นเป็นผู้แจ้งเป็นจำนวนมากที่สุดร้อยละ 47.0 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 76.9 เหตุผลของการแจ้งส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 51.8 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มา เพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ คิดเป็นร้อยละ 39.0 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่ คือ สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ ร้อยละ 84.2 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 26.2 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 63.1

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ** ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ เป็นจำนวนมากที่สุด ถึงร้อยละ 100.0

ส่วนอาชญากรรมทางเพศ นอกเขตเทศบาลไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตารางที่ 51-56 ในภาคผนวก ข หน้า 734 ,772-780,802-804,816-817,832-834,850-852)

8.2 การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจหลังจากรับแจ้งเหตุและไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุแล้ว

การดำเนินการหลังจากรับแจ้งเหตุและไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุแล้วต่อ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จำแนกออกเป็น 1.การจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ 2. การติดตามคดีที่เกิดขึ้น และ 3. การติดต่อจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจ**ภาพรวม**ในภาค 6 พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 90.4 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 56.5 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 88.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 90.6 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 56.2 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 88.9

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 91.4 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 64.8 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 73.7

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งหมดระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 100.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดรายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 66.8 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 57.7 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ รายงานว่าไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 88.2 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 54.6 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 85.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 88.1 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 54.7 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 85.4

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 86.8 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 54.1 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 77.6

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย คือ ร้อยละ 100.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดรายงานว่า

เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น คือร้อยละ 100.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งหมดระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 100.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 45.2 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจรายงานว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 91.2 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 57.1 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 89.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 91.5 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 56.7 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 90.2

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 94.1 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 70.9 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 71.4

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่ามีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย คือ ร้อยละ 60.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 60.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

ส่วนอาชญากรรมทางเพศ นอกเขตเทศบาลไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตารางที่ 57-58,60 ในภาคผนวก ข หน้า 860, 870-871 และ888-889)

8.3 การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ

การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ จำแนกออกเป็น 1. การดำเนินการยื่นฟ้อง 2. การติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจ 3. หน่วยงานที่ติดต่อขอความช่วยเหลือโดยเหยื่ออาชญากรรม 4. หน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

ผลการสำรวจภาพรวมในภาค 6 พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 96.7 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 96.5 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 3.5 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เทศบาล โรงพยาบาล กรมการปกครอง กรมทหาร เป็นต้น ร้อยละ 91.3 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 96.9 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 3.1 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เทศบาล กรมการปกครอง กรมทหาร เป็นต้น ร้อยละ 95.1 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 76.2 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 89.1 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 10.9 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมี

ความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล โรงพยาบาล เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 76.3 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 95.7 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 4.3 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานเอกชน เช่น ศูนย์บริการ AIS เป็นต้น ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 61.9 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 98.8 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 1.2 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ เทศบาล โรงพยาบาล เป็นต้น ร้อยละ 36.5 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด คิดเป็นร้อยละ 100.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 99.8 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 0.2 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานเอกชน ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ศูนย์บริการ AIS ยามประจำหมู่บ้าน เป็นต้น ร้อยละ 77.8 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีการยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 53.3 แต่ทั้งนี้ ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ

คิดเป็นร้อยละ 87.1 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 12.9 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ เทศบาล โรงพยาบาล เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 46.7 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด คิดเป็นร้อยละ 100.0 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 90.3 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 9.7 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานเอกชน เช่น ศูนย์บริการ AIS เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 95.7 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 4.3 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เทศบาล กรมการปกครอง กรมทหาร เป็นต้น ร้อยละ 96.5 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 95.9 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 4.1 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมี

ความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เทศบาล กรมการปกครอง กรมทหาร เป็นต้น ร้อยละ 96.2 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 90.3 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 9.7 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 100.0

ส่วนอาชญากรรมทางเพศ นอกเขตเทศบาลไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตารางที่ 59, 61-63 ในภาคผนวก ข หน้า 878, 900-901, 916-918,934-936)

8.4 ความต้องการในการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

ความต้องการในการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม จำแนกออกเป็น 1. ความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม และ 2. ความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ภาพรวมในภาค 6 พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 81.5 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 18.5 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 61.2 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 93.2 มีเพียงร้อยละ 6.8 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยทั้งหมดระบุหน่วยงาน/เรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 100.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 81.7 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มี

การดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 18.3 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 61.7 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 94.6 มีเพียงร้อยละ 5.4 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยทั้งหมดระบุหน่วยงาน/เรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 73.2 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 26.8 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 52.2 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 84.2 มีเพียงร้อยละ 15.8 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยทั้งหมดระบุหน่วยงาน/เรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 91.8 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 8.2 เรื่องที่ต้องการทั้งหมด คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอ**ยู่ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 78.7 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 21.3 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 56.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่อ

อาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 74.6 มีเพียงร้อยละ 25.4 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมีเรื่องที่ต้องการทั้งหมด คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 100.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 79.3 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 20.7 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 54.4 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 100.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 68.5 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 31.5 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 63.6 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 64.4 มีเพียงร้อยละ 35.6 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมีหน่วยงาน/เรื่องที่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจหรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 81.7 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 18.3 เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 82.5 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 17.5 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 63.6 ส่วนความต้องการให้

หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 95.0 มีเพียงร้อยละ 5.0 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 100.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 82.6 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 17.4 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 64.7 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 94.6 มีเพียงร้อยละ 5.4 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 75.9 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 24.1 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ ตักเตือนผู้กระทำความผิดไม่ให้ก่อเหตุอีก/ป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีก ร้อยละ56.4 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0

ส่วนอาชญากรรมทางเพศ นอกเขตเทศบาลไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตาราง 64-65 ในภาคผนวก ข หน้า 952-654 และ970-972)

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในภาค 7

ตอนที่ 1
ภาพรวมของข้อมูลครัวเรือน

ภาพรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนระดับครัวเรือนในภาค 7 พ.ศ. 2550 ที่ได้จากการสำรวจโดยการใช้วิธีการนับจดและสรุปยอดข้อมูลของครัวเรือนเป็นรายชุมรุมอาคาร เช่น ลักษณะทั่วไปของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งสิ้นที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และจำนวนสมาชิกที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา โดยใช้แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1 (สอญ.1) นั้น ปรากฏว่า

ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาช น ในภาค 7 พ.ศ. 2550 ได้ข้อมูลสมบูรณ์ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้งสิ้น จำนวน 1,425,199 ครัวเรือน ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล จำนวน 388,156 ครัวเรือน และนอกเขตเทศบาล จำนวน 1,037,043 ครัวเรือน พบลักษณะสำคัญดังนี้ (โปรดดูตารางที่ 1 และ 2 ในภาคผนวก ข หน้า 6-8 และ 11)

1.1 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ครัวเรือนในภาค 7 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 53.9 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 35.9 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 8.7 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 7 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 56.2 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 33.3 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 8.6 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 1.9 ตามลำดับ

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 7 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 53.0 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 36.9 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 8.8 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 1.3 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 7-9)

1.2 รายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ครัวเรือนในภาค 7 มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.3 รองลงมามีรายได้น้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 22.5 และรายได้ 10,001 -

15,000 ร้อยละ 16.1 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 11,778.36 บาท ต่ำสุด 200 บาท สูงสุด 950,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 7 มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.9 รองลงมามีรายได้ 10,001 - 15,000 ร้อยละ 17.5 และมีรายได้น้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 17.3 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 14,011.99 บาท ต่ำสุด 200 บาท สูงสุด 950,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 7 มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.2 รองลงมามีรายได้น้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 24.5 และรายได้ 10,001 - 15,000 ร้อยละ 15.6 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 10,945.65 บาท ต่ำสุด 200 บาท สูงสุด 850,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value) (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 6-7 และ 9)

1.3 ประเภทของที่อยู่อาศัย

ครัวเรือนในภาค 7 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ร้อยละ 71.8 รองลงมาพักอาศัยอยู่ห้องแถว ร้อยละ 14.5 ทาวน์เฮาส์ ร้อยละ 6.8 ตึกแถว ร้อยละ 4.6 ห้องแบ่งเช่า ร้อยละ 0.9 ห้องชุด ร้อยละ 0.6 หอพัก ร้อยละ 0.5 และอื่นๆได้แก่ ที่พักชั่วคราว เพิง โรงงาน ห้องพักคนงาน เป็นต้น ร้อยละ0.3

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 7 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ร้อยละ 53.5 รองลงมาพักอาศัยอยู่ห้องแถว ร้อยละ 21.2 ตึกแถว ร้อยละ 12.8 ทาวน์เฮาส์ ร้อยละ 7.4 หอพัก ร้อยละ 1.6 ห้องแบ่งเช่า ร้อยละ 1.5 ห้องชุด ร้อยละ 1.3 และอื่นๆ ได้แก่ ที่พักชั่วคราว เพิงโรงงาน เป็นต้น ร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 7 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ร้อยละ 78.6 รองลงมาพักอาศัยอยู่ห้องแถว ร้อยละ 11.9 ทาวน์เฮาส์ ร้อยละ 6.6 ตึกแถว ร้อยละ 1.6 ห้องแบ่งเช่า ร้อยละ 0.6 ห้องชุด ร้อยละ 0.3 หอพัก และอื่นๆ ได้แก่ ห้องพักคนงาน เป็นต้น ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 6 และ 8-9)

1.4 ลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัย

ครัวเรือนในภาค 7 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 60.4 รองลงมาคือ เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 29.8 เขตธุรกิจ ร้อยละ 4.8 เขตอุตสาหกรรม ร้อยละ 3.3 เขตชุมชนแออัด 1.3 เขตบ้านพักคนงานก่อสร้าง และอื่นๆได้แก่ เขตพื้นที่ชลประทาน เป็นต้น ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 7 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 65.0 รองลงมา คือ เขตธุรกิจ ร้อยละ 14.9 เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 9.7 เขตอุตสาหกรรม ร้อยละ 6.4 เขตชุมชนแออัด ร้อยละ 3.5 เขตบ้านพักคนงานก่อสร้าง ร้อยละ 0.4 และอื่นๆ ได้แก่ เขตพื้นที่ชลประทาน เป็นต้น ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 7 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 58.7 รองลงมาคือ เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 37.4 เขตอุตสาหกรรม ร้อยละ 2.1 เขตธุรกิจ ร้อยละ 1.0 เขตชุมชนแออัด ร้อยละ 0.5อื่นๆ ร้อยละ 0.2 และ เขตบ้านพักคนงานก่อสร้าง ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 7-8 และ 10)

1.5 สมาชิกครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในภาค 7 ใน พ.ศ. 2550 มีจำนวนทั้งสิ้น 4,071,785 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 24,773 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.6 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 1,425,199 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 23,723 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ1.7

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 7 ใน พ.ศ. 2550 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 1,061,604 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 8,703 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.8 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 388,156ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 8,503 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.2

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 7 ใน พ.ศ. 2550 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 3,010,181 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 16,070 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.5 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 1,037,043 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรม เพียง 15,220 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.5 (โปรดดูตารางที่ 2 3และตารางที่ 5 ในภาคผนวก ข หน้า 1 – 2 และ 7)

ตอนที่ 2
ลักษณะอาชญากรรม

2.1 ประเภทอาชญากรรมและจำนวนครั้งที่เหยื่ออาชญากรรมประสบเหตุ

เมื่อศึกษาภาพรวมของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในภาค 7 ตามการรายงานของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2550 เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 24,773 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 96.7 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 2.1 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 0.7 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนในภาค 7 พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2550 เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ซึ่งตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** มีจำนวน 8,703 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 94.8 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 3.1 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.3 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.8ตามลำดับ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่อยู่**นอกเขตเทศบาล** มีจำนวน 16,070 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สิน ร้อยละ 97.7 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 1.6 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 0.4 ตามลำดับ และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.3

ขณะเดียวกันในภาพรวมในภาค 7 เหยื่ออาชญากรรมทั้ง 24,773 ราย นั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 34,553 ครั้ง ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 97.6 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 1.5 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 0.6 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.3 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ซึ่งมี 8,703 รายนั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 12,476 ครั้ง ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 96.2 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 2.3 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.0 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ซึ่งมี 16,070 รายนั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 22,077 ครั้ง ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 98.4 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 1.1 อาชญากรรมเกี่ยวกับ

การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 0.3 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 6 ในภาคผนวก ข หน้า 48)

2.2 ลักษณะการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม: จำนวนครั้งและประเภทอาชญากรรม

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนครั้งในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในภาค 7 พบว่า มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวนระหว่าง 1 - 4 ครั้ง ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 78.6 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 21.4 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.5 ซ้ำ 3 ครั้ง ร้อยละ 5.5 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 3.4 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 76.3 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 23.7 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง ร้อยละ 14.0 ซ้ำ 3 ครั้ง ร้อยละ 6.3 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 3.4 ตามลำดับ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 79.8 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 20.2 ในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.7 ซ้ำ 3 ครั้ง ร้อยละ 5.1และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 3.4 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 7 ในภาคผนวก ข หน้า 53)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทอาชญากรรมที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้งในภาค 7 พบว่า ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 78.6 มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 21.4 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำมากที่สุด ร้อยละ 22.1รองลงมาอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำ ร้อยละ 1.5 อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำ ร้อยละ10.6 และอาชญากรรมทางเพศไม่มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 76.4 มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 23.6 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 24.6 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำ ร้อยละ 17.1 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำ ร้อยละ 2.9 ตามลำดับ ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ ในส่วนของเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 79.8 มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 20.2 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามี

ผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำ ร้อยละ 20.7 ส่วนอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศและอาชญากรรมประเภทแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ไม่มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ (โปรดดูตารางที่ 8 ในภาคผนวก ข หน้า 59)

2.3 ลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง

การสำรวจข้อมูลครั้งนี้ในภาค 7 พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งในภาพรวม พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 21.4 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 18.0 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ78.8 และ**เหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 83.5 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 16.5 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุมและตักเตือน/ผู้กระทำผิดตกลงกันได้ ร้อยละ 79.2 ผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 8.8 และเปลี่ยนสถานที่เก็บทรัพย์สิน ป้องกันดี แล้ว/เปลี่ยนเป็นของใช้อื่นแทน ร้อยละ 5.3

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน **มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก**ร้อยละ17.9, ร้อยละ 78.8 และร้อยละ 83.8 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นทั้งหมดมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** คือ ร้อยละ 100.0 **และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคาดว่าจะไม่ประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 100.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นไม่ปรากฏข้อมูล แต่**อาชญากรรมที่เกิดขึ้นมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 63.2 และร้อยละ 36.8 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมในภาค 7 พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** เมื่อพิจารณาลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งผลการสำรวจพบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 23.6 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 20.9 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ74.8 และ**เหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 79.1 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 20.9 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำความผิดถูกจับกุมแล้ว/ตักเตือนผู้กระทำความผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 73.0 แยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 8.0 และผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 7.7

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน **มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก**ร้อยละ 20.8, ร้อยละ 74.8 และร้อยละ 79.9ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 100.0 **และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะไม่ประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 100.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯเหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 แต่**มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 63.2 และ ร้อยละ 36.8 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**เมื่อพิจารณาลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งในภาพรวม พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 20.2 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 16.1 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 81.2 และ**เหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 86.2 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 13.8 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุมและตักเตือน/ผู้กระทำผิดตกลงกันได้ ร้อยละ 85.0 ผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 9.8 และเปลี่ยนสถานที่เก็บทรัพย์สิน ป้องกันดี แล้ว/เปลี่ยนเป็นของใช้อื่นแทน ร้อยละ 5.2

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน **มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ16.1, ร้อยละ 81.2 และร้อยละ 86.2 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ และอาชญากรรมทางเพศ **ไม่ปรากฏข้อมูล ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** คือ มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นหรือไม่ **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** และ**เหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้ อีกหรือไม่ ไม่ปรากฏข้อมูล** (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง) (โปรดดูตารางที่ 8 - 11 ในภาคผนวก ข หน้า 59, 65, 71 และ 85-87)

ตอนที่ 3
ลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม

3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อศึกษาว่าผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในภาค 7 ในรอบปี พ.ศ. 2550 มีลักษณะอย่างไร พบว่า เหยื่ออาชญากรรมมีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี มากที่สุดคือ ร้อยละ 34.8 โดยมีอายุเฉลี่ย 45.9 ปี อนึ่ง การสำรวจครั้งนี้ได้กำหนดแบ่งกลุ่มข้อมูลอายุที่ให้ความสำคัญกับกลุ่มเยาวชน โดยจัดกลุ่มเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี แยกออกมาอีก 1 กลุ่ม เพื่ออนุวัตรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 ซึ่งพบว่าเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 271 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.1 และพบว่า กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม 4,480 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.1

ลักษณะอื่นๆ ที่สำคัญๆ พบว่า**ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นเพศชาย ร้อยละ 52.4** มีสัญชาติไทย ร้อยละ 99.4 เชื้อชาติไทย ร้อยละ 99.2 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.4 ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 57.2 เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 36.5 นอกจากเหยื่ออาชญากรรมทางเพศส่วนใหญ่มีอาชีพแม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 46.0 นอกจากนี้ ร้อยละ 76.2 ของเหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001- 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.6 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 61.3 เป็นผู้อาศัย ร้อยละ 20.3 ผู้เช่า ร้อยละ 18.2 ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 70.7 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของกลุ่มเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอ**ยู่ในเขตเทศบาล**มีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี มากที่สุดร้อยละ 33.8 อายุเฉลี่ย 45.1 ปี ยกเว้นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ที่จำนวนมากที่สุด มีอายุระหว่าง 25-34 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.1 และร้อยละ 31.6 ตามลำดับ เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.2 กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 1,535 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.6 **ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นเพศชาย ร้อยละ 52.1** มีสัญชาติไทย ร้อยละ 98.5 และเชื้อชาติไทย ร้อยละ 98.1 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 98.9 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 46.5 และร้อยละ 14.5 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 54.0 นอกจากเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายประกอบอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 35.2 ส่วนเหยื่ออาชญากรรมทางเพศส่วนใหญ่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 70.2

นอกจากนี้เหยื่ออาชญากรรมร้อยละ 72.1 สมรสแล้ว มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.2 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 51.0 เป็นผู้เช่า ร้อยละ 28.9 และผู้อยู่อาศัย ร้อยละ 19.7 ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 71.3 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** จำนวนมากที่สุดมีอายุ 45-59 ปี ร้อยละ 35.4 อายุเฉลี่ย 46.3 ปี และมีเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำนวน 166 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 2,945 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.3 **เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 52.6** มีสัญชาติไทย ร้อยละ 99.8 และเชื้อชาติไทย ร้อยละ 99.7 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.7 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 63.1 และร้อยละ 4.4 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 5.1 เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 36.0 ในขณะที่ผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายนั้น เป็นนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 37.4 ส่วนผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 52.2 และผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศทั้งหมดมีอาชีพแม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 100.0 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 78.3 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 36.3 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 66.7 เป็นผู้อยู่อาศัย ร้อยละ 20.7 และผู้เช่า ร้อยละ 12.5 ตามลำดับ ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 70.3 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน (โปรดดูตารางที่ 12 ในภาคผนวก ข หน้า 159 - 175)

3.2 ลักษณะที่อยู่อาศัยและสภาพชุมชนของเหยื่ออาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมทุกประเภทในภาค 7 มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” (ร้อยละ 77.5) ตั้งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 56.1) รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตเกษตรกรรม ร้อยละ 31.7

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” (ร้อยละ 57.5) ซึ่งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 62.1) รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตธุรกิจ ร้อยละ 21.3 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” (ร้อยละ 88.3) ซึ่งอยู่ในที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 52.8) รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตเกษตรกรรม ร้อยละ 44.2 (โปรดดูตารางที่ 13 ในภาคผนวก ข หน้า 209-212)

3.3 ลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อพิจารณาลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรมในภาค 7 พบว่า ส่วนใหญ่ที่พักอาศัยเหล่านั้น บุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 83.9) เนื่องจากไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 80.7) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 72.5)

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ที่พักอาศัยเหล่านั้น บุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 77.1) เนื่องจากไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 70.3) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 58.6) ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาลส่วนใหญ่ที่พักอาศัยเหล่านั้น บุคคลภายนอก สามารถเข้าออกได้สะดวกเช่นกัน (ร้อยละ 87.5) เพราะไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 85.6) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 80.1) (โปรดดูตารางที่ 14 ในภาคผนวก ข หน้า 233 - 236)

3.4 ระยะเวลาที่พักอาศัยและการย้ายถิ่น

เมื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยจากการย้ายถิ่นและระยะเวลาที่พักอาศัย พบว่า เหยื่ออาชญากรรมในภาค 7 ส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 84.8 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 53.7 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้เคยย้ายที่อยู่มาแล้วในระยะเวลา 5 ปี และในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรม เคยย้ายที่อยู่ 1 ครั้ง ร้อยละ 30.1 โดยย้ายมาจากที่อื่นมากที่สุดคือกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 34.9) รองลงมาคือมาจากย้ายภายในภาค 7 (ร้อยละ 22.7) และย้ายมาจากต่างประเทศ (ร้อยละ 2.8)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะของบ้านเรือนพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านพักอาศัยอยู่**ในเขตเทศบาล**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 79.9 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 50.2 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ที่เคยย้ายที่อยู่อาศัยในระยะเวลา 5 ปี มาแล้ว 1 ครั้ง ร้อยละ 40.3 โดยย้ายมาจากกรุงเทพมหานคร(ร้อยละ 35.7) รองลงมาย้ายมาจากจังหวัดอื่นภายในภาค 7 (ร้อยละ 25.3) และย้ายจากภาค1 (ร้อยละ 10.9) ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านพักอาศัยอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 87.3 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 56.7 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ที่เคยย้ายที่อยู่อาศัยในระยะเวลา 5 ปี มาแล้ว 1 ครั้ง ร้อยละ 21.3 โดยย้ายมาจากกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 34.1) และย้ายมาจากจังหวัดอื่นภายในภาค 7 (ร้อยละ 19.7) (โปรดดูตารางที่ 15 ในภาคผนวก ข หน้า 265 - 270)

ตอนที่ 4
ลักษณะของผู้กระทำผิด

4.1 เหยื่ออาชญากรรมกับการพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตัวเอง

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 7 ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 85.4 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งยอมรับว่าตนเป็นผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 14.6 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่ามีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 12.5 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 94.8 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 81.2 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 18.8 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่ามีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 15.8 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 90.2 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 87.6 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 12.4 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่ามีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 10.7 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมทางเพศเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 16 ในภาคผนวก ข หน้า 283)

4.2 การเคยก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดต่อเหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือน

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 7 ที่เคยประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ร้อยละ 68.8 **ขณะที่มีเพียง** ร้อยละ 14.2 **เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน** เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 14.4 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 15.9 ส่วนอาชญากรรมทางเพศ ไม่ปรากฏข้อมูล

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ร้อยละ 70.9 มีเพียงร้อยละ 10.6 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่ามีผู้กระทำผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 9.5 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 19.4 ส่วนอาชญากรรมทางเพศและไม่ปรากฏข้อมูล ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ซึ่งพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 67.0 มีเพียงร้อยละ 17.1 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 18.3 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 12.4 ส่วนอาชญากรรมทางเพศ ไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตารางที่ 17 ในภาคผนวก ข หน้า 289)

4.3 จำนวนผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุและประเภทอาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 7 ที่พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุ เพียงคนเดียว ร้อยละ 54.5 และมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน ร้อยละ 43.3 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ ร้อยละ 2.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 53.2 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 51.9 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0

ส่วนกรณีที่ผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคน พบว่ามีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 44.1 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 48.1 ส่วนอาชญากรรมทางเพศ ไม่ปรากฏข้อมูล

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ที่พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียว ร้อยละ 56.5 มีผู้ร่วมกระทำผิดมากกว่า 1 คน ร้อยละ 41.6อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ ร้อยละ 1.9 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สินร้อยละ 53.8 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 58.9 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 ส่วนกรณีมี

ผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนพบว่ามีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 43.8 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายร้อยละ 41.1 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ที่เคยประสบพบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเองรายงานว่าผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุส่วนใหญ่มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว ร้อยละ 52.8 และมีผู้ร่วมกระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ร้อยละ 44.6 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ ร้อยละ 2.6 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 52.7 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 45.0 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 กรณีมีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนพบว่ามีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 44.3 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายร้อยละ 55.0 (โปรดดูตารางที่ 18 ในภาคผนวก ข หน้า 295)

4.4 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ในภาพรวมของภาค 7 เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 86.4 จำนวนมากที่สุดมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 34.0 เหยื่ออาชญากรรม ส่วนใหญ่ไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 59.6 และไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 49.1

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 83.4 ผู้กระทำผิดจำนวนมากที่สุดมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 34.9 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรม ไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 67.0 และไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 57.7

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 ผู้กระทำผิดจำนวนมากที่สุดมีอายุมากกว่า 35 ปี ร้อยละ 38.0 และจำนวนมากที่สุดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 37.6 อีกทั้งส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 53.8

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 ผู้กระทำผิดจำนวนมากที่สุดมีอายุระหว่าง 18-25 ปี ร้อยละ 48.6 ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เป็น

สมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 92.8 และผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 86.5

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** พบว่า เหยื่ออาชญากรรม ส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 90.5 ผู้กระทำผิดจำนวนมากที่สุดอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 33.3 เหยื่ออาชญากรรม ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 61.0 และระบุว่าผู้กระทำผิดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 42.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 87.7 จำนวนมากที่สุดอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 29.5 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรม ไม่ทราบไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 66.7 และไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 48.3

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 จำนวนมากที่สุดมีอายุ 18-25 ปี และอายุ 26-35 ปี ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 32.2 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรม ไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 54.8 และระบุว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 60.3

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรม ทั้งหมดระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 80.6 เหยื่ออาชญากรรม ส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 88.1 ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 77.6

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 82.9 จำนวนมากที่สุดอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 34.5 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรม ไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 58.4 และไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 55.8

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 80.0 จำนวนมากที่สุดมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 39.2 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรม ไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 67.2 ส่วนใหญ่

ไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 65.0

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 มีอายุมากกว่า 35 ปี ร้อยละ 45.5 ส่วนใหญ่ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 73.2 และ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 54.5

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 มีอายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 100.0 ผู้กระทำผิดทั้งหมดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 100.0 และผู้กระทำผิดทั้งหมดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 19 ในภาคผนวก ข หน้า 313-316)

4.5 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคนในภาพรวมของภาค 7 เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 84.3 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 59.6 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 65.7 และไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 44.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 83.9 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 56.6 ส่วนใหญ่ไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 72.7 และไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 47.7

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 86.6 จำนวนมากที่สุดมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 76.2 ผู้กระทำผิดจำนวนมากที่สุดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 39.7 และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 52.7

ส่วนกรณีอาชญากรรมทางเพศ ไม่ปรากฏข้อมูล

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 86.7 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 55.5 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 69.8 และจำนวนมากที่สุดไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 47.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 88.2 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 52.1 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 77.0 และกว่าครึ่งหนึ่งไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 50.9

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 78.4 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 74.5 เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดระบุว่าผู้กระทำผิดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 45.1 และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 55.8

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 82.4 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 62.8 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 62.7 และจำนวนมากที่สุดไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 42.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 80.6 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 60.1 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 69.4 และจำนวนมากที่สุดไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 45.3

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 92.7 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 77.4 กว่าครึ่งหนึ่งของผู้กระทำผิดเป็น

สมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง และมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 50.4 (โปรดดูตารางที่ 20 ในภาคผนวก ข หน้า 337-340)

4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับผู้กระทำผิด

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ในภาพรวมภาค 7 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 57.5 ขณะที่ร้อยละ 10.0 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นญาติ และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 64.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง และไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 61.4 ขณะที่ร้อยละ 11.4 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นญาติ และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 59.1

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 27.9 ขณะที่ร้อยละ 19.8 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนอื่นที่เคยพบเห็น หรือรู้จักเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 88.0

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 60.4 ขณะที่ร้อยละ 39.6ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 86.5

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 70.3 ขณะที่ร้อยละ 9.0 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ ลูกค้า และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 61.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 71.5 ขณะที่ร้อยละ 13.0 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ ลูกค้า และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 56.2

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 49.3 ขณะที่ร้อยละ 27.4 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนอื่นที่เคยพบเห็น หรือรู้จักเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 78.8

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 100.0 และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 77.6

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**จำนวนมากที่สุดระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 46.0 ขณะที่ร้อยละ 16.5 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นญาติ และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 66.9

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 53.5 ขณะที่ร้อยละ 17.1 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นญาติ และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 61.3

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นญาติ และเพื่อนร่วมงาน จำนวนมากที่สุดในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 27.7 และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ คือ ร้อยละ 100.0

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน ร้อยละ 100.0 และทั้งหมดสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 100.0

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ร้อยละ 62.6 ขณะที่ร้อยละ 14.5 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 66.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง และไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ร้อยละ 70.1 ขณะที่ร้อยละ 10.6 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 60.8

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ร้อยละ 35.5 ขณะที่ร้อยละ 25.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน **และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้** ร้อยละ 95.8

ส่วนกรณีอาชญากรรมทางเพศ ไม่ปรากฏข้อมูล

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ร้อยละ 68.6 ขณะที่ร้อยละ 7.6 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 64.6

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ร้อยละ 73.9 ขณะที่ร้อยละ 7.5 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 60.0

กรณี อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ร้อยละ 39.2 ขณะที่ร้อยละ 29.4 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 90.2

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ร้อยละ 58.1 ขณะที่ร้อยละ 19.7 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 67.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ร้อยละ 67.3 ขณะที่ร้อยละ 15.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 61.5

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ร้อยละ 40.2 ขณะที่ร้อยละ 32.8 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 21 - 22 ในภาคผนวก ข หน้า 365 – 369 และ 387 – 389)

ตอนที่ 5
เวลาและสถานที่เกิดเหตุ

5.1 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุกับประเภทอาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 7 รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในเวลากลางคืน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา มากที่สุดถึงร้อยละ 21.7 และรองลงมาเกิดเหตุในเวลากลางคืน ระหว่างเวลา 24.01 – 03.00 น. ร้อยละ 19.1

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในกลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลามากที่สุด ร้อยละ 22.5 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 15.01-18.00 น.มากที่สุด ร้อยละ 34.0 ขณะที่อาชญากรรมทางเพศเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 12.01 – 15.00 น. ร้อยละ 39.7 และอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เกิดเหตุในช่วงเวลา 15.01-18.00 น. มากที่สุด ร้อยละ 36.1

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบเกิดเหตุในเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา มากที่สุดร้อยละ 20.5 และรองลงมาเกิดเหตุในเวลากลางคืน ระหว่างเวลา 24.01 – 03.00 น. ร้อยละ 17.6

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในกลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลามากที่สุด ร้อยละ 21.6 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 21.01 - 24.00 น.มากที่สุด ร้อยละ 27.3 ขณะที่อาชญากรรมทางเพศเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 15.01-18.00 น. ร้อยละ 46.3 และอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่เกิดเหตุในช่วงเวลา 15.01-18.00 ร้อยละ 58.6

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**รายงานว่า อาชญากรรมที่ประสบเกิดเหตุในเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลามากที่สุด ร้อยละ 22.4 และรองลงมาเกิดเหตุในช่วงเวลา 24.01-03.00 น. ร้อยละ 19.9

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในกลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลามากที่สุด ร้อยละ 23.0 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 15.01 - 18.00 น. ร้อยละ 53.0 ขณะที่อาชญากรรมทางเพศทั้งหมดเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 12.01 – 15.00 น. ร้อยละ 100.0 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำนวนมากที่สุดเกิดเหตุในช่วงเวลา 09.01-12.00 น. ร้อยละ 47.8 (โปรดดูตารางที่ 27 ในภาคผนวก ข หน้า 467 - 468)

5.2 สถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม

จากการศึกษารายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมทั้งหมดในภาค 7 พบว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 83.4 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 9.1 และบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 5.9 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ส่วนใหญ่เกิดเหตุในบริเวณที่พักอาศัย ร้อยละ 84.7 เกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 8.9 และเกิดเหตุในบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 5.1 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 41.9 เกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 30.7 และเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 18.3 อาชญากรรมทางเพศ ส่วนใหญ่เกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 74.8 เกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 25.2 และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่เกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 70.0 เกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 22.8 และบริเวณโรงเรียน หรือสถานศึกษา ร้อยละ 7.2

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 85.2 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 8.1 และสถานประกอบการ ร้อยละ 5.8 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ระบุว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 87.5 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 6.9 และสถานประกอบการ ร้อยละ 4.9 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 41.1 รองลงมาบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 31.0 และเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 23.6 อาชญากรรมทางเพศ ส่วนใหญ่เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 58.2 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 41.8 ส่วนอาชญากรรมการแอบอ้างการใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่เกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 77.5 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณโรงเรียน หรือสถานศึกษา ร้อยละ 11.7 และเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 10.8

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 82.5 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 10.9 และบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 4.7

ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ส่วนใหญ่เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 83.3 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 10.9 และบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 4.1 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 43.0 รองลงมาบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 38.5 และเกิดเหตุบริเวณโรงเรียน หรือสถานศึกษา ร้อยละ 14.1 อาชญากรรมทางเพศ ทั้งหมดเกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 100.0 และอาชญากรรมการแอบอ้างการใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่เกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 58.0 และเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 42.0 (โปรดดูตารางที่ 28 ในภาคผนวก ข หน้า 507 - 515)

ตอนที่ 6
พฤติการณ์แห่งคดี

6.1 ภาพรวมพฤติการณ์แห่งคดี

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 7 รายงานว่า ตนได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิดด้วยความรุนแรงและไม่รุนแรงในลักษณะต่างๆ ระบุช่วงเวลา และผลจากการตอบโต้ผู้กระทำผิด รวมทั้งกล่าวถึงผู้ที่ใช้ความรุนแรงเป็นคนแรกในเหตุการณ์ คือ ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 28.1 เหยื่อส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้ แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 66.4 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 32.6 โดยเหยื่อส่วนใหญ่มีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 85.1 ผลจากการตอบโต้ทำให้ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้ ร้อยละ 50.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมพยายามทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุดกระชาก ตบตี ต่อย ผลัก จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 44.0 โดยเหยื่อมีการตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บ เป็นจำนวนมากที่สุดร้อยละ 32.7 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมสามารถหลีกเลี่ยง หรือลดการบาดเจ็บเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 42.7

อาชญากรรมทางเพศ ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ ร้อยละ 54.2 โดยเหยื่อส่วนใหญ่มีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา และได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 59.4 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดโกรธ และมีพฤติกรรมรุนแรงมากขึ้น เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 45.8

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** จำนวนมากที่สุด ได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 32.8 โดยเหยื่อส่วนใหญ่ มีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้ แต่ไม่ได้รับ

บาดเจ็บเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 69.7 ผลจากการตอบโต้ผู้กระทำความผิดหลบหนีไปได้เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 40.1

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด ร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ ร้อยละ 37.3 โดยเหยื่อมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 85.9 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 46.2

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด ทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ตบตี ต่อย ผลัก ร้อยละ 33.7 โดยหยื่อมีการตอบโต้หลังได้รับบาดเจ็บเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 38.0 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมสามารถหลีกเลี่ยง หรือลดการบาดเจ็บเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.1

อาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หลบหนี หรือพยายามหลบหนี ร้อยละ 59.6 โดยส่วนใหญ่เหยื่อมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 75.0 ผลจากการตอบโต้ทำให้เหยื่ออาชญากรรมหลบหนีไปได้เป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 59.6

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**จำนวนมากที่สุดได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 25.2 โดยส่วนใหญ่เหยื่อมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 64.2 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 42.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด พยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 30.3 โดยส่วนใหญ่เหยื่อมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 84.7 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ หลบหนีไปได้ ร้อยละ 52.2

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุดกระชาก ตบตี ต่อย ผลัก ร้อยละ 51.5 โดยเหยื่อมีการตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้าย และได้รับบาดเจ็บเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 40.5 ผลจากการตอบโต้ทำให้เหยื่ออาชญากรรมสามารถหลีกเลี่ยงหรือลดการบาดเจ็บเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 43.8

อาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ ร้อยละ 100.0 โดยเหยื่อทั้งหมดมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา และได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0

ผลจากการตอบโต้ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ระบุว่า ทำให้ผู้กระทำผิดโกรธ และมีพฤติกรรมรุนแรงมากขึ้น ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 23 ในภาคผนวก ข หน้า 413 – 417 และตารางที่ 24 หน้า 431-432 ตารางที่ 25 หน้า 447-449)

6.2 อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินจำแนกออกเป็นกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 1. ถูกขโมย หรือพยายามขโมย 2. ถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง 3. ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย และ 4. มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์

ผลการสำรวจอาชญากรรมต่อทรัพย์สินในภาค 7 ภาพรวมพบว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 82.8 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ร้อยละ 10.6 ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 4.4 และมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ร้อยละ 2.2 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 81.6 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ร้อยละ 11.8 ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 3.6 และ มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ร้อยละ 3.0 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาล รายงานว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 83.4 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ร้อยละ 10.0 ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 4.8 และ มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ร้อยละ 1.8 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 29 ในภาคผนวก ข หน้า 527-528)

เมื่อพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของการประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

กรณีถูกขโมย หรือพยายามขโมย ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินในภาค 7 เกือบทั้งหมดระบุว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน ร้อยละ 96.5 มีเพียงร้อยละ 3.5 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น

ทั้งนี้ ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 32.3 เป็นเครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 29.2 และเครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 18.7 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน ร้อยละ 94.6 มีเพียงร้อยละ 5.4 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น

ทั้งนี้ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 40.2 เป็นเครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 20.8 และเครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 18.1 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน ร้อยละ 97.4 มีเพียงร้อยละ 2.6 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น

ทั้งนี้ ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็นทรัพย์สินที่เป็นเครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 33.5 เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 28.3 และเครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 19.0 (โปรดดูตารางที่ 30 ในภาคผนวก ข หน้า 532-534)

กรณีถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะ ร้อยละ 91.3 มีเพียงร้อยละ 8.7 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน๊ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่เหยื่ออาชญากรรมถูกขโมยได้แก่ ชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ ร้อยละ 52.4 ถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซค์ ร้อยละ 40.3 และอื่นๆ เช่นโน้ตบุ๊ค กระเป๋า เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค สุรา เป็นต้น ร้อยละ 6.5 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่าถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะร้อยละ 93.9 มีเพียงร้อยละ 6.1 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน๊ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดยทรัพย์สินสามอันดับแรกที่เหยื่ออาชญากรรมถูกขโมย ได้แก่ ชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ ร้อยละ 55.9 ถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซค์ ร้อยละ 30.7 และ อุปกรณ์ประดับยนต์ อุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ เช่นเครื่องเสียงติดรถยนต์ ร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่รายงานว่าถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะ ร้อยละ 89.7 มีเพียงร้อยละ 10.3 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน๊ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน๊อค เป็นต้น โดยทรัพย์สินสามอันดับแรกที่เหยื่ออาชญากรรมถูกขโมย ได้แก่ ชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ ร้อยละ 50.1 ถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซค์ ร้อยละ 46.5 และอื่นๆ เช่น โน้ตบุ๊ค กระเป๋า เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค สุรา เป็นต้น ร้อยละ 5.3 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 32 ในภาคผนวก ข หน้า 538 - 539)

กรณีถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ร้อยละ 62.3 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 37.7 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 73.2 รองลงมามีผู้พยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 21.9 และพยายามบุกรุกในโรงแรม/ห้องพัก/บ้านพักตากอากาศที่กำลังพักอาศัยอยู่ ร้อยละ 7.5 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่ถูกบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 95.9 รองลงมาถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 7.1

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ระบุว่า มีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ร้อยละ 67.0 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 33.0 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 65.3 รองลงมามีผู้พยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 31.7 และอื่นๆได้แก่ สถานประกอบการ(ร้านเสริมสวย) เป็นต้น ร้อยละ 3.0 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่ถูกบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 83.7 รองลงมาถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 28.6

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ระบุว่า มีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ร้อยละ 60.5 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 39.5 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 76.7 รองลงมามีผู้พยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 17.6 และในโรงแรม/ห้องพัก/บ้านพักตากอากาศที่กำลังพักอาศัยอยู่ ร้อยละ 10.8 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่ถูกบุกรุกทั้งหมดคือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 31 ในภาคผนวก ข หน้า 535 - 537)

กรณีมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือหน้าต่าง/ประตูบ้าน/กระจก ร้อยละ 50.2 รองลงมา คือยานพาหนะ รวมทั้งชิ้นส่วน

ของยานพาหนะ ร้อยละ 26.8 และอื่นๆ เช่น สินค้า อุปกรณ์โทรศัพท์ ตู้เพลง ป้ายโฆษณา มาตรวัดไฟฟ้า เป็นต้น ร้อยละ 14.8 ตามลำดับ ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ได้แก่ หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 56.7 มีรอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพง ทำสิ่งสกปรก ร้อยละ 16.9 และอื่นๆ เช่น สินค้า อุปกรณ์โทรศัพท์ ตู้เพลง ป้ายโฆษณา มาตรวัดไฟฟ้าเสียหาย เป็นต้น ร้อยละ 12.0 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือยานพาหนะรวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ ร้อยละ 31.4 รองลงมา คือหน้าต่าง/ประตูบ้าน/กระจก ร้อยละ 29.8 และอื่นๆ เช่น สินค้า อุปกรณ์โทรศัพท์ ตู้เพลง ป้ายโฆษณา มาตรวัดไฟฟ้า เป็นต้น ร้อยละ 20.8 ตามลำดับ ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ได้แก่ หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 41.2 มีรอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพง ทำสิ่งสกปรก ร้อยละ 25.7 และอื่นๆ เช่น สินค้า อุปกรณ์โทรศัพท์ ตู้เพลง ป้ายโฆษณา มาตรวัดไฟฟ้าแตกเสียหาย เป็นต้น ร้อยละ 23.7 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือหน้าต่าง ประตูบ้าน กระจก ร้อยละ 67.5 รองลงมา คือ ยานพาหนะรวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ ร้อยละ 22.8 และเฟอร์นิเจอร์ รวมถึงอุปกรณ์เครื่องใช้อื่นๆ ในครัวเรือน ร้อยละ 10.4 ตามลำดับ ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ได้แก่ หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 69.9 ถูกเพลิงไหม้ ร่องรอยจากการถูกเพลิงไหม้โดนความร้อน หรือโดนระเบิด ร้อยละ 20.4 และมีรอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพง ทำสิ่งสกปรก ร้อยละ 9.3 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 33 ในภาคผนวก ข หน้า 540 - 542)

6.3 <u>อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย</u>

ลักษณะอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกาย จำแนกออกเป็นกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 1. ทำร้ายร่างกาย 2. พยายามทำร้ายร่างกาย 3. คุกคาม/ลอบติดตาม/เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี และ4. ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือฆ่า

ผลการสำรวจอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกายในภาค 7 ภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่เป็นการถูกทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 78.2 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 84.6) รองลงมาถูกขว้างปาสิ่งของใส่ และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 14.6) และถูกยิงและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 10.0) ตามลำดับ กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 9.9นั้น เป็นการทำร้ายร่างกายในลักษณะ ตบตี ต่อยแต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ และยิงแต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ

(ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 40.4) และถูกแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 19.2) กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี มีจำนวนร้อยละ 9.7 และกรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า มีจำนวนร้อยละ 12.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ระบุว่า เป็นการถูกทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 68.0 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 71.7) รองลงมาถูกขว้างปาสิ่งของใส่ และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 20.3) และถูกแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีดหรือของมีคม และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 18.7) ตามลำดับ กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 11.3 นั้น เป็นการทำร้ายร่างกายในลักษณะยิงแต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 67.7) ถูกแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม (ร้อยละ 32.3) กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี มีจำนวนร้อยละ 10.9 และกรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า มีจำนวนร้อยละ 13.5

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่า เป็นการถูกทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 89.6 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 95.5) รองลงมาถูกยิงและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 14.3) และขว้างปาสิ่งของใส่และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 9.9) ตามลำดับ กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 8.4 นั้น ทั้งหมดเป็นการทำร้ายร่างกายในลักษณะ ตบตี ต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 100.0) กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี มีจำนวนร้อยละ 8.4 และกรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือฆ่า มีจำนวนร้อยละ 10.4 (โปรดดูตารางที่ 34 ในภาคผนวก ข หน้า 543-545)

เกี่ยวกับการใช้อาวุธของผู้กระทำผิด ในอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ในภาค 7 เหยื่ออาชญากรรม เป็นจำนวนมากที่สุด ระบุว่า ผู้กระทำผิดใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 47.9 ไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 46.4 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 5.7 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 35.5 เป็นมีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 33.9 และปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ร้อยละ 29.5 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้นผู้กระทำผิดใช้อาวุธ ร้อยละ 55.3 ไม่ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 41.4 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 3.3 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นมีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 36.2 เป็นของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 34.2 และปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ร้อยละ 19.7 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** กว่าครึ่งหนึ่งระบุว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้นผู้กระทำผิดไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 51.8 ใช้อาวุธ ร้อยละ 39.8 ไม่ทราบหรือ

ไม่แน่ใจ ร้อยละ 8.4 ตามลำดับ โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ร้อยละ 44.4 เป็นของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 37.4 และมีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 30.3 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 35 ในภาคผนวก ข หน้า 546 - 547)

6.4 อาชญากรรมทางเพศ

ลักษณะอาชญากรรมทางเพศ จำแนกออกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้ 1. ข่มขู่ คุกคามด้วยวาจาว่าจะข่มขืนกระทำชำเรา 2. พยายามที่จะกระทำอนาจาร/พยายามล่วงเกินทางเพศ 3. กระทำอนาจาร/ล่วงเกินทางเพศ 4. พยายามที่จะข่มขืนกระทำชำเรา 5. ข่มขืนกระทำชำเรา และ 6. ข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะโทรมหญิง

ผลการสำรวจพบว่า อาชญากรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในภาค 7 พบว่าเหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดถูกกระทำอนาจาร/ล่วงเกินทางเพศ ร้อยละ 42.3 รองลงมาข่มขืนกระทำชำเรา ร้อยละ 39.7 และพยายามที่จะข่มขืนกระทำชำเรา ร้อยละ 18.0 ตามลำดับ ซึ่งเหตุที่เกิดทั้งหมดไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมทางเพศที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ถูกกระทำอนาจาร/ล่วงเกินทางเพศ ร้อยละ 70.1 รองลงมาถูกพยายามที่จะข่มขืนกระทำชำเรา ร้อยละ 29.9 ผู้กระทำผิดทั้งหมดไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมทางเพศที่เกิดขึ้นทั้งหมดถูกข่มขืนกระทำชำเรา ร้อยละ 100.0 ผู้กระทำผิดทั้งหมดไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 36 – 37 ในภาคผนวก ข หน้า 548 - 550)

6.5 อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

ลักษณะอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำแนกออกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้ 1. ใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ 2. เอกสารสำคัญอื่นๆ ถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง 3. เงินฝากในบัญชีธนาคารถูกนำไปใช้โดยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้บัตรเครดิต เช่น ผ่านทางระบบไร้สาย โดยไม่ได้รับอนุญาต. 4. ใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต และ 5.อื่นๆ

ผลการสำรวจใน**ภาพรวมภาค 7** พบว่า อาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นในสามอันดับแรกที่เกิดขึ้น มีลักษณะ คือถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำ

บัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.1 รองลงมาคือ เอกสารสำคัญถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง เช่น บัตรประชาชน ร้อยละ 32.2 และใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต ร้อยละ 17.8 ตามลำดับ โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่ทราบสามอันดับแรก เพราะมีการติดต่อจากสถาบันการเงินเจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ41.1 รองลงมาคืออื่นๆ เช่น มีใบแจ้งหนี้พร้อมใบนัดศาล/ถูกใช้สิทธิเลือกตั้งแล้ว/ไม่ได้รับโฉนดที่ดิน เป็นต้น ร้อยละ 35.6 และพบว่าเงินหายไปจากบัญชีหรือมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในบัญชีหรือพบความผิดปกติจากใบรายการใช้จ่ายบัตรเครดิต ร้อยละ 23.3 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นในสามลำดับแรกที่เกิดขึ้น มีลักษณะ คือถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 30.6 รองลงมาคือใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต ร้อยละ 28.8 และเอกสารสำคัญถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง เช่น บัตรประชาชน และอื่นๆ ร้อยละ 26.1 ตามลำดับ โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่ทราบสามอันดับแรก คือเงินหายไปจากบัญชีหรือมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในบัญชีหรือพบความผิดปกติจากใบรายการใช้จ่ายบัตรเครดิต ร้อยละ 37.9 รองลงมาอื่นๆ เช่น มีใบแจ้งหนี้พร้อมใบนัดศาล ถูกใช้สิทธิ์เลือกตั้งแล้ว ไม่ได้รับโฉนดที่ดิน ร้อยละ 31.5 และได้รับการติดต่อจากสถาบันการเงินเจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 30.6 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นเรียงตามลำดับที่เกิดขึ้น มีลักษณะ คือถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ เป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.0 รองลงมาคือเอกสารสำคัญถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง เช่น บัตรประชาชน และอื่นๆ ร้อยละ 42.0 ตามลำดับ โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่เรียงตามลำดับ คือได้รับการติดต่อจากสถาบันการเงินเจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้นเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.0 และอื่นๆ เช่น มีใบแจ้งหนี้พร้อมใบนัดศาล ถูกใช้สิทธิ์เลือกตั้งแล้ว ไม่ได้รับโฉนดที่ดิน ร้อยละ 42.0 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 38 ในภาคผนวก ข หน้า 551 – 553 และตารางที่ 38.1 หน้า 556-558)

เกี่ยวกับมูลค่าความเสียหายจากการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ในภาพรวมภาค 7 เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงินเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 52.8 ส่วนที่มีการสูญเสียเป็นตัวเงิน ร้อยละ 47.2 ทั้งหมดเสียหายในวงเงิน 101 - 10,000 บาท ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงิน ร้อยละ 55.9 ส่วนที่มีมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน ร้อยละ 44.1 นั้น ทั้งหมดเสียหายในวงเงิน 101 - 10,000 บาท ร้อยละ 100.0 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า ส่วนใหญ่มีมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน ร้อยละ 52.2 โดยทั้งหมดเสียหายในวงเงิน 101 - 10,000 บาท ร้อยละ 100.0 ส่วนที่ไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงิน มีจำนวนร้อยละ 47.8 (โปรดดูตารางที่ 39 ในภาคผนวก ข หน้า 557 - 558)

เกี่ยวกับผลเสียหายที่ได้รับผลการสำรวจในภาพรวมภาค 7 พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการถูกแบบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 61.1 ส่วนที่ได้รับผลเสียหาย ร้อยละ 38.9 ซึ่งผลเสียหายที่เกิดตามมา คือ ส่วนใหญ่ต้องจ่ายค่าปรับหรือดอกเบี้ยบัตรเครดิตหรือดอกเบี้ยเงินกู้สูงขึ้น ร้อยละ 57.1 รองลงมาอื่นๆ ร้อยละ 28.6 และบัญชีบัตรเครดิตมีปัญหา ถูกระงับหรือถูกปฏิเสธการใช้บัตร ร้อยละ 14.3

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการถูกแบบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 66.7 ส่วนที่ได้รับผลเสียหาย มีจำนวนร้อยละ 33.3 ซึ่งผลเสียหายที่เกิดตามมา คืออื่นๆ ร้อยละ 54.1 รองลงมาบัญชีบัตรเครดิตมีปัญหาถูกระงับหรือถูกปฏิเสธการใช้บัตร ร้อยละ 27.0 และถูกดำเนินคดี หรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางแพ่ง และต้องจ่ายค่าปรับหรือดอกเบี้ยบัตรเครดิตหรือดอกเบี้ยเงินกู้สูงขึ้น ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 18.9

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการถูกแบบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 52.2 ส่วนที่ได้รับผลเสียหาย ร้อยละ 47.8 ซึ่งผลเสียหายที่เกิดตามมา คือ ต้องจ่ายค่าปรับหรือดอกเบี้ยบัตรเครดิตหรือดอกเบี้ยเงินกู้สูงขึ้นทั้งหมด ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 40 ในภาคผนวก ข หน้า 559 - 561)

ตอนที่ 7

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม จำแนกออกเป็น 1. การบาดเจ็บจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 2. การรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ 3. การมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น 4. การหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ 5. การมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน 6. เหตุผลในการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บ 7. การสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 8. การมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ 9. การมีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ 10. การสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจ**ในภาพรวมภาค 7** พบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 88.3 และมีเพียงร้อยละ 11.7 ได้รับบาดเจ็บ ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 76.9 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 80.4 ซึ่งจำนวนนี้รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอกมากที่สุดคือ ร้อยละ 40.9 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 52.3 ซึ่งอยู่ในช่วง 101 – 500 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 26.9

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 53.1 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 80.8 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 49.5 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 1,001-2,000 บาท มากที่สุดร้อยละ 27.9

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 10.8 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 70.2 โดยส่วนใหญ่หยุดงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 59.3 ซึ่งมีผลทำให้ขาดรายได้ ร้อยละ 61.6 ในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบไม่แน่ใจ จำนวนเงินที่ขาดรายได้ร้อยละ 38.1 รองลงมาคือน้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท ร้อยละ 23.9

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 35.4 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 88.7 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 89.7 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 35.7

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 88.0 และมีเพียงร้อยละ 12.0 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 74.3 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 70.6 ซึ่งจำนวนนี้กว่าครึ่งหนึ่ง รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 50.4 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 42.1 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งในจำนวนนี้มีค่าใช้จ่ายน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 32.9

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 50.8 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 76.1 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 46.3 ในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ จำนวนเงินที่ขาดรายได้ ร้อยละ 25.0 รองลงมาขาดรายได้ 1,001-2,000 บาท ร้อยละ 20.1

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 7.3 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 71.6 ส่วนใหญ่เป็นเวลาน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 60.5 อีกทั้งส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 61.5 ซึ่งในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบ/ไม่แน่ใจจำนวนเงินที่ขาดรายได้ ร้อยละ 41.7 และรองลงมาขาดรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท ร้อยละ 32.2

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 26.9 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 88.2 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 87.2 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 34.7

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 88.5 และมีเพียงร้อยละ 11.5 ได้รับบาดเจ็บ โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 79.1และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 88.6 ซึ่งจำนวนนี้ รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอกมากที่สุดคือ ร้อยละ 34.5 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 60.9 ซึ่งอยู่ในช่วง 101 – 500 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 33.1

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 55.0 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 84.5 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 52.1 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 1,001 – 2,000 บาท มากที่สุดร้อยละ 33.6

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 12.7 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 69.7 ส่วนใหญ่เป็นเวลาน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 59.0 อีกทั้งส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 61.7 ซึ่งในจำนวนนี้มีเหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบ ไม่แน่ใจ จำนวนเงินที่ขาดรายได้ร้อยละ 37.0 และรองลงมาขาดรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท ร้อยละ 21.4

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 38.1 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 88.8 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 91.1 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 36.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 94.9 และมีเพียงร้อยละ 5.1 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 89.9 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 65.5 ซึ่งจำนวนนี้รักษาพยาบาลที่บ้านพักอาศัยของตัวเอง หรือบ้านพักอาศัยของญาติหรือเพื่อนมากที่สุดคือ ร้อยละ 35.3 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 28.0 ซึ่งมีค่าใช้จ่ายน้อยกว่า หรือเท่ากับ 100 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 46.5

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 43.0 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 73.5 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 45.9 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ขาดรายได้ 1,001 -2,000 บาท ร้อยละ 63.8

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 10.1 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 67.4 โดยส่วนใหญ่หยุดงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 65.2 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 60.4 ซึ่งในจำนวนนี้มีเหยื่ออาชญากรรมผลไม่ทราบ ไม่แน่ใจ จำนวนเงินที่ ขาดรายได้ร้อยละ 36.9 และขาดรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท ร้อยละ 26.1

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 32.6 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 91.7 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 92.2 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 35.6

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เกี่ยวกับความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 94.2 และมีเพียงร้อยละ 5.8 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 87.5 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 55.3 ซึ่งจำนวนนี้ รักษาพยาบาลที่บ้านพักอาศัยของตนเอง หรือบ้านพักอาศัยของญาติหรือเพื่อนใน ร้อยละ 32.2 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 26.3 ซึ่งทั้งหมดมีค่ารักษาน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 บาท ร้อยละ 100.0

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 35.5 โดยส่วนใหญ่หยุดงานน้อยกว่า หรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 64.8 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 41.4 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 1,001-2,000 บาท มากที่สุดร้อยละ 31.7

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 6.5 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 66.6 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 64.6 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 60.3 ซึ่งในจำนวนนี้มีเหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบ ไม่แน่ใจจำนวนเงินที่ขาดรายได้ ร้อยละ 40.0 และรองลงมาขาดรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท ร้อยละ 34.8

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 21.7 ซึ่งในจำนวนนี้ทั้งหมดหยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 100.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 90.8 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 34.2

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 95.4 และมีเพียงร้อยละ 4.6 ได้รับบาดเจ็บ ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 92.3 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 75.5 ซึ่งจำนวนนี้ รักษาพยาบาลที่บ้านพักอาศัยของตัวเอง หรือบ้านพักอาศัยของ

ญาติหรือเพื่อน เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 37.6 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 29.7 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในช่วง 101 – 500 บาท เป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 82.6

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่งต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ คือ ร้อยละ 50.3 โดยทั้งหมดหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 50.3 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ขาดรายได้ 1,001-2,000 บาท ร้อยละ 89.7

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 11.9 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 67.6 ส่วนใหญ่ต้องหยุดงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 62.0 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 60.5 ซึ่งในจำนวนนี้มีเหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบ ไม่แน่ใจ จำนวนเงินที่ ขาดรายได้ร้อยละ 36.1 และรองลงมาขาดรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท ร้อยละ 23.7

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 35.7 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 90.3 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 92.9 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 36.3

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ78.6 โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 74.8 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 88.8ซึ่งจำนวนนี้ส่วนใหญ่รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 61.2 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 74.5 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในช่วง 101 – 500 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 23.1

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 64.8 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 83.5 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 55.8 ในจำนวนนี้มีเหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบไม่แน่ใจ จำนวนเงินที่ขาดรายได้ร้อยละ 37.4 และรองลงมาขาดรายได้ 3,001-5,000 บาท ร้อยละ 14.8

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 40.8 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 95.8 โดยส่วนใหญ่มีการหยุดงานเป็นเวลามากกว่า 1 วัน ร้อยละ 76.2 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 81.3 ซึ่งใน

จำนวนนี้มีเหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบ ไม่แน่ใจจำนวนเงินที่ขาดรายได้ร้อยละ 43.7 และรองลงมาขาดรายได้ 3,001-5,000 บาท ร้อยละ 17.8

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 61.2 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 67.9 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 16.2 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงินน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท เป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 55.3

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 68.7 โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 61.9 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 81.0 ซึ่งจำนวนนี้ส่วนใหญ่ รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 69.9 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมเกินกว่าครึ่งหนึ่งคือ ร้อยละ 50.8 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งมีจำนวนมากกว่า 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 30.2

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 59.8 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 92.9 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 46.6 ในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบ ไม่แน่ใจ จำนวนเงินที่ขาดรายได้ร้อยละ 35.2 และรองลงมาขาดรายได้ 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 23.9

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 29.1 โดยทั้งหมดต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 โดยครึ่งหนึ่งสูญเสียเวลามากกว่า 1 วัน ร้อยละ 50.0 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 63.8 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมขาดรายได้แต่ไม่ทราบ ไม่แน่ใจจำนวนเงินที่ขาดรายได้ร้อยละ 39.3 และรองลงมาขาดรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท และ 5,001-10,000 บาท ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 23.5

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 66.3 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 62.3 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 13.8 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท เป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 71.1

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 89.6 โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 85.7 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 95.5 ซึ่งจำนวนนี้ส่วนใหญ่รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 54.9 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 94.6 ซึ่งอยู่ในช่วง 101 – 500 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 22.3

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 69.1 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 76.6 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 63.7 ในจำนวนนี้มีเหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบ ไม่แน่ใจ จำนวนเงินที่ขาดรายได้ร้อยละ 38.7 และรองลงมาขาดรายได้ 3,001-5,000 บาท ร้อยละ 21.8

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 53.8 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 92.5 ส่วนใหญ่เป็นเวลามากกว่า 1 วัน ร้อยละ 91.8 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 91.8 ซึ่งในจำนวนนี้มีเหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบไม่แน่ใจจำนวนเงินที่ขาดรายได้ ร้อยละ 45.5 และรองลงมาขาดรายได้ 3,001-5,000 บาท ร้อยละ 25.2

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 58.2 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 71.8 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 18.9 ซึ่งทั้งหมดสูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงินน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจ**ในภาพรวมภาค 7** พบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 51.4 โดยส่วนใหญ่มีอาการบาดเจ็บจากการถูกข่มขืน ร้อยละ 77.2 และทั้งหมดต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 ซึ่งจำนวนนี้ส่วนใหญ่ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ ร้อยละ 77.2 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมคือ ร้อยละ 22.8 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งทั้งหมดมีค่าใช้จ่ายอยู่ในช่วง 1,001 -2,000 บาท ร้อยละ 100.0

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมต้องหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 22.8 โดยทั้งหมดต้องหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 22.8 ในจำนวนนี้ทั้งหมดขาดรายได้ 1,001-2,000 บาท ร้อยละ 100.0

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 10.8 โดยทั้งหมดต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและศาล ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ทราบไม่แน่ใจในจำนวนวันที่ต้องหยุดงาน ร้อยละ 100.0 อีกทั้งมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 100.0 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ทราบ ไม่แน่ใจจำนวนเงินที่ขาดรายได้ ร้อยละ 100.0

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนไม่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 100.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 10.8 ซึ่งในจำนวนนี้ทั้งหมดสูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 80.6 และมีเพียงร้อยละ 19.4 ได้รับบาดเจ็บ โดยทั้งหมดได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น และมีอาการบาดเจ็บที่อวัยวะภายใน ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 และทั้งหมดต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 ซึ่งจำนวนนี้ทั้งหมดรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยใน ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 ซึ่งทั้งหมด ร้อยละ 100.0 อยู่ในช่วง 1,001 – 2,000 บาท

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 โดยทั้งหมดหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 1,001-2,000 บาท ทั้งหมดร้อยละ 100.0

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 17.9 โดยทั้งหมดต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและศาล ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 (ตารางที่ 46 หน้า 664) โดยทั้งหมดไม่ทราบ ไม่แน่ใจในจำนวนวันที่ต้องหยุดงาน ร้อยละ 100.0 โดยมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆทั้งหมดร้อยละ 100.0ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดร้อยละ 100.0 ไม่ทราบ ไม่แน่ใจจำนวนเงินที่ขาดรายได้

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมดไม่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 100.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสีย

ทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 17.9 ซึ่งในจำนวนนี้ทั้งหมดสูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ผลการสำรวจพบว่าเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 100.0 โดยทั้งหมดมีอาการบาดเจ็บจากการถูกข่มขืน ร้อยละ 100.0 และทั้งหมดต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 ซึ่งทั้งหมดมีการปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ ร้อยละ 100.0

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 และไม่มีผลต่อการหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บทั้งหมด ร้อยละ 100.0 และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0 ไม่มีผลที่ทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ

นอกจากนี้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่มีผลของการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บ เพื่อไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 100.0

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนไม่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ และทั้งหมดไม่สูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจ**ในภาพรวมภาค 7** พบว่า ผู้ประสบเหตุอาชญากรรมทั้งหมดร้อยละ 100.0 ต้องหยุดงาน ในจำนวนนี้ร้อยละ 16.1ต้องหยุดงาน เพื่อติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งหมดร้อยละ 100.0 เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องสูญเสียเวลาทำงานน้อยกว่า หรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 100.0 และไม่มีผลต่อรายได้ที่ต้องหยุดงานทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้มีผลทำให้สมาชิกในครัวเรือนของเหยื่ออาชญากรรมต้องหยุดงาน ทั้งหมดร้อยละ 100.0 โดยทั้งหมดหยุดงานเป็นเวลาไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 100.0 โดยต้องสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 27.2 อยู่ในช่วง 1,001-5,000 บาท เป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 85.7

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ทั้งหมดไม่ต้องหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 โดยต้องสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 44.1 โดยอยู่ในช่วง 1,001—5,000 บาท เป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 85.7

ส่วน**นอกเขตเทศบาล**พบว่า ผู้ประสบเหตุอาชญากรรมต้องหยุดงาน ร้อยละ 42.0 เพื่อติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องสูญเสียเวลางานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 100.0 ซึ่งไม่มีผลต่อรายได้ที่ต้องหยุดงานทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้มีผลทำให้สมาชิกในครัวเรือนของเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องหยุดงาน ร้อยละ 100.0 เป็นเวลาไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 100.0 และไม่มีผลต่อการสูญเสียทรัพย์สิน ทั้งหมดร้อยละ 100.0

(โปรดดูจากตารางที่ 41-50 ในภาคผนวก ข หน้า 574-576, 592-594, 610-612, 628-630, 646-648, 664-666, 678-679, 694-696, 708-709, 724-726)

ตอนที่ 8
การดำเนินการเกี่ยวกับเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

8.1 การรายงานเหตุอาชญากรรม

การรายงานเหตุอาชญากรรม จำแนกออกเป็น 1. การรายงานเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 2. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุ 3. ผู้รายงานและวิธีการรายงาน 4. เหตุผลที่รายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 5. ความรวดเร็วในการตอบสนองต่อการได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และ 6. การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ

ผลการสำรวจ**ในภาพรวมภาค 7** พบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 62.8** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 72.9 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 81.3 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียง**ร้อยละ 33.8 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 75.4 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 57.5 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 74.5 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 33.2 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 73.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 64.0** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 73.7 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 81.2 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 32.6 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 77.8 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 57.5 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 74.5 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 32.7 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 75.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรม**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คือ**ร้อยละ 20.0** โดยเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ เป็นจำนวนมากที่สุดถึง ร้อยละ 32.7 อย่างไรก็ตาม **ส่วนใหญ่ร้อยละ 76.2 ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยกว่าครึ่งหนึ่งบุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง คือร้อยละ 50.4 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 44.6 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 82.2 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจมาสถานที่เกิดเหตุภายในเวลา 10 นาที ร้อยละ 34.7 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 68.1

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นทั้งหมด **ร้อยละ 100.0** โดยส่วนใหญ่บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 74.8 และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 91.7 เหตุผลของการแจ้งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 86.5 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 86.5

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 71.7** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น คือ ร้อยละ 69.3 อย่างไรก็ตาม มีเพียง **ร้อยละ 28.3 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 76.5 และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 76.5 เหตุผลของการแจ้งทั้งหมด คือ แจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 ส่วนการดำเนินการหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุนานเท่าใดและเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบอย่างไร ไม่ปรากฏข้อมูล

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 61.5** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 64.3 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 76.2 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ **34.1 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดย

ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 81.2 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 62.4 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 74.4 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 29.1 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 76.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 62.9** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 65.2 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 75.8 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 32.6 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 84.8 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 62.6 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 73.5 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 27.9 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 75.4

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น **ร้อยละ 67.1** โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 55.1 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 54.5 เหตุของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 89.2 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 33.5 และส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 84.5 อย่างไรก็ตาม มีเพียง **ร้อยละ 25.6 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เนื่องจากสาเหตุอื่นๆ ร้อยละ 40.2 ในจำนวนนี้ระบุว่า เพราะส่วนใหญ่ถูกผู้กระทำผิดข่มขู่ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น ถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง ร้อยละ 70.6

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นทั้งหมด **ร้อยละ 100.0** โดยส่วนใหญ่บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 58.2 และวิธีแจ้งเหตุใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 84.6 เหตุผลของการแจ้งทั้งหมดคือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด คือ ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจเดินทางมาสถานที่

เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 75.0 และส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 75.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 80.2** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 59.9 อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 19.8 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 54.5 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์ ร้อยละ 54.5 เหตุผลของการแจ้งทั้งหมดคือเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่าส่วนใหญ่ **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 63.6** โดยเหยื่ออาชญากรรม ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 77.4 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 83.5 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มีเพียง**ร้อยละ 33.7 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 72.2 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 54.7 เหตุผลของการแจ้ง คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 74.5 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 35.5 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 74.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 64.5**โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 78.0 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 83.5 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 32.6 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 74.2 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 54.9 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 75.1 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 35.3 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่คือ ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 74.8

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น **ร้อยละ 85.9** โดยส่วนใหญ่บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 63.6 และวิธีแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยโทรศัพท์ ร้อยละ 51.4 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 73.1 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุภายใน 10 นาที ร้อยละ 42.1 และส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ คือ สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ ร้อยละ 58.0 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 14.1 เท่านั้นที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น ร้อยละ 58.4 ในจำนวนนี้ ทั้งหมดระบุว่าเป็นเรื่องส่วนตัว หรือมีวิธีจัดการด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครองของผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นทั้งหมด **ร้อยละ 100.0** โดยบุคคลอื่นเป็นผู้แจ้งเหตุทั้งหมด ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุทั้งหมดใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาทีทั้งหมด ร้อยละ 100.0 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ค้นบริเวณที่เกิดเหตุ เก็บหลักฐานในที่เกิดเหตุ รับปากว่าจะช่วยสืบสวนหาผู้กระทำผิดต่อไป และรับปากว่าจะช่วยดูแลสอดส่องละแวกที่เกิดเหตุมากขึ้นทั้งหมด ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 58.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม มีร้อยละ 42.0 ที่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยทั้งหมดเหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุทั้งหมดใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้งทั้งหมด คือ เพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 51-56 ในภาคผนวก ข หน้า 734 ,772-780,802-804,816-817,832-834,850-852)

8.2 การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจหลังจากรับแจ้งเหตุและไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุแล้ว

การดำเนินการหลังจากรับแจ้งเหตุและไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุแล้วต่อ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จำแนกออกเป็น 1.การจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ 2. การติดตามคดีที่เกิดขึ้น และ 3. การติดต่อจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 83.5 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 64.2 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 87.1

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 84.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 65.3 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 87.8

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 73.5 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย มากที่สุดร้อยละ 31.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 53.4

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่ามีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 68.4 และทราบว่าไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 31.6 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจทำการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 60.4 และไม่ได้ติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 27.9 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 88.3

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 72.2 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 56.7 เช่นเดียวกับเหยื่อส่วนใหญ่อาชญากรรมที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 93.3

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุ

อาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ รายงานว่าไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 81.9 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 60.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 86.1

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 82.3 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 61.3 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 87.2

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 73.5 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการติดตามคดีที่เกิดขึ้นหรือไม่ จำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 38.0 และไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 24.7 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 52.2

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ระบุว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย คือ ร้อยละ 57.4 และเหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 46.3 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 80.6

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 81.1 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 55.9 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 89.2

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจรายงานว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 84.4 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรม

ส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 66.4 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 87.6

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 84.9 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 67.3 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 88.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 73.6 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 40.6 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 54.6

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ระบุว่า ไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่ามีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 100.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดรายงานว่าไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการติดตามคดีที่เกิดขึ้นหรือไม่ ร้อยละ 100.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย คือ ร้อยละ 58.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 58.0 และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 57-58,60 ในภาคผนวก ข หน้า 860, 870-871 และ888-889)

8.3 การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ

การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ จำแนกออกเป็น 1. การดำเนินการยื่นฟ้อง 2. การติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจ 3. หน่วยงานที่ติดต่อขอความช่วยเหลือโดยเหยื่ออาชญากรรม 4. หน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 96.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจร้อยละ 97.2 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.8 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 89.9 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล อบต. ผู้นำหมู่บ้าน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การประปาส่วนภูมิภาค องค์การโทรศัพท์ สำนักงานขนส่งจังหวัด เป็นต้น ร้อยละ 93.0 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน มหาวิทยาลัย องค์การโทรศัพท์ เป็นต้น ร้อยละ 62.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 95.9 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 97.2 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.8 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 89.6 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล อบต.ผู้นำหมู่บ้าน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การประปาส่วนภูมิภาค องค์การโทรศัพท์ สำนักงานขนส่งจังหวัด เป็นต้น ร้อยละ 95.6 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน มหาวิทยาลัย องค์การโทรศัพท์ เป็นต้น ร้อยละ 62.3

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 99.2 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 0.8 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งทั้งหมดเหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือ

ด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ ร้อยละ 100.0 ซึ่งทั้งหมดคือ ศาล ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏข้อมูลหน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ไม่ปรากฏข้อมูลการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดของเหยื่ออาชญากรรม และทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 100.0 ไม่ปรากฏข้อมูลว่าเหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากตำรวจ และไม่ปรากฏข้อมูลของหน่วยงานที่เหยื่ออาชญากรรมไปติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 92.8 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 7.2 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยอาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานเอกชน เช่น ธนาคารที่มีบัญชีอยู่ เป็นต้น ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏข้อมูลหน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 93.5 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 97.4 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.6 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 70.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล อบต. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การประปาส่วนภูมิภาค องค์การโทรศัพท์ เป็นต้น ร้อยละ 83.2 อย่างไรก็ตาม มีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน มหาวิทยาลัย องค์การโทรศัพท์ เป็นต้น ร้อยละ 62.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 93.1 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 97.4 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.6 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 68.2

โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล อบต. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การประปาส่วนภูมิภาค องค์การโทรศัพท์ เป็นต้น ร้อยละ 90.5 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน มหาวิทยาลัย องค์การโทรศัพท์ เป็นต้นร้อยละ 62.3

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ไม่ปรากฏข้อมูลการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดของเหยื่ออาชญากรรม และทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 100.0 ไม่ปรากฏข้อมูลของเหยื่ออาชญากรรมในการติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง หน่วยงานที่เหยื่ออาชญากรรมไปติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง และการมีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือเหยื่อ

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า ไม่ปรากฏข้อมูลการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดของเหยื่ออาชญากรรม และทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 100.0 ไม่ปรากฏข้อมูลของเหยื่ออาชญากรรมในการติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง หน่วยงานที่เหยื่ออาชญากรรมไปติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง การมีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 88.3 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 11.7 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเองทั้งหมด ร้อยละ 100.0 เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานเอกชน เช่น ธนาคารที่มีบัญชีอยู่ เป็นต้น ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏข้อมูลหน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 97.3 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 97.2 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.8 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน อบต.ผู้นำหมู่บ้าน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การประปาส่วนภูมิภาค

สำนักงานขนส่งจังหวัด เป็นต้น ร้อยละ 96.5 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏข้อมูลหน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 97.3 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 97.1 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.9 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน อบต.ผู้นำหมู่บ้าน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การประปาส่วนภูมิภาค สำนักงานขนส่งจังหวัด เป็นต้น ร้อยละ 97.3 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏข้อมูลหน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 98.4 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 1.6 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ คือ ศาล ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏข้อมูลหน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า ไม่ปรากฏข้อมูลการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดของเหยื่ออาชญากรรม และทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 100.0 ไม่ปรากฏข้อมูลของเหยื่ออาชญากรรมในการติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯผลการสำรวจพบว่าไม่ปรากฏข้อมูลการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดของเหยื่ออาชญากรรม และทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 100.0 ไม่ปรากฏข้อมูลของเหยื่ออาชญากรรมในการติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง (โปรดดูตารางที่ 59, 61-63 ในภาคผนวก ข หน้า 878, 900-901, 916-918,934-936)

8.4 ความต้องการในการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

ความต้องการในการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม จำแนกออกเป็น 1. ความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม และ 2. ความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 78.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 21.6 เรื่องที่ต้องการจำนวนมากที่สุด คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 49.3 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 94.4 มีเพียงร้อยละ 5.6 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมี เรื่องที่ต้องการส่วนใหญ่คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 55.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 78.5 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 21.5 เรื่องที่ต้องการจำนวนมากที่สุด คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ48.1 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 94.3 มีเพียงร้อยละ 5.7 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมี เรื่องที่ต้องการส่วนใหญ่ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหาผู้ต้องหา ร้อยละ 55.3

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 82.7 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 17.3 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 72.4 ความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 18.0 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 82.0 เรื่องที่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการคือ หาผู้กระทำความผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับ

ผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม นั้น ไม่ปรากฏข้อมูล

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 93.3 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 6.7 แต่ทั้งหมด คือ ร้อยละ 100ไม่ระบุเรื่องที่ต้องการ ร้อยละ 100. ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 77.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 22.6 เรื่องที่ต้องการส่วนใหญ่คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 52.4 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 83.5 มีเพียงร้อยละ 16.5 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมีเรื่องที่ต้องการส่วนใหญ่ คือ ไม่เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 55.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 77.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 22.6 เรื่องที่ต้องการส่วนใหญ่คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 51.7 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 82.5 มีเพียงร้อยละ 17.5 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมี เรื่องที่ต้องการส่วนใหญ่ คือ ไม่เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 55.3

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 83.5 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 16.5 เรื่องที่ต้องการจำนวนมากที่สุด คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 42.8 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมนั้น ไม่ปรากฏข้อมูล

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 70.1 เรื่องที่ต้องการทั้งหมดคือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมนั้น ไม่ปรากฏข้อมูล

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 89.2 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 10.8 โดยทั้งหมดไม่ระบุเรื่องที่ต้องการ ร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมนั้น พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 79.0 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 21.0 เรื่องที่ต้องการมากที่สุด คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 47.6 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ ร้อยละ 100.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 79.1 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 20.9 เรื่องที่ต้องการจำนวนมากที่สุด คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 46.1 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 81.9 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 18.1 เรื่องที่ต้องการทั้งหมดคือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0 เรื่องที่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการ คือ หาผู้กระทำความผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมนั้น ไม่ปรากฏข้อมูล

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม นั้นไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตาราง 64-65 ในภาคผนวก ข หน้า 952-654 และ970-972)

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในภาค 8

ตอนที่ 1
ภาพรวมของข้อมูลครัวเรือน

ภาพรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนระดับครัวเรือนในภาค 8 พ.ศ. 2550 ที่ได้จากการสำรวจโดยการใช้วิธีการนับจดและสรุปยอดข้อมูลของครัวเรือนเป็นรายชุมรุมอาคาร เช่น ลักษณะทั่วไปของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งสิ้นที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และจำนวนสมาชิกที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา โดยใช้แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1 (สอญ.1) นั้น ปรากฏว่า

ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในภาค 8 พ.ศ. 2550 ได้ข้อมูลสมบูรณ์ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้งสิ้น จำนวน 1,177,706 ครัวเรือน ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลทั้งสิ้น จำนวน 284,945 ครัวเรือน และนอกเขตเทศบาล จำนวน 892,761 ครัวเรือน พบลักษณะสำคัญดังนี้ (โปรดดูตารางที่ 1 และ 2 ในภาคผนวก ข หน้า 6 และ 11)

1.1 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ครัวเรือนในภาค 8 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 55.1 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 37.3 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 6.7 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 8 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 58.5 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 34.0 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 6.4 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 8 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 54.0 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 38.4 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 6.8 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 0.8 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1 -10)

1.2 รายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ครัวเรือนในภาค 8 มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.2 รองลงมามีรายได้น้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 17.8 และรายได้ 10,001 -

15,000 บาท ร้อยละ 15.8 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 13,360.82 บาท ต่ำสุด 200 บาท สูงสุด 600,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 8 มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.3 รองลงมามีรายได้ 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 18.2 และรายได้ 15,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 15.5 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 15,350.16 บาท ต่ำสุด 200 บาท สูงสุด 500,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 8 มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.4 รองลงมามีรายได้น้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 19.2 และรายได้ 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 15.0 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 12,726.12 บาท ต่ำสุด 300 บาท สูงสุด 600,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value) (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1-10)

1.3 ประเภทของที่อยู่อาศัย

ครัวเรือนในภาค 8 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ร้อยละ 82.1 รองลงมาพักอาศัยอยู่ห้องแถว ร้อยละ 8.8 ตึกแถว ร้อยละ 4.4 ทาวน์เฮาส์ ร้อยละ 1.8 อื่นๆได้แก่ เพิงมุงจาก ห้องพักคนงาน เป็นต้น ร้อยละ 1.5 ห้องแบ่งเช่า ร้อยละ 0.6 ห้องชุด ร้อยละ 0.5 และหอพัก ร้อยละ 0.3

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล** ครัวเรือนในภาค 8 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ร้อยละ 52.0 รองลงมาพักอาศัยอยู่ห้องแถว ร้อยละ 20.8 ตึกแถว ร้อยละ 16.3 ทาวน์เฮาส์ ร้อยละ 5.4 ห้องชุด และอื่นๆ(ไม่ระบุรายละเอียด) ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 1.5 ห้องแบ่งเช่า ร้อยละ 1.4 และหอพัก ร้อยละ 1.1

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 8 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ร้อยละ 91.7 รองลงมาพักอาศัยอยู่ห้องแถว ร้อยละ 5.1 อื่นๆได้แก่ เพิงมุงจาก ห้องพักคนงาน เป็นต้น ร้อยละ 1.5 ตึกแถว ร้อยละ 0.7 ทาวน์เฮาส์ ร้อยละ 0.6 ห้องแบ่งเช่า ร้อยละ 0.3 และห้องชุด ร้อยละ 0.1 (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1-10)

1.4 ลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัย

ครัวเรือนในภาค 8 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยมีสภาพแวดล้อมเขตเกษตรกรรม เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 47.2 รองลงมาคือแบบเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 44.0 เขตธุรกิจ ร้อยละ 6.5 เขตชุมชนแออัด ร้อยละ 1.1 เขตบ้านพักคนงานก่อสร้าง ร้อยละ 0.8 อื่นๆได้แก่ เขตประมง และเขตอุตสาหกรรมในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 8 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 64.3 รองลงมา คือ เขตธุรกิจ ร้อยละ 23.0 เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 8.7 เขตชุมชนแออัด ร้อยละ 3.2 เขตบ้านพักคนงานก่อสร้าง และเขตอุตสาหกรรมสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 0.3 และอื่นๆ ได้แก่ เขตประมง ในร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 8 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตเกษตรกรรม ร้อยละ 59.4 รองลงมาคือ เขตที่อยู่อาศัย จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 37.5 เขตธุรกิจ ร้อยละ 1.3 เขตบ้านพักคนงานก่อสร้าง ร้อยละ 0.9 เขตชุมชนแออัด ร้อยละ 0.4 อื่นๆ (ไม่ระบุรายละเอียด) ร้อยละ 0.3 และเขตอุตสาหกรรม ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1-10)

1.5 สมาชิกครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในภาค 8 ใน พ.ศ. 2550 มีจำนวนทั้งสิ้น 3,234,850 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 21,830 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 1,177,706 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 21,154 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.8

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 8 ใน พ.ศ. 2550 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 733,381 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 6,433 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.9 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 284,945 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 6,400 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.3

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 8 ใน พ.ศ. 2550 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 2,501,469 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 15,397 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.6 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 892,761 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุ

อาชญากรรมเพียง 14,754 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.7 (โปรดดูตารางที่ 2 3และตารางที่ 5 ในภาคผนวก ข หน้า 11 – 12 และ 42)

ตอนที่ 2
ลักษณะอาชญากรรม

2.1 ประเภทอาชญากรรมและจำนวนครั้งที่เหยื่ออาชญากรรมประสบเหตุ

เมื่อศึกษาภาพรวมของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในภาค 8 ตามการรายงานของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2550 เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 21,830 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สิน ร้อยละ 94.8 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 3.8 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.2 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนในภาค 8 พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2550 เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ซึ่งตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** มีจำนวน 6,433 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สิน ร้อยละ 93.7 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 3.8 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 2.2 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.3 ตามลำดับ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่อยู่**นอกเขตเทศบาล** มีจำนวน 15,397 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สิน ร้อยละ 95.3 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 3.8 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 0.7 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

ขณะเดียวกันในภาพรวมในภาค 8 เหยื่ออาชญากรรมทั้ง 21,830 ราย นั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 41,186 ครั้ง ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 97.2 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 2.1 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 0.6 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ซึ่งมี 6,433รายนั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 10,316 ครั้ง ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 95.8 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 2.6 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.4 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ซึ่งมี 15,397 รายนั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 30,870 ครั้ง ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 97.6 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 1.9 อาชญากรรมเกี่ยวกับ

การแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 0.4 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 5 และ 6 ในภาคผนวก ข หน้า 42 และ 48)

2.2 ลักษณะการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม: จำนวนครั้งและประเภทอาชญากรรม

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนครั้งในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในภาค 8 พบว่า มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวนระหว่าง 1 - 4 ครั้ง ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 73.8 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 26.2 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง ร้อยละ 12.3 ซ้ำ 3 ครั้ง ร้อยละ 7.4 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 6.5 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 75.4 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 24.6 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง ร้อยละ 12.3 ซ้ำ 3 ครั้ง ร้อยละ 6.8 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 5.5 ตามลำดับ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 73.3 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 26.7 ในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง ร้อยละ 12.2 ซ้ำ 3 ครั้ง ร้อยละ 7.6 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 6.9 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 7 ในภาคผนวก ข หน้า 54)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทอาชญากรรมที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้งในภาค 8 พบว่า ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 73.8 มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 26.2 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำ ร้อยละ 27.5 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำ ร้อยละ 2.6 และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำ ร้อยละ 2.0 ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 75.4 มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 24.6 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 25.8 ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำ ร้อยละ 9.0 และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำ ร้อยละ 3.5 ตามลำดับ ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ ในส่วนของเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 73.3 มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 26.7 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำ ร้อยละ 28.1 ส่วนเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย

อาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมประเภทแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ไม่มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ (โปรดดูตารางที่ 8 ในภาคผนวก ข หน้า 60)

2.3 ลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง

การสำรวจข้อมูลครั้งนี้ในภาค 8 พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งในภาพรวม พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 26.2 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 22.1 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 84.7 และ**เหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 86.0 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 14.0 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำผิดถูกจับกุมแล้ว/ตักเตือนผู้กระทำความผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 77.1 ผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 12.6 และแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 7.5

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน **มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก**ร้อยละ 22.2 ร้อยละ 84.6 และร้อยละ 86.1 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า**ไม่ใช่** และระบุว่า**ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่ามีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 50.0 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก**ในสัดส่วนที่เท่ากันร้อยละ 100.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า**ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** และทั้งหมดระบุว่า**มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 100.0 และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคาดว่าจะไม่ประสบเหตุนี้อีก เนื่องจากผู้กระทำความผิดถูกจับกุม ร้อยละ 100.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมในภาค 8 พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** เมื่อพิจารณาลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 24.6 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 22.1 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 77.8 และ**เหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 89.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 10.6 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำความผิดถูกจับกุมแล้ว/ตักเตือนผู้กระทำความผิด/ตกลงกัน ร้อยละ 78.6 ตำรวจอยู่เวรตรวจตรา ร้อยละ 13.7 และแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 5.3

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน **มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก**ร้อยละ 22.5 ร้อยละ77.4 และร้อยละ 89.6 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า**ไม่ใช่** และระบุว่า**ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่ามีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 50.0 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก**ในสัดส่วนที่เท่ากันร้อยละ 100.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่าไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 100.0 และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคาดว่าจะไม่ประสบเหตุนี้อีก เนื่องจากผู้กระทำความผิดถูกจับกุม ร้อยละ 100.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**เมื่อพิจารณาลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งในภาพรวม พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 26.8 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 22.1**มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกัน อย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 87.2 และ**เหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 84.7 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 15.3 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำความผิดถูกจับกุมแล้ว/ตักเตือนผู้กระทำความผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 76.7 ผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 15.3 และแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด และตำรวจอยู่เวรตรวจตรา ร้อยละ 8.0

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน **มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 22.1 ร้อยละ 87.2 และร้อยละ 84.7 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมการแอบอ้างข้อมูลฯ ไม่ปรากฏข้อมูลเรื่อง**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** คือ มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมอีก (โปรดดูตารางที่ 8 - 11 ในภาคผนวก ข หน้า 60, 66, 72 และ 88-90)

ตอนที่ 3
ลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม

3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อศึกษาว่าผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในภาค 8 ในรอบปี พ.ศ. 2550 มีลักษณะอย่างไร พบว่าเหยื่ออาชญากรรมมีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี มากที่สุดคือ ร้อยละ 33.7 โดยมีอายุเฉลี่ย 45.3 ปี อนึ่ง การสำรวจครั้งนี้ได้กำหนดแบ่งกลุ่มข้อมูลอายุที่ให้ความสำคัญกับกลุ่มเยาวชน โดยจัดกลุ่มเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี แยกออกมาอีก 1 กลุ่ม เพื่ออนุวัตรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 ซึ่งพบว่าเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 195 ราย คิดเป็น ร้อยละ 0.9 และพบว่ากลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 3,480 ราย คิดเป็น ร้อยละ 15.9

ลักษณะอื่นๆ ที่สำคัญๆ พบว่าส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นเพศชาย ร้อยละ 61.5 มีสัญชาติไทย ร้อยละ 99.7 เชื้อชาติไทย ร้อยละ 99.7 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 96.5 กว่าครึ่งหนึ่งมีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 54.8 เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 48.5 นอกจากเหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ นั้น มีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด ร้อยละ 39.8 ส่วนเหยื่ออาชญากรรมทางเพศส่วนใหญ่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 61.4 นอกจากนี้ ร้อยละ 79.8 ของเหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001- 10,000 บาท ร้อยละ 36.3 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 69.5เป็นผู้อาศัย ร้อยละ17.8 ผู้เช่า ร้อยละ 12.6 และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 73.3 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของกลุ่มเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**มีอายุระหว่าง 45-59 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.3 อายุเฉลี่ย 42.5 ปี และมีเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 128 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 796 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.4 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นเพศชาย ร้อยละ 55.2 มีสัญชาติไทย ร้อยละ 99.7 เชื้อชาติไทย ร้อยละ 99.5 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 97.7 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 36.3 และร้อยละ 17.2 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 57.6 นอกจากผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯเหยื่ออาชญากรรมมีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 29.8 และผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายประกอบอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน ส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.9 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว ร้อยละ

72.1 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 38.1 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมกว่าครึ่งหนึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 51.4 ผู้เช่า ร้อยละ 32.4 และผู้อยู่อาศัย ร้อยละ 15.9 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 70.5 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** มีอายุ 45-59 ปี จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 35.5 อายุเฉลี่ย 46.5 ปี และมีเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.4 กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 2,684 ราย คิดเป็น ร้อยละ 17.4 เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 64.1 มีสัญชาติไทย และเชื้อชาติไทย ในสัดส่วนที่เท่ากันร้อยละ 99.8 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 95.8ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 62.4 และร้อยละ 5.3 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 64.5 นอกจากผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ กว่าครึ่งหนึ่ง มีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 64.5 และผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศทั้งหมดมีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 100.0 ผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สมรสแล้ว ร้อยละ 83.1 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาทบาท ร้อยละ 35.5 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 77.1 เป็นผู้อยู่อาศัย ร้อยละ 18.6 และผู้เช่า ร้อยละ 4.3 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 74.6 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน (โปรดดูตารางที่ 12 ในภาคผนวก ข หน้า 176-192)

3.2 ลักษณะที่อยู่อาศัยและสภาพชุมชนของเหยื่ออาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมทุกประเภทในภาค 8 ร้อยละ 82.2 มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” ร้อยละ 50.1 ตั้งอยู่ในเขตเกษตรกรรม รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 36.2

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** กว่าครึ่งหนึ่งมีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” (ร้อยละ 51.1) ซึ่งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 53.9) รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตธุรกิจ ร้อยละ 37.0 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” (ร้อยละ 95.2) ซึ่งอยู่ในเขตเกษตรกรรม (ร้อยละ 68.0) รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 28.8 (โปรดดูตารางที่ 13 ในภาคผนวก ข หน้า 213-216)

3.3 ลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อพิจารณาลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรมในภาค 8 พบว่า ส่วนใหญ่ที่พักอาศัยเหล่านั้น บุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 91.9) เนื่องจากไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 91.7) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 78.4)

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ที่พักอาศัยเหล่านั้น บุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 84.7) เนื่องจากไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 83.9) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 58.2) ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ **นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ที่พักอาศัยเหล่านั้น บุคคลภายนอก สามารถเข้าออกได้สะดวกเช่นกัน (ร้อยละ 94.9) เพราะไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 94.6) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 86.9) (โปรดดูตารางที่ 14 ในภาคผนวก ข หน้า 237-240)

3.4 ระยะเวลาที่พักอาศัยและการย้ายถิ่น

เมื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยจากการย้ายถิ่นและระยะเวลาที่พักอาศัย พบว่า เหยื่ออาชญากรรมในภาค 8 ส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 90.4 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 64.3 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้เคยย้ายที่อยู่มาแล้วในระยะเวลา 5 ปี และในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดเคยย้ายที่อยู่ 1 ครั้ง ร้อยละ 48.7 โดยย้ายมาจากจังหวัดอื่นภายในภาค 8 มากที่สุด (ร้อยละ 33.0) รองลงมาคือมาจากกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 23.5) และ มาจากภาค 4 (ร้อยละ 7.8)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะของบ้านเรือนพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านพักอาศัยอยู่**ในเขตเทศบาล**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 82.0 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 61.3 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้เคยย้ายที่อยู่มาแล้วในระยะเวลา 5 ปี และในจำนวนนี้ ร้อยละ 46.6 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ที่เคยย้ายที่อยู่อาศัยในระยะเวลา 5 ปี มาแล้ว 1 ครั้ง โดยย้ายมาจากจังหวัดอื่นภายในภาค 8 มากที่สุด (ร้อยละ 38.8) รองลงมาย้ายมาจากกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 26.5) ย้ายมาจากภาค 5 (ร้อยละ 8.2) ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านพักอาศัยอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 93.8 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 67.9 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้เคยย้ายที่อยู่มาแล้วในระยะเวลา 5 ปี และในจำนวนนี้ ร้อยละ 51.2 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ที่เคยย้ายที่อยู่อาศัยในระยะเวลา 5 ปี มาแล้ว 1 ครั้ง โดยย้ายมาจากจังหวัดอื่นภายในภาค 8 (ร้อยละ 27.8) ย้ายมาจากกรุงเทพฯ (ร้อยละ 20.7) และย้ายมาจากภาค 9 (ร้อยละ 17.1) (โปรดดูตารางที่ 15 ในภาคผนวก ข หน้า 271-276)

ตอนที่ 4
ลักษณะของผู้กระทำผิด

4.1 เหยื่ออาชญากรรมกับการพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตัวเอง

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 8 ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 85.0 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งยอมรับว่าตนเป็นผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 15.0 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่ามีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 11.8 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 91.1 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 77.4ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 22.6 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่ามีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 19.9 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 84.5และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 88.1ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 11.9 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่ามีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิด ด้วยตนเองในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 8.5 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 93.9 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 16 ในภาคผนวก ข หน้า 284)

4.2 การเคยก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดต่อเหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือน

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 8 ที่เคยประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ร้อยละ 75.7 ขณะที่มีเพียงร้อยละ 8.0 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 7.6และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 9.8 ส่วนอาชญากรรมทางเพศ ทั้งหมดร้อยละ 100.0 ผู้กระทำผิดไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน (ไม่รวมอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ร้อยละ 74.9 มีเพียงร้อยละ 9.8 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 8.3 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 18.8 ส่วนอาชญากรรมทางเพศทั้งหมดร้อยละ 100.0 ผู้กระทำผิดไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ร้อยละ 76.3 มีเพียงร้อยละ 6.6 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 6.8 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 6.5 ส่วนอาชญากรรมทางเพศทั้งหมดร้อยละ 100.0 ผู้กระทำผิดไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน (โปรดดูตารางที่ 17 ในภาคผนวก ข หน้า 290)

4.3 จำนวนผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุและประเภทอาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 8 ที่พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุ ร้อยละ 42.7 มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว และมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน ร้อยละ 54.7 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 40.4 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 46.9 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 ส่วนกรณีที่ผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคน พบว่ามีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 56.2 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 53.1 ไม่มีกรณีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมทางเพศ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ที่พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียว ร้อยละ 48.1 มีผู้ร่วมกระทำผิดมากกว่า 1 คน ร้อยละ 48.2 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ ร้อยละ 3.7 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สินร้อยละ 48.8 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 40.1 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 ส่วนกรณีมี

ผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนพบว่ามีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 46.9 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 59.9

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ที่เคยประสบพบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว ร้อยละ 38.4. และที่มีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน ร้อยละ 59.8 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบหรือไม่แน่ใจหรือไม่ตอบ ร้อยละ 1.8 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 32.3 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 49.4 อาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 กรณีมีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนพบว่ามีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 65.2 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายร้อยละ 50.6 (โปรดดูตารางที่ 18 ในภาคผนวก ข หน้า 296)

4.4 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ในภาพรวมของภาค 8 เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 70.9 มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 33.4 เหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่งระบุ ผู้กระทำผิดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 50.0 เหยื่ออาชญากรรมไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 48.6

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 65.9 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 38.1 เหยื่ออาชญากรรมกว่าครึ่งหนึ่งไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 51.9 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ เป็น ร้อยละ 55.9

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 82.1 กว่าครึ่งหนึ่งมีอายุมากกว่า 35 ปี ร้อยละ 54.9 ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 68.6 และกว่าครึ่งหนึ่งไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 50.7

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 61.4 ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/

แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 61.4 และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 61.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 64.5 มีอายุมากกว่า 18-25 ปีขึ้นไป เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 34.0 เหยื่ออาชญากรรมกว่าครึ่งหนึ่งไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 54.6 และไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 46.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 59.0 มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 34.6 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 51.9 และครึ่งหนึ่งไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 50.8

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 กว่าครึ่งหนึ่งมีอายุมากกว่า 35 ปี คือ ร้อยละ 53.1 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 66.3 และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 71.1

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0 ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย มีอายุมากกว่า 35 ปี เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดได้ระบุว่า ผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**เหยื่ออาชญากรรม ระบุว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 77.2 มีอายุระหว่าง 18-25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 32.8 ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 59.2 และเหยื่ออาชญากรรมกว่าครึ่งหนึ่งไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 51.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 76.2 มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 43.2 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่

ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 52.0 และส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 63.5

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 76.6 กว่าครึ่งหนึ่งมีอายุมากกว่า 35 ปี ร้อยละ 55.5 ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 85.0 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 63.9

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย และมีอายุระหว่าง 26-35 ปีทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0ผู้กระทำผิดทั้งหมดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 19 ในภาคผนวก ข หน้า 317-320)

4.5 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรม ในภาพรวมของภาค 8 ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 82.6 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 43.4 เหยื่ออาชญากรรม ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 64.4 และไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 49.8

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมทางเพศที่ทั้งหมดมีผู้กระทำผิดคนเดียว และการศึกษาไม่รวมถึงอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 80.2 มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.1 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 70.2 และกว่าครึ่งหนึ่งไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 50.5

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 90.9 กว่าครึ่งหนึ่งมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 51.1 เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 45.2 และจำนวนมากที่สุด ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 47.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 76.2 มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 61.3 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 67.4 และกว่าครึ่งหนึ่งไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 50.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมทางเพศที่ทั้งหมดมีผู้กระทำผิดคนเดียวและการศึกษาไม่รวมถึงอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 72.4 กว่าครึ่งหนึ่งมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 57.0 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 71.8 และเหยื่ออาชญากรรมกว่าครึ่งหนึ่งไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 50.6

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 93.6 มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 80.6 เหยื่ออาชญากรรมไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 47.6 และเหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่งไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 50.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 86.6 มีอายุระหว่าง 26 - 35 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 32.8 ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 62.6 และเหยื่ออาชญากรรมไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 49.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมทางเพศที่ทั้งหมดมีผู้กระทำผิดคนเดียวและการศึกษาไม่รวมถึงอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 85.6 มีอายุระหว่าง 26 - 35 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 35.6 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 69.0 และเหยื่ออาชญากรรมกว่าครึ่งหนึ่งไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 50.5

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 89.7 มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 38.1 เหยื่ออาชญากรรมเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 45.6 และเหยื่ออาชญากรรมไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 46.3 (โปรดดูตารางที่ 20 ในภาคผนวก ข หน้า 341-344)

4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับผู้กระทำผิด

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ในภาพรวมภาค 8 เหยื่ออาชญากรรมเกินครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 57.2 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 11.6 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 75.7 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 71.8 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 14.1 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนอื่นที่เคยพบเห็น หรือรู้จักเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 69.9

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 28.3 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน เป็นจำนวนมากที่สุด ขณะที่ร้อยละ 21.0 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 95.0

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 61.4 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน ขณะที่ร้อยละ 38.6ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นบุคคลที่ไม่รู้จักมาก่อน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 61.4

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูล เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 49.4 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นบุคคลที่ไม่รู้จักมาก่อน เป็นจำนวนมากที่สุด ขณะที่ร้อยละ 6.4 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ ลูกค้า ส่วนความสามารถในการจดจำผู้กระทำผิดไม่ปรากฏข้อมูล

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 70.0 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 12.4 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนอื่นที่เคยพบเห็นหรือรู้จักเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 70.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 74.1 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 15.3 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนอื่นที่เคยพบเห็นหรือรู้จักเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 71.2

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.0 ขณะที่ร้อยละ 14.5 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนอื่นที่เคยพบเห็นหรือรู้จักเพียงผิวเผิน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 78.3

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน และไม่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูล เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 65.3 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นบุคคลที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 11.3 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ ลูกค้า ส่วนความสามารถในการจดจำผู้กระทำผิด ไม่ปรากฏข้อมูล

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**เหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 43.8 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 21.1 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 81.1

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมเกินครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 68.6 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 14.1 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 67.9

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 32.8 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน เป็นจำนวนมากที่สุด ขณะที่ร้อยละ 17.2 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นญาติ และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 100.0

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน และสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ในสัดส่วนที่เท่ากันร้อยละ 100.0

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูล เหยื่ออาชญากรรม คือร้อยละ 29.1 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นบุคคลที่ไม่รู้จักมาก่อน เป็นจำนวนมากที่สุด ส่วนความสามารถในการจดจำผู้กระทำผิด ไม่ปรากฏข้อมูล

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรม คือร้อยละ 56.4 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 15.1 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 67.6 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเห็น

ผู้กระทำผิดด้วยตนเอง และไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 61.8 ระบุว่าทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 14.2ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 65.0

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 37.5 ระบุว่าทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 18.3 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 76.5

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 64.4 ระบุว่าทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 20.7 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 69.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 69.9 ระบุว่าทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 17.3 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 62.7

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 39.5 ระบุว่าทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 36.3 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และทั้งหมดสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**เหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 51.2 ระบุว่าทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 21.1ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 66.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 56.2 ระบุว่าทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 19.8ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน ส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 66.5

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 36.7 ระบุว่าทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 24.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่

รู้จักกันเพียงผิวเผิน ส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 66.2 (โปรดดูตารางที่ 21 - 22 ในภาคผนวก ข หน้า 370-374 และ 390 – 392)

ตอนที่ 5
เวลาและสถานที่เกิดเหตุ

5.1 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุกับประเภทอาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 8 รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในเวลากลางคืน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา มากที่สุด ร้อยละ 24.9 และรองลงมาเกิดเหตุในเวลา 24.01 – 03.00 น. ร้อยละ 13.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในเวลากลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา มากที่สุด ร้อยละ 26.3 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 18.01 -21.00 น.มากที่สุด ร้อยละ 23.6 ขณะที่อาชญากรรมทางเพศส่วนใหญ่เกิดเหตุในกลางคืนในช่วงเวลาระหว่าง 21.01 – 24.00 น. ร้อยละ 61.4 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ มากที่สุด คือ ร้อยละ 41.8

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในเวลากลางคืน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา มากที่สุดร้อยละ 17.5 และเกิดเหตุในเวลากลางคืน 24.01 – 03.00 น. ร้อยละ 16.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในกลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลามากที่สุด ร้อยละ 18.7 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 21.01 – 24.00 น. และ 24.01-03.00 น. เป็นจำนวนมากที่สุด ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 15.5 ขณะที่อาชญากรรมทางเพศทั้งหมดเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 24.01-03.00 น. ร้อยละ 100.0 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เกิดเหตุมากที่สุดในเวลา 09.01-12.00 ร้อยละ 39.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในเวลากลางคืน แต่ไม่ทราบช่วงเวลามากที่สุด ร้อยละ 28.0 และเกิดเหตุในเวลากลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา รองลงมา ร้อยละ 12.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในกลางคืน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา มากที่สุด ร้อยละ 29.4 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 18.01-21.00 น.มากที่สุด ร้อยละ 27.2 ขณะที่อาชญากรรมทางเพศทั้งหมดเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 21.01-24.00 น. ร้อยละ 100.0 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ ร้อยละ 70.9 (โปรดดูตารางที่ 27 ในภาคผนวก ข หน้า 469 - 470)

5.2 สถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม

จากการศึกษารายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมทั้งหมดในภาค 8 พบว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 60.7 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 32.1 และบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 5.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ส่วนใหญ่เกิดเหตุในบริเวณที่พักอาศัย ร้อยละ 61.9 เกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 32.3 และเกิดเหตุในบริเวณเปิดโล่ง อื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 4.4

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 32.3 บริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 31.2 และบริเวณที่พักอาศัย ร้อยละ 30.2

อาชญากรรมทางเพศ ส่วนใหญ่เกิดเหตุบริเวณบ้านญาติหรือบ้านเพื่อนของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 61.4 เกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 38.6

ส่วนอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่เกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 65.0 และบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 19.9

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 73.0 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 17.3 และบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 6.8 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมการแอบอ้างการใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่ต่างเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 75.0 ร้อยละ 100.0 และ ร้อยละ 64.5 ตามลำดับ ส่วนอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 37.6

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า กว่าครึ่งหนึ่งเกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 55.6 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 38.3 และบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 4.7 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมการแอบอ้างการใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่ต่างเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่อ

อาชญากรรม ร้อยละ 56.5 ร้อยละ 31.8 และ ร้อยละ 65.5 ตามลำดับ ส่วนอาชญากรรมทางเพศ ทั้งหมดเกิดเหตุบริเวณบ้านญาติ หรือบ้านเพื่อน ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 28 ในภาคผนวก ข หน้า 516-524)

ตอนที่ 6
พฤติการณ์แห่งคดี

6.1 ภาพรวมพฤติการณ์แห่งคดี

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 8 รายงานว่า ตนได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิดด้วยความรุนแรงและไม่รุนแรงในลักษณะต่างๆ ระบุช่วงเวลา และผลจากการตอบโต้ผู้กระทำผิด รวมทั้งกล่าวถึงผู้ที่ใช้ความรุนแรงเป็นคนแรกในเหตุการณ์ คือ ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยไล่ตามจับหรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนีหรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 28.8 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 65.7 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมสามารถปกป้องทรัยพ์สินได้เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 38.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมพยายามไล่ตามจับหรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนีหรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.4 โดยส่วนใหญ่เหยื่อมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 92.3 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมเกินกว่าครึ่งหนึ่งสามารถปกป้องทรัพย์ ร้อยละ 50.7

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมพยายามดิ้นรน ขัดขืน จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 39.3 โดยส่วนใหญ่มีการตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้ายและได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 53.6 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถหลีกเลี่ยง หรือลดการบาดเจ็บ ร้อยละ 64.4

อาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดหลบหนี หรือพยายามหลบหนี ร้อยละ 100.0 โดยส่วนใหญ่เหยื่อมีการตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้าย และได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 61.4 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่บาดเจ็บมากขึ้น หรือสูญเสียทรัพย์สิน หรือทรัพย์สินถูกทำร้ายมากขึ้น ร้อยละ 61.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยไล่ตามจับหรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนี หรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้ ร้อยละ 33.2 โดยส่วนใหญ่เหยื่อมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้ แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 74.6 ผลจากการตอบโต้เหยื่ออาชญากรรมสามารถปกป้องทรัพย์สินเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 47.9

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมไล่ตามจับ หรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนี หรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้ ร้อยละ 38.2 โดยส่วนใหญ่เหยื่อมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้ แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 93.7 ผลจากการตอบโต้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถปกป้องทรัพย์สินได้ ร้อยละ 62.7

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่งทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุดกระชาก ตบตี ต่อย ผลัก ร้อยละ 55.0 โดยเหยื่อมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา และได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 37.5 ผลจากการตอบโต้ ทำให้หลีกเลี่ยง หรือลดการบาดเจ็บ และผู้อื่นในเหตุการณ์ถูกทำร้าย หรือได้รับบาดเจ็บมากขึ้นในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 25.8

อาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดหลบหนี หรือพยายามหลบหนี ร้อยละ 100.0 โดยเหยื่อทั้งหมดมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด สามารถหลีกเลี่ยง หรือลดการบาดเจ็บ และสามารถหลบหนีไปได้ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยเหยื่ออาชญากรรมพยายามทำให้ตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ มากที่สุด ร้อยละ 28.0 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 59.3 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมกว่าครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 50.9 สามารถหลีกเลี่ยง หรือลดการบาดเจ็บ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมไล่ตามจับ หรือพยายามจับตัวผู้กระทำผิดไม่ให้หนี หรือไม่ให้เคลื่อนไหวได้ จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 44.4 โดยส่วนใหญ่เหยื่อมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 91.0 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมสามารถปกป้องทรัพย์สินได้เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 39.3

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมทำร้ายผู้กระทำผิดโดยดิ้นรนขัดขืน เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 39.6 โดยส่วนใหญ่เหยื่อมีการตอบโต้ระหว่างที่กำลังถูกทำร้าย และได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 60.4 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถหลีกเลี่ยงหรือลดการบาดเจ็บ ร้อยละ 79.2

อาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตอบโต้โดยดิ้นรน ขัดขืน โดยทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุดกระชาก ตบตี ต่อย ผลัก โดยพยายามเกลี้ยกล่อม ให้เหตุผล ต่อรอง หรืออ้อนวอน และโดยหลบหนีหรือพยายามหลบหนี ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 โดยเหยื่อ

ทั้งหมดมีการตอบโต้ผู้กระทำผิดระหว่างที่กำลังถูกทำร้าย และได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 ผลจากการตอบโต้ ทำให้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดบาดเจ็บมากขึ้น หรือสูญเสียทรัพย์สิน หรือทรัพย์สินถูกทำลายมากขึ้น ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 23 ในภาคผนวก ข หน้า 418 – 422 และตารางที่ 24 หน้า 433-434 ตารางที่ 25 หน้า 450-452)

6.2 อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินจำแนกออกเป็นกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 1. ถูกขโมย หรือพยายามขโมย 2. ถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง 3. ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย และ4. มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์

ผลการสำรวจอาชญากรรมต่อทรัพย์สินในภาค 8 ภาพรวมพบว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 87.6 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ร้อยละ 6.9 การถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 4.2 และมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 81.9 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ร้อยละ 11.1 การถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 5.1 และ มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ร้อยละ 1.9 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 89.9 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ร้อยละ 5.2 การถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 3.8 และ มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ร้อยละ 1.1 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 29 ใน

ภาคผนวก ข หน้า 527-528) เมื่อพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของการประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

กรณีถูกขโมย หรือพยายามขโมย ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินในภาค 8 ส่วนใหญ่ระบุว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน ร้อยละ 98.6 มีเพียงร้อยละ 1.4 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น

ทั้งนี้ ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมยเป็นอื่นๆ เช่น สัตว์เลี้ยง ยางพารา/เศษยาง เหล็ก/เหล็กดัด ปุ๋ย ป้ายโฆษณา มิเตอร์น้ำประปา สินค้าภายในร้าน เป็นต้น ร้อยละ 45.9 รองลงมาเป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 29.0 และเครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 11.5 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน ร้อยละ 98.1 มีเพียงร้อยละ 1.9 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 49.5 รองลงมาเป็นอื่นๆ เช่น สัตว์เลี้ยง ยางพารา/เศษยาง เหล็ก/เหล็กดัด ปุ๋ย ป้ายโฆษณา มิเตอร์น้ำประปา สินค้าภายในร้าน เป็นต้น ร้อยละ 22.1 และเครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 9.4 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน ร้อยละ 98.9 มีเพียงร้อยละ 1.1 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย คือทรัพย์สินอื่นๆ เช่น สัตว์เลี้ยง ยางพารา/เศษยาง เหล็ก/เหล็กดัด ปุ๋ย ป้ายโฆษณา มิเตอร์น้ำประปา สินค้าภายในร้าน เป็นต้น ร้อยละ 54.8 รองลงมาเป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 21.4 และเครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้สนาม ร้อยละ 12.3 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 30 ในภาคผนวก ข หน้า 532-534)

กรณีถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ส่วนใหญ่ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะ ร้อยละ 93.9 มีเพียงร้อยละ 6.1 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน๊ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดยทรัพย์สินสามอันดับแรกเหยื่ออาชญากรรมถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซต์ ร้อยละ 45.5 รองลงมาเป็นชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อยาง เครื่องยนต์ ร้อยละ 43.8 และน้ำมันเชื้อเพลิงจากภายในรถ ร้อยละ 9.9 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าส่วนใหญ่ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะร้อยละ 93.7 มีเพียงร้อยละ 6.3 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน๊ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท่า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดยทรัพย์สินสามอันดับแรกเหยื่ออาชญากรรมถูกขโมยชิ้นส่วนต่างๆ

ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ ร้อยละ 45.6 ถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซค์ ร้อยละ 38.5 และน้ำมันเชื้อเพลิงจากภายในรถ ร้อยละ 14.2 ตามลำดับ

ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าส่วนใหญ่ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะ ร้อยละ 94.2 มีเพียงร้อยละ 5.8 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน๊ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดยทรัพย์สินสามอันดับแรกเหยื่ออาชญากรรมถูกขโมยยานหพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซต์ ร้อยละ 51.6 รองลงมาขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ ร้อยละ 42.2 และน้ำมันเชื้อเพลิงจากภายในรถ ร้อยละ 6.2 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 32 ในภาคผนวก ข หน้า 538 - 539)

กรณีถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมระบุว่า กว่าครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 50.7 มีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ขณะที่ ร้อยละ 49.3 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 95.7 และมีผู้พยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 4.3 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่ถูกบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 98.8 และถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 9.6

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ระบุว่ามีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ร้อยละ 61.7 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 38.3 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 90.0 และมีผู้พยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 10.0 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่ถูกบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 95.8 รองลงมาถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 34.7

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่ถูกบุกรุก ร้อยละ 55.4 ขณะที่ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 44.6 ระบุว่ามีผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ส่วนสถานที่ที่ถูกบุกรุกทั้งหมดและมีผู้พยายามบุกรุก เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่าเป็นในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 31 ในภาคผนวก ข หน้า 535 - 537)

กรณีมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือยานพาหนะ รวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ ร้อยละ 33.2 รองลงมาคือสัตว์เลี้ยง/ปศุสัตว์ ร้อยละ 25.9 และหน้าต่าง/ประตูบ้าน/กระจก ร้อยละ 25.5 ตามลำดับ ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้น ได้แก่ หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 32.5 สัตว์บาดเจ็บ เสียหาย หรือตาย ร้อยละ 25.9 และ

อื่นๆ เช่น สินค้า/อุปกรณ์โทรศัพท์/ตู้เพลง/ป้ายโฆษณา/มาตรวัดไฟฟ้า แตกเสียหาย เป็นต้น ร้อยละ 24.5 และ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือยานพาหนะรวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ ร้อยละ 38.8 รองลงมา คือหน้าต่าง/ประตูบ้าน/กระจก ร้อยละ 25.0 และสนามหญ้า ต้นไม้ พุ่มไม้ รั้วบ้าน ร้อยละ 22.4 ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้น ได้แก่ หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 41.4 มีรอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพง ทำสิ่งสกปรก ร้อยละ 26.7 และไม่ตอบ ร้อยละ 17.2 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือสัตว์เลี้ยง ปศุสัตว์ ร้อยละ 44.9 และยานพาหนะ รวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ ร้อยละ 29.1 และหน้าต่าง ประตูบ้าน กระจก ร้อยละ 26.0 ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้น ได้แก่ สัตว์บาดเจ็บ เสียหาย หรือตาย ร้อยละ 44.9 รองลงมาคือหน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 26.0 และอื่นๆ เช่น สินค้า อุปกรณ์โทรศัพท์ ตู้เพลง ป้ายโฆษณา มาตรวัดไฟฟ้า แตกเสียหาย เป็นต้น ร้อยละ 25.3 (โปรดดูตารางที่ 33 ในภาคผนวก ข หน้า 540 - 542)

6.3 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย

ลักษณะอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกาย จำแนกออกเป็นกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 1. ทำร้ายร่างกาย 2. พยายามทำร้ายร่างกาย 3. คุกคาม/ลอบติดตาม/เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี และ 4. ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือฆ่า

ผลการสำรวจอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกายในภาค 8 ภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่เป็นการถูกทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 72.5 ในจำนวนนี้เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บมากที่สุด (ร้อยละ 38.0)รองลงมาถูกแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 30.5)ขว้างปาสิ่งของใส่ และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 17.3)ตามลำดับ กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 6.5 นั้น เป็นการทำร้ายร่างกายในลักษณะขว้างปาสิ่งของใส่แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 61.1) และตบตีต่อยแต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 38.9) กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี มีจำนวนร้อยละ 4.8 กรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า ร้อยละ 19.9

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่เป็นการถูกทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 93.9 ในจำนวนนี้จำนวนมากที่สุดเป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 48.3)

รองลงมาถูกแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีดหรือของมีคม และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 38.3) และยิงและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 17.8) ตามลำดับ กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 4.1 นั้น ทั้งหมดเป็นการขว้างปาสิ่งของใส่แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 100.0) กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี ร้อยละ 6.1 และ กรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า ร้อยละ 6.9

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่เป็นการถูกทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 63.6 ในจำนวนนี้เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย และได้รับบาดเจ็บมากที่สุด (ร้อยละ 31.6) รองลงมาถูกแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีดหรือของมีคม และได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 25.8 และถูกขว้างปาสิ่งของใส่ และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 25.0) ตามลำดับ กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 7.4 นั้น เป็นการขว้างปาสิ่งของใส่แต่ไม่โดน /ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 52.3 และทำร้ายร่างกายในลักษณะ ตบตี ต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 47.7 กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี มีจำนวนร้อยละ 4.2 กรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า ร้อยละ 25.2 (โปรดดูตารางที่ 34 ในภาคผนวก ข หน้า 543-545)

เกี่ยวกับการใช้อาวุธของผู้กระทำผิด ในอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ในภาค 8 ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ใช้อาวุธ ร้อยละ 70.1 ไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 27.6 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 2.3 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นอาวุธอื่นๆ เช่น ระเบิด ขวด กระเบื้อง ผ้าชุบน้ำมันจุดไฟ เป็นต้น ร้อยละ 31.4 เป็นของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 29.9 และ มีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 24.7 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้นผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ใช้อาวุธ ร้อยละ 67.3 ไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 24.9 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 7.8 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นอาวุธอื่นๆ เช่น ระเบิด ขวด กระเบื้อง ผ้าชุบน้ำมันจุดไฟ เป็นต้น ร้อยละ 55.8 เป็นมีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 44.8 และของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 27.9 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้นผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ใช้อาวุธ ร้อยละ 71.2 ไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 28.8 ตามลำดับ โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 30.6 เป็นปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ร้อยละ 24.2 และอื่นๆ เช่น ระเบิด ขวด กระเบื้อง ผ้าชุบน้ำมันจุดไฟ เป็นต้น ร้อยละ 21.9 (โปรดดูตารางที่ 35 ในภาคผนวก ข หน้า 546 - 547)

6.4 อาชญากรรมทางเพศ

ลักษณะอาชญากรรมทางเพศ จำแนกออกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้ 1. ข่มขู่ คุกคามด้วยวาจาว่าจะข่มขืนกระทำชำเรา 2. พยายามที่จะกระทำอนาจาร/พยายามล่วงเกินทางเพศ 3. กระทำอนาจาร/ล่วงเกินทางเพศ 4. พยายามที่จะข่มขืนกระทำชำเรา 5. ข่มขืนกระทำชำเรา และ 6. ข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะโทรมหญิง

ผลการสำรวจพบว่า อาชญากรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในภาค 8 ส่วนใหญ่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา ร้อยละ 61.4 และเป็นการกระทำอนาจาร/พยายามล่วงเกินทางเพศ ร้อยละ 38.6 ซึ่งเหตุที่เกิดทั้งหมดไม่ใช้อาวุธ (ร้อยละ 100.0)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมทางเพศที่เกิดขึ้นทั้งหมดเป็นการกระทำอนาจาร/พยายามล่วงเกินทางเพศ ร้อยละ 100.0 ผู้กระทำผิดทั้งหมดไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมทางเพศที่เกิดขึ้นทั้งหมดถูกข่มขืนกระทำชำเรา ร้อยละ 100.0 ผู้กระทำผิดทั้งหมดไม่ใช้อาวุธ คิดเป็นร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 36 – 37 ในภาคผนวก ข หน้า 548 - 550)

6.5 อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

ลักษณะอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำแนกออกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้ 1. ใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ 2. เอกสารสำคัญอื่นๆ ถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง 3. เงินฝากในบัญชีธนาคารถูกนำไปใช้โดยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้บัตรเครดิต เช่น ผ่านทางระบบไร้สาย โดยไม่ได้รับอนุญาต. 4. ใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต และ 5. อื่นๆ

ผลการสำรวจในภาพรวมภาค 8 พบว่า อาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นในสามอันดับแรกที่เกิดขึ้น มีลักษณะ คือ เอกสารสำคัญถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง เช่น บัตรประชาชน และ ใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต ร้อยละ 53.0 รองลงมาใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาติ เพื่อขอทำบัตรเครดิต หรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ร้อยละ 33.9 และเงินฝากในบัญชีธนาคารถูกนำไปใช้ โดยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้บัตรเครดิต เช่น ผ่านทางระบบไร้สาย โดยไม่ได้รับอนุญาต ร้อยละ 12.7 ตามลำดับ โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่ทราบสามอันดับแรก คือส่วนใหญ่มีการติดต่อจากสถาบันการเงิน

เจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 58.2 รองลงมาคือ อื่นๆ เช่น มีใบแจ้งหนี้พร้อมใบนัดศาล/ถูกใช้สิทธิเลือกตั้งแล้ว/ไม่ได้รับโฉนดที่ดิน เป็นต้น ร้อยละ 41.0 และพบว่าเงินหายไปจากบัญชีหรือมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในบัญชีหรือพบความผิดปกติจากใบรายการใช้จ่ายบัตรเครดิต และถูกปฏิเสธการขอทำบัตรเครดิต/ถูกปฏิเสธการขอกู้เงินในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นในสามลำดับแรกที่เกิดขึ้น มีลักษณะ คือเอกสารสำคัญอื่นๆ ถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง เช่น บัตรประชาชน ใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต ร้อยละ 57.4 ถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ร้อยละ 41.8 และ อื่นๆ เช่น ซื้อโทรศัพท์มือถือ ถูกเรียกเก็บค่ามือถือ ถูกแจ้งดำเนินคดีลักทรัพย์ เป็นต้น ร้อยละ 16.3 ตามลำดับ โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่ทราบสามอันดับแรก คืออื่นๆ เช่นมีใบแจ้งหนี้ พร้อมใบนัดศาล ถูกใช้สิทธิ์เลือกตั้งแล้ว ไม่ได้รับโฉนดที่ดิน เป็นต้น ร้อยละ 63.1 รองลงมาคือได้รับการติดต่อจากสถาบันการเงินเจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 35.5 และเงินหายไปจากบัญชีหรือมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในบัญชีหรือพบความผิดปกติจากใบรายการใช้จ่ายบัตรเครดิต ร้อยละ 17.7

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ในสามลำดับแรกที่เกิดขึ้น รายงานว่าอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นมีลักษณะเอกสารสำคัญถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง เช่น บัตรประชาชน ใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต ร้อยละ 47.3 รองลงมาเงินฝากในบัญชีธนาคารถูกนำไปใช้ โดยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้บัตรเครดิต เช่น ผ่านทางระบบไร้สายโดยไม่ได้รับอนุญาต ร้อยละ 29.1 และ ใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ร้อยละ 23.6 โดยเหยื่ออาชญากรรมเหตุที่ทราบสองอันดับระบุแรก คือมีการติดต่อจากสถาบันการเงิน เจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชี แจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 87.3 อื่นๆ เช่น มีใบแจ้งหนี้ พร้อมใบนัดศาล ถูกใช้สิทธิ์เลือกตั้งแล้ว ไม่ได้รับโฉนดที่ดิน เป็นต้น ร้อยละ 12.7 (โปรดดูตารางที่ 38 และ 38.1 ในภาคผนวก ข หน้า 551 – 553 และ 554 - 556)

เกี่ยวกับมูลค่าความเสียหายจากการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ในภาพรวมภาค 8 เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า มูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน ร้อยละ 45.2 ส่วนที่ไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงิน ร้อยละ 54.8 ส่วนใหญ่เสียหายในวงเงิน 10,001-50,000 บาท ร้อยละ 87.6

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงิน ร้อยละ

75.0 ส่วนที่มีมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน ร้อยละ 25.0 นั้น ทั้งหมดเสียหายในวงเงิน 10,001- 50,000 บาท ร้อยละ 100.0 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า ส่วนใหญ่มีมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน ร้อยละ 70.9 ส่วนที่ไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงิน ร้อยละ 29.1 โดยส่วนใหญ่เสียหายในวงเงิน 10,001 -50,000 บาท ร้อยละ 82.1 (โปรดดูตารางที่ 39 ในภาคผนวก ข หน้า 557 - 558)

เกี่ยวกับผลเสียหายที่ได้รับผลการสำรวจในภาพรวมภาค 8 พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 66.9 ซึ่งโดยส่วนใหญ่ผลเสียหายที่เกิดตามมา คือ ถูกติดตามทวงหนี้ ร้อยละ 63.7 อื่นๆ ร้อยละ 23.2 และถูกดำเนินคดี หรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางแพ่ง ร้อยละ 14.9 ตามลำดับ ขณะที่มีเพียงร้อยละ 33.1 ที่เหยื่ออาชญากรรมระบุไม่ได้รับผลเสียหาย

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 58.9 ไม่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนที่ได้รับผลเสียหาย ร้อยละ 41.1 ซึ่งโดยส่วนใหญ่ผลเสียหายที่เกิดตามมา คือ อื่นๆ คือร้อยละ 43.1 รองลงมา บัญชีบัตรเครดิตมีปัญหา ถูกระงับหรือถูกปฏิเสธการใช้บัตรเครดิต ร้อยละ 39.7 และถูกติดตามทวงหนี้ และถูกปฏิเสธการขอกู้เงิน ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 19.0 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า ทั้งหมดได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 100.0 ซึ่งโดยส่วนใหญ่ผลเสียหายที่เกิดตามมา คือ ถูกติดตามทวงหนี้ ร้อยละ 87.3 รองลงมาถูกดำเนินคดีหรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางแพ่ง ร้อยละ 22.7 และอื่นๆ ร้อยละ 12.7 (โปรดดูตารางที่ 40 ในภาคผนวก ข หน้า 559 - 561)

ตอนที่ 7

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม จำแนกออกเป็น 1. การบาดเจ็บจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 2. การรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ 3. การมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น 4. การหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ 5. การมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน 6. เหตุผลในการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บ 7. การสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 8. การมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ 9. การมีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ 10. การสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจในภาพรวมภาค8 พบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 87.2 และมีเพียงร้อยละ 12.8 ได้รับบาดเจ็บ โดยได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 49.0 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 75.2 ซึ่งในจำนวนนี้รักษาพยาบาลในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาลมากที่สุดคือ ร้อยละ 36.4 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมเกินกว่าครึ่งหนึ่งคือ ร้อยละ 53.7 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น มากกว่า 5,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 25.6

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 61.2 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 86.2 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 47.7 ในจำนวนนี้ไม่ทราบไม่แน่ใจว่าขาดรายได้เท่าใด เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 23.7 รองลงมาขาดรายได้ ซึ่งอยู่ในช่วง 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 22.6

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 8.1 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 81.6 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 62.5 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงาน 2-3 วัน ร้อยละ 52.8 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 78.4 โดยจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ อยู่ในช่วง 501-1,000 บาท ร้อยละ 18.3

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 23.3 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 53.3

ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 91.0 โดยสูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงินอยู่ในช่วง 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 38.9

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 91.2 และมีเพียงร้อยละ 8.8 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 51.3 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 85.2 ซึ่งจำนวนนี้ครึ่งหนึ่งรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล คือ ร้อยละ 50.7 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมมากที่สุดคือ ร้อยละ 66.1 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งมีค่าใช้จ่ายเป็นเงิน มากกว่า 5,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 30.8

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 68.6 โดยทั้งหมดหยุดงานมากกว่า 1 วันคือ ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 68.2 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ ซึ่งอยู่ในช่วง 10,001-20,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 34.2

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 9.0 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 83.3 โดยส่วนใหญ่สูญเสียเป็นเวลามากกว่า 1 วัน คือ ร้อยละ 55.4 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 76.0 ซึ่งในจำนวนนี้ไม่ทราบ/ไม่แนใจว่าขาดรายได้เท่าใด เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 18.9 และรองลงมาขาดรายได้ ซึ่งอยู่ในช่วง 501 – 1,000 บาท ร้อยละ 13.9

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 25.2 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 52.4 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 88.5 ซึ่งสูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงินซึ่งอยู่ในช่วง 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 30.4

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่าความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 83.7 และมีเพียงร้อยละ 16.3 ได้รับบาดเจ็บ โดยได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 48.0 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 70.5 ซึ่งจำนวนนี้ รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาลมากที่สุดคือ ร้อยละ 28.2 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 47.8 มีค่าใช้จ่ายใน

การรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในช่วง 501-1,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 28.2

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 57.6 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 78.4 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 38.0 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ ซึ่งอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาทเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 28.6

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 7.7 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ ร้อยละ 80.8 โดยส่วนใหญ่สูญเสีย เป็นเวลามากกว่า 1 วัน ร้อยละ 66.0 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 79.6 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ ซึ่งอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 22.6

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 22.4 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 53.8 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 92.0 ซึ่งสูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน อยู่ในช่วง 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 42.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 97.9 และมีเพียงร้อยละ 2.1 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 71.2 และต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 25.0 ซึ่งจำนวนนี้ รักษาพยาบาลในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาลมากที่สุดคือ ร้อยละ 76.9 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 45.2 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 44.7

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 70.2 ส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 71.2 ซึ่งในจำนวนนี้ทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0 หยุดงาน 2-7 วัน และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 49.0 ในจำนวนนี้ขาดรายได้อยู่ในช่วง 2,001-3,000 บาท ร้อยละ 49.0

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 7.0 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ ร้อยละ 81.8 ซึ่งส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วันมากที่สุด ร้อยละ 58.1 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผล

ทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 76.7 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ อยู่ในช่วง 501-1,000 บาท ร้อยละ 22.6

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 20.1 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 55.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 95.1 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน อยู่ในช่วง 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 39.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 98.8 และมีเพียงร้อยละ 1.2 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 83.3 และต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 66.7 ซึ่งจำนวนนี้ทั้งหมดรักษาพยาบาลในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 66.7 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งทั้งหมดมีค่ารักษาอยู่ในช่วง 501-1,000 บาท คือ ร้อยละ 100.0

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 66.7 โดยทั้งหมดหยุดงานมากกว่า 1 วัน โดยหยุดงาน 2-7 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 66.7 ทั้งหมดขาดรายได้อยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 100.0

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องร้อยละ 7.9 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ ร้อยละ 84.3 ในจำนวนนี้หยุดงาน มากกว่า 1 วัน มากที่สุด ร้อยละ 56.8 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 72.0 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 24.6

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 23.4 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 67.9 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 93.3 ในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงินอยู่ในช่วง 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 30.7

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 97.0 และมีเพียงร้อยละ 3.0 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ

บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 66.2 และต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 8.1 ซึ่งจำนวนนี้ทั้งหมด รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 36.5 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 บาท ร้อยละ 77.8

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 71.6 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 60.4 ซึ่งในจำนวนนี้ทั้งหมดหยุดงานอยู่ในช่วง 2-7 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 41.9 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ขาดรายได้ 2,001-3,000 บาท ร้อยละ 80.6

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องร้อยละ 6.7 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ ร้อยละ 80.6 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 58.7 อีกทั้งมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 79.0 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ อยู่ในช่วง 501-1,000 บาท ร้อยละ 24.8

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 18.5 ในจำนวนนี้หยุดงานไม่เกิน 3 วันมากที่สุด ร้อยละ 47.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 95.9 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 42.2

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 77.2 โดยเหยื่ออาชญากรรมได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่นเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 43.0 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 82.8 ซึ่งจำนวนนี้รักษาพยาบาลในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล มากที่สุดคือ ร้อยละ 36.3 ทั้งนี้ เหยื่ออาชญากรรมเกินกว่าครึ่งหนึ่งคือ ร้อยละ 57.5 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งมีค่าใช้จ่าย มากกว่า 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 29.1

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 57.9 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 88.3 ซึ่งในจำนวนนี้หยุดงานในช่วง มากกว่า 7 วัน-1 เดือน ร้อยละ 44.5 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 45.1 ในจำนวนนี้ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าขาดรายได้เท่าใด ร้อยละ 30.5 และขาดรายได้อยู่ในช่วง 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 20.2

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 28.8 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ ร้อยละ 91.3 ส่วนใหญ่หยุดงานเป็นเวลามากกว่า 1 วัน ร้อยละ 79.2 อีกทั้งส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 83.0 ซึ่งในจำนวนนี้ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าขาดรายได้เท่าใด ร้อยละ 25.5 และรองลงมาขาดรายได้อยู่ในช่วง 1,001-2,000 บาท ร้อยละ 20.5

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 37.8 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 63.7 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 10.5 ซึ่งในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมมากกว่าครึ่งหนึ่งสูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงินอยู่ในช่วง 1,001-5,000 บาท ร้อยละ 51.1

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 91.2 โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีบาดแผลจากการถูกยิง ถูกแทง หรือถูกทำร้ายโดยของมีคม ร้อยละ 53.4 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 87.9 ซึ่งจำนวนนี้รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยใน ร้อยละ 54.1 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 66.0 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น โดยมีค่าใช้จ่ายมากกว่า 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 35.3

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 68.9 โดยทั้งหมดหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 68.4 ในจำนวนนี้ขาดรายได้อยู่ในช่วง 10,001-20,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 39.0

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 39.6 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ ร้อยละ 78.4 หยุดงานมากกว่า 1 วัน มากที่สุด คือ ร้อยละ 48.5 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 95.9 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าขาดรายได้เท่าใด ร้อยละ 54.8 และรองลงมาขาดรายได้อยู่ในช่วง 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 28.0

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 34.0 ซึ่งในจำนวนนี้ทั้งหมดหยุดงานมากกว่า 7 วันถึง 1 เดือน

ร้อยละ 100.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 13.5 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่สูญเสียทรัพย์สินน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท ร้อยละ 57.6

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 71.5 โดยได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่นมากที่สุด ร้อยละ 41.1 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 80.1 ซึ่งในจำนวนนี้ รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 31.1 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 53.1 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในช่วง 101 – 500 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 29.4

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมมากกว่าครึ่งหนึ่งหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 52.1 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 80.2 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 33.0 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ อยู่ในช่วง 1,001-2,000 บาท ร้อยละ 31.3

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 24.4 ซึ่งทั้งหมดต้องหยุดงานเพื่อติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ โดยหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 อีกทั้งมีผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 74.3 โดยในจำนวนนี้ขาดรายได้ อยู่ในช่วง 1,001-2,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 38.3

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 40.3 ซึ่งในจำนวนนี้ทั้งหมดหยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 100.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 9.3 ซึ่งส่วนใหญ่สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001-5,000 บาท ร้อยละ 74.5

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 61.4 โดยทั้งหมดมีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น และ มีอาการบาดเจ็บที่อวัยวะภายในและมีอาการบาดเจ็บจากการถูกข่มขืน ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 และทั้งหมดต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ โดยปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ และไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ โดยต้องหยุดงานมากกว่า 14 วันถึง 1 เดือน และทั้งหมดมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ซึ่งขาดรายได้ อยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 100.0

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 61.4 ซึ่งทั้งหมดต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือธุระอื่นๆ กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในจำนวนนี้ทั้งหมดหยุดงานอยู่ในช่วง 4-7 วัน คือ ร้อยละ 100.0 อีกทั้งมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ซึ่งมีผลทำให้ทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0 ขาดรายได้ อยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 100.0 โดยทั้งหมดต้องหยุดงานเป็นเวลา 4-7 วัน ร้อยละ 100.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ทั้งหมดไม่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 100.0 ส่วนการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ผลจากการบาดเจ็บต่อการทำงาน ผลจากการบาดเจ็บต่อรายได้ และการหยุดงาน ไม่ปรากฏข้อมูล

นอกจากนี้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ100.0 ไม่ต้องหยุดงาน ที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่ผลต่อรายได้ การมี/ไม่มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานไม่ปรากฏข้อมูล สมาชิกในครัวเรือนทั้งหมดไม่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 100.0 โดยทั้งหมดมีรอยฟกช้ำ บวม รอยถลอกบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น มีอาการบาดเจ็บที่อวัยวะภายใน และมีอาการบาดเจ็บจากการถูกข่มขืน ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 และทั้งหมดต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดมีการหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 โดยหยุดงานมากกว่า 14 วันถึง 1 เดือน ร้อยละ 100.0

นอกจากนี้มีผลของการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 100.0 โดยทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0 มีการสูญเสียรายได้ เป็นเงินซึ่งอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ ทั้งหมดมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ เพราะต้องติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 โดยทั้งหมดต้องสูญเสียเวลางานอยู่ในช่วง 4 – 7 วัน ร้อยละ 100.0 อีกทั้งมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ อยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 100.0 แต่ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวม พบว่า ผู้ประสบเหตุอาชญากรรมต้องหยุดงาน ร้อยละ 15.1 โดยทั้งหมดหยุดงาน เพื่อติดต่ออื่นๆ เช่น ติดต่อผู้ใหญ่บ้าน/การไฟฟ้า ทำบัตร/ATM ใหม่ หาที่พักอาศัยใหม่ ติดตามหาทรัพย์สินคืน เป็นต้น ร้อยละ 100.0 โดยทั้งหมดสูญเสียเวลาต้องหยุดงาน 2-3 วัน ร้อยละ 100.0 ทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0 มีผลต่อรายได้ในกรณีจำเป็นต้องหยุดงาน ซึ่งคิดเป็นเงิน อยู่ในช่วง 3,001-5,000 บาท ร้อยละ 100.0 แต่ไม่มีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0 มีการสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 29.9 คิดเป็นจำนวนเงินอยู่ในช่วง 25,001-50,000 บาท ร้อยละ 66.6

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 และมีการสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 25.5 ส่วนใหญ่มีการสูญเสียคิดเป็นเงิน อยู่ในช่วง 25,001 – 50,000 บาท ร้อยละ 69.4

ส่วนนอกเขตเทศบาลพบว่า ผู้ประสบเหตุอาชญากรรมต้องหยุดงาน ร้อยละ 34.5 เพื่อติดต่อกับอื่นๆ เช่น ติดต่อผู้ใหญ่บ้าน/การไฟฟ้า ทำบัตร/ATMใหม่ หาที่พักอาศัยใหม่ ติดตามหาทรัพย์สินคืน เป็นต้น ร้อยละ 100.0 ในจำนวนนี้ทั้งหมดต้องสูญเสียเวลางาน 2-3 วัน ร้อยละ 100.0 ซึ่งทั้งหมด ร้อยละ 100.0 มีผลต่อรายได้ในกรณีจำเป็นต้องหยุดงาน คิดเป็นเงิน 3,001-5,000 บาท ร้อยละ 100.0 แต่ไม่มีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงาน ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้มีผลต่อผู้ประสบเหตุอาชญากรรมต้องมีการสูญเสียทรัพย์สิน ร้อยละ 35.5 ส่วนใหญ่มีการสูญเสียคิดเป็นจำนวนเงินอยู่ในช่วง 25,001-50,000 บาท ร้อยละ 64.1 (โปรดดูจากตารางที่ 41-50 ในภาคผนวก ข หน้า 577-579, 595-597, 613-615, 631-633, 649-651, 667-669, 680-681, 697-699, 710-711, 727-729)

ตอนที่ 8
การดำเนินการเกี่ยวกับเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

8.1 การรายงานเหตุอาชญากรรม

การรายงานเหตุอาชญากรรม จำแนกออกเป็น 1. การรายงานเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 2. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุ 3. ผู้รายงานและวิธีการรายงาน 4. เหตุผลที่รายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 5. ความรวดเร็วในการตอบสนองต่อการได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และ 6. การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ

ผลการสำรวจในภาพรวมภาค8 พบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 70.3** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 68.4 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 81.0ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 28.2 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 87.1 และใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 68.1 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 67.5 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้วใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุภายใน 11-30 นาที เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 35.0 และส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ โดยลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 82.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 72.0** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 69.7 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.8 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 26.3 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 90.2 และใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 68.5 เหตุผลของการแจ้งส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 68.1 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุภายใน 11-30 นาที เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 35.4 และส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ โดยการลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 82.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คือ **ร้อยละ 37.7** โดยเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น เป็นจำนวนมากที่สุดถึง ร้อยละ 45.6 โดยทั้งหมดร้อยละ 100.0 ระบุว่า เป็นเรื่องส่วนตัวหรือมีวิธีจัดการด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แจ้งผู้ปกครองของผู้กระทำผิด อย่างไรก็ตาม **ส่วนใหญ่ร้อยละ 62.3 ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง คือร้อยละ 54.5 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 52.5 เหตุผลของการแจ้งคือ เพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 65.8 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจมาสถานที่เกิดเหตุ ภายในเวลา 11-30 นาที เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 31.9 และส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ โดยลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 88.7

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า **ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น **ร้อยละ 61.4** โดยทั้งหมดบุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุ คือใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 แต่ไม่ปรากฏเหตุผลของการแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เดินทางมาที่เกิดเหตุ เพราะไม่จำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ ร้อยละ 100.0 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบนั้นไม่ปรากฏข้อมูล อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 38.6 ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นทั้งหมดเป็นเหตุเล็กน้อย ไม่รุนแรง ผู้กระทำผิดกระทำการไม่สำเร็จ หรือไม่มีทรัพย์สินเสียหาย ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 39.0** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ คือ ร้อยละ 59.4 ทั้งนี้ในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดร้อยละ 100.0 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **ส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.0 ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยทั้งหมดเหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้งส่วนใหญ่คือ แจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 62.1 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุนานเท่าใด และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบอย่างไร ไม่ปรากฏข้อมูล

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุ

อาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 65.7** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 62.5 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.7 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 33.8 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 88.3 และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 57.6 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 67.2 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที คิดเป็นร้อยละ 41.1 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 79.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 67.7** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 63.7 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.4 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 31.7 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 92.8 และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 58.4 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 68.4 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 42.3 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 79.4

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น **ร้อยละ 75.9** โดยบุคคลอื่นเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 47.3 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่โทรศัพท์แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 70.0 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 70.6 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 27.6 และส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 80.0 อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 24.1 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้ง ร้อยละ 71.8

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นทั้งหมด **ร้อยละ 100.0** โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้ง ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น **ร้อยละ 53.2** โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้ง คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 36.0 อย่างไรก็ตาม **ร้อยละ 46.8 ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 70.7

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่าส่วนใหญ่ **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 72.2** โดยเหยื่ออาชญากรรม ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 70.6 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 81.8 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม มี**เพียงร้อยละ 25.8 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 86.5 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 74.2 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 67.6 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 31.6 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 83.8

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่ **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 73.8**โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 72.0 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 81.7 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 24.1 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่มีผู้ประสบเหตุเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 89.0 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 74.0 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 67.9 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 31.6 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 83.2

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 43.3** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น ร้อยละ 50.4 อย่างไรก็ตามมี **ร้อยละ 56.7 ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่ผู้ประสบเหตุเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 64.5 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 66.5 เหตุผลของการแจ้ง คือ เพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 79.6 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจมาสถานที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ใน ร้อยละ 34.6 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่ คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 92.9

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นทั้งหมด **ร้อยละ 100.0** โดยบุคคลอื่นเป็นผู้แจ้งเหตุทั้งหมด ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุทั้งหมดใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 แต่ไม่ปรากฏเหตุผลของการแจ้ง ซึ่งทั้งหมดหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว ทั้งหมดร้อยละ 100.0 เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เดินทางมาสถานที่เกิดเหตุเพราะไม่มีความจำเป็นต้องมาดูสถานที่เกิดเหตุ และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบอย่างไรนั้นไม่ปรากฏข้อมูล

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 29.1**โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น ร้อยละ 100.0 เนื่องจาก เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม **ร้อยละ 70.9 ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 100.0 และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้ง คือ เพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจมาสถานที่เกิดเหตุหรือไม่ และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบอย่างไรนั้น ไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตารางที่ 51-56 ในภาคผนวก ข หน้า 735 ,781-789,805-807,818-819,835-837,853-855)

8.2 การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจหลังจากรับแจ้งเหตุและไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุแล้ว

การดำเนินการหลังจากรับแจ้งเหตุและไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุแล้วต่อ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จำแนกออกเป็น 1.การจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ 2. การติดตามคดีที่เกิดขึ้น และ 3. การติดต่อจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจในภาพรวมภาค 8 พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 81.1 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 57.9 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 86.6

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 81.4 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 59.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 87.7

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 85.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 33.6 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 62.6

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 61.4 และมีการจับกุมผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 61.4 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 61.4 และมีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยทั้งหมด ร้อยละ100.0 เหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือนต้องเป็นฝ่ายติดต่อไป

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 55.8 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 58.6 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 79.3

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ รายงานว่าไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ

73.3 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 55.4 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 84.6

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 73.9 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 56.8 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 85.8

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 64.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการติดตามคดีที่เกิดขึ้นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 30.2 รองลงมาเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย และไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 25.3 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 54.3

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ระบุว่า ทั้งหมดไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย คือ ร้อยละ 100.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดรายงานว่าไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น คือร้อยละ 100.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 58.6 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 53.9 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจรายงานว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 84.4 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรม

ส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 58.9 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 87.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 84.4 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 59.9 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 88.6

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 93.3 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 37.1 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 69.5

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งหมดระบุว่า มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 100.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดรายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการจับกุมผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 100.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้การติดต่อทั้งหมด ร้อยละ 100.0โดยเหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือนต้องเป็นฝ่ายติดต่อไปทั้งหมด

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 52.7 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 64.5 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 52.7 (โปรดดูตารางที่ 57-58, และ 60 ในภาคผนวก ข หน้า 861, 872-873, และ890-891)

8.3 การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ

การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ จำแนกออกเป็น 1. การดำเนินการยื่นฟ้อง 2. การติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจ 3. หน่วยงานที่ติดต่อขอความช่วยเหลือโดยเหยื่ออาชญากรรม 4. หน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

ผลการสำรวจในภาพรวมภาค8 พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 76.7 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจร้อยละ 96.6 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 3.4 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 90.7 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำหมู่บ้าน เทศบาล อบต. โรงเรียน สารวัตรกำนัน เป็นต้น ร้อยละ 68.6 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ เทศบาล อบต. เป็นต้น ร้อยละ 75.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมภาค 8 พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 85.0 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 97.3 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.7 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 97.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำหมู่บ้าน เทศบาล อบต. โรงเรียน สารวัตรกำนัน เป็นต้น ร้อยละ 70.5 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจทั้งหมด ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 67.3 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 86.8 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 13.2 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 80.9 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล เป็นต้น ร้อยละ 79.8 อย่างไรก็ตาม มีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่อ

อาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ ทั้งหมด ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ไม่ปรากฏข้อมูลการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดของเหยื่ออาชญากรรม และทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 100.0 ไม่ปรากฏข้อมูลว่าเหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากตำรวจ และไม่ปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานที่เหยื่ออาชญากรรมไปติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 79.7และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 72.5 อย่างไรก็ตาม มีร้อยละ 27.5 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 55.1 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานเอกชน เช่น บริษัท AIS เป็นต้น ร้อยละ 69.1 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน ร้อยละ 54.8

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**กว่าครึ่งหนึ่งระบุว่า มีการยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 50.8 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 98.0 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.0 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 56.3 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมนอกเหนือจากสถานีตำรวจ ร้อยละ 52.4 อย่างไรก็ตาม มีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมนอกเหนือจากสถานีตำรวจ ร้อยละ 69.1

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 64.3 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 98.8 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 1.2 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 75.7 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมนอกเหนือจากสถานีตำรวจ ร้อยละ 52.9

อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมนอกเหนือจากสถานีตำรวจทั้งหมด ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดมีการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 100.0 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 84.1 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 15.9 มีหน่วยงานติดต่อให้ความช่วยเหลืออาชญากรรม ร้อยละ 53.8 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมนอกเหนือจากสถานีตำรวจ ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมนอกเหนือจากสถานีตำรวจทั้งหมด ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ไม่ปรากฏข้อมูลการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดของเหยื่ออาชญากรรม และทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 100.0 ไม่ปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อหน่วยงานด้วยตนเองของเหยื่ออาชญากรรม หน่วยงานที่เหยื่ออาชญากรรมไปติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง และการมีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 87.9 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 12.1 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งมีทั้งหน่วยงานเข้ามาติดต่อ และเหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่ามีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ สำนักงานเทศบาล เป็นต้น ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ระบุว่ามีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ เทศบาล อบต. เป็นต้น

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 82.4 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 96.0 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 4.0 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 97.7 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำหมู่บ้าน อบต. สารวัตรกำนัน เป็นต้น ร้อยละ 72.2

อย่างไรก็ตาม มีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมนอกเหนือจากสถานีตำรวจทั้งหมด ร้อยละ 100.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 87.9 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 96.7 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 3.3 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำหมู่บ้าน อบต. สารวัตรกำนัน เป็นต้น ร้อยละ 73.8 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 50.7 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 88.0 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 12.0 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาล เป็นต้น ร้อยละ 100.0 **และไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ**

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า ไม่ปรากฏข้อมูลการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดของเหยื่ออาชญากรรม และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 100.0 ไม่ปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อหน่วยงานด้วยตนเองของเหยื่ออาชญากรรม หน่วยงานที่เหยื่ออาชญากรรมไปติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง และการมีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิดร้อยละ 73.1 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 52.7 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 47.3 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งมีหน่วยงานติดต่อให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 73.1 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานเอกชน ได้แก่ บริษัท AIS ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม มีมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือ

เหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 59, 61-63 ในภาคผนวก ข หน้า 879, 902-903, 919-921,937-939)

8.4 ความต้องการในการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

ความต้องการในการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม จำแนกออกเป็น 1. ความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม และ 2. ความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ในภาพรวมภาค8พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 81.3 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 18.7 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 76.7 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 72.2 มีเพียงร้อยละ 27.8 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมีเรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 48.8

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 81.5 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 18.5 เรื่องที่ต้องการส่วนใหญ่ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 76.3 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 85.5 มีเพียงร้อยละ 14.5 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมีเรื่องที่ต้องการ คือ ช่วยดูแลจัดเวรยาม ร้อยละ 46.9

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 74.9 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 25.1 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 80.0 ความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด คือ ร้อยละ 100.0 ระบุว่าต้องการ โดยมีเรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ผู้ต้องหา ร้อยละ 67.3

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0 และไม่ปรากฏข้อมูลเรื่องความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจหรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ร้อยละ 84.5 และต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 15.5 เรื่องที่ต้องการทั้งหมด คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 79.7 มีเพียงร้อยละ 20.3 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยทั้งหมดระบุหน่วยงานที่ต้องการ คือ ศาล ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 78.6 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 21.4 เรื่องที่ต้องการจำนวนมากที่สุด คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 68.7 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ต้องการ ร้อยละ 54.0 มีเพียงร้อยละ 46.0 ที่ไม่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยเรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 69.1

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 78.9 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 21.1 เรื่องที่ต้องการจำนวนมากที่สุด คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 69.4 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 58.6 มีเพียงร้อยละ 41.4 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยระบุเรื่องที่ต้องการ คือ ช่วยดูแลจัดเวรยาม ร้อยละ 72.4

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 56.3 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการ

เพิ่มเติม ร้อยละ 43.7 เรื่องที่ต้องการจำนวนมากที่สุด คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 60.8 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมนั้น พบว่าเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ตอบว่าต้องการ โดยเรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการให้ตำรวจหรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมนั้น ไม่ปรากฏข้อมูล

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการให้ตำรวจหรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมนั้น ไม่ปรากฏข้อมูล

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 82.5 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 17.5 เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 80.9 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมไม่ต้องการ ร้อยละ 77.6 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 22.4 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยระบุ เรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 38.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 82.6 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 17.4 เรื่องที่ต้องการส่วนใหญ่ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 79.8 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ ร้อยละ 89.4 มีเพียงร้อยละ 10.6 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยระบุ เรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 34.6

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 82.6 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการ

เพิ่มเติม ร้อยละ 17.4 โดยทั้งหมดระบุเรื่องที่ต้องการคือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดร้อยละ 100.0 ตอบว่าต้องการ โดยระบุเรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 49.3

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมนั้น ไม่ปรากฏข้อมูล

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 64.5 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 35.5 เรื่องที่ต้องการทั้งหมด คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ ร้อยละ 73.1 และร้อยละ 26.9 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยทั้งหมดร้อยละ 100.0 ระบุหน่วยงานที่ต้องการ คือ ศาล ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตาราง 64-65 ในภาคผนวก ข หน้า 955-957 และ973-975)

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในภาค 9

ตอนที่ 1
ภาพรวมของข้อมูลครัวเรือน

ภาพรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนระดับครัวเรือนในภาค 9 พ.ศ. 2550 ที่ได้จากการสำรวจโดยการใช้วิธีการนับจดและสรุปยอดข้อมูลของครัวเรือนเป็นรายชุมรุมอาคาร เช่น ลักษณะทั่วไปของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งสิ้นที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และจำนวนสมาชิกที่ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา โดยใช้แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1 (สอญ.1) นั้น ปรากฏว่า

ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในภาค 9 พ.ศ. 2550 ได้ข้อมูลสมบูรณ์ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้งสิ้น จำนวน 1,201,450 ครัวเรือน ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล จำนวน 328,486 ครัวเรือน และนอกเขตเทศบาล จำนวน 872,964 ครัวเรือน พบลักษณะสำคัญดังนี้ (โปรดดูตารางที่ 1 และ 2 ในภาคผนวก ข หน้า 6 และ 11)

1.1 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ครัวเรือนในภาค 9 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 52.2 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 37.6 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 8.8 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 9 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 58.1 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 33.3 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 7.3 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 9 ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว มีจำนวนสมาชิก 1 – 2 คน ร้อยละ 50.0 จำนวนสมาชิก 3 – 4 คน ร้อยละ 39.1 จำนวนสมาชิก 5-6 คน ร้อยละ 9.4 และ 7 คนขึ้นไป ร้อยละ 1.5 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1-10)

1.2 รายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน

ครัวเรือนในภาค 9 มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 42.8 รองลงมามีรายได้น้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 26.7 และรายได้ 10,001 - 15,000

บาท ร้อยละ 15.0 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 10,642.37 บาท ต่ำสุด 100 บาท สูงสุด 500,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 9 มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 40.7 รองลงมามีรายได้น้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 19.9 และรายได้ 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 15.6 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 13,129.35 บาท ต่ำสุด 100 บาท สูงสุด 500,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value)

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 9 มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 43.6 รองลงมามีรายได้น้อยกว่า 5,001 บาท ร้อยละ 29.3 และรายได้ 10,001 - 15,000 ร้อยละ 14.7 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 9,706.41 บาท ต่ำสุด 100 บาท สูงสุด 410,000 บาท ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยไม่รวมรายได้ที่มีค่า extreme value) (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1-10)

1.3 ประเภทของที่อยู่อาศัย

ครัวเรือนในภาค 9 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้านร้อยละ 82.9 รองลงมาพักอาศัยอยู่ห้องแถว ร้อยละ 7.0 ตึกแถว ร้อยละ 6.4 ทาวน์เฮาส์ ร้อยละ 1.9 ห้องชุด ร้อยละ 0.6 ห้องแบ่งเช่าและหอพัก ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 0.5 และอื่นๆ ร้อยละ 0.2

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 9 พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้านเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 49.6 รองลงมาพักอาศัยอยู่ตึกแถว ร้อยละ 20.7 ห้องแถว ร้อยละ 20.2 ทาวน์เฮาส์ ร้อยละ 3.7หอพัก ร้อยละ 1.8 ห้องชุด และห้องแบ่งเช่า ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 1.7 และอื่นๆ ร้อยละ 0.6

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 9 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทบ้าน ร้อยละ 95.5 รองลงมาพักอาศัยอยู่ห้องแถว ร้อยละ 2.1 ทาวน์เฮาส์ ร้อยละ 1.3 ตึกแถว ร้อยละ 1.0 และห้องชุด ร้อยละ 0.1 (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1-10)

1.4 ลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัย

ครัวเรือนในภาค 9 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 74.4 รองลงมาคือ เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 17.6 เขตธุรกิจ ร้อยละ 5.5 เขตชุมชนแออัด ร้อยละ 2.2 เขตอุตสาหกรรม ร้อยละ 0.2 และเขตบ้านพักคนงานก่อสร้าง ร้อยละ 0.1

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 9 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัย ร้อยละ 74.2 รองลงมา คือ เขตธุรกิจ ร้อยละ 17.6 เขตชุมชนแออัด ร้อยละ 6.7 เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 0.9 เขตอุตสาหกรรม ร้อยละ 0.3 เขตบ้านพักคนงานก่อสร้าง ร้อยละ 0.2 และอื่นๆ ได้แก่ เขตประมง ร้อยละ 0.1

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 9 มีลักษณะเขต/บริเวณที่พักอาศัยมีสภาพแวดล้อมแบบเขตที่อยู่อาศัยเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 74.5 รองลงมาคือ เขตเกษตรกรรม ร้อยละ 23.9 เขตธุรกิจ ร้อยละ 1.0 เขตชุมชนแออัด ร้อยละ 0.5 และเขตอุตสาหกรรม ร้อยละ 0.1 (โปรดดูตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข หน้า 1-10)

1.5 สมาชิกครัวเรือนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในภาค 9 ใน พ.ศ. 2550 มีจำนวนทั้งสิ้น 3,444,025 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 22,777 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.7 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 1,201,450 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 21,930 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ1.8

ครัวเรือน**ในเขตเทศบาล**ในภาค 9 ใน พ.ศ. 2550 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 846,297 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 8,082 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 328,486 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรมเพียง 8,093 ครัวเรือน คิดเป็น ร้อยละ 2.5

ครัวเรือน**นอกเขตเทศบาล**ในภาค 9 ใน พ.ศ. 2550 ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 2,597,728 คน มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวน 14,695 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.6 และมีครัวเรือนที่เข้าข่ายอยู่ในกรอบการศึกษา 872,964 ครัวเรือน ซึ่งในจำนวนนี้ประสบเหตุอาชญากรรม เพียง 13,837 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.6 (โปรดดูตารางที่ 2 3และตารางที่ 5 ในภาคผนวก ข หน้า 11 – 12 และ 42)

ตอนที่ 2
ลักษณะอาชญากรรม

2.1 ประเภทอาชญากรรมและจำนวนครั้งที่เหยื่ออาชญากรรมประสบเหตุ

เมื่อศึกษาภาพรวมของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในภาค 9 ตามการรายงานของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2550 เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 22,777 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สิน ร้อยละ 94.2 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 3.8 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.6 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนในภาค 9 พบว่าในรอบปี พ.ศ. 2550 เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นสมาชิกครัวเรือนมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ซึ่งตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** มีจำนวน 8,082 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สิน ร้อยละ 94.8 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 3.8 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.4 ตามลำดับ ส่วนอาชญากรรมทางเพศ ไม่ปรากฏข้อมูล

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่อยู่**นอกเขตเทศบาล** มีจำนวน 14,695 รายนั้น ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภททรัพย์สิน ร้อยละ 93.9 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 3.8 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.7 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.6 ตามลำดับ

ขณะเดียวกันในภาพรวมในภาค 9 เหยื่ออาชญากรรมทั้ง 22,777 ราย นั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 33,843 ครั้ง ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 95.1 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 3.2 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.4 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.3 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ซึ่งมี 8,082รายนั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 11,010 ครั้ง ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 95.3 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 3.5 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.2 ตามลำดับ ส่วนอาชญากรรมทางเพศ ไม่ปรากฏข้อมูล

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ซึ่งมี 14,695 รายนั้น มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง คือประสบเหตุอาชญากรรมรวมทั้งหมด 22,833 ครั้ง ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 95.1 รองลงมาตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย

ร้อยละ 3.0 อาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 1.4 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 0.5 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 5 และ 6 ในภาคผนวก ข หน้า 42 และ 48)

2.2 ลักษณะการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม: จำนวนครั้งและประเภทอาชญากรรม

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนครั้งในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในภาค 9 พบว่า มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวนระหว่าง 1 - 4 ครั้ง ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 76.4 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 23.6 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง ร้อยละ 13.1 ซ้ำ 3 ครั้ง ร้อยละ 5.9 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 4.6 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 78.0 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 22.0 โดยในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง ร้อยละ 14.2 ซ้ำ 3 ครั้ง ร้อยละ 5.1 และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 2.7 ตามลำดับ ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านเรือนตั้งอยู่**นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 75.5 ส่วนที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 24.5 ในจำนวนดังกล่าวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.5 ซ้ำ 3 ครั้ง ร้อยละ 6.4และซ้ำ 4 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 5.6 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 7 ในภาคผนวก ข หน้า 54)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทอาชญากรรมที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้งในภาค 9 พบว่า ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 76.4 และมีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 23.6ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศซ้ำมากที่สุด ร้อยละ 33.3 อาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำ ร้อยละ 24.1 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำ ร้อยละ 10.4 และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำ ร้อยละ 23.1

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 78.0 มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 22.0 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำ ร้อยละ 22.5 เหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำ ร้อยละ 12.9 และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำ ร้อยละ 8.5 ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏข้อมูลว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่อซ้ำ

ในส่วนของเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ในภาพรวมส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 75.5 มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทเดิมซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง

ร้อยละ 24.5 ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวพบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศซ้ำ ร้อยละ 33.3 อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ซ้ำ ร้อยละ 29.8 อาชญากรรมต่อทรัพย์สินซ้ำ ร้อยละ 25.0 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายซ้ำ ร้อยละ 9.0 (โปรดดูตารางที่ 8 ในภาคผนวก ข หน้า 60)

2.3 ลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง

การสำรวจข้อมูลครั้งนี้ในภาค 9 พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งในภาพรวม พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 23.6 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 18.2 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 76.7 และ**เหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 80.5 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 19.5 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำความผิดถูกจับกุมแล้ว/ตักเตือนผู้กระทำความผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 74.1 ผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 17.1 และแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 4.9

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน **มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก**ร้อยละ 16.0 ร้อยละ 75.9 และร้อยละ 79.8 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง) อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 20.2 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำความผิดถูกจับกุมแล้ว/ตักเตือนผู้กระทำความผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 74.1 ผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 17.1 และแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 4.9

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย **ครึ่งหนึ่งมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 50.5 **และมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ในสัดส่วนที่เท่ากัน** ร้อยละ 100.0 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมทางเพศ **ทั้งหมดมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ทั้งหมดมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์**

ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้ ร้อยละ 100.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ **มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่**ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 88.4 **และทั้งหมดมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ในสัดส่วนที่เท่ากัน** ร้อยละ 100.0 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมในภาค 9 พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** เมื่อพิจารณาลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งพบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 22.0 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 20.6 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 70.1 และ**เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 79.1 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 20.9 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำความผิดถูกจับกุมแล้ว/ตักเตือนผู้กระทำความผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 97.4 และผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 2.6

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน **มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก**ร้อยละ 20.6 ร้อยละ 69.6 และร้อยละ 78.7 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง) อย่างไรก็ตาม เหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 21.3 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำความผิดถูกจับกุมแล้ว/ตักเตือนผู้กระทำความผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 97.4 และผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 2.6

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรม**ครึ่งหนึ่งมีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 50.0 **และทั้งหมดมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด**

คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ100.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯเหยื่ออาชญากรรม**ครึ่งหนึ่งระบุว่า ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 50.0 **ทั้งหมดมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นและเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ100.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมทางเพศ ไม่ปรากฏข้อมูล

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**เมื่อพิจารณาลักษณะอาชญากรรมต่อเนื่อง พบว่ามี**ลักษณะการเกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง** (serial crime) ที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรมคนเดียวกัน หรือโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกัน ซึ่งในภาพรวม พบว่ามีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทนั้นซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 24.5 และในจำนวนนี้**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 17.0 **มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น** ร้อยละ 79.9 และ**เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 81.2 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 18.8 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำความผิดถูกจับกุมแล้ว/ตักเตือนผู้กระทำความผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 62.4 ผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 24.3 และแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 7.3

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน **มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ร้อยละ 14.0 ร้อยละ 78.9 และร้อยละ 80.3 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง) อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมเพียงร้อยละ 19.7 ที่ระบุว่าตนจะไม่ประสบอาชญากรรมเช่นนั้นอีก โดยให้เหตุผลสำคัญๆ ว่าเพราะผู้กระทำความผิดถูกจับกุมแล้ว/ตักเตือนผู้กระทำความผิด/ตกลงกันได้ ร้อยละ 62.4 ผู้ก่อเหตุคงไม่กล้ากลับมาอีก/ไม่มีทรัพย์สินให้ขโมยอีก ร้อยละ 24.3 และแยกบ้านอยู่กับผู้กระทำผิด ร้อยละ 7.3

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย **กว่าครึ่งหนึ่งมีผู้กระทำผิดคนเดียวกัน**ในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 51.0 **และทั้งหมดมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคาดว่าจะ**

ประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ100.0 ตามลำดับ (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง)

กรณีอาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ **ทั้งหมด**มีผู้กระทำผิดคนเดียวกันในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น **ทั้งหมดมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีรายละเอียดพฤติการณ์เหมือนกันอย่างเห็นได้ชัดในเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดคาดว่าจะประสบเหตุอาชญากรรมนี้อีก** ในสัดส่วนที่เท่ากันมากถึงร้อยละ 100.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเกิดอาชญากรรมประเภทนั้นๆ มากกว่า 1 ครั้ง) (โปรดดูตารางที่ 8 - 11 ในภาคผนวก ข หน้า 60, 66, 72 และ 88-90)

ตอนที่ 3
ลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม

3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อศึกษาว่าผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในภาค 9 ในรอบปี พ.ศ. 2550 มีลักษณะอย่างไร พบว่า เหยื่ออาชญากรรมมีอายุระหว่าง 45 - 59 ปี มากที่สุดคือ ร้อยละ 32.4 โดยมีอายุเฉลี่ย 43.7 ปี อนึ่ง การสำรวจครั้งนี้ได้กำหนดแบ่งกลุ่มข้อมูลอายุที่ให้ความสำคัญกับกลุ่มเยาวชน โดยจัดกลุ่มเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี แยกออกมาอีก 1 กลุ่ม เพื่ออนุวัตรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 ซึ่งพบว่าเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 244ราย คิดเป็น ร้อยละ 1.1และพบว่า กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 2,792 ราย คิดเป็น ร้อยละ 13.0

ลักษณะอื่นๆ ที่สำคัญๆ พบว่าส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นเพศชาย ร้อยละ 52.2 มีสัญชาติไทย ร้อยละ 99.9 เชื้อชาติไทย ร้อยละ 99.9 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 71.3 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพเกษตรกร เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 49.9 นอกจากอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย มีอาชีพรับจ้างทั่วไป/กรรมกร มากที่สุด ร้อยละ 25.4 และเหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ นั้น ประกอบอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชนมากที่สุด ร้อยละ 28.0 นอกจากนี้ ร้อยละ 77.9 ของเหยื่ออาชญากรรมสมรสแล้ว มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001- 10,000 บาท ร้อยละ 42.8 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 62.4 เป็นผู้อาศัย ร้อยละ 23.9 และผู้เช่า ร้อยละ 13.6 ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 65.1 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของกลุ่มเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**มีอายุระหว่าง 45-59 ปี มากที่สุดร้อยละ 31.9อายุเฉลี่ย 42.6 ปี เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 124 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.5 กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 728 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.0 ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นเพศหญิง ร้อยละ 53.6 มีสัญชาติไทย ร้อยละ 99.9 เชื้อชาติไทย ร้อยละ 99.8 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 73.5 มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 36.9 และร้อยละ 16.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 56.0 นอกจากผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 56.4 ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏข้อมูลว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซ้ำ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สมรสแล้ว ร้อยละ 72.0 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 37.8 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมกว่าครึ่งหนึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 48.0 เป็น ผู้เช่า ร้อยละ 32.4 และผู้อยู่อาศัย ร้อยละ 19.5 ตามลำดับ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 65.5 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** มีอายุ 45-59 ปี จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 32.6 อายุเฉลี่ย 44.3 ปี และมีเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำนวน 120 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.8 กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 2,244 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.3 เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 55.4 มีสัญชาติไทย และเชื้อชาติไทย ในสัดส่วนที่เท่ากันร้อยละ 100.0 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 70.1 ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 57.2 และร้อยละ 7.5 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า เหยื่ออาชญากรรมประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 53.0 นอกจากผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป/กรรมกร ร้อยละ 29.6 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สมรสแล้ว ร้อยละ 81.1 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 45.6 การถือครองในกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เอง ร้อยละ 70.4 เป็นผู้อยู่อาศัย ร้อยละ 26.3 และผู้เช่า ร้อยละ 3.3 ตามลำดับ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 64.9 มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครัวเรือน (โปรดดูตารางที่ 12 ในภาคผนวก ข หน้า 176-192)

3.2 ลักษณะที่อยู่อาศัยและสภาพชุมชนของเหยื่ออาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมทุกประเภทในภาค 9 ร้อยละ 78.2 มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” ร้อยละ 67.6 ตั้งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย รองลงมาร้อยละ 17.8 เหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตเกษตรกรรม

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** กว่าครึ่งหนึ่งมีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” (ร้อยละ 49.5) ซึ่งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 61.2) รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมพักอาศัยในเขตธุรกิจ(ร้อยละ 31.5) ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะ “บ้าน” (ร้อยละ 94.0) ซึ่งอยู่ในเขตที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 71.1) รองลงมาเหยื่ออาชญากรรมอยู่ในเขตเกษตรกรรม (ร้อยละ 26.8) (โปรดดูตารางที่ 13 ในภาคผนวก ข หน้า 213-216)

3.3 ลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อพิจารณาลักษณะที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรมในภาค 9 พบว่า ส่วนใหญ่ที่พักอาศัยเหล่านั้น บุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 92.3) เนื่องจากไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 87.5) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 74.3)

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ที่พักอาศัยเหล่านั้น บุคคลภายนอกสามารถเข้าออกได้สะดวก (ร้อยละ 91.7) เนื่องจากไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 82.1) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 59.3) ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ **นอกเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ที่พักอาศัยเหล่านั้น บุคคลภายนอก สามารถเข้าออกได้สะดวกเช่นกัน (ร้อยละ 92.5) เพราะไม่มีรั้วกั้น (ร้อยละ 90.4) และไม่มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่บ้านพักอาศัยนั้น (ร้อยละ 82.5) (โปรดดูตารางที่ 14 ในภาคผนวก ข หน้า 237-240)

3.4 ระยะเวลาที่พักอาศัยและการย้ายถิ่น

เมื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยจากการย้ายถิ่นและระยะเวลาที่พักอาศัย พบว่า เหยื่ออาชญากรรมในภาค 9 ส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 90.4 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 46.0 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้เคยย้ายที่อยู่มาแล้วในระยะเวลา 5 ปี และในจำนวนนี้เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดเคยย้ายที่อยู่ 1 ครั้ง ร้อยละ 29.7 โดยย้ายมาจากที่อื่น ร้อยละ 37.8 ในจำนวนนี้ย้ายมาจากจังหวัดอื่นภายในภาค 9 มากที่สุด (ร้อยละ 49.1) รองลงมาคือมาจากภาค 8 (ร้อยละ 23.0) และ ย้ายมาจากกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 11.6)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะของบ้านเรือนพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านพักอาศัยอยู่**ในเขตเทศบาล**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่ง คือ พักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 83.0 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 51.1 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ที่เคยย้ายที่อยู่อาศัยในระยะเวลา 5 ปี มาแล้ว 1 ครั้ง โดยย้ายมาจากที่อื่น ร้อยละ 31.3 ในจำนวนนี้ย้ายมาจากจังหวัดอื่นภายในภาค 9 มากที่สุด (ร้อยละ 42.7) รองลงมาย้ายมาจากภาค 8 (ร้อยละ 20.9) ย้ายมาจากกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 20.0)

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่มีบ้านพักอาศัยอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีความผูกพันกับถิ่นที่พักอาศัยในระดับหนึ่งคือพักอาศัยที่อยู่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 94.5 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 37.2 ของเหยื่ออาชญากรรมเหล่านี้ที่เคยย้ายที่อยู่อาศัยในระยะเวลา 5 ปี มาแล้ว 1 ครั้ง โดยย้ายมาจากที่อื่น ร้อยละ 53.2 ในจำนวนนี้ย้ายมาจากจังหวัดอื่นภายในภาค 9 (ร้อยละ

57.9) ย้ายมาจากภาค 8 (ร้อยละ 25.8) และ ย้ายมาจากภาค 5 (ร้อยละ 16.3) (โปรดดูตารางที่ 15 ในภาคผนวก ข หน้า 271-276)

ตอนที่ 4
ลักษณะของผู้กระทำผิด

4.1 เหยื่ออาชญากรรมกับการพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตัวเอง

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 9 ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 85.6 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งยอมรับว่าตนเป็นผู้ประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 14.4 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่ามีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 12.1 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 60.9 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 78.9 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 21.1 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่ามีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 19.0 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 72.9 ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมประเภทนี้ในเขตเทศบาล ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่รายงานว่าตนมิได้เป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 89.3 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง ร้อยละ 10.7 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่ามีผู้ที่พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเองในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 8.3 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 54.3 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 16 ในภาคผนวก ข หน้า 284)

4.2 การเคยก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดต่อเหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือน

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 9 ที่เคยประสบพบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ร้อยละ 76.3 ขณะที่มีเพียงร้อยละ 9.8 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า มีผู้กระทำผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 7.5 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 17.8 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 33.3

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ร้อยละ 75.3 มีเพียงร้อยละ 10.8 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า มีผู้กระทำผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 7.8 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 30.5 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**พบเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน ร้อยละ 77.3 มีเพียงร้อยละ 8.7 เท่านั้นที่รายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า มีผู้กระทำผิดที่เคยก่ออาชญากรรมต่อตนหรือสมาชิกครอบครัวมาก่อน อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 7.1 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 8.5 อาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 33.3 (โปรดดูตารางที่ 17 ในภาคผนวก ข หน้า 290)

4.3 จำนวนผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุและประเภทอาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 9 ที่พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุ ร้อยละ 42.0 มีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว และมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน ร้อยละ 49.2 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 8.8 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า มีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 42.7 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 29.1 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 ส่วนกรณีที่ผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคน พบว่ามีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 46.9 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 68.3

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ที่พบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียว ร้อยละ 43.4 และมีผู้ร่วมกระทำผิดมากกว่า 1 คน ร้อยละ 43.2 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ร้อยละ 13.4 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิดพบว่า มีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สินร้อยละ 47.3 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 18.6 ส่วนกรณีมีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่ง

คนพบว่ามีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 38.2 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 75.2

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ที่เคยประสบพบเห็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง รายงานว่าผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว ร้อยละ 40.4 และที่มีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน ร้อยละ 55.8 อย่างไรก็ตามมีเหยื่ออาชญากรรมบางส่วนไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ร้อยละ 3.8 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า มีผู้กระทำผิดที่ก่อเหตุมีเพียงคนเดียวในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 37.0 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 36.8 และอาชญากรรมทางเพศ ร้อยละ 100.0 กรณีมีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนพบว่ามีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคนในอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ร้อยละ 57.9 และอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายร้อยละ 63.2 ส่วนอาชญากรรมทางเพศไม่ปรากฏว่ามีผู้กระทำผิดที่ร่วมกันก่อเหตุมีมากกว่าหนึ่งคน (โปรดดูตารางที่ 18 ในภาคผนวก ข หน้า 296)

4.4 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ในภาพรวมของภาค 9 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 80.7 มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 35.5 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 54.7 ส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 46.1

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 78.1 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 32.1 เหยื่ออาชญากรรมไม่แน่ใจว่าเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 62.9 ส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 45.7

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 91.7 มีอายุมากกว่า 35 ปี ร้อยละ 38.4 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 74.0 และส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 72.2

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 ทั้งหมดมีอายุระหว่าง 18-25 ปี ร้อยละ 100.0 ทั้งหมดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 100.0 และผู้กระทำผิดทั้งหมดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอ**ยู่ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 83.8 จำนวนมากที่สุดอายุ18-25 ปี ร้อยละ 34.0 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 68.7 เหยื่ออาชญากรรมกว่าครึ่งหนึ่งไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 45.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 84.3 จำนวนมากที่สุดมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 36.1 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 70.2 และเหยื่ออาชญากรรมไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุ ร้อยละ 45.5

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 75.0 ครึ่งหนึ่งมีอายุ 26- 35 ปี ร้อยละ 50.0 ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 55.4 และผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 55.4

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 76.4 จำนวนมากที่สุดมีอายุระหว่าง 18-25 ปี ร้อยละ 37.7 ผู้กระทำผิดจำนวนมากที่สุดไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง คือ ร้อยละ 46.1 และจำนวนมากที่สุดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 48.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 66.7 จำนวนมากที่สุดอายุระหว่าง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.4 เหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 49.4 ผู้กระทำผิดไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 49.2

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 จำนวนมากที่สุดอายุมากกว่า 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.8 ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่เป็น

สมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 83.2 ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่มีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ร้อยละ 80.5

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 ทั้งหมดมีอายุระหว่าง 18-25 ปี ร้อยละ 100.0 ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง และผู้กระทำผิดทั้งหมดมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะก่อเหตุ ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 19 ในภาคผนวก ข หน้า 317-320)

4.5 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด: กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน ในภาพรวมของภาค 9 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 87.6 อายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 51.0 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 62.1 และไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 52.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 88.0 ครึ่งหนึ่งมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 48.3 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 60.3 เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 48.6

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 86.0ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 60.2 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 68.1 และส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 66.5

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 80.4 จำนวนมากที่สุดมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 42.3 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 60.8 และจำนวนมากที่สุดไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 44.1

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 83.6 กว่าครึ่งหนึ่งมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 47.9 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 64.9 และเหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 44.2

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 70.0ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 70.0 ผู้กระทำผิดจำนวนมากที่สุดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 48.2 และมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 45.3

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพศชาย ร้อยละ 93.6 จำนวนมากที่สุดมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 58.3 เหยื่ออาชญากรรม ส่วนใหญ่ ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 63.3 และส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 60.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ระบุว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 91.7 จำนวนมากที่สุดมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 48.6เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง ร้อยละ 56.5 และส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ร้อยละ 52.4

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100.0 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 91.8 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกกลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง และส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่ามีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสารเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งขณะก่อเหตุ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 86.1 (โปรดดูตารางที่ 20 ในภาคผนวก ข หน้า 341-344)

4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับผู้กระทำผิด

กรณีผู้กระทำผิดคนเดียว ในภาพรวมภาค 9 เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 61.8 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 16.2 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน ส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 68.0 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง และไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 66.6 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 13.7 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 64.0

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้านและเพื่อนร่วมงาน ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 31.4 ขณะที่ร้อยละ 14.8 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 85.2

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมด คือร้อยละ 100.0 ระบุว่าเป็นเพื่อนบ้านทั้งหมดสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 100.0

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ร้อยละ 79.3

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 71.5 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 12.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ ลูกค้า และส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 53.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 70.8 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 15.4 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นผู้ซื้อสินค้า ผู้รับบริการ ลูกค้า ส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 53.6

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมเกือบครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 44.6 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 42.9 ระบุว่าผู้กระทำความผิดเป็นเพื่อนบ้าน และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 55.4

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 89.7ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 6.0 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นผู้บังคับบัญชา (นายจ้าง) ส่วนเหยื่ออาชญากรรมสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้หรือไม่ ไม่ปรากฏข้อมูล

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**เหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมมากกว่าครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 50.6 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 24.4 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน ส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 88.1

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 58.7 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 23.8 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 83.2

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนร่วมงาน มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 46.9 ขณะที่ร้อยละ 25.6 ระบุว่าผู้กระทำผิดเป็นเพื่อนบ้าน เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 100.0

กรณีอาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพื่อนบ้าน ร้อยละ 100.0 และเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 100.0

กรณีอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เหยื่ออาชญากรรมเกินครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 74.5 ระบุว่าไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ความสามารถในการจดจำผู้กระทำผิดได้ ไม่ปรากฏข้อมูล

กรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ร้อยละ 68.9 ขณะที่ร้อยละ 9.5ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียง ผิวเผิน ส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 51.6 (เฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่ตอบว่าเห็นผู้กระทำผิดด้วยตนเอง และไม่รวมผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรม ส่วนใหญ่คือร้อยละ 69.5 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 12.4 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 50.1

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 66.2 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 18.7 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 56.6

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.8 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 14.1 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 61.8

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 76.5 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 6.8 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และเหยื่ออาชญากรรมเกินกว่าครึ่งหนึ่งสามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 52.8

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 52.4 ระบุว่าทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 40.0 ระบุว่าผู้กระทำผิดบางคนเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 91.2

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**เหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 67.1 ระบุว่าทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 13.2 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และเหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดไม่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 46.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

กรณีอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 63.7 ระบุว่าทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 16.9 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นคนรู้จักกันเพียงผิวเผิน และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 47.8

กรณีอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือร้อยละ 78.4 ระบุว่าทั้งหมดเป็นคนที่ไม่รู้จักผู้กระทำผิดมาก่อน ขณะที่ร้อยละ 13.4 ระบุว่าผู้กระทำผิดทั้งหมดเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน และเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่สามารถจดจำผู้กระทำผิดได้ ร้อยละ 73.7 (โปรดดูตารางที่ 21 - 22 ในภาคผนวก ข หน้า 370-374 และ 390 – 392)

ตอนที่ 5
เวลาและสถานที่เกิดเหตุ

5.1 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุกับประเภทอาชญากรรม

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 9 รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในเวลากลางคืน ในเวลา 24.01 – 03.00 น. ร้อยละ 14.7 รองลงมา กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา ร้อยละ 14.6

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในกลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา ร้อยละ 15.5 รองลงมาในเวลา 24.01 – 03.00 น. ร้อยละ 14.9 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 18.01 -21.00 น.มากที่สุด ร้อยละ 35.2 ขณะที่อาชญากรรมทางเพศส่วนใหญ่เกิดเหตุในกลางคืนในช่วงเวลาระหว่าง 03.01-06.00 น. ร้อยละ 66.7 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ช่วงเวลาเกิดเหตุ 12.01-15.00 น.มากที่สุด ร้อยละ 41.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุในเวลากลางคืน เวลา 24.01-03.00 น. มากที่สุด ร้อยละ 15.5 และรองลงมา เกิดเหตุในช่วงเวลา 18.01-21.00 น. ร้อยละ 13.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในกลางคืนช่วงเวลา 24.01-03.00 มากที่สุด ร้อยละ 15.6 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 18.01-21.00 น.มากที่สุด ร้อยละ 38.0 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ในช่วงเวลา 12.01-15.00 ร้อยละ 34.2

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**รายงานว่าอาชญากรรมที่ประสบในภาพรวมเกิดเหตุกลางคืนแต่ไม่ทราบเวลามากที่สุด ร้อยละ 16.3 รองลงมาเกิดเหตุในเวลากลางคืนช่วงเวลา 24.01-03.00 น. ร้อยละ 14.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่าอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุในกลางคืน แต่ไม่ทราบช่วงเวลา มากที่สุด ร้อยละ 17.4 รองลงมาช่วงเวลา 24.01-03.00 น. ร้อยละ 14.5 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายเกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 18.01-21.00 น.มากที่สุด ร้อยละ 33.6 ขณะที่อาชญากรรมทางเพศส่วนใหญ่เกิดเหตุในช่วงเวลาระหว่าง 03.01-06.00 น. ร้อยละ 66.7 ส่วนอาชญากรรมประเภทการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ เกิดเหตุช่วงเวลา12.01-15.00 น.ร้อยละ 44.7 (โปรดดูตารางที่ 27 ในภาคผนวก ข หน้า 469 - 470)

5.2 สถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม

จากการศึกษารายละเอียดของสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมทั้งหมดในภาค 9 พบว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมระบุว่า เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 76.2 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 15.6 และบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 7.4 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ส่วนใหญ่เกิดเหตุในบริเวณที่พักอาศัย ร้อยละ 78.1 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 15.2 และเกิดเหตุในบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 6.0 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เกิดเหตุบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 43.8 รองลงมาที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 35.2 และสถานประกอบการ ร้อยละ 21.0 และอาชญากรรมทางเพศทั้งหมด เกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 100.0 ส่วนอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่เกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 64.5 รองลงมาบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 30.1 และบริเวณบ้านญาติหรือบ้านเพื่อน ร้อยละ 5.4

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 80.7 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 10.1 และบริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 7.6 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 83.4 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เกิดเหตุเป็นจำนวนมากที่สุด บริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 35.8 และอาชญากรรมการแอบอ้างการใช้ข้อมูลฯ ส่วนใหญ่เกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 57.3

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า ส่วนใหญ่เกิดเหตุอาชญากรรมบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 73.8 รองลงมาเกิดเหตุบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 18.6 และเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 7.2 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน และอาชญากรรมการแอบอ้างการใช้ข้อมูล ส่วนใหญ่ต่างเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 75.1 และร้อยละ 74.5 ตามลำดับ อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เกิดเหตุเป็นจำนวนมากที่สุด บริเวณเปิดโล่งอื่นๆ ถนน หรือในพาหนะบริการสาธารณะ ร้อยละ 48.1 ส่วนอาชญากรรมทางเพศ ทั้งหมดเกิดเหตุบริเวณที่พักอาศัยของผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 28 ในภาคผนวก ข หน้า 516-524)

ตอนที่ 6
พฤติการณ์แห่งคดี

6.1 ภาพรวมพฤติการณ์แห่งคดี

เหยื่ออาชญากรรมในภาค 9 รายงานว่า ตนได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิดด้วยความรุนแรงและไม่รุนแรงในลักษณะต่างๆ ระบุช่วงเวลา และผลจากการตอบโต้ผู้กระทำผิด รวมทั้งกล่าวถึงผู้ที่ใช้ความรุนแรงเป็นคนแรกในเหตุการณ์ คือ ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดย ร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 41.6 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 65.3 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 42.8 เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ)

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่นตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 43.4 โดยส่วนใหญ่เหยื่อมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 75.8 ผลจากการตอบโต้ทำให้ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 46.6

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมดิ้นรน ขัดขืน จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 40.6 โดยเหยื่อมีการตอบโต้ก่อนได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 35.9 ผลจากการตอบโต้ จำนวนมากที่สุดทำให้ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้ ร้อยละ 34.7

อาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจและพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่นตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 66.7 โดยทั้งหมดเหยื่อการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดทั้งหมดตกใจและหนีไป ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ และพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่นตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 41.9 โดยส่วนใหญ่เหยื่อมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้ แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 73.3 ผลจากการตอบโต้ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 47.5

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด (ยกเว้นอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ) พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่พยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 51.3 โดยส่วนใหญ่เหยื่อมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 88.6 ผลจากการตอบโต้ผู้กระทำความผิดหลบหนีไปได้ ร้อยละ 55.7

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ทำร้ายผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้อาวุธ เช่น ฉุดกระชาก ตบตี ต่อย ผลัก ร้อยละ 52.0 โดยส่วนใหญ่มีการตอบโต้ก่อนได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 88.8 ผลจากการตอบโต้ ผู้อื่นในเหตุการณ์ถูกทำร้ายหรือได้รับบาดเจ็บมากขึ้น ร้อยละ 64.5

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ในภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมได้แสดงพฤติกรรมตอบโต้ผู้กระทำผิด โดยเหยื่ออาชญากรรมร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจมากที่สุด ร้อยละ 41.3 ส่วนใหญ่ตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/เมื่อใดก็ได้แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 57.3 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดตกใจและหนีไป ร้อยละ 38.2

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน เหยื่ออาชญากรรมร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ ร้อยละ 39.3 โดยส่วนใหญ่เหยื่อมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 57.5 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดตกใจ และหนีไป ร้อยละ 44.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย เหยื่ออาชญากรรมดิ้นรน ขัดขืน ร้อยละ 37.8 เหยื่อมีการตอบ โต้ ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 44.4 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดหลบหนีไปได้ ร้อยละ 47.2

อาชญากรรมทางเพศ เหยื่ออาชญากรรมร้องขอความช่วยเหลือ/ร้องเรียกให้คนสนใจ และพยายามทำให้ผู้กระทำผิดตกใจกลัว เช่น ตะโกน ทำเสียงดัง เปิดไฟ หรือขู่ว่าจะเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 66.7 โดยเหยื่อทั้งหมดมีการตอบโต้ต่อเนื่อง/ตลอดเวลา/แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 ผลจากการตอบโต้ ทำให้ผู้กระทำผิดตกใจและหลบหนีทั้งหมด ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 23 - 25 ในภาคผนวก ข หน้า 418 – 422, 433-434 และ 450-452)

6.2 อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินจำแนกออกเป็นกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 1. ถูกขโมย หรือพยายามขโมย 2. ถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง 3. ถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย และ4. มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์

ผลการสำรวจอาชญากรรมต่อทรัพย์สินในภาค 9 ภาพรวมพบว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 88.3 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ร้อยละ 6.7 การถูกบุกรุกหรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 3.6 และมีผู้ตั้งใจ ก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 85.6 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ร้อยละ 7.9 การถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 5.6 และ มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า ลักษณะอาชญากรรมต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถ อุปกรณ์ประดับยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสิ่งของที่อยู่ในรถ) ร้อยละ 89.8 รองลงมามีลักษณะของการถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ร้อยละ 6.1 การถูกบุกรุกหรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 2.5 และมีผู้ตั้งใจ ก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ร้อยละ 1.6 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 29 ในภาคผนวก ข หน้า 527-528)

เมื่อพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของการประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

กรณีถูกขโมย หรือพยายามขโมย ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินในภาค 9 เกือบทั้งหมดระบุว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน ร้อยละ 95.8 มีเพียงร้อยละ 4.2 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น

ทั้งนี้ ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็นทรัพย์สินอื่นๆ เช่น สัตว์เลี้ยง ยางพารา/เศษยาง เหล็ก/เหล็กดัด ปุ๋ย ป้ายโฆษณา มิเตอร์น้ำประปา สินค้าภายในร้าน เป็นต้น ร้อยละ 39.8 รองลงมาเป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 35.3 และเครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 7.9 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน ร้อยละ 94.5 มีเพียงร้อยละ 5.5 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็น

เพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้ ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 50.1 รองลงมาเป็นอื่นๆ เช่น สัตว์เลี้ยง ยางพารา/เศษยาง เหล็ก/เหล็กดัด ปุ๋ย ป้ายโฆษณา มิเตอร์น้ำประปา สินค้าภายในร้าน เป็นต้น ร้อยละ 15.0 และเสื้อผ้า ชุดชั้นใน รองเท้า ร้อยละ 11.4 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าตนถูกขโมยทรัพย์สิน ร้อยละ 96.6 มีเพียงร้อยละ 3.4 เท่านั้นที่ระบุว่าเป็นเพียงการพยายามขโมยทรัพย์สิน เช่น ถูกกรีดกระเป๋า ถูกพยายามกระตุกสร้อยทอง เป็นต้น ทั้งนี้ ทรัพย์สินสามอันดับแรกที่ถูกขโมย เป็นทรัพย์สินอื่นๆ เช่น สัตว์เลี้ยง ยางพารา/เศษยาง เหล็ก/เหล็กดัด ปุ๋ย ป้ายโฆษณา มิเตอร์น้ำประปา สินค้าภายในร้าน เป็นต้น ร้อยละ 52.7 รองลงมาเป็นทรัพย์สินที่สามารถนำติดตัวไปได้ ร้อยละ 27.6 และเครื่องใช้นอกบ้าน เครื่องใช้ในสนาม ร้อยละ 6.2 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 30 ในภาคผนวก ข หน้า 532-534)

กรณีถูกขโมย หรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ส่วนใหญ่ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะ ร้อยละ 96.8 มีเพียงร้อยละ 3.2 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน๊ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท้า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดยทรัพย์สินสามอันดับแรกเหยื่ออาชญากรรมถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซต์ ร้อยละ 62.8 รองลงมาเป็นชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อยาง เครื่องยนต์ ร้อยละ 28.2 และอุปกรณ์ประดับยนต์ อุปกรณ์ประดับรถยนต์ เช่นเครื่องเสียงติดรถยนต์ ร้อยละ 6.2 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนพบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าส่วนใหญ่ถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะร้อยละ 92.3 มีเพียงร้อยละ 7.7 ที่ประสบเหตุมีผู้พยายามขโมย เช่น โน๊ตบุ๊ค กระเป๋าสตางค์ เสื้อผ้า รองเท่า กล้องถ่ายรูป หมวกกันน็อค เป็นต้น โดยทรัพย์สินสามอันดับแรกเหยื่ออาชญากรรมถูกขโมย ถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอร์เตอร์ไซด์ ร้อยละ 65.9 เป็นชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ ร้อยละ 23.6 และอุปกรณ์ประดับยนต์ อุปกรณ์ประดับรถยนต์ เช่นเครื่องเสียงติดรถยนต์ ร้อยละ 7.7 ตามลำดับ

ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่าทั้งหมดถูกขโมยยานพาหนะหรือสิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะ ร้อยละ 100.0 โดยทรัพย์สินสามอันดับแรกเหยื่ออาชญากรรมถูกขโมยยานพาหนะ เช่น รถตู้ รถมอเตอร์ไซต์ ร้อยละ 60.7 รองลงมาขโมยชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ เช่น ล้อ ยาง เครื่องยนต์ ร้อยละ 31.2 และอุปกรณ์ประดับยนต์ อุปกรณ์ประดับรถยนต์ เช่น เครื่องเสียงติดรถยนต์ ร้อยละ 5.2 ตามลำดับ (โปรดดูตารางที่ 32 ในภาคผนวก ข หน้า 538 - 539)

กรณีถูกบุกรุก หรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน/ภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 59.2 พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ขณะที่ ร้อยละ 40.8 ถูกบุกรุก ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 93.0รองลงมามีผู้พยายามบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 7.0 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่ถูกบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 78.0 และถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 26.8

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ส่วนใหญ่ระบุว่ามีผู้ถูกบุกรุก ร้อยละ 50.7 ขณะที่ส่วนที่เหลือพยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ร้อยละ 49.3 ส่วนสถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกทั้งหมดคือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 100.0 ในทำนองเดียวกัน สถานที่ที่ถูกบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 68.1 รองลงมาถูกบุกรุกภายในรั้วบ้าน เช่น โรงรถ โรงเก็บของ ร้อยละ 31.9

เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่ผู้พยายามบุกรุก เช่น งัดแงะประตู/หน้าต่าง พบร่องรอยในห้องน้ำ เป็นต้น ร้อยละ 71.6 ขณะที่ส่วนที่เหลือถูกบุกรุก ร้อยละ 28.4 ส่วนสถานที่ที่ถูกบุกรุกทั้งหมดคือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย ร้อยละ 100.0 สถานที่ที่มีผู้พยายามบุกรุกส่วนใหญ่คือในตัวบ้านหรือเขตที่พักอาศัย เช่นกัน ร้อยละ 86.9 (โปรดดูตารางที่ 31 ในภาคผนวก ข หน้า 535 - 537)

กรณีมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินหรือทำให้เสียทรัพย์ ภาพรวมเหยื่ออาชญากรรมระบุว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือหน้าต่าง/ประตูบ้าน/กระจก ร้อยละ 52.9 รองลงมาคือ สนามหญ้า ต้นไม้ พุ่มไม้ รั้วบ้านร้อยละ 19.8 และสัตว์เลี้ยง/ปศุสัตว์ และร้อยละ 12.6 ตามลำดับ ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้น ได้แก่ หน้าต่าง กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 33.5 มีรอยตำหนิ รอยขีดข่วน ร้อยละ 27.3 และอื่นๆ เช่น สินค้า/อุปกรณ์โทรศัพท์/ตู้เพลง ร้อยละ 21.5 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือหน้าต่าง/ประตูบ้าน/กระจก ร้อยละ 82.6 รองลงมาคือ เฟอร์นิเจอร์ รวมถึงอุปกรณ์เครื่องใช้อื่นๆ ในครัวเรือน ร้อยละ 17.4 ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้น ได้แก่ มีรอยตำหนิ รอยขีดข่วน พ่นสีกำแพง ทำสิ่งสกปรก ร้อยละ 82.6 และอื่นๆ เช่น สินค้า อุปกรณ์โทรศัพท์ ตู้เพลง ป้ายโฆษณา มาตรวัดไฟฟ้าแตกเสียหาย เป็นต้น ร้อยละ 17.4 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ทรัพย์สินของเหยื่ออาชญากรรมที่ถูกทำให้เสียหายจำนวนมากที่สุดสามอันดับแรก คือหน้าต่าง ประตูบ้าน กระจก ร้อยละ

43.8 รองลงมา สนามหญ้า ต้นไม้ พุ่มไม้ รั้วบ้าน ร้อยละ 25.9 และสัตว์เลี้ยง ปศุสัตว์ ร้อยละ 16.5 ส่วนลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้น ได้แก่ กระจกรถ กระจกเงาแตกเสียหาย ร้อยละ 43.7 รองลงมาคืออื่นๆ เช่น สินค้า อุปกรณ์โทรศัพท์ ตู้เพลง ป้ายโฆษณา มาตรวัดไฟฟ้า แตกเสียหาย เป็นต้น ร้อยละ 22.8 และสัตว์บาดเจ็บ เสียหาย หรือตาย ร้อยละ 16.5 (โปรดดูตารางที่ 33 ในภาคผนวก ข หน้า 540 - 542)

6.3 อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย

ลักษณะอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกาย จำแนกออกเป็นกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 1. ทำร้ายร่างกาย 2. พยายามทำร้ายร่างกาย 3. คุกคาม/ลอบติดตาม/เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี และ4. ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือฆ่า

ผลการสำรวจอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกายในภาค 9 ภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่เป็นการถูกทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 63.2 ในจำนวนนี้เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บมากที่สุด (ร้อยละ 59.3) รองลงมาถูกยิงและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 28.4) แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีดหรือของมีคมและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 20.1) ตามลำดับ กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 24.5 นั้น เป็นการทำร้ายร่างกายในลักษณะยิงแต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 79.9) อื่นๆ (ร้อยละ 9.4 ตบตีต่อยแต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 5.6) กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี (ร้อยละ 9.9 และ กรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า (ร้อยละ 17.1)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือน พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**พบว่าส่วนใหญ่เป็นการถูกทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 62.9 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายโดยวิธีฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 78.5) รองลงมาถูกแทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีดหรือของมีคม และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 33.8) และยิงและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 13.8) ตามลำดับ กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 12.3 นั้น เป็นการตบตีต่อย แต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 31.6) แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีดหรือของมีคมและไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 28.9) และอื่นๆ (ร้อยละ 23.7) กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี (ร้อยละ 18.7) และกรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า (ร้อยละ 30.0)

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** พบว่าส่วนใหญ่เป็นการถูกทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 63.4 ในจำนวนนี้เป็นการทำร้ายร่างกาย เช่นฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อยและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 48.9) รองลงมาทำร้ายร่างกายโดยยิงและได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 36.3) และถูกขว้างปาสิ่งของใส่ และได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 14.0) ตามลำดับ กรณีพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 31.2 นั้นส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายในลักษณะยิงแต่ไม่โดน/ไม่ได้รับบาดเจ็บ (ร้อยละ 93.8) และอื่นๆ

(ร้อยละ 6.2) กรณีคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมไว้ไม่ให้หนี มีจำนวนร้อยละ 5.1 กรณีข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือฆ่า ร้อยละ 10.1 (โปรดดูตารางที่ 34 ภาคผนวก ข หน้า 543-545)

เกี่ยวกับการใช้อาวุธของผู้กระทำผิด ในอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ในภาค 9 ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ใช้อาวุธ ร้อยละ 58.6 ไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 40.2 และทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 1.2 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ร้อยละ 57.1 มีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 21.6 และ ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 13.1 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้นผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ใช้อาวุธ ร้อยละ 40.3 ไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 56.5 ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 3.2 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นมีด ขวาน เหล็กขูดชาร์ป ร้อยละ 52.8 รองลงมาปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ร้อยละ 26.4 และ ของมีคมอื่นๆ เช่น คัตเตอร์ กรรไกร มีดโกน มีดพับ ร้อยละ 8.8 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ระบุว่า อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้นผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ใช้อาวุธ ร้อยละ 68.7 และไม่ใช้อาวุธ ร้อยละ 31.3 โดยอาวุธที่ใช้มากที่สุดสามอันดับแรก เป็นปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ร้อยละ 67.0 รองลงมาเป็นของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ ร้อยละ 15.7 และอาวุธสงคราม ร้อยละ 13.7 (โปรดดูตารางที่ 35 ในภาคผนวก ข หน้า 546 - 547)

6.4 อาชญากรรมทางเพศ

ลักษณะอาชญากรรมทางเพศ จำแนกออกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้ 1. ข่มขู่ คุกคามด้วยวาจาว่าจะข่มขืนกระทำชำเรา 2. พยายามที่จะกระทำอนาจาร/พยายามล่วงเกินทางเพศ 3. กระทำอนาจาร/ล่วงเกินทางเพศ 4. พยายามที่จะข่มขืนกระทำชำเรา 5. ข่มขืนกระทำชำเรา และ 6. ข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะโทรมหญิง

ผลการสำรวจพบว่า อาชญากรรมทางเพศที่เกิดขึ้นในภาค 9 เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดระบุว่าเป็นการพยายามที่จะข่มขืนกระทำชำเรา ร้อยละ 100.0 ซึ่งเหตุที่เกิดส่วนใหญ่ไม่ใช้อาวุธ (ร้อยละ 66.7) โดยเหตุการณ์ทั้งหมดเกิดขึ้นกับเหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตเทศบาล (โปรดดูตารางที่ 36 – 37 ในภาคผนวก ข หน้า 548 - 550)

6.5 อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ

ลักษณะอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ จำแนกออกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้ 1. ใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ 2. เอกสารสำคัญอื่นๆ ถูกปลอมแปลงหรือแอบอ้าง 3. เงินฝากในบัญชีธนาคารถูกนำไปใช้โดยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้บัตรเครดิต เช่น ผ่านทางระบบไร้สาย โดยไม่ได้รับอนุญาต. 4. ใช้บัตรเครดิตโดยไม่ได้รับอนุญาต และ 5.อื่นๆ

ผลการสำรวจในภาพรวมภาค 9พบว่า อาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นในสามอันดับแรกที่เกิดขึ้น มีลักษณะ คือใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาติ เพื่อขอทำบัตรเครดิต หรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ร้อยละ 44.1 รองลงมาเป็นเงินฝากในบัญชีธนาคารถูกนำไปใช้ โดยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้บัตรเครดิต เช่น ผ่านทางระบบไร้สาย โดยไม่ได้รับอนุญาต ร้อยละ 30.1 และอื่นๆ เช่น ซื้อโทรศัพท์มือถือ ถูกเรียกเก็บค่ามือถือ ถูกแจ้งดำเนินคดีลักทรัพย์ เป็นต้น ร้อยละ 15.6 ตามลำดับ โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่ทราบสามอันดับแรก คือมีการติดต่อจากสถาบันการเงินเจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 55.6 รองลงมาคือพบว่าเงินหายไปจากบัญชีหรือมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในบัญชีหรือพบความผิดปกติจากใบรายการใช้จ่ายบัตรเครดิต ร้อยละ 36.3 และอื่นๆ เช่น มีใบแจ้งหนี้พร้อมใบนัดศาล/ถูกใช้สิทธิเลือกตั้งแล้ว/ไม่ได้รับโฉนดที่ดิน เป็นต้น ร้อยละ 13.4 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่าอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นในสามลำดับแรกที่เกิดขึ้น มีลักษณะ คือเงินฝากในบัญชีธนาคารถูกนำไปใช้โดยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้บัตรเครดิต เช่น ผ่านทางระบบไร้สายโดยไม่ได้รับอนุญาต ร้อยละ 57.3 ถูกใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ร้อยละ 42.7 โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่ทราบสามอันดับแรก คือเงินหายไปจากบัญชีหรือมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในบัญชีหรือพบความผิดปกติจากใบรายการใช้จ่ายบัตรเครดิต ร้อยละ 57.3 รองลงมาคือ ได้รับการติดต่อจากสถาบันการเงินเจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชีแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 29.9 และอื่นๆ เช่นมีใบแจ้งหนี้ พร้อมใบนัดศาล ถูกใช้สิทธิ์เลือกตั้งแล้ว ไม่ได้รับโฉนดที่ดิน เป็นต้น ร้อยละ 12.8 ตามลำดับ

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ในสามลำดับแรกที่เกิดขึ้น รายงานว่าอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นมีลักษณะใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิตหรือทำธุรกรรม เช่น กู้เงิน จ่ายหนี้ หรือปลอมแปลง หรือใช้ในการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ร้อยละ 44.7 รองลงมาอื่นๆ เช่น ซื้อโทรศัพท์มือถือ ถูกเรียกเก็บค่ามือถือ ถูก

แจ้งดำเนินคดีลักทรัพย์ เป็นต้น ร้อยละ 22.7 และเงินฝากในบัญชีธนาคารถูกนำไปใช้โดยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้บัตรเครดิต เช่น ผ่านทางระบบไร้สายโดยไม่ได้รับอนุญาต ร้อยละ 17.6 ตามลำดับ โดยเหยื่ออาชญากรรมระบุเหตุที่ทราบสามอันดับแรก คือมีการติดต่อจากสถาบันการเงิน เจ้าของบัตรเครดิต/เจ้าของบัญชี แจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 67.5 รองลงมาเงินหายไปจากบัญชี หรือมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในบัญชี หรือพบความผิดปกติจากใบรายการ การใช้จ่ายบัตรเครดิต ร้อยละ 26.7 และอื่นๆ เช่น มีใบแจ้งหนี้ พร้อมใบนัดศาล ถูกใช้สิทธิ์เลือกตั้งแล้ว ไม่ได้รับโฉนดที่ดิน เป็นต้น ร้อยละ 13.7 (โปรดดูตารางที่ 38 และ 38.1 ในภาคผนวก ข หน้า 551 – 553 และ 554 - 556)

เกี่ยวกับมูลค่าความเสียหายจากการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ในภาพรวมภาค 9 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงิน ร้อยละ 58.6 ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่เสียหายคิดเป็นมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน ร้อยละ 41.4 ส่วนใหญ่เสียหายในวงเงิน 101-10,000 บาท ร้อยละ 72.7

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** รายงานว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียเป็นตัวเงิน ร้อยละ 57.3 ทั้งหมดเสียหายในวงเงิน 101 - 10,000 บาท ร้อยละ 100.0 ส่วนที่ไม่มีมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงินมีเพียงร้อยละ 42.7 ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการสูญเสียเป็นตัวเงิน ร้อยละ 65.9 ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่เสียหายคิดเป็นมูลค่าความเสียหายเป็นตัวเงิน ร้อยละ 34.1 โดยส่วนใหญ่เสียหายในวงเงิน 101 - 10,000 บาท ร้อยละ 51.7 (โปรดดูตารางที่ 39 ในภาคผนวก ข หน้า 557 - 558)

เกี่ยวกับผลเสียหายที่ได้รับผลการสำรวจในภาพรวมภาค 9 พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 76.9 ส่วนที่ได้รับผลเสียหาย ร้อยละ 23.1 ซึ่งโดยส่วนใหญ่ผลเสียหายที่เกิดตามมา คือ ถูกติดตามทวงหนี้ ร้อยละ 55.8 และอื่นๆ ร้อยละ 44.2 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 76.1 ไม่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ส่วนที่ได้รับผลเสียหาย ร้อยละ 23.9 ซึ่งผลเสียหายที่เกิดตามมา คือ ถูกติดตามทวงหนี้ คือร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** รายงานว่า ไม่ได้รับผลเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาจากอาชญากรรมการถูกแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ร้อยละ 77.3 ส่วนที่ได้รับผลเสียหาย ร้อยละ 22.7 ซึ่งผลเสียหายที่เกิดตามมา คืออื่นๆ ร้อยละ 65.5 รองลงมาคือ ถูกดำเนินคดี หรือต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางแพ่ง ร้อยละ 34.5 (โปรดดูตารางที่ 40 ในภาคผนวก ข หน้า 559 - 561)

ตอนที่ 7

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม

ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม จำแนกออกเป็น 1. การบาดเจ็บจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 2. การรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ 3. การมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น 4. การหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ 5. การมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บและจำเป็นต้องหยุดงาน 6. เหตุผลในการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บ 7. การสูญเสียเวลางานจากการติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 8. การมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ 9. การมีสมาชิกในครัวเรือนที่จำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ 10. การสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจในภาพรวมภาค 9พบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 91.2 และมีเพียงร้อยละ 8.8 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 56.8 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 82.9 ซึ่งจำนวนนี้ รักษาพยาบาลโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอกมากที่สุดคือ ร้อยละ 37.4 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 61.2 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในช่วงมากกว่า 101-500 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 39.8

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 73.8 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 95.4 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 39.1 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 28.0

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 6.2 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 81.0 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1วัน ร้อยละ 54.9 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 61.1 แต่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจจำนวนเงินที่ขาดรายได้ ร้อยละ 28.5 รองลงมาขาดรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท ร้อยละ 18.5

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 23.2 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 48.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 88.4 โดยสูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 34.7

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 92.0 และมีเพียงร้อยละ 8.0 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 55.8 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 65.6 ซึ่งจำนวนนี้ ส่วนใหญ่ต้องรับรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอกมากที่สุดคือ ร้อยละ 54.4 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 58.2 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ในจำนวนนี้ มีค่าใช้จ่ายเป็นเงิน มากกว่า 101-500 บาท ร้อยละ 36.9

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดมีการหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 48.6 โดยทั้งหมดหยุดมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 31.0 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 41.7

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 6.0 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 67.6 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 50.7 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 67.6 ซึ่งในจำนวนนี้ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ จำนวน เงินที่ขาดรายได้ร้อยละ 35.7 และรองลงมาขาดรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท ร้อยละ 31.1

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 19.6 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่จำเป็นต้องหยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 86.3 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 85.2 ซึ่งสูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงินน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 34.9

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 90.6 และมีเพียงร้อยละ 9.4 ได้รับบาดเจ็บ โดยได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 57.5 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 95.4 ซึ่งจำนวนนี้ รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยในมากที่สุดคือ ร้อยละ 32.6 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 63.3 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในช่วงมากกว่า 101-500 บาท ร้อยละ 41.7

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 91.9 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 93.6 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 45.0 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 21.2

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 6.3 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 88.1 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 57.1 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 57.6 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจจำนวนเงินที่ขาดรายได้ ร้อยละ 57.6 รองลงมาขาดรายได้ 501-1,000 บาท ร้อยละ 15.6

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 25.1 ซึ่งในจำนวนนี้หยุดงานไม่เกิน 3 วันมากที่สุด ร้อยละ 32.3 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 90.2 ซึ่งสูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 38.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 96.2 และมีเพียงร้อยละ 3.8 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีก หัก ฟันบิ่น ร้อยละ 73.4 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 73.8 ซึ่งจำนวนนี้ส่วนใหญ่ รักษาพยาบาลโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอกคือ ร้อยละ 56.0 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 61.6 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น 501-1,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 34.1

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 69.7 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 87.3 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 32.1 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 10,001 -20,000 บาท ร้อยละ 43.7

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 4. 3โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 80.4 โดยส่วนใหญ่หยุดงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 63.9 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 62.1 ซึ่งในจำนวนนี้ไม่ทราบ /ไม่แน่ใจจำนวนเงินที่ขาดรายได้ ร้อยละ 27.2 และขาดรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท ร้อยละ 21.3

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 19.1 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 85.2 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 92.4 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 35.1

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 96.5 และมีเพียงร้อยละ 3.5 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีก หัก ฟันบิ่น ร้อยละ 62.5 และต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 40.8 ซึ่งจำนวนนี้รักษาพยาบาลใน ในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล ร้อยละ 77.6 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 35.8 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่มีค่ารักษามากกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 88.4

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 31.7 โดยทั้งหมดหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 31.7 ซึ่งทั้งหมดขาดรายได้ 10,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 100.0

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 4.6 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 63.6 โดยส่วนใหญ่หยุดงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 61.0 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 72.3 ซึ่งในจำนวนนี้ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ จำนวนเงินที่ขาดรายได้ร้อยละ 43.4 และขาดรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท ร้อยละ 28.9

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 22.9 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 92.6 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 88.8 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงินน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 35.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 96.0 และมีเพียงร้อยละ 4.0 ได้รับบาดเจ็บ โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวมบนผิวหนัง เล็บฉีกหัก ฟันบิ่น ร้อยละ 82.1 และทั้งหมดต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 ซึ่งจำนวนนี้ส่วนใหญ่รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอก ร้อยละ 69.5 ทั้งนี้

เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 82.1 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งจำนวนมากที่สุดมีค่าใช้จ่าย 501-1,000 บาท ร้อยละ 46.0

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 100.0 โดยส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 84.1 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 32.5 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ขาดรายได้ 2,001-3,000 บาท ร้อยละ 55.1

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 4.1 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 90.8 โดยส่วนใหญ่หยุดงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 วัน ร้อยละ 65.7 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 55.8 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 501-1,000 บาท ร้อยละ 26.2

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 16.7 ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่หยุดงานไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 78.9 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 94.4 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001 – 5,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 38.7

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 54.9 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่มีบาดแผลจากการถูกยิง ถูกแทงหรือถูกทำร้ายโดยของมีคม ร้อยละ 52.5 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 88.7 ซึ่งจำนวนนี้ รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยในเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 40.5 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 60.9 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่าย 101-500 บาท คือ ร้อยละ 55.9

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 76.4 โดยทั้งหมดหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้เหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่สุดขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 43.5 ซึ่งในจำนวนนี้ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ จำนวนเงินที่ขาดรายได้ ร้อยละ 28.7 และขาดรายได้ มากกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 22.3

นอกจากนี้เหยื่ออาชญากรรมครึ่งหนึ่งมีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 50.1 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 86.5 และส่วนใหญ่หยุดงานเป็นเวลามากกว่า 1 วัน ร้อยละ 93.2 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดี

หรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 59.1 ซึ่งในจำนวนนี้มีเหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ จำนวนเงินที่ขาดรายได้ร้อยละ 34.4 และรองลงมาขาดรายได้ มากกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 16.6

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 29.9 ซึ่งในจำนวนนี้หยุดงานมากกว่า 1 เดือนมากที่สุด ร้อยละ 44.3 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 23.0 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 25,001-50,000 บาท มากที่สุดคือ ร้อยละ 65.2

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 57.4 โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีรอยฟกช้ำ บวม บนผิวหนัง เล็บฉีกหักฟันบิ่น ร้อยละ 51.1 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 82.8 ซึ่งจำนวนนี้ส่วนใหญ่ รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยนอกคือ ร้อยละ 68.1 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 73.6 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น โดยมีค่าใช้จ่าย 101-500 บาทมากที่สุด ร้อยละ 49.2

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่หยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 60.3 โดยทั้งหมดหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 30.5 ในจำนวนนี้ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ จำนวนเงินที่ขาดรายได้ร้อยละ 41.5 และขาดรายได้ 501-1,000 บาท ร้อยละ 20.8

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 33.2 โดยทั้งหมดต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 ส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 93.2 อีกทั้งโดยส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 42.7 ซึ่งในจำนวนนี้มีผลทำให้ขาดรายได้ 1,001-2,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 45.5

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 13.6 ซึ่งในจำนวนนี้ครึ่งหนึ่งหยุดงาน ไม่เกิน 3 วัน และมากกว่า 7 วันถึง 1 เดือน ร้อยละ 50.0 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 15.5 ซึ่งในจำนวนนี้สูญเสียทรัพย์สิน 1,001-5,000 บาท จำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 47.9

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม

ร้อยละ 53.3 โดยส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมีบาดแผลจากการถูกยิง ถูกแทง หรือถูกทำร้ายโดยของมีคม ร้อยละ 57.0 และส่วนใหญ่ต้องรับการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 92.6 ซึ่งจำนวนนี้ส่วนใหญ่รักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแบบผู้ป่วยใน ร้อยละ 53.1 ทั้งนี้เหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 52.3 มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในช่วง มากกว่า 101-500 บาท คือ ร้อยละ 62.2

ผลจากการบาดเจ็บพบว่าเหยื่ออาชญากรรมหยุดงานหรือสูญเสียเวลาทำงานจากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 87.2 โดยทั้งหมดหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0และกว่าครึ่งหนึ่งมีผลทำให้ขาดรายได้จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 52.3 ในจำนวนนี้ขาดรายได้ 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 28.9

นอกจากนี้มีการหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บโดยเหตุที่ต้องไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 59.3 โดยส่วนใหญ่ต้องสูญเสียเวลางานเพื่อการติดต่อดำเนินคดีหรือติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 82.7 ซึ่งส่วนใหญ่หยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 93.1 อีกทั้งมีผลทำให้ขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆ ร้อยละ 64.2 ซึ่งในจำนวนนี้ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ จำนวนเงินที่ขาดรายได้เป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 38.6 และขาดรายได้มากกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 20.0

อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นคือมีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผู้ประสบเหตุ ร้อยละ 34.9 ซึ่งในจำนวนนี้ครึ่งหนึ่งหยุดงานมากกว่า 1 เดือน ร้อยละ 49.6 ผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพบว่า ส่วนใหญ่มีการสูญเสียทรัพย์สินที่ไม่รวมค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 27.1 ซึ่งส่วนใหญ่สูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 25,001-50,000 บาท ร้อยละ 85.6

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ได้รับบาดเจ็บจากอาชญากรรม ร้อยละ 100.0 ส่วนอาการบาดเจ็บ การรักษาพยาบาล ไม่ปรากฏข้อมูล ส่วนค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น ไม่มีการสูญเสีย ค่าใช้จ่ายร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวม พบว่า ผู้ประสบเหตุอาชญากรรมต้องหยุดงาน ร้อยละ 12.9 ทั้งนี้ เพื่อติดต่อผู้ใหญ่บ้าน/การไฟฟ้า/ทำบัตร ATM ใหม่ หาที่พักอาศัยใหม่ ติดตามหาทรัพย์สินคืน เป็นต้น ร้อยละ 58.3 โดยมีการสูญเสียเวลาทำงานโดยทั้งหมดหยุดงานมากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 และส่วนใหญ่มีผลต่อรายได้ในกรณีจำเป็นต้องหยุดงาน ร้อยละ 58.3 ซึ่งทั้งหมดขาดรายได้คิดเป็นเงินน้อยกว่า หรือเท่ากับ 500 บาท ร้อยละ 100.0 มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 41.7 โดยทั้งหมดหยุดงานเป็นเวลา 4-7 วัน ร้อยละ 100.0 และมีการสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 32.8 คิดเป็นจำนวนเงิน 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 36.9

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ผลการสำรวจพบว่า ต้องหยุดงานที่ไม่ใช่จากอาการบาดเจ็บ ร้อยละ 23.9 ทั้งนี้ทั้งหมดร้อยละ 100.0 ระบุว่า เพื่อติดต่อผู้ใหญ่บ้าน/การไฟฟ้า ทำบัตร/ATM ใหม่ หาที่พักอาศัยใหม่ ติดตามหาทรัพย์สินคืน เป็นต้น โดยทั้งหมดเสียเวลามากกว่า 1 วัน แต่ไม่เกิน 3 วัน ร้อยละ 100.0 อีกทั้งมีผลทำให้ทั้งหมดขาดรายได้เมื่อจำเป็นต้องหยุดงานไปติดต่อดำเนินคดีหรือจัดการธุระอื่นๆร้อยละ 100.0ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่มีผลทำให้ขาดน้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท ร้อยละ 100.0 ทั้งหมดไม่มีสมาชิกในครัวเรือนต้องหยุดงานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นร้อยละ 100.0 แต่มีผู้ประสบเหตุอาชญากรรมสูญเสียทรัพย์สินจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 29.9 โดยทั้งหมดสูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 1,001-5,000 บาท ร้อยละ 100.0

ส่วน**นอกเขตเทศบาล**พบว่า ผู้ประสบเหตุอาชญากรรมต้องหยุดงาน ร้อยละ 7.8 เพื่อติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ในจำนวนนี้ทั้งหมดต้องสูญเสียเวลางาน มากกว่า 1 วัน ร้อยละ 100.0 ซึ่งทั้งหมดที่จำเป็นต้องหยุดงานไม่มีผลต่อรายได้ ร้อยละ 100.0 แต่ทั้งหมด มีสมาชิกในครัวเรือนจำเป็นต้องหยุดงาน ร้อยละ 100.0 โดยทั้งหมดหยุดงานเป็นเวลา 4-7 วัน ร้อยละ 100.0 ทั้งนี้มีผลต่อการสูญเสียทรัพย์สิน ร้อยละ 34.1 ในจำนวนนี้กว่าครึ่งหนึ่งสูญเสียทรัพย์สินคิดเป็นเงิน 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 51.7 (โปรดดูจากตารางที่ 41-50 ในภาคผนวก ข หน้า 577-579, 595-597, 613-615, 631-633, 649-651, 667-669, 680-681, 697-699, 710-711, 727-729)

ตอนที่ 8
การดำเนินการเกี่ยวกับเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

8.1 การรายงานเหตุอาชญากรรม

การรายงานเหตุอาชญากรรม จำแนกออกเป็น 1. การรายงานเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 2. เหตุผลที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุ 3. ผู้รายงานและวิธีการรายงาน 4. เหตุผลที่รายงานอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 5. ความรวดเร็วในการตอบสนองต่อการได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และ 6. การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ

ผลการสำรวจในภาพรวมภาค 9พบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 75.1** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 60.3 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 74.2 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 21.8 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 76.9 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 63.5 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 80.5 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 25.3 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 75.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 76.9** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 62.0 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 74.4 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 19.9 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 79.6 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 64.3 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 79.5 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 27.5 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 76.6

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า**เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น **ร้อยละ 69.6** โดยเหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้งเป็นจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 58.5 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่เดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 53.2 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 94.4 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมาสถานที่เกิดเหตุเมื่อไร หรือไม่ ร้อยละ 25.0 รองลงมาเจ้าหน้าที่ตำรวจมาสถานที่เกิดเหตุในเวลา 31-60 นาที ร้อยละ 16.3 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 64.8 อย่างไรก็ตาม เหยื่ออาชญากรรม **ร้อยละ 30.4 ระบุว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ เป็นจำนวนมากที่สุดถึง ร้อยละ 57.1

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น **ร้อยละ 33.4** โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเป็นผู้แจ้ง และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว ทั้งหมดเจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ มากกว่า 1 ชั่วโมงแต่ภายใน 1 วัน ร้อยละ 100.0 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ทั้งหมดคือ สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ ร้อยละ 100.0 ส่วน**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น คือ **ร้อยละ 33.3** โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่นร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 87.4** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่คือ ร้อยละ 79.1 อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 12.6 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 57.4 และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้ง คือ แจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุนานเท่าใด และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบอย่างไร ไม่ปรากฏข้อมูล

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ส่วนใหญ่ระบุว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุ

อาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 73.4** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 58.0 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.4 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 23.5 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 84.6 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 60.6 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 85.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 24.2 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 78.9

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 74.2** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 59.8 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.1 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 22.5 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 85.4 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 61.7 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 85.3 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 26.6 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 81.9

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ร้อยละ 55.5 โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 76.2 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 48.4 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้เจ้าหน้าที่รับทราบ ร้อยละ 94.7 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เหยื่ออาชญากรรมไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมาสถานที่เกิดเหตุเมื่อไร หรือไม่ ร้อยละ 48.2 รองลงมาเจ้าหน้าที่ตำรวจมาสถานที่เกิดเหตุภายใน 10 นาที ร้อยละ 35.5 และ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการดำเนินการกับเหตุที่เกิดขึ้น ร้อยละ 57.3 รองลงมามีการสอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ ร้อยละ 43.9 อย่างไรก็ตาม เหยื่ออาชญากรรม**ร้อยละ 44.5 ระบุว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่

ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เนื่องจากสาเหตุอื่นๆ ร้อยละ 44.5 ซึ่งส่วนใหญ่ระบุว่าถูกผู้กระทำผิดข่มขู่กลัวว่าจะถูกแก้แค้น ถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง ร้อยละ 72.1

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 95.7** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 39.7 อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 4.3 ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเป็นผู้แจ้ง และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้งทั้งหมด คือ แจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ และอื่นๆ เช่น เพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งความ เพื่อให้ทราบว่าเกิดเหตุการณ์ กลัวโจรนำมือถือไปก่อเหตุ เป็นต้น ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ นานเท่าใดไม่ปรากฏข้อมูล

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่าส่วนใหญ่ **เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ** 76.0 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 61.5 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.0 หน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลายได้แก่ อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 20.8 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 72.2 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 65.4 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 77.1 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ 11-30 นาที ร้อยละ 26.0 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบส่วนใหญ่ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 73.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 78.3** โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ร้อยละ 63.2 ทั้งนี้ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.5 ให้เหตุผลว่าเนื่องจากเหยื่ออาชญากรรมไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ไม่มีหลักฐานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 18.5 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 75.7 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 66.0 เหตุผลของการแจ้ง ส่วนใหญ่ คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด ร้อยละ 75.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุ

11-30 นาที ร้อยละ 28.1 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่คือ ตำรวจลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 73.7

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น **ร้อยละ 77.3** โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง คือ ร้อยละ 51.5 และวิธีแจ้งเหตุส่วนใหญ่ใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 55.5 เหตุผลของการแจ้ง คือ เพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำผิดทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจมาสถานที่เกิดเหตุ 31-60 นาที ร้อยละ 21.7 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ ส่วนใหญ่ คือ ลงบันทึกรับแจ้งเหตุเบื้องต้น ร้อยละ 75.5 **ขณะที่เหยื่ออาชญากรรม** ร้อยละ 22.7 ระบุ**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 76.6

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า **เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ร้อยละ 33.4 โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดเป็นผู้แจ้งเหตุ และวิธีแจ้งเหตุเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 100.0 โดยทั้งหมดเพื่อให้มีการจับกุมผู้กระทำความผิด ร้อยละ 100.0 ซึ่งทั้งหมดหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุมากกว่า 1 ชั่วโมง แต่ภายใน 1 วัน ร้อยละ 100.0 และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบ คือ สอบปากคำผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ ร้อยละ 100.0 ส่วน**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น ร้อยละ 33.3 โดยเหยื่ออาชญากรรมให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่นทั้งหมด ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่าส่วนใหญ่**เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบ**ว่ามีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น **ร้อยละ 83.5** โดยเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตาม **มีเพียงร้อยละ 16.5 เท่านั้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ**เหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมเป็นผู้แจ้ง ร้อยละ 52.4 และวิธีแจ้งเหตุทั้งหมดใช้การเดินทางไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 100.0 เหตุผลของการแจ้ง คือ เพื่อขอความช่วยเหลือ และเพื่อให้เจ้าหน้าที่ทราบ ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 100.0 ซึ่งหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เวลาเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุนานเท่าใด และเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการกับเหตุที่ได้รับทราบอย่างไร ไม่ปรากฏข้อมูล (โปรดดูตารางที่ 51-56 ในภาคผนวก ข หน้า 735, 781-789,805-807,818-819,835-837,853-855)

8.2 การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจหลังจากรับแจ้งเหตุและไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุแล้ว

การดำเนินการหลังจากรับแจ้งเหตุและไปตรวจดูสถานที่เกิดเหตุแล้วต่อ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จำแนกออกเป็น 1.การจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ 2. การติดตามคดีที่เกิดขึ้น และ 3. การติดต่อจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการสำรวจในภาพรวมภาค 9พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 86.4 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 71.4 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 88.9

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 87.5 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 73.7 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 90.5

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 62.2 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 38.2 และเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 22.4 ขณะเดียวกันเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 63.2

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ระบุว่า มีการจับกุมและไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 50.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าไม่ทราบ /ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้นและจับกุมผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 50.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมได้ติดต่อและที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 50.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 85.2 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 69.3 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 63.1

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอ**ยู่ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ รายงานว่าไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 82.2 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 62.5 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 87.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 83.6 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 64.5 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 89.3

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 53.1 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 52.9 และเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 23.5 ขณะเดียวกันเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 72.6

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 72.6 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 57.3 และเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 38.4 ขณะเดียวกันทั้งหมดไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่ามีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 100.0

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจรายงานว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 88.6 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 76.2 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 89.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 89.6 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 78.7 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 91.2

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ร้อยละ 67.5 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมรายงานว่าไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 30.1 รองลงมา เจ้าหน้าที่ตำรวจติดต่อกลับมาที่เหยื่ออาชญากรรมหรือสมาชิกในครัวเรือน ร้อยละ 24.1 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 58.1

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ระบุว่า มีและไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 50.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดรายงานว่าไม่ทราบ/ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น และจับกุมผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 50.0 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมที่ติดต่อและไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 50.0 โดยตำรวจติดต่อมาทั้งหมด ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่แจ้งและไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ ระบุว่า ไม่มีการจับกุมหรือตั้งข้อหาผู้ต้องสงสัย คือ ร้อยละ 91.0 และหากนับจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันนั้น เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่รายงานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ร้อยละ 83.5 เช่นเดียวกับเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ร้อยละ 92.2 (โปรดดูตารางที่ 57-58, และ 60 ในภาคผนวก ข หน้า 861, 872-873, และ890-891)

8.3 การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ

การติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ จำแนกออกเป็น 1. การดำเนินการยื่นฟ้อง 2. การติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจ 3. หน่วยงานที่ติดต่อขอความช่วยเหลือโดยเหยื่ออาชญากรรม 4. หน่วยงานที่เข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

ผลการสำรวจในภาพรวมภาค 9พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 73.4 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจร้อยละ 97.5 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.5 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งส่วนใหญ่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 89.3 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลายได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน อปพร. อบต.อำเภอ ศาลากลางจังหวัด สำนักงานที่ดิน ศูนย์เยียวยาผู้ประสบภัย สำนักนายกรัฐมนตรี เป็นต้น ร้อยละ 68.1 อย่างไรก็ตาม มีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรมเช่นกัน ได้แก่ ศูนย์เยียวยาผู้ประสบภัย อบต. เจ้าหน้าที่อำเภอหรือฝ่ายปกครอง สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นต้น ร้อยละ 67.7

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 93.2 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 98.2 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 1.8 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเองทั้งหมด ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่ามีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลายได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน อบต. กำนัน อปพร. สำนักงานที่ดิน เป็นต้น ร้อยละ 80.8 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏข้อมูลหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือ

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 77.7 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 84.1 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 15.9 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 69.8 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ ร้อยละ

91.8 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลายได้แก่ อบต. ศูนย์เยียวยาผู้ประสบภัย สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เจ้าหน้าที่อำเภอ ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า ไม่ปรากฏข้อมูลการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดของเหยื่ออาชญากรรม และทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 100.0 ไม่ปรากฏข้อมูลว่าเหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากตำรวจ และไม่ปรากฏข้อมูลของหน่วยงานที่เหยื่ออาชญากรรมไปติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 65.5 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 84.4 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 15.6 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 65.5 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ ธนาคาร ร้อยละ 65.5 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ ทั้งหมด ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล**ระบุว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 78.9 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 99.3 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 0.7 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 75.4 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง เป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลายได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน อปพร. อำเภอ ศาลากลางจังหวัด สำนักงานที่ดิน ศูนย์เยียวยาผู้ประสบภัย เป็นต้น ร้อยละ 72.1 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลายได้แก่ อบต. ศูนย์เยียวยาผู้ประสบภัย เป็นต้น ร้อยละ 100.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 86.1 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 99.5 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 0.5 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจาก

หน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมติดต่อหน่วยงานด้วยตนเองทั้งหมด ร้อยละ100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน อบต. อปพร. สำนักงานที่ดิน เป็นต้น ร้อยละ 86.1 อย่างไรก็ตามไม่ปรากฏข้อมูลหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า ไม่มีการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 66.7 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 93.2 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 6.8 ที่มีการติดต่อจากหน่วยงานอื่น นอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งในจำนวนนี้ มีหน่วยงานเข้ามาติดต่อขอความช่วยเหลือ ร้อยละ 66.7 มีเพียงร้อยละ 33.3 ที่เหยื่ออาชญากรรมติดต่อด้วยตนเอง โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่ามีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ ร้อยละ 100.0 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลายได้แก่ อบต. ศูนย์เยียวยาผู้ประสบภัย เป็นต้น ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า ไม่ปรากฏข้อมูลการยื่นฟ้องผู้กระทำผิด และทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 100.0 โดยหน่วยงานที่เหยื่ออาชญากรรมไปติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองนั้นไม่ปรากฏข้อมูล

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 72.8 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 96.5 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 3.5 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 90.8 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลายได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน อปพร. อำเภอ สำนักงานที่ดิน สำนักนายกรัฐมนตรี เป็นต้น ร้อยละ 67.7 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลายได้แก่ สำนักงานพัฒนาสังคมสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เจ้าหน้าที่อำเภอ เป็นต้น ร้อยละ 58.3

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 93.9 และไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ

97.5 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 2.5 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 100.0 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน อปพร. สำนักงานที่ดิน เป็นต้น ร้อยละ 80.3 อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิด ร้อยละ 85.6 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 79.1 อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยละ 20.9 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 76.3 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจ ร้อยละ 91.1 อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหน่วยงานที่ระบุมีความหลากหลายได้แก่ สำนักงานพัฒนาสังคมสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เจ้าหน้าที่อำเภอ เป็นต้น ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า ไม่ปรากฏข้อมูลการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดของเหยื่ออาชญากรรม และทั้งหมดไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 100.0 ไม่ปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อหน่วยงานด้วยตนเองของเหยื่ออาชญากรรม หน่วยงานที่เหยื่ออาชญากรรมไปติดต่อขอความช่วยเหลือ การมีหน่วยงานเข้ามาติดต่อให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ได้ยื่นฟ้องผู้กระทำผิดของเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 65.5 และส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อหน่วยงานอื่นใดนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ร้อยละ 77.3 มีเพียงร้อยละ 22.7 ที่เหยื่ออาชญากรรมมีการติดต่อหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของตำรวจ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ติดต่อหน่วยงานด้วยตนเอง ร้อยละ 65.5 โดยในจำนวนนี้ เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ระบุว่า มีหน่วยงานที่เหยื่อติดต่อขอความช่วยเหลือด้วยตนเองเป็นหน่วยงานราชการที่ไม่ได้อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ สำนักนายกรัฐมนตรี เป็นต้น ร้อยละ 65.5อย่างไรก็ตามมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมเป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากสถานีตำรวจทั้งหมด ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตารางที่ 59, 61-63 ในภาคผนวก ข หน้า 879, 902-903, 919-921,937-939)

8.4 ความต้องการในการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

ความต้องการในการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม จำแนกออกเป็น 1. ความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม และ 2. ความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมนอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

ผลการสำรวจในภาพรวมภาค 9พบว่าเมื่อพิจารณาถึงความต้องการให้ตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 83.7 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 16.3 เรื่องที่ต้องการส่วนใหญ่ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 63.1 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 80.0 มีเพียงร้อยละ 16.4 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมี เรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 61.1

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 85.6 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 14.4 เรื่องที่ต้องการส่วนใหญ่ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 58.1 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 90.8 มีเพียงร้อยละ 3.7 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยหน่วยงานที่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการ คือ ศาล ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 51.4 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 48.6 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 93.9 ความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ ร้อยละ 69.1 มีเพียงร้อยละ 30.9 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมีที่ต้องการทั้งหมด คือ ชดเชยค่าเสียหาย ค่าเสียเวลา ค่าเสียขวัญ ร้อยละ 53.5

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติมทั้งหมด ร้อยละ 100.0 เรื่องที่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการ คือ หาผู้กระทำความผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด

ร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม นั้น ไม่ปรากฏข้อมูล

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจในภาพรวมพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 70.2 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 29.8 ส่วนใหญ่เรื่องที่ต้องการ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 59.5 ความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมไม่ต้องการ ร้อยละ 34.5 ส่วนร้อยละ 65.5 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมี เรื่องที่ต้องการทั้งหมด คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 100.0

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะการตั้งบ้านเรือนของเหยื่ออาชญากรรม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**ในเขตเทศบาล** ระบุว่า ส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 83.6 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 16.4 เรื่องที่ต้องการส่วนใหญ่ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 58.5 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 91.2 มีเพียงร้อยละ 8.8 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยหน่วยงานที่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการ คือ ศาล ร้อยละ 100.0

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 84.9 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 15.1 เรื่องที่ต้องการส่วนใหญ่ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 53.3 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการ ร้อยละ 86.1 มีเพียงร้อยละ 13.9 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยหน่วยงานที่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการ คือ ศาล ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 55.2 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 44.8 เรื่องที่ต้องการส่วนใหญ่ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 91.4 และทั้งหมดร้อยละ 100.0ไม่ต้องการให้

หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 76.1 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 23.9 เรื่องที่ต้องการส่วนใหญ่ คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิดทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมหรือไม่นั้นไม่ปรากฏข้อมูล

ขณะที่เหยื่ออาชญากรรมที่ตั้งบ้านเรือนอยู่**นอกเขตเทศบาล**ระบุว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 83.8 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 16.2 เรื่องที่ต้องการ ส่วนใหญ่คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 65.6 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ ร้อยละ 78.7 มีเพียงร้อยละ 17.3 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดย เรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 64.4

เมื่อพิจารณารายประเภทความผิด พบว่า

อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 85.9 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 14.1 เรื่องที่ต้องการจำนวนมากที่สุด คือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 61.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ ร้อยละ 91.3 มีเพียงร้อยละ 2.6 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติมโดยหน่วยงานที่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการ คือ ศาล ร้อยละ 100.0

อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 50.6 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมไม่ต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 49.4 เรื่องที่ต้องการคือ หาผู้กระทำผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิด ร้อยละ 95.1 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ ร้อยละ 63.6 มีเพียงร้อยละ 36.4 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมีเรื่องที่ต้องการ คือ ชดเชยค่าเสียหาย ค่าเสียเวลา ค่าเสียขวัญ ร้อยละ 53.5

อาชญากรรมทางเพศ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 100.0 เรื่องที่เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดต้องการ คือ หาผู้กระทำความผิดมาลงโทษ/ดำเนินคดีจับผู้ต้องหา/ลงโทษให้หนักกว่านี้/ปราบปรามผู้กระทำความผิดร้อยละ 100.0 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติมหรือไม่นั้น ไม่ปรากฏข้อมูล

อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ผลการสำรวจพบว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ตำรวจดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 67.5 อย่างไรก็ตาม มีเหยื่ออาชญากรรมต้องการให้มีการดำเนินการเพิ่มเติม ร้อยละ 32.5 เรื่องที่ต้องการคือ ต้องการทรัพย์สินคืน/ชดใช้ค่าเสียหาย ร้อยละ 54.2 ส่วนความต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม พบว่า เหยื่ออาชญากรรมทั้งหมดไม่ต้องการ ร้อยละ 34.5 โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.5 ที่ต้องการให้ดำเนินการเพิ่มเติม โดยมีเรื่องที่ต้องการ คือ เร่งรัดคดีความ/จับผู้ต้องหา ร้อยละ 100.0 (โปรดดูตาราง 64-65 ในภาคผนวก ข หน้า 955-957 และ973-975)